

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

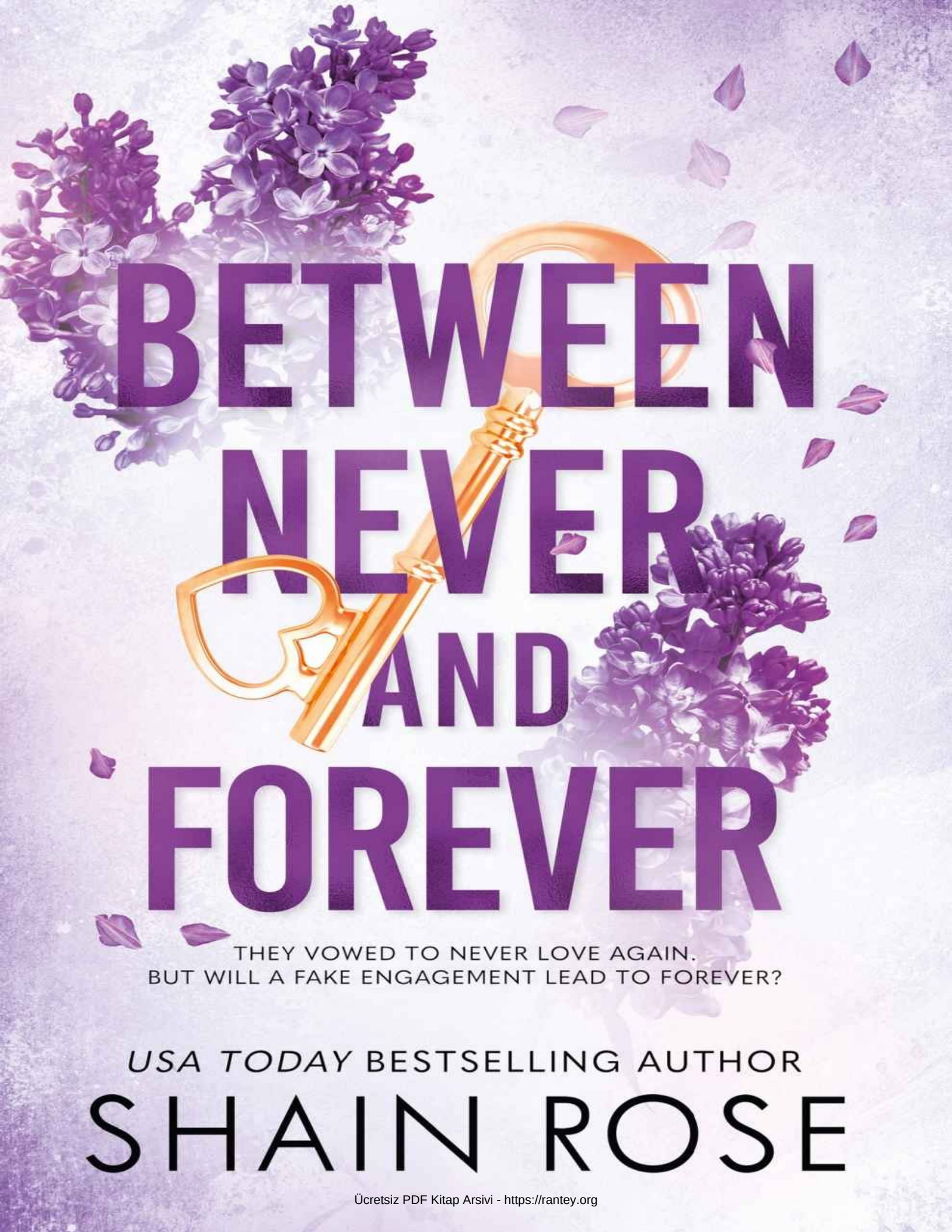
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The background of the cover features clusters of purple flowers, possibly lavender, with several petals scattered around. A large, ornate gold key is positioned diagonally across the center, with its head pointing towards the top right and its shaft extending towards the bottom left. The key has a decorative, notched head.

BETWEEN NEVER AND FOREVER

THEY VOWED TO NEVER LOVE AGAIN.
BUT WILL A FAKE ENGAGEMENT LEAD TO FOREVER?

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
SHAIN ROSE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Yazar Hakkında

© Rachel Renee Fotoğrafçılık Şirketi, LLC

Shain Rose romantizmin doruklarını yazıyor. Kitapları, sonsuza dek mutlu sonlara götüren kızgınlık, buhar ve duygusal rollercoaster'larla doludur.

Hiç değişmemesini umduğu ailesiyle birlikte havanın sürekli değiştiği bir yerde yaşıyor. Yazmadığı zamanlarda kitap okuyor ve hayatı seviyor.

Shain Rose tarafından da

Hardy Milyarderler Serisi

*Bağlılık ve İhanet Arasında Aşk ve
Nefret Arasında
Asla ve Sonsuza Kadar Arasında*

ASLA VE SONSUZA KADAR ARASINDA

SHAIN ROSE

HODDER &
STOUGHTON

www.hodder.co.uk

İlk olarak 2024 yılında Hodder & Stoughton Limited An Hachette UK şirketi tarafından Büyük Britanya'da yayımlanmıştır

Telif Hakkı © Shain Rose 2024

Shain Rose'un Eser Sahibi olarak tanımlanma hakkı, 1988 tarihli Telif Hakkı, Tasarım ve Patent Yasası uyarınca kendisi tarafından ileri sürülmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni alınmaksızın herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez ya da yayınlandığı cilt veya kapak dışında başka bir biçimde ve sonraki alıcıya benzer bir koşul uygulanmaksızın dağıtılamaz.

Bu yayındaki tüm karakterler hayal ürünüdür ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu başlık için CIP katalog kaydı British Library'den temin edilebilir Ciltsiz

ISBN 978 1 399 73669 5
e-kitap ISBN 978 1 399 73668 8

Hodder & Stoughton Limited
Carmelite House
50 Victoria Embankment Londra
EC4Y 0DZ

www.hodder.co.uk

İÇİNDEKİLER

Birinci Bölüm

1. [Keelani](#)
2. [Dex](#)
3. [Keelani](#)
4. [Dex](#)

İkinci

Bölüm

5. [Keelani](#)
6. [Keelani](#)
7. [Dex](#)
8. [Keelani](#)
9. [Keelani](#)
10. [Dex](#)
11. [Dex](#)
12. [Keelani](#)
13. [Dex](#)
14. [Keelani](#)
15. [Keelani](#)
16. [Keelani](#)
17. [Dex](#)
18. [Keelani](#)
19. [Dex](#)
20. [Keelani](#)
21. [Keelani](#)
22. [Keelani](#)
23. [Keelani](#)
24. [Dex](#)
25. [Keelani](#)
26. [Dex](#)
27. [Keelani](#)
28. [Dex](#)
29. [Keelani](#)
30. [Keelani](#)
31. [Dex](#)
32. [Keelani](#)
33. [Dex](#)

34. [Keelani](#)
35. [Keelani](#)
36. [Dex](#)
37. [Keelani](#)
38. [Keelani](#)
39. [Keelani](#)
40. [Keelani](#)
41. [Dex](#)
42. [Keelani](#)
43. [Sonsöz - Keelani](#)

İÇERİK UYARISI

Sürprizleri seven bir okur olarak, her kitaba gözü kapalı girmekten keyif alıyorum. Yine de, okuyucularıma kitaplarımda hangi hassas içeriklerin olabileceğini bilme fırsatı vermek istiyorum. Bunların listesini burada bulabilirsiniz: www.shainrose.com/content-warnings

BİRİNCİ BÖLÜM

Birinci Bölüm

KEELANI

"Seni ormanda bir ağaca karşı VIDALAMAYACAĞIM, Kee." Dex Hardy'nin sesi, bana ters ters bakmak için geri çekilirken ölçülüydü. Kaşlarımı çattığımda bile delici yeşil bakışları hiç değişmedi.

"Biraz yaşa, Dex." Bir elimi dalgalarımın arasında gezdirdim ve ay ışığında suratımı astım. Serin esinti aramızda dalgalandı ve uzun kollu elbisemin üzerindeki ceketini sıktı.

"Birazcık yaşamak mı? Sana iki beden küçük gelen bir elbiseyle beni bu reşit olmayanlar partisine sürükledin-"

Her bir kıvrımımı saran esnek mor kumaşa baktım. "Beğenmedin mi?"

"Sevdiğimi biliyorsun. Hem de çok. Bu gece burada olmamın tek nedeni bu." Homurdandı. "Yirmi adamın da bundan hoşlanmasına ve ben yokken senden faydalanmasına ihtiyacım yok." Ona bakmak için ağacın gövdesine yaslandım. "O zaman onun yerine benden faydalan."

"Kee, bu gece senin pervasızlığına müsamaha göstermeyeceğim. Burada olmayacak." Gözleri artık kararlıydı, sertleşmiş koyu zümrütler kararında ıslıl ıslıl parlıyordu. Dex kararını verdiğiğinde asla tereddüt etmedi.

"Birinin bizi yakalayabileceği bir yerde olmaktansa burada olmak daha iyi."

İç çekti ve koyu renk tişörtünün altındaki kaslarının nasıl biraz gevşediğini gördüm. "Birin ben kız arkadaşımın görmesi gerçekten umurumda değil."

Etiket vurgulama şekli midemdeki kelebeklerin uçuşmasına ve ardından hissettiğim korkunun anında dağılmasına neden oldu. "Birlikte olamayacağımızı bildiğin halde bana böyle hitap etme."

Başını iki yana salladı, koyu renk saçları alnına düşecek kadar uzundu, sonra geriye doğru taradı. "O zaman burada, ormanda olmamalıyız."

Kollarımı kavuşturdum. "Ben plak şirketiyle işleri yoluna koyarken bizi sır olarak saklamayı kabul etmiştin, Dex."

"Tam bir yıl oldu, Kee. Seni sevdiğim bir yıl ve senin bunu bir sır olarak saklamamı istediğin bir yıl. Ne için?" Soru, tam da uzaklarda gök gürlerken ağzından uçup gitti. Bulutlar gecenin üzerine çöküyordu, tıpkı ilişkimizin üzerine çöken bulutlar gibi.

"Trinity Enterprises benim o Amerikalı kız gibi görünmemi istiyor, tamam mı?" Bunu söylerken bile nedeninden nefret ediyordum.

"Ethan tam bir Amerikan erkeği mi?" Ethan'ın adını yüzüme vururken kaşlarını kaldırdı.

"O..." Açıkçası ne diyeceğimi bilemedim. Trinity Enterprises kesinlikle çıkmamızı istiyordu. Elllerine geçen her fırsatta birlikte sahne almamızı sağladılar. Ödül törenlerine, galalara, dergi kapak çekimlerine, her şeye birlikte katıldık. "Birbirimizi istemiyoruz. Bu sadece basın için."

Çenesi titriyordu. "Kolumda başka bir kadın gördüğünü düşünsene."

"Zaten biliyorum. Gabriella bu gece hep seninleydi." Midem düğümlendi, içindeki kelebekler şimdi damarlarımdan akan kıskançlık asidiyle pıhtılaşıyordu.

"Kee." Bana arkasını döndü ve hışımla uzaklaştı. Sonra geri döndü ve parmağıyla yüzümü işaret ederek bana doğru yürüdü. "Bize tuzak kurdun. Onunla çıkmamı istedin."

Gözlerimi sıkarak kapattım, bu maskaralığı sürdürmek için güç bulmaya çalışıyordum. "Haklısın. Ve onunla birlikte olmalısın. O harika biri." Uzun kumral saçları, hoş bir gülümsemesi vardı ve hepimiz için iyi bir arkadaşı. Benim gibi dağınık değildi, Dex'in uğraşmak zorunda kalmaması gereken milyonlarca yükü yoktu.

"Senden başka kimseyi istemiyorum." Çenemi yukarı kaldırıp başparmağıyla ileri geri ovuştururken kara kaşları aşağıya indi.

"Bana burada sahip olabilirsin," diye fısıldadım. "Sadece dışarıda değil."

"Seni her *yerde* istiyorum."

"Ben varım. Burada. Özel olarak. Sadece şimdilik. Yakında sonsuza kadar birbirimize sahip olacağız."

Bana sadece başını salladı ve ellerini kot pantolonunun ceplerine soktu. "Özel olarak. Bu nasıl yeterince iyi olabilir ki? Özellikle de toplum içindeyken başka bir adam her tarafını sarmışken?"

Titrek bir nefes aldım. "Sadece bir süreliğine."

"Hatırlat bana. Trinity ile sözleşmen ne kadar sürecek, Kee?" Kollarını kavuşturdu.

"Üç yıl daha." İçimi çektim.

"Evet." Kare şeklindeki çenesi aşağı yukarı hareket etti.

"Aynen öyle." "Bak, sadece... Seni birlikte olmaktan alıkoymuyorum diğerleri." Kelimeleri söylerken yapmacık hissetsem de adil olmaya çalıştım.

Çenesi tekrar tekrar çalıştı. Sanki bunun iyi bir fikir olmadığını anlamamı istiyormuş gibi bana baktı, sanki bunun iyi bir fikir olmadığını bilip bilmediğimi anlamaya çalışıyordu. Zayıflık göstermediğimde, "İyi. Ne var biliyor musun? Tamam. Hadi gidelim." dedi.

İkimiz de ormanda tepiniyorduk, botlarımızın altındaki dallar kalbimin kırılabileceğini düşündüğüm gibi çatlıyor ve kırılıyordu. Tepeden yukarı, arkadaşımızın evine doğru yola çıktık. Ailesi şehir dışındaydı ama beyaz çiftlik evi

hayatla aydınlanmıştı. Gabriella ve Dimitri'yi gördük, Dex'in küçük kardeşi ve benim en iyi arkadaşım orada duruyordu.

Onlara yaklaştığımızda Gabriella ciyakladı; belli ki ben yokken birden fazla içki içmiş olacak ki "Neredeydin?" diye bağırdı.

Uzun zamandır iyi bir arkadaşımdı ama kendisinden uzak duruyordum. Lisede Dimitri dışında kimse benim hakkımda pek bir şey öğrenmemişti. Yalnız biriydim, şarkılarımı sosyal medyaya atıyor ve birinci sınıftayken Dimitri ve Dex ile mahallede koşturuyordum. Ancak üçüncü yılımda Trinity Enterprises bir videomu yakalamış ve benimle sanatçı olarak sözleşme imzalamıştı.

Birdenbire okuldaki herkes benimle arkadaş olmak istedi ama güvendiğim tek kişiler Dimitri ve Dex'ti. Herkesten önce orada olan sadece onlardı.

"Bir dahaki sefere bu kadar belli etmeyin. Gabriella son yirmi dakikadır ikinizi de arıyor," diye fısıldadı Dimitri, "sırf en iyi arkadaşımsın diye kışını kollayacak değilim, Kee." Yine de beni azarlarken bakışları Dex'inkinden daha yumuşaktı, daha ince, daha tatlıydı. Dimitri, Dex'e aşık olduğumu nihayet ona itiraf ettiğimde dinamik değişmiş olsa bile her zaman yanımda olacaktı.

Gabriella bana sarılırken Dex'in gözleri benimkilere kilitlendi. "Ah, ben de tam menajerimden bir telefon alıyordum," diye cevap verdim.

Hızlı.

Dex'e doğru eğildi. "Keelani harika değil mi? Lanet olası bir plak şirketinden telefon alacağım günü bekliyorum."

Başımı salladım. "Her şey gökkuşağı ve kelebeklerden ibaret değil, Gabriella." Onunla konuşuyor olabilirdim ama Dex'in bakışlarını tuttum.

"Doğru." Omuz silkti ve gök gürültüsü tekrar gürlediğinde hepimizi içeri buyur etti. Kalabalık oturma odasından geçtik ve Gabriella'nın devam ettiği mutfakta biraz yer bulduk. "Yine de güzel olmalı,

Keelani. Her zaman bizimle takılmak zorunda değilsin. Onun yerine Ethan Phillipe gibi ünlülerle takılıyorsun."

Bu yorum Dex'in boynunun bükülmesine ve benim boğazımdaki kelimelerin düğümlenmesine neden oldu. Ortamı gergin bir sessizlik kapladı. Neyse ki Dimitri tam Dex'in arkadaşı Kyle yanımıza geldiğinde kahkaha attı. Dex'in sırtına hafifçe vururken orantısız gülümsemesi zevk doluydu. "Artık üniversitedesin ama evde mi takılıyorsun, kardeşim?"

"Sadece kardeşimi ve görünüşe göre seni görmeye geldim." Dex omuz silkti ve gözleri benim üzerimde olmasına rağmen adanın tezgahına yaslandı.

"Ve ben!" Gabriella ona iyice sokuldu, kalçaları yan yana, başı adamın göğsüne yaslanmıştı ve eli adamın six pack'ini hissedebileceği kadar ince olduğunu bildiğim tişörtünü düzeltiyordu.

Dimitri bir kolunu bana doladı ve sonra fısıldadı, "Bir içkiye ihtiyacın var."

"Bana dört tane lazım," diye homurdandım ve Dimitri'yle birlikte koca bir barın olduğunu bildiğim bodrum katında gözden kayboldum.

Dex beni takip etmedi. Gelmeyeceğini biliyordum. Arkadaşım oraya aitmiş gibi koluna asılırken hayatımın aşkından uzaklaştım.

O gece hepimiz çok fazla içtik. Dex'e içki teklif ettiğimi hatırlıyorum ama o hayır demeye ve gitmemiz gerektiğini söylemeye devam etti.

Bunun yerine meşe bar tezgahına döndüm ve üzerine zıpladım. "Kim dans partisine hazır?"

Dex bana bakarken, "Yine umursamaz davranıyorsun," diye homurdandı.

"Kendimi serbest bırakıyorum." Kalçalarımı salladım ve ona sıırıttım. "Sen de denemelisin."

"Gitmemiz gerekiyor," dedi ama ben onu duymazdan geldim. "Çok fazla içtin, Keelani."

"Bana böyle seslenmenden nefret ediyorum," diye fısıldadım ona, çünkü bunun benim resmi sahne adım olduğunu biliyordu ve ben

burada o olmak istedim. Aslında hiçbir yerde o olmak istemiyordum. Etiket boğucuydu, sorumluluk yıpratıcıydı ve kurallar bağlayıcıydı. Şu anda en son istediğim şey ondan bir öğüt almaktı.

Ama bir tanesine ihtiyacım vardı. Duygularım çok karışık ve yansımalarını düşünemeyecek kadar toydum.

Herkesin boğazından aşağı alkol döktüm, partinin hayat kaynağıydım ve içinde bulunduğum durumun gerçeklerini düşünmek zorunda kalmayacak kadar eğlenmeye çalıştım. Dex sonunda yeteri kadar içtiğinde, Kyle hepimizi eve bırakmayı teklif etti.

En az benim kadar içmiş, rahat Kyle. Çok tatlı ve samimi olan Kyle. Yardım etmek istemişti.

Dex hayır dedi. Dimitri bile temkinli görünüyordu ama Gabriella ve ben mantık dinlemeyecek kadar kendimizden geçmiştik. Dondurucu yağmurun altında koştuk ve Dimitri ile Dex'e dönüp bakmadan, sanki bir ebeveyne itaat etmediğimiz için paçayı kurtarmışız gibi gülerek arabasına bindik.

Sadece eğlenmek istiyorduk ama Dex beni arabaya kadar takip edip kendi başıma gitmeme izin vermek istemeyince ve bana hava kadar fırtınalı bir bakış atınca o kadar da eğlenceli olmadı.

"Her şey yoluna girecek," diye fısıldadım ona çünkü Gabriella aramızdaydı ve hâlâ kıkırdıyordu.

Yine de gece karanlıktı, yollar kaygandı, yağmur ön cama vuruyordu.

Buzlu yağmurda otoyolda yetmişle giden bir aracın içinde köprüde kendinizi ne kadar güvende hissettiniz? Mesaj atacak kadar güvende? Arka koltuktaki arkadaşlarınıza iyi olduğunuzu, her şeyin kontrolünüz altında olduğunu söyleyecek kadar?

"Kyle. Yavaşlamalısın," diye bağırdı Dex, Dimitri ön koltuktan küfrederken.

Ama artık çok geçti.

Kyle'ın o gece kendine olan güveni hayatına mal oldu. Mesajından başını kaldırdığında, karşıdan gelen trafiğin içine giriyordu. Direksiyonu korkuluklara doğru çekerek aşırı düzeltme yaptı.

Araç vücudumuzun etrafında hiç beklemediğim bir şekilde gıcırdıyordu.

Yan korkuluklara çarpma sesini hayal meyal hatırlıyorum. Sağır ediciydi, öyle gürliyordu ki arabanın ön tarafı metal metal otoyolun kenarına sürtünürken kemiklerimize kadar sarsılıyordu. Her şey çok hızlı olmuştu.

Ve çok yavaş.

Araba neredeyse duracak gibiydi. Emniyet kemerinin kesici acısı ciğerlerimdeki havayı dışarı itti. Ama asla unutamayacağım ses Gabriella'nın çığlıklarıydı. Havayı delip geçtiler, korku doluydular. Emniyet kemerini takmamıştı ve biz geriye savrulurken momentum onu ileriye taşıdı.

Araba otoyolun kenarından takla atmış. Defalarca takla attı. Çarpışma ve kızın çığlıkları yüksekti ama araba düşüp ters dönerken oluşan sessizlik daha yüksekti.

Aşağı, aşağı ve aşağı.

Suyun karanlık derinliklerine.

Göle vardığımızda, narin bedenlerimiz karanlıkta sağa sola savruldu ve arabanın ışıkları hemen söndü.

Batmaya başlamadan önce muhtemelen sadece bir saniye suyun üstünde asılı kaldık ama Dex'in sesini duyana kadar sanki sonsuza kadar yaşayacakmışım gibi hissettim, sivri, doğrudan ve kararlı: "Panik yapma Kee. Beni duyuyor musun? Sakın panik yapma."-ama içinde korku vardı.

Çok gençtik. Hiçbirimiz ölüm kalım durumunda ne yapacağımızı bilmiyorduk.

"Ben... Ben iyi yüzemiyorum." Kan başıma hücum ederken kıpırdandım. Su hızla başımıza doğru ilerlerken hepimiz emniyet kemerlerimizle baş aşağı asılı duruyorduk. Düğmeye uzandım ama vücudumun baskısıyla basmakta zorlandım. "Yapamıyorum-"

Etrafıma uzandı ve kardeşine "Kemerini çöz ve defol git" diye bağıırken tokamı çözdü.

Şu anda batmakta olan arabanın tavanına çarptım ve suyun dondurucu sıcaklığı hemen soluk soluğa kalmama neden oldu. Dex bakışlarımı yakalamak için oradaydı.

"Tuttum seni, Kee. Tuttum seni, tamam mı?"

Başımı salladım ve etrafıma bakıp herkesin nerede olduğunu görmeye çalıştım. Dimitri'nin bir kapıyla boğuştuğunu gördüm ama Kyle hareket etmiyordu. Kafasından koyu bir sıvı damlıyordu. Su muydu yoksa kan mı? Sonra ön camdaki deliği gördüm.

O kadar büyüktü ki bir ceset sığabilirdi.

Paramparça.

Su içeri doldu ve gözlerim büyüdü.

"Kee." Dex'in elleri yüzüme gitti. "Odaklan. Beni takip edeceksin, tamam mı? Ben. Yakaladım. Seni."

"Hayır. Ne?" Çığlık atmadan önce fısıldadım, "Beni yakalamayın. Yakalayın onu! Gabriella'yı getirin! Nerede o?" Panik içinde yüzümü çevirmeye çalıştım ama o beni ileri doğru çekiordu. "Nerede o?" Sanırım şok beni ele geçiriyordu çünkü titremeye başlamıştım, giysilerim giderek daha hızlı yükselen mürekkep gibi siyah sıvıyla ıslanıyordu. Araba batıyordu, bu da suyun altında, karanlıkta bir buz tabakasının altında kalmak üzere olduğumuz anlamına geliyordu.

Kimse dondurucu suda araba kazasından kurtulan insanları duymadı. Trajik sonuçları duydular ve biz de onlardan biri olmak üzereydik.

Kapıyı iterken "Lanet olsun," diye tekrar tekrar küfretti. Kapı yerinden oynamadı. "Yüzmeye hazır olun. Ön camdan geçeceğiz-"

Ve sonra biz dibe batarken yüzü kayboldu. Nefes aldığımı ya da elini tekrar tuttuğumu hatırlamıyorum. Dimitri'yle birlikte kapıyı nasıl açtıklarını ya da tamamen suya battıktan sonra beni çekerek ön camdaki delikten geçip geçmediğimizi de hatırlamıyorum.

Yüzerek çıktığımı hatırlamıyorum. Yüzüp yüzmediğimi bile bilmiyorum. Muhtemelen bütün yol boyunca beni sürükledi. Onun nasıl

O anda gözlerinde o kadar büyük bir kararlılık, o kadar büyük bir korku vardı ki, neredeyse her şeyi yapmaya itilebilirdi.

Hayatımı onların ellerine bıraktım çünkü bir vücut hayatta kalma moduna geçer ve güvenmesi gereken kişiye güvenir. İliklerime kadar Dex'e güvenebileceğimi biliyordum.

Arabanın kırıldığı buzdaki deliği buldu ve beni deliğin üzerine çıkardılar. Ağırlığımız altında kırılmadığı için şanslıydık. Diğerleri o kadar şanslı değildi.

Bir can bu kadar çabuk alınabilirdi.

Bir insan çok hızlı bir şekilde kahraman, kurban, hayatta kalan ya da kötü adam olabilir.

Dimitri beni kendine doğru çekerken ya dondurucu soğuktan ya da damarlarımda dolaşan adrenalinden titriyordum ama diğer eliyle Dex'i yakaladı. "İçeri geri dönmeyeceksin."

"Onları bulmalıyım." Dex'in gözleri çılgına dönmüştü. "Bulmak zorundayım."

Etrafımızda kan donduran çığlıklar duyarken buzdaki o delikten geri daldı.

Onlar benimdi. Ben, geri dönmesi için çığlık atan ben, çığlık atan, ağlayan ve Dimitri beni güvenli bir yere çekerken ve gölden uzaklaştırmak için beni kaldırırken onunla savaşıyan ben.

Yaklaşan siren sesleri üzerine şimşek çaktı ve gök gürledi. Polisler ve ambulans oraya vardığında beni sakinleştirmek zorunda kaldılar.

Yüzümdeki buz gibi yağmuru, gökyüzündeki şimşegi ve bayılmadan önceki gök gürültüsünü hatırlıyorum.

"KEELANI." Ertesi gün beni hastaneden eve götürürken babamın nasırlı eli benim elimdeydi. Sesindeki hayal kırıklığını duydum. "İyi olmana sevindim ama yerel haberler trend olmaya başladı."

Doğru. Memnun değildi. Kimse mutluyken sesini bu kadar kederli çıkaramazdı. "Dün gece-"

"Tam bir trajedi. Olmamalıydın..." Derin bir nefes aldı ve garaj yoluna dönmek için elini benimkinden çekti. Kontağı kapattıktan sonra inmek için hareket etmedi ve bunun yerine elleri direksiyon simidinde sıkılaştı. Yorgun kahverengi gözleriyle bana bakmadan önce alnını direksiyona dayadı. "Hayatta olduğun için çok şanslısın, Kee."

Gözlerindeki yaşları görünce bakışlarımı kaçırdım. Babam pek ağlamazdı. Çok iri bir adamdı, her gün hakileriyle birlikte giydiği yakalı gömlekleri ve flanel tişörtleri içinde çok metanetliydi. "Şanslı olduğumu biliyorum."

"Kasaba senin ve Dex'in haberlerini yapıyor. Seni kurtardığı için ona ne kadar teşekkür etsem azdır ama medya artık ikinizi bir çift olarak resmediyor. O seni kurtaran, sonra da kardeşi ve arkadaşları için geri dönen bir kahraman. Menajerin... Trinity Enterprises'dan Mitchell, müdahale etmezlerse bu anlatının ulusal yayın organlarına yayılacağını ve markanıza zarar vereceğini düşünüyor."

"Baba," diye fısıldadım, gözlerim hızla onunkilere kaydı. "Yapamazsın..."

"Hepinizin kanında yüksek alkol seviyesi vardı. Kyle hayatını kaybetti ve Gabriella komada. Eğer çıkarsa, aylarca yürüyemeyecek, Kee. Dex'le çıkıyordu ama seni o mu kurtardı?" Soruyu sanki cevabı zaten biliyormuş gibi sordu. Zihnim bir yanıt bulmaya çalışırken kalbim hızla çarpıyordu. Cık cık etti. "Sen kamuya mal olmuş birisin. Sözleşmeye göre birlikte olmak zorundasınız..."

Yazılı değildi, sadece sözlü bir talimattı ama hepimiz gerçeği biliyorduk. Trinity Enterprises Ethan'dan başka biriyle birlikte olmama izin vermiyordu.

Gabriella'nın Dex'in kurtardığı kişi olması gerekiyordu. Beni değil. Bunu yaptığı için de bizi dünyaya ifşa etmiş oldu. Başta onu bir kahraman olarak resmettiler.

Sevdiği kızı kurtarmak için sudan çıkardı. Beni sevdiğini, benim için hayatını tehlikeye attığını söylediler.

Babam, "Trinity anlatıyı değiştirmek için çalışıyor," diye sözlerini tamamladı.

"Baba, bu ne anlama geliyor?"

"Fark etmez, Kee!" Hayal kırıklığı içinde direksiyona vurdu ve sonra alnını direksiyona dayadı. "İstedikleri hasar kontrolünü yapabilirler. Ve senin de bunu kabul etmen gerekiyor çünkü aksi takdirde geri ödeyemeyeceğimiz çok büyük bir sözleşmeyi ihlal etmiş olursun."

Sessiz kaldım. Sözleşme ve plak şirketi üzerinde çalışmak istemediğim şeylerdi ama paranın aile için ne anlama geldiğini biliyordum.

"Mitchell ile konuştum." Tabii ki menajerimle konuşmuştu. "Nashville'e taşınırsan bize biraz ikramiye verecekler-"

"Nashville mi?" Çılgılık attım. "Baba, seni ve annemi bırakamam. Sen neden bahsediyorsun?"

"İkramiyeyi alacağım ve bazı şeyler üzerinde çalışacağım. Biraz daha para kazanır kazanmaz seni buraya geri getiririm." Seçenekleri üzerinde düşündü, ama işin nereye varacağını biliyordum. Babam her zaman kumarhaneye giderek ya da bir bahisçiyle hiçbir zaman işe yaramayan bir bahis oynayarak her şeyi kurtarmaya çalışırdı.

"Ya daha fazla gösteri yaparsam?" Bunu yapmak istemediğim halde sordum.

Başını salladı ve pencereden küçük evimize baktı. "Buna annen için ihtiyacımız var, Kee. Geçirdiği felç... Artık çalışmıyor ve ikramiyeyle ona tıbbi bakım sağlayabilirim."

"Baba," diye fısıldadım, "lütfen beni gönderme."

"Bunun senin ve kariyerin için en iyisi olacağına karar verdik. Neredeyse on sekiz yaşındasın. Harika olacak. İmajın orada daha güvenli olacak. Seni sektörün en iyileriyle eşleştireceğiz. Annemin iyileşmesi için de bize biraz nefes aldıracaksın."

"Nefes alma odası mı?"

"Keelani." Şimdi bana döndü, gözleri sertleşmişti. "Yaşadığımız onca şeyin zihinsel bedelini biliyor musun? Ve sonra bir partide birlikte olmaman gereken adamlarla içiyordun." Sesi kandırıcıydı ama sözleri kalbime çarptı.

"*Erkekler* mi? Onlar benim arkadaşlarım. Onlar bizim komşularımız, baba. Dex ve Dimitri-"

"Maddi sıkıntılarımızı ya da işinin ailemiz için ne kadar önemli olduğunu bilmiyorlar, değil mi?" Kaşlarını kaldırdı. "Onlar arkadaş olabilir ama biz bir aileyiz. Birbirimize bağlıyız. Bu ikramiye yardımcı olacak. Bunu başarabilirim."

Bu ifadeyi söylerken sesi çok umutluydu. Kumar oynayarak para kaybettiğimizi defalarca bilmeme rağmen, yine de bir gün büyük kazanmasını diliyordum, sadece bir anlığına getireceği mutluluk için bile olsa. Geçtiğimiz yıl birkaç kez eve kazancıyla geldiğinde yüzünde kocaman bir gülümseme belirmişti. Yine de yılın geri kalanı o kadar iyi geçmemişti.

"Nashville'de işler yolunda gitmezse seni birkaç ay içinde buraya geri getireceğim," diye söz verdi sanki yapabilecekmiş gibi. Babam yıllar önce ofis işini kaybetmişti ama annem felç geçirdiğinden beri paramızı bir şekilde uzatmıştı. Şu anda evimize gelen bazı adamların görünüşünden bazı karanlık anlaşmalar yaptığını biliyordum ama bunu sorgulamadım. Biz bir aileydik, tıpkı babamın dediği gibi.

"Baba, üniversiteye burada gidecektim," diye denedim. "Gerçekten yakın olmak istiyorum. Diğer çocukların aileleri-"

"Bir ebeveyn olarak sana yaptığım en kötü şey buysa, bana teşekkür edebilirsin Keelani," diye sözümü kesti babam, sesi sertleşmişti. "Online kurslara katılabilirsin."

"Mesele bu değil."

"Önemli olan uçağınızın gelecek hafta kalkacak olması. Kimseye ifade verme. Yeni sözleşmenizde bir tazminat maddesi var, bu da Trinity'nin bu araba kazasıyla ilgili y a y ı n l a d ı ğ ı hiçbir şeyi yalanlayamayacağınız anlamına geliyor."

Sesinin bu kadar umutsuz, bu kadar hayal kırıklığına uğramış çıkmasına neden olacak kadar çuvallamış mıydım? Bundan nefret ederdim. "Baba, sadece her şeyin yoluna girmesini istiyorum."

"Biliyorum, Kee. Biliyorum. İyileşecek. Annen iyileşecek." Bunu inanarak söyledi ve sesindeki sevgiyi duydum. "Bunu sadece onun için yapmalıyız. Anlıyor musun?"

Başımı salladım çünkü o benim babamdı ve sebep olduğum acıyı dindirmek için her şeyi yapardım.

"Ve Kee, eğer seni kurtaran Dex ile gizlice görüşüyorsan, buna bir son ver. Şimdi bitir."

İkinci Bölüm

DEX

ATEŞ GITMİŞTİ. Tutku gitmişti. Onun yerine buz vardı.

Taş kalpli Keelani hayatımın aşkını ele geçirmişti. Uyuşmuş. Donmuş. Belki de korku dolu. Bilmiyordum.

O araba kazası bizi değiştirdi ve her gün evde onunla takılmama, ona bariz olanın dışında neyin yanlış olduğunu sormama ve ailesini ziyaret etmeme rağmen onu geri kazanamadım.

Bir hafta sonra evinin önünde büyük, siyah bir cip görünce kapısını çaldım. Onu ve umursamaz davranışlarını takip etmek içimden geliyordu. Etiket ziyarete geldiğinde çok fazla raydan çıkıyordu ve bugün de farklı olmayacağını biliyordum.

Ama bavulların dışarı çıkarıldığını görünce yürüyüşüm koşuya dönüştü.

Adi menajерinin yanından geçip doğruca evine girdim. Annesi mutfak masasındaydı ve büyüdüğü Hawaii'deki bir plaj hakkında sessiz bir şarkı mırıldanıyordu. Kee'nin en sevdiği şarkılardan biri olduğunu biliyordum çünkü ara sıra birlikte söylerlerdi. Onun ve Kee'nin sesleri birbirine o kadar benziyordu ki

O mutfakta olmanın, bir melodi aracılığıyla yaydıkları neşeyi duymanın verdiği rahatlık.

Bugün ise gözyaşlarını silerken melodi hüznüydü. Yine de beni gördüğünde gülümsedi. "Dex, içeri gel! Dimitri sana söyledi mi?"

Anela, Keelani'nin benimle olan ilişkisini hiç bilmiyordu. Dimitri yokken kızını eğlendirmek, kontrol etmek, iyi bir kardeş ve komşu olmak için geldiğimi sanıyordu.

"Hayır. Neler oluyor? Dimitri garip davranıyor."

Annesi ayağa kalkmaya çalıştı ama felç geçirdiğinden beri eskisi kadar kolay hareket edemiyordu. Çabasını boşa çıkardım ve ona sarılmak için eğildim.

"On sekizine yaklaştığını ve nasıl olsa üniversiteye gideceğini biliyorum ama ben bencilim, anlıyor musun? Bebeğimi evde istiyorum."

"Tabii ki biliyorsun." Kalbim şimdi şaşkınlık ve korkuyla göğsümde güm güm atıyordu.

"Dimitri'nin onu ziyarete gideceğini mi düşünüyorsun? Onu güvende tutar mı?" Koyu renk gözleri Kee'ninkilerle tamamen aynı renkteydi ve çoğu zaman aynı derecede hayat doluydu. Neden şimdi bu kadar kederli görünüyorlardı?

"Neyden güvende?" diye bağırdım. Dimitri kızımı hiçbir şeyden korumak zorunda değildi. Bu benim işimdi. "Kee şimdi nerede?"

"Onun yatak odası." Bana eşlik etmek için ayağa kalktı ama ben o kadını kendi annemi sevdiğim kadar seviyordum.

"Otur Aşağı, Anela. Can I olsunsa bazı su veya Bir şey mi?"

"Tabii ki hayır, tatlım." Kıkırdadı ve mutfak masasına oturdu. Telefonunu eline aldı, gömleğinden gözlüklerini çıkardı ve ekranını işaret etti. "Ben biraz internet savaşıyla yapacağım. Bu trollere Keelani'mi rahat bırakmalarını söyle."

"Bayan Hale, bugün Instagram'a çıkmanız olmaz mı?" Keelani'nin kel kafalı menajeri arkamdan mızızlandı, Keelani'nin babasıyla birlikte odaya girmişti.

Anela bana göz kırptı ve Mitchell ile tartışmaya başlamadan önce başını Keelani'nin odasına doğru eğdi. "Bugün neden internete girmeyeyim ki? Herkesin onun hakkında söyleyecek bir şeyi var. Benim de var. Sonuçta ben onun annesiyim."

Keelani'yi sahnede gülümserken, kalabalığa el sallarken, daracık mayolarla dans ederken gösteren fotoğrafların olduğu koridorda ilerleme fırsatını yakaladım. Sahneye çıktığında çok güzeldi ama bu, evde eşofmanla makyajsız durmasıyla kıyaslanamazdı.

Keelani'nin iri geyik gözleri topladığı başka bir bavuldan başını kaldırdı ve normalde yaptığı gibi koşarak yanıma gelmedi, artık onun her şeyiymişim gibi bana sarılmadı. Bir gömleği alıp ustalıkla katladıktan sonra bavula yerleştirirken hareketleri yapmacıktı.

"Kee?" Ne olup bittiğinden emin olmadan mırıldandım.

Pencereden dışarı bakmadan önce uzun bir iç çekti ve sonra tekrar bavula baktı. Birden o çok sevdiğim uzun siyah saçları beni engellemek için bir kalkan görevi görerek yüz hatlarını benden gizledi. Sonra yıllarca ruhumu kemirecek o sözleri söyledi. "Ben gidiyorum."

"Ne?" Kaşlarımı çattım, onu doğru duyduğumdan emin değildim. "Bekle. Şimdi mi? Nereye gidiyorsunuz? Senin bir turun yok mu?"

."

"Hayır." Başını salladı ve bir gömlek daha katladı. "Temelli gidiyorum. Nashville'e taşınıyorum."

"Nashville mi?" Kaçırdığım bir ipucu olabilirmiş gibi odasına göz gezdirdim. "Ama yazın burada üniversiteye başlayacaksınız-"

"Son sınıfın son dönemini internet üzerinden bitiriyorum Dex, sonra da üniversiteye gitmeyeceğim. Trinity beni

Nashville hemen şimdi turdan önce ve-"

"Benimle dalga geçiyorsun," diye kestim sözünü, başımı sallayarak. Zihnim onun ne dediğini anlayamıyordu. O benim hayatımın aşkıydı. Nashville çok uzaktı.

"Değilim." Sesi kesik ve sertti ama bu onun acı çektiğini gösteren tek işaretti.

Sevdiğim kıza baktım, bana bakmasını diledim. "Gitmiyorsun."

Sonunda başını kaldırdı ve o koyu kahverengi gözleri gözyaşlarıyla doldu. "Kalmam için herhangi bir yol olduğunu nasıl düşünebilirsin Dex?"

"Seni durduran ne?"

"Haberler! Sen... Beni kurtarmamalydın, Dex." Bunu söylerken sesi kırık ve acı doluydu.

"Seni her zaman kurtaracağım, Kee. Bunu anlamıyor musun?"

"Ama bu bizi kurtarmak yerine mahvetti! Artık gitmem gerekiyor." Ellerini havaya kaldırdı.

"Yapamazsın. Yapamazsın. Gabriella hâlâ hastanede. Dimitri arabaya binme konusunda çok gergin. Şimdi gidemezsin. Sonbaharda burada üniversiteye gideceksin ve-"

Ve ben. Beni burada tutuyorsun, söylemek istedim.

"Bizim hakkımızda yazıyorlar," diye fısıldadı, sanki umursamalıymışım gibi.

"Ne olmuş yani?" Kelimeleri sert bir şekilde söyledim. Bu aklımdaki son şeydi. Travmayla başa çıkmaya, bedenlerimizi ve zihinlerimizi onarmaya çalışıyorduk. Şu anda hiçbirimizin halk hakkında endişelenmesi gerekmiyordu.

Telefonunu almak için döndü ve parmağıyla ekranı göstererek bana uzattı. "Bizim hakkımızda *birlikte* yazıyorlar."

O ve onun lanet sırları. "Şunu doğru anlamama izin ver. Gidiyorsun çünkü aramızdaki sır ortaya çıktı. Kimin umurunda?"

Acı çekiyormuş gibi gözlerini kapattı ve bu benim ruhumu parçaladı. Acı çekmesinin sebebi bizim dışarıda

Dünyayı terk ettiği için değil, ağır çekimde patladığımız için değil. Yine de ona sarılmak, her şeyin yoluna gireceğini söylemek istedim. Yine de ileri adım atmadım. Kalbimi kırarken değil.

Tek yapması gereken kalmakken gitmeye çalışıyordu. "Seninle olamam, Dex."

"Tamam. Benimle birlikte olma." Omuz silktim, sanki bu sözler içime bir bıçak saplanmış gibi hissetmemişim gibi davrandım. Sonra tepkimi yumuşatmaya çalışarak devam etmeden önce bir elimi yüzümde gezdirdim. "Ama gidemezsin. Sen Dimitri'nin en iyi arkadaşısin. Ailenin sana ihtiyacı var ve ben..." Benim de ona ihtiyacım vardı.

Bunu şimdiye kadar bilmiyor muydu?

"Ailemin gitmeme ihtiyacı var. Burada berbat durumdayım. Vahşi ve umursamazım ve bu kariyerim, plak şirketim ve-"

"Sen buradaki *sensin*," diye düzeltiltim onu. "Gidip lanet bir plak şirketi için Goldilocks oluyorsun, sonra da kendini ucuza satıyorsun. Seni sulandırıyorlar. Yatağında söylediğin şarkıları bana söylemelisin. Ormandaki leylaklara gideriz, sen de içini dökersin, Kee. Mutfakta annenizle birlikte söylediğiniz o şarkıyı dünya istiyor. Sen bunu hak ediyorsun, ailen de bunu hak ediyor.

."

"Ailem," diye vurguladı ve birden doğruldu, "tıpkı benim gitmek istediğim gibi gitmemi istiyor."

"O plak şirketi sana ne söyledi?" Bir şeyler ters gidiyordu.

"Bana başarabileceğimi söylediler. Hayallerimin gerçekleşebileceğini. Ve Ethan beni gerçekten seviyor, Dex. Ve ben..." Tereddüt etti ve pencereden dışarı baktı, sonraki kelimeleri söylerken çenesi titriyordu. "Sanırım ben de onu seviyorum."

Bu bir yıkım topuydu. Bu sözler ilişkimize duyduğum güveni, onu burada tutmak için ihtiyacım olan güveni yok etti. "Öyle demek istemedin," dedim ve çenesini tutmak için ona doğru yürüdüm.

Ellerimi ileri geri ovmak için. "Bana yalan söyleme, Kee. Bu konuda değil."

Çenesini kaldırdı ve ulaşamayacağım şekilde geri çekildi. Gözleri kapandı ve ben hemen koyu çikolata rengini özledim. "Bunu neden zorlaştırıyorsun? Bunun uzun sürmemesi gerekiyordu, Dex. Bunu biliyorsun."

"Tabii ki öyleydi," diye fısıldadım ona. "Biz *her zaman* sürecek. Bana beni sonsuza dek seveceğini söyledin."

"Biliyorum!" diye bağırdı ve ellerini havaya kaldırdı ama sonra yumruk yapıp tekrar göğsüne götürdü. "Seviyordum. Ama Ethan ve ben birlikte çalışıyoruz ve... belki şu anda onu sevmiyorum ama sevebilirdim."

Bu kısmı çaresizlik içinde söyledi, sanki anlamamı sağlamaya çalışıyordu.

Başımı salladım. "Anlamıyorum, Kee."

"Onu sevebilirim, Dex. Seveceğim. Aklıma koyduğum her şeyi yapabilirim. Bunu bana bir kez söylemiştin ve ben buna inanıyorum."

"Benimle oynama," diye bağırdım. Ona olan güvenimi, sevgimi çarpıtıyordu. Duygularım kontrolden çıkmış bir şekilde dönüp duruyordu. Üzüntü öfkeyle karışmış, tek gördüğüm kırmızı, tanımadığım bir adama karşı lanet bir suç işleme isteği uyandıran canlı bir kırmızıydı.

"Sadece... Gerçekten burada olmamanız gerekiyor. Müdürümün geçmenize izin vermesine bile şaşırdım."

"Geçmeme izin mi vereceksin?" Dişlerimi sıkarak mırıldandım, öfke midemde, kemiklerimde, kanımda pompalanıyordu. "Konu sen olunca kimse bir bok yapmama *izin vermeyecek*. Sen benim kız arkadaşısın."

"Eski kız arkadaşım," diye mırıldandı.

"Ne?" Bana yumruk atmış gibi geri adım attım.

"Bunu yapmaya devam edemeyiz. Bu ikimiz için de iyi değil. Ben taşınırken bu iş asla yürümeyecek ve..." Sesi kısılmıştı ama yine de "Benimle yıllarca gizlice birlikte olamazsın. Benimle bir sözleşme imzaladılar."

Üç, ya onlarla yeniden anlaşırsam? Beni biriyle birlikte isteyecekler..."

"Kariyerini ilerletecek biri mi? Ethan Phillipe gibi biri mi?" Bu işin nereye varacağını bildiğim için kelimeleri zorlayarak söyledim.

"Bu sadece onunla ilgili değil, Dex. Dışarıda onunla flört ettiğimi görmenin ve sonra gelip senden özel olarak özür dilememin senin için sağlıklı olduğunu mu düşünüyorsun gerçekten?"

"O zaman etikete bizden bahset." Kelimeleri yavaşça söyledim çünkü daha önce hiç söylememiştim.

"Ne?" diye tısladı.

"Onlara bizden bahset," diye tekrarladım.

"Ben... Ben yapamam, Dex." Başını salladı ve güzel saçları ileri geri sallandı.

"Yani onu mu seçiyorsun? Bu yüzden mi bu sırrı bu kadar uzun süre saklamamı istedin? Sonunda onu, şöhreti ve parayı istedin." Bunu söylememeliydim ama incinmiş insanlar insanları incitir.

"Canın cehenneme." Beni itti ama dudağındaki titremeyi şimdi görebiliyordum. "Bunun böyle olmadığını biliyorsun."

"Ne o zaman?"

"Ben sadece... Ben de plak şirketinin yaptıklarını sevmiyorum ama imza attım." Gözlerinden yaşlar süzüldü. Sonra tekrar fısıldadı, "İmzaladım. İmzalamak zorundaydım."

"Doğru." Ondan bir adım uzaklaştım. "Bir kez olsun onlara karşı kendini savunmalısın, Kee. Bu kasabada kuş gibi özgürce dolaşıyorsun, gittiğin her yerde kargaşa yaratıyorsun ve kimseden bir bok almıyorsun. Neden onlardan almaya devam ediyorsun?"

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak aramıza fiziksel ve duygusal bir bariyer koydu. "Ya onların pisliklerini almak istiyorsam, Dex? Ya müziğimi dünyaya duyurmamı sağlayan şey buysa?"

Çenem istemsizce büküldü. Bu onun rüyasıydı. Benim de onun için hayalimdi. Ben onun sesini şişeleyip kendime saklamak istesem de herkes bu kızın şarkı söylemesini hak ediyordu.

"Bunu kendi şartlarınla yapmalısın." Onu zaten bir yıldır ellerinde tutuyorlardı ve istediği hiçbir şeyi söylemesine izin vermemişlerdi.

"Bunlar benim şartlarım. İstediğim şey bu, Dex. Bana seçenekler sundular." Derin bir nefes aldı ve uzaklara baktı. "Bu en iyisiydi."

"Hepimizi terk etmek en iyi seçeneğin mi?" Ağzımdan kaçırdım çünkü tekrar etmesini istiyordum. "Yüksek sesle, güzelce ve yavaşça söyle ve kulağa doğru gelip gelmediğini söyle."

"Ben gidiyorum," diye fısıldadı. "Hayallerimin peşinden gitmek için hepinizden ayrılıyorum ve umarım bunu desteklersiniz."

Başımı ileri geri salladım. "Bu kasabayı terk edersen seni asla affetmem. Anladın mı?"

"Dex, bu şekilde bitmesini istemiyorum. Arkadaş olabiliriz ve-"

"*Asla* senin arkadaşın *olmayacağım*." Kelimeler öfkeyle hızlı hızlı döküldü. "Seni sevdiğimi söyledim; sana söz verdim. Seninle *evlenmek* istiyorum... arkadaşın olmak değil." İtirafım karşısında nefesi kesildi ama ben devam ettim. "Sen her zaman benim kızım, sevgilim, gelecekteki eşim oldun. Daha azı değil. Bunu anlamıyor musun? Sana sonsuza dek söz verdim, Kee."

"Ama sonsuza kadar asla olamaz, Dex." Hıçkırıklarını bastırdı ama bu kez daha önce defalarca yaptığım gibi onu göğsüme çekmedim. Çalkantısını gizlemek için elinin tersiyle ağzını kapatmaya çalıştı.

"Evet. Çantayı topla ve git, asla olmayacağına emin olabilirsin."

Sonra gözlerini kıstı, gözyaşlarının arasından baktı ve "Belki bir gün bunu görmezden gelirsin ve arkadaş oluruz" dedi.

"Asla olmaz, Keelani. Milyon yıl geçse de asla." Benim kızım inatçıydı.

Yine de o gece toparlandı ve beni terk etti.

Üçüncü Bölüm

KEELANI

ÜÇ YIL SONRA

Onu görmekten kaçındığım onca yıldan sonra bile, adımın göğsünden gürleyerek çıkması vücudumun her yerinde ürpermelere neden oldu.

"Keelani?" Bir iç çekiş duyduğum. "Orada olduğunu biliyorum."

Dudaklarımı birbirine bastırırken kalp atışlarımı yavaşlatmaya çalıştım. Güneş arka bahçemde batıyordu ve Dimitri'yle bütün gün çatıdaydık, sohbet ediyor, saçmalıkları ve anıları paylaşıyorduk.

"Burada olacağını bilmiyordum. Yemin ederim," dedi Dimitri ama gülümsemesi onu ele veriyordu.

"Sen bir pisliksin," diye fısıldadım. "Benim aile dramımı da mı ona anlatıyorsun?"

Dimitri ve ailesi annemin erken başlangıçlı Alzheimer hastalığını biliyorlardı, ancak Dimitri bana kimsenin Dex ile ailemin durumunu konuşmadığını söylemişti.

"Bebğim, ailemden hiç kimse Dex'e bunu söylemez. Aranızdaki şeylerin yeterince zor olduğunu biliyoruz. Yine de onunla konuşmalısın."

Alay ettim. Defalarca denediğimi anlamadı. Sayılamayacak kadar çok kez.

"Keelani!" Dex aşağıdan bağırdı.

Sesine, ismimi sanki azarlaması gereken bir çocukmuşum gibi kullanmasına homurdandım. Ayağa kalkmadan önce Dimitri'ye bir kez daha ters ters baktım. Sinecek değildim. "Yardımcı olabilir miyim?"

"Orada ne halt ediyorsun? Hemen kışını çatıdan indir." Sesi sertti, bana karşı nezaketten yoksundu.

Kaşlarımı çattım. Üç yıllık sessizlikten sonra beni böyle mi karşılamıştı? "Ben iyiyim."

"Eminim öyledir. Öyle ya da böyle umurumda değil ama ailemi tanıyorum, orada kalmana izin veririm ve bir şey olursa çok kızarlar. O yüzden ya çatıdan in ya da Tanrı yardımcım olsun, oraya gelir ve seni aşağıya sürüklerim." Sözler hırçın ve küçümseyici bir şekilde gümbürdedi.

Ailelerimizin hâlâ arkadaş olduğu doğrudu. Babamın bana anlattıklarından, Dex'in ailesinin babamın izin verdiği ölçüde yanlarına geldiğini, postaları getirmeye yardım ettiklerini ya da annemin bazı günler tarlalarında yürümek isteyip istemediğini sorduklarını biliyordum.

Bunun gibi küçük şeyler bizim için büyük şeylerdi. Dejeneratif bir beyin hastalığının erken başlangıcını yaşayan bir aileye yardım etmenin en iyi yolu buydu. Dex bunların hiçbirini bilmiyordu.

"Her neyse." Sırtım Dex'e dönük olacak şekilde bikini üstümü yeniden düzenledim ve onun görüş alanından çıkmak için kiremitlerin üzerine oturdum. Dimitri'ye ters ters baktım. "Ona burada benimle olduğunu söyleyecek misin?" Onun kiremitlerin üzerinde yattığı yere doğru fısıldadım.

"Hayatta olmaz," diye fısıldadı Dimitri. "Burada senin kışını süzdüğüm için çok kızacak."

"Kışına bakmasan iyi edersin, seni pislik." Dimitri'ye cehennemini yaşatırdım çünkü utanmaz bir flörtçü olduğunu biliyordum ama bana karşı sadece platonik hisler beslediğini de biliyordum.

"Kardeşim yukarıda seninle mi?" Dex böğürdü.

Midemdeki çarpıntıyı, kalbimin hemen yerinden fırlamasını görmezden gelmeye çalıştım. Onu son gördüğümünden bu yana yüz yıl geçmiş olsa bile, Dex'le ilgili herhangi bir şeye yine de bu şekilde tepki verebilirdim.

Yavru köpek gözlerini bana çevirdiğinde Dimitri çoktan emekleyerek uzaklaşmıştı. "Dur ki diğer tarafa tırmanıp aşağı inebileyim. Beni yakalarsa randevuma geç kalacağım."

Hiçbir şey söylemeden ona ters ters baktım.

Öfkeyle fısıldadı, "Burada seninle olduğumu öğrenirse başına gelecekleri sen de benim kadar iyi biliyorsun. Hepimizi en çok kıskanan o."

"Artık kıskanmıyor. Yıllardır ilişkimiz var ve bana hiç cevap vermiyor." Dex'ten ayrılış şeklim için birden fazla kez özür dilemeye çalışmışım. Terapiye gitmiş, araba kazasının travmasını, etiketini bunu nasıl ele aldığını, her şeyi atlatmaya çalışmışım. Yine de, şu ana kadar Dex'ten bir yanıt gelmedi.

Dudağımı ısırđım ve gözlerimi devirip arkamı döndüm ve Dex'in bakışlarını yakalamak için ayağı kalktım. Ona bakarken kalbim hızla çarpıyordu. Yıllar ona iyi gelmişti. Göğsü daha geniş, bakışları daha güçlü, bana olan nefreti muhtemelen en güçlü olanıydı. Yine de beni sinmiş görmesine izin veremezdim. "Saçmalama. En iyi bronzlaştığım yer burası."

"Kee." Gözleri vücudumda aşağı yukarı gezinirken adım soludu ve anında amım sıkıştı ve meme uçlarım sertleşti. *Lanet olsun ona.* Hâlâ bir çubuğun üzerinde seks yapıyordu.

Etrafına bakmadan önce çenesini ovuşturdu, muhtemelen nasıl tırmandığımı anlamaya çalışıyordum. "Ne zamandır buradasın?"

"Yeterince uzun." Oluk giderinin olduğu evin köşesini gösterdim ve "Aşağı inmeme yardım etmek ister misin?" dedim.

Dex şimdi tereddüt ediyordu. Bağımız yıllar önce kopmuştu ve şimdi yine çocuklar gibi ailelerimizin bahçesinde duruyorduk. "Neden buradasın?"

"Ailemin evinde mi? Onları ziyarete geldiğim yerde mi?" "Sık sık ziyarete gelmiyorsun. Dimitri söylemedi."

Kalçamı patlattım. "Evde olmamla ilgili sana neden bir şey söylesin ki?"

"Çünkü evde olacağımı biliyordu ve o şerefsiz muhtemelen konuşmamızı istiyordu."

Yanağımı çiğnedim ve arkama baktım. Sevgili en iyi arkadaşım gitmişti. Kayıptı. "Belki." Omuz silktim ve köşedeki oluğı doğru yürüdüm. "Konuşacak pek bir şey yok. Bana yardım edecek misin, etmeyecek misin?"

İlerlemedi. Sanki zehirli sarmaşıkım gibi geri çekildi.

Bu yüzden alay ettim ve vücudumu sallamak ve elimi metale dolamak için kendim oluğa gittim.

İri, nasırlı elleri çıplak belimi bulmadan önce salıncağımın yarısındaydım. "Tanrım. Kırık bir bacak mı istiyorsun? Ben yanında yokken kendine böyle mi bakıyorsun?"

Sesi derindi, sertti ve olmaması gereken bir şekilde tüylerimi diken diken etti. Aramızdaki elektrik şokunun ne kadar yoğun olduğunu, havanın nasıl değiştiğini, dünyanın nasıl durduğunu unutmuştum. Onun yakınlığından uzaklaşmak için evin köşesine doğru geri adım atma sırası bendeydi. Sedir ve baharat gibi kokuyordu. Bu da özlediğim ve üstesinden gelemediğim bir başka lanet şeydi.

"Ben iyiyim," diye mırıldandım ve ellerini kalçalarımın uzaklaştırmaya çalıştım. Parmakları tenime batıyor, cızırdıyor ve iz bırakıyordu. "Ben kendime gayet iyi bakıyorum, Dex."

Takıntılı olduğum yosun yeşili gözlerini kısarak sıkılmış dişlerinin arasından, "Eve bunu söylemek için mi geldin?" dedi.

Ben gelmemiştim. Annemle babamı kontrol etmek, annemin sağlığının hızla bozulmadığından, babamın panikleyip kontrolden çıkmadığından emin olmak için eve gelmiştim. Birkaç hafta önce birikimlerimizin bir kısmını daha harcamıştı ve gemiyi düzeltmem gerekiyordu. Aksi takdirde, o haklıydı. Eve pek gelmiyordum. Çok acı vericiydi, anılar ve pişmanlıklarla doluydu.

Tam önümde duran gibi.

"Belki de sırf bunu söylemek için eve geldim," diye çıkıştım hemen. Onu dinlemem gerekiyormuş, benimle ilgilenmek istiyormuş gibi davranarak beni çileden çıkarıyordu, oysa elimi uzattığımda cevap bile veremiyordu. "Belki de eve gelmemin seninle hiçbir ilgisi yoktu çünkü seni neredeyse hiç düşünmüyorum bile."

Söylediklerim karşısında gözleri büyüdü ve öfkeye dönüşmeden önce gözlerindeki acının parlamış olduğunu gördüm.

"Buna gerçekten inandığımı mı sanıyorsun?"

Hayır. Onu her hafta, her gün, her saat düşünürken nasıl düşünebilirdim ki? Ama bunu kabul edemezdim.

Dudaklarıma bakarken iki derin nefes aldı ve kendini tutmaya çalışıyormuş gibi elleri üzerimde titredi. Sonra fısıldadı, "Siktir et," ağzını sertçe benimkine çarpmadan önce, dolgun dudakları benimkine hükmetmek amacıyla hareket ediyordu.

Bu öpücükte tutku yoktu, sadece saf nefret ve üstünlüğün onda olduğunu bana gösterme niyeti vardı. Dili benimkinin üzerinde ustalıkla kayıyor, elleri sevdiğimi bildiği tüm noktaların üzerinde dans ediyordu. Kıçımı sıkarak beni kendisine yaklaştırdı ve bana karşı hissettiği duyguyla inledim.

Yıllardır ayırydık ama vücudum anında onu hatırladı. Her parçam onu istiyordu. Hemen boyun eğdim çünkü bana böyle hissettiren tek kişi oydu.

Diğer elini saçlarımın arasından geçirdi ve parmaklarını saç tellerimin arasına sokarak her zaman yaptığım topuzu gevşetti. Parmaklarının etrafında kavrayabileceği kadar yer kaldığında, daha fazla erişim sağlamak için başımı geriye çekti, istemediği bir şeyi tadarken üzerimde kule gibi yükseldi.

Bu düşünce karşısında inledim. Artık beni istemiyordu bile. Bunu beni hiçbir takdir ya da sevgi göstermeden öpmesinden anladım.

Yine de gömleğine sarıldım, o ana mümkün olduğunca uzun süre tutunmaya çalıştım. Bunca zaman sonra o hâlâ kendimi mahrum edemeyeceğim bir teselliydi, benim için bir evdi. Yanında olmamam gerektiğini bildiğim halde kendimi en güvende hissettiğim kişiydi.

Geri adım attığında, bunu aniden yaptı ve kendimi yakalamadan önce öne doğru tökezledim. Bana yardım etmeye bile çalışmadı. "Beni çok düşünüyormuşsun gibi geliyor, Kee."

"Dex." Sesimdeki titremeyi kontrol etmem, bana hissettirdiklerini yönetmem gerekiyordu. Başka hiç kimseyle böyle hissetmemiştim. Buna yaklaşan tek duygu

sahneye çıktığımda. Sinir, heyecan ve adrenalin aynı anda. Aşk korkutucu bir şeydi.

Yine de olanlar konusunda olgun davranmalıyım. Terapi bana bunu öğretmişti. "Seninle ayrıldığımda olanlar hakkında konuşmak istiyorum. Ethan hakkında söylediklerim doğru değildi ve eğer-"

"Ayrıldıktan sonra mesajlar gönderdin ve beni aradın. Sesli mesajlar bıraktın. Konuşmak istediğini biliyorum."

Bunu yüksek sesle söyleyerek içime hançer sapladı. Bu, beni sürekli olarak görmezden geldiği, yanıt verecek kadar önemsemediği anlamına geliyordu.

"Peki, konuşabilir miyiz?" Buna ihtiyacım vardı ve onun da vardı. En başta onu geride bırakmayı hiç istememişken, geride bıraktığım aşkı nasıl atlatabilirdim ki? En azından bunu ona söylemem gerekiyordu.

Ama bana öfke dolu bir bakışla baktı ve sonra gözlerini kırıştırdı ve bakışları kayboldu. Aramızdaki tüm acı, tüm duygu, tüm tutku gitmişti. Hepsini kapatmıştı. "Peki. O zaman bahçeye gidelim."

"Bahçe mi?" Ciyak ciyak bağırdım. Yıllardır oraya gitmemiştim, en son onunla gittiğimden beri gitmemiştim.

Kaşlarını kaldırdı. "Bahçe ile ilgili bir sorunun mu var, Kee?"

"Sadece, biz-"

"Birkaç anıdan mı korkuyorsun?" Sanki ona olan aşkım çocukça bir şeymiş gibi beni bir aşağı bir yukarı süzdü.

Bunun için ona bağışlamak ve bir zamanlar onun da beni sevdiğini hatırlatmak istedim. Bunun yerine, arka bahçelerimizin tepesinden aşağı inmek için onu ittim ve sonra küçük bir ormana giden ahşap yontulmuş patikaya girdim. Ailemizin orada dönümlerce arazisi vardı, ama babam annem ve benim için leylak diktiği açık bir yer bulmuştu. Annem artık o patikada hiç yürümüyordu ama Dex ve ben hep buraya gelirdik.

Küçükken arka bahçeye, tarlamızın karşısına, ormanın içinden geçip

Babamın uzun zaman önce diktiği leylak çalıları. Annem altın bir anahtarla açtığım ve sonra açık bıraktığım küçük bir kapı kurmuştu. Dex bunu görürse, ormana doğru ilerler ve beni bulurdu. Orada saatler geçirirdik.

Burası Dex'in battaniye getirip üzerine uzandığı ve benim de ona gitar çaldığım yerimizdi. Ben şarkı söylerdim, o da umursar gibi dinlerdi. Bir de telefon getirirdi, yıldızların altında film izlerdik, saatlerce sevişirdik ve sonra daha ileri götürmek için elimden geleni yapmama rağmen beni eve gönderirdi.

Şimdi patika boyunca sessizce ilerliyorduk, sanki konuşmak için eski yerimize gelene kadar beklememiz gerekiyordu, ama geldiğimizde leylaklar çiçek açmamıştı. Çoğu başka bitkiler tarafından ele geçirilmiş, terk edilmiş ve bakımları yapılmamıştı. Sanırım annemle babamın durumu bu kadar kötüleştirmesine ağzım açık kalmıştı. "Unutmuş olmalılar..." Kelimede boğuldum ve Dex'in gözleri kısıldı. Ona annemden bahsetmemiştim. Artık bunu bilmek ona düşmezdi. "Burayı unutmuş olmalılar," diye fısıldadım.

Sadece küçük bir çim parçası kalmıştı, çiçekler yabani otların ve akdikenlerin arasından geçiyordu. Havada eskiden nasıl koktuğuna dair bir kalıntı vardı. Önceden, tam çiçek açtıklarında, koku tatlı, çiçeksi ve parlaktı. Bahar, güneş ve neşe kokuyorlardı.

"Ailenin, hiçbir anlamı olmayan küçük bir bahçeye bakmaktan daha önemli işleri var, Keelani."

Bilmediği nedenlerden dolayı haklıydı. Ve bulutlar içeri girdikçe, onların kalıcı kokusu acı verici, ıstırap verici bir hal aldı. Bana ve bulunduğumuz alana tamamen kayıtsız bir şekilde bakması içimi hüznle doldurdu.

"Dex, bu bahçenin benim için bir anlamı vardı," diye itiraf ettim. "Bizim için bir anlamı vardı."

Yeşil gözleriyle etrafı taradı. "Lisede aşık olmak pek de üzülecek bir şey değil."

Umursamaz bir tavırla tüm yaşadıklarımızı bir kenara bıraktı. "Senin için hepsi bu muydu?"

"Daha ne olabilir ki? Gittin ve hayatına devam ettin. Sen I." de öyle.

Neden ciddi olmamasını istedim? Neden ona ihtiyacım vardı?

Benim gibi acı çekmesi için? Çünkü onu hâlâ seviyordum. Hâlâ bu noktayı hayal ediyordum. Hâlâ dudaklarının tadına, ellerinin hissine, kalbinin benimkiyle birlikte atmasına tutunuyordum.

"Hayatıma devam etmedim," dedim, sesim duygularımın ağırlığı altında çatlıyordu. "Seni aradım ve-"

Bana yaklaştı ve gözümünden bir damla yaş düşerken elini yanağıma koydu. Başparmağıyla hemen gözyaşımı sildi, söylediği sözler soğuk olsa da sanki benimle ilgileniyordu. "Cevap vermedim Kee, çünkü umurumda değildi."

"Yani hiç umursamıyorsun, öyle mi?"

Bir çocukla uğraşıyormuş gibi iç geçirdi, sonra başımı yukarı kaldırarak dudaklarını dudaklarımla aynı hizaya getirdi. "Seni öptüğümde bir şey hissediyor musun, Kee? Söyle bana. Kelebekler uçuşuyor mu?"

Bu sefer beni usulca öptü, çok usulca. Dokunuşunun ne kadar tüy kadar hafif olduğunu, bana nasıl kıymetliymişim gibi davranabildiğini görmek için gözlerim kapandı.

"Her şeyi hissediyorum," diye itiraf ettim çünkü o hissetmese bile en azından ilişkimize saygı duyabilirdim. Gözlerimi açıp onunkileri aradım. "Seni hâlâ istiyorum, Dex."

Bana bakarken bir tür duygusallık vardı artık, gözbebekleri karanlık bir fırtınanın ortasındaki bir orman gibi koyu yeşildi. "Göz kamaştırıcısın, Keelani. Dünya benim tarafımdan öpüldükten sonra ne kadar güzel görüldüğünü biliyor mu? Gözlerinin nasıl parladığını? Yanaklarının nasıl kızardığını? Bu bikiğinin altında ne olduğunu bilebilirler mi?" Parmağını iç çamaşırımın beline daldırdı ve eli altımda kaybolmadan önce kenar boyunca sürükledi. Benimle oynamak, ne kadar tahrik olduğumu test etmek için parmaklarını klitorisimin üzerinde gezdirirken nefesim kesildi.

Ağzı kulağıma gitti. "Şimdiden sıırılsıklam oldum. Ne kadar iyi bir Amerikan kızı. O markayı çok iyi inşa ettin,

Keelani." İsmiyle alay etti. "Benim için hâlâ böyle ısladığını biliyorlar mı sanıyorsun?"

Parmağı amıma girdi ve ben onu durdurmadım. Bunun yerine onu kendime çektim. Artık zehirli olsa bile onun usta ağzını istiyordum ve o da bunu bana verdi. Onu yere doğru çektim ve yukarıya, üzerimizdeki ağaçlara, yaprakları Dex'in gözleri kadar yeşil olan ağaçlara baktım. Şimdi onlarda açlık gördüğümü düşünmek istiyorum ve dizlerimi kalçalarının iki yanına kaldırıp ellerine doğru yuvarladığımda, bu çene esnemesi sahte değildi. O da beni istiyordu.

"Şu anda herkesin ne bildiği önemli değil. Önemli olan tek şey ikimizin de birbirimizi hâlâ istediğimizi bilmemiz." Elimi göğsünden kemer tokasına, oradan da boyuna doğru sürttüm. Kot pantolonundan taşan sert, kalın ve katı bedenine bakarak inledim.

"Eline karşı hissettiklerim hoşuna gidiyor mu, Kee?" diye sordu, başı öne eğilmişti, nefes alış veriş hızlanmıştı. Benimki de öyle. Olmak üzere olan şeyi durduramadım çünkü onu orada, o çimlerin üzerinde, bahçemizde leylakların ve bir zamanlar sahip olduğumuz anıların arasında tek başına istiyordum. Belki yalnızdım, belki daha önce olanlardan dolayı hala parçalanmıştım, belki de sadece onu hala seviyordum.

Hiç kimse ilk aşkını kaybetmek kadar büyük bir pişmanlığı unutamaz. Hiç kimse yara izi ve acı olmadan hayatta kalamaz. O anda bizi iyileştirmek istedim ve onun da bunu istemesini istedim. "Nasıl hissettiğini sevdiğimi biliyorsun, Dex. Her zaman sevdim. Lütfen. Sana ihtiyacım var. Senin de bana ihtiyacın olduğunu göster."

Ben parmaklarına karşı koyarken kulağıma kıkırdadı. Bir tane daha soktu ve onları doğru açıyla kıvrırken nefesim kesildi. Yukarı ve aşağı. Yukarı ve aşağı. Önce yumuşak, sonra daha sert ve daha sert. "Seni hâlâ istediğime emin misin?"

"Evet," diye tısladım, kabul etmediği için hayal kırıklığına uğramıştım. Buna karşı koyuyordu ve ikimiz de yıllardır inatçıydık. Artık öyle olmak istemiyordum. "İstemeseydin burada olmazdın."

"Belki de sadece seni sonsuza dek becermek istiyordumdur, Kee. Bunu hiç düşündün mü? Ülkedeki çoğu erkek bunu istiyor ama sen Ethan Phillipe ile çok yakınsın." İsmiyle alay etti.

"Marka için iyi biri. Bunu biliyorsun. Mesajlarımı okusaydın ve sesli mesajlarımı dinleseydin..." Derin bir nefes aldım ve hepsini görmezden gelmesinin acısını unutmaya çalıştım. "Cevap vermedin Dex," diye fısıldadım.

"Cevap vermedim çünkü giden sendin," dedi. "Benim sadece böyle olmamı sen seçtin. Burada kalp kıran sensin Kee, ben değil."

"Hayır. Yapmam gerekeni yaptım. Ethan ve benim aramda hiçbir şey olmadığını biliyorsun-" Klitorisimi çimdiklerken haykırdım, sonra parmaklarını daha hızlı hareket ettirirken onun altında ürperdim.

"Bu amcık hala çok sıkı. İçini doldurmam, seni unutturana kadar sikmem ve bu iyi kızı kötü yapmam için bana ve sadece bana yalvarıyor. Kimse bunu benim gibi yapamaz, bunu biliyorsun değil mi?"

Bu konuda konuşmamızdan nefret etmeme rağmen sözleri beni eşiğe doğru yaklaştırdı. Sonra bacaklarımın arasına oturabilmek için yüzümden çekildi, yüzü artık benimkine yakın değildi. Aramıza mesafe koyuyordu ama yine de elini bacaklarımın arasında tuttu ve benimle nasıl oynadığına baktı.

"Bacaklarını aç." Sesi şimdi çok daha emrediciydi, daha derin, otoriter.

"Dex, birisi-"

"Durmamı ister misin?" Eli dondu ve onaylamadığımı haykırmamak için dudağımı ısırdım. Bunun yerine vücudum hemen itaat etti, bacaklarım genişçe açıldı. "İşte bu kadar. Şimdi bunun için sana iyi mi demeliyim kötü mü? Ethan Phillipe seni beklerken burada olmamalısın, değil mi?"

Bana her iki şekilde de hitap etmesini istememden nefret ediyordum ve cevap vermediğimde, nedenini çok iyi biliyormuş gibi gülümsedi. "Bana ne dediğin umurumda değil, Dex. Sadece... Buna ihtiyacım var."

Başparmağını klitorisimin üzerinde gezdirdi. "Bikini üstünü çöz ve benim için o göğüslere dokun. Ne kadar istediğini göreyim. Çalıştır kendini."

Belki de isyan ettiğim, bir kez olsun plak şirketini dinlemek yerine kendi istediğimi yaptığım yer burasıydı. Dex'ten uzaklaşmıştım. Trinity'nin ilgi odağı olmak için attığım her adımı kontrol etmesine izin verdim. Ethan'la bir ittifak ayarlamışlar, moda tarzımı belirlemişler, takvimimi öyle doldurmuşlardı ki aylarca tek bir gün bile tatil yapamıyordum - bu yüzden burada, evde, hâlâ sevdiğim adamla bir an daha yaşamak istiyordum.

Bakışlarını tutarken ipi yavaşça çektim ve üçgenler iki yana düştü.

"Siktir." Kelimeyi uzatarak söyledi. "Hâlâ muhteşem görünüyorsun.

Neden bu kadar kusursuz olmak zorundasın, ha?"

Sözleri acı, pişmanlık ve kargaşa ile doluydu. Daha sonra aynı duyguları hissedeceğimi biliyordum ama onu dinlemekten kendimi alamadım. O beni izledi, ben de onu. Ama bana meme uçlarımı çimdiklememi söylediğinde gözlerim kapandı. Neredeyse çıplak bedenimin üzerindeki rüzgârın hissi, uzaktaki kuşların cıvıltısı, o kalıcı leylakların kokusu ve Dex. Uzun zamandır onunla birlikte olma fırsatı bulamadığım Dex yanımdaydı.

"Geldiğinde bana bak, Keelani," diye emretti ve gözlerim açıldığında, onunkiler açlıktan alev alev yanıyordu.

Daha hızlı gitmesi için inledim. "Buna ihtiyacım var. Bütün bunlara ihtiyacım var. Seninle sadece bir kez daha, Dex."

Onun yerine daha yavaş gitti. "Sadece bir kez daha, ha?" Gözlerinde uğursuz bir şey kararırken başını salladı. "Neden buna ihtiyacın olduğunu söyle bana, Kee. Ethan seninle gerektiği gibi ilgilenmiyor mu?"

Onun sözleriyle içim burkuldu. Birdenbire o noktaya geri dönmüştük. Onunla konuşmak işe yaramıyordu. Hiçbir şeyi çözümüyorduk ama onu o kadar özlemiştim ki ikna etmeye çalışmaktan kendimi alamıyordum. Ona her şekilde ihtiyacım vardı. Ama onu kaybetmiştim.

Ve onu geri alıp alamayacağımı bilmiyordum. Belki de tanıdığım Dex sonsuza dek gitmişti ve ardında bu adam kalmıştı.

Dördüncü Bölüm

DEX

"SİKTİR GİT!" diye bağırdı.

Ateşe her zaman ateşle karşılık verirdi. Bana küfretmesini hak etmiştim ama umurumda değildi, yaptıklarından sonra değil, beni bir harabe için terk ettikten sonra değil. Ve sonra *son bir kez daha* istedi. Aslında hiç başlamadığımızı bilmiyor muydu?

"Seni burada becermeyeceğim, Kee. Sadece elimi tutacaksın. Nedenini bilmek ister misin?" Hızımı artırdım ve kalçaları benimle birlikte sallandı. Vücudu hâlâ benden ne istediğini biliyordu ve ben de ona bunu vermekten çekinmiyordum.

Birbirimizin gözlerinin içine baktık, ta ki ben onun gözlerinin kapandığını görene kadar. "Sadece söyle bana, Dex. Bitir şu işi."

"Çünkü bana tüm benliğini veremezken o parçamı hak etmiyorsun."

"İstiyorum, Dex. Her zaman istedim," diye inledi. "Bunu söylerken bana bak. Seni tanımak istiyorum ciddiğim."

Gözleri hızla açıldı ve koyu kahverengi irisleri acıyla doldu. "Bunu sadece senin için istedim, Dex."

"Öyle mi? Bunların hepsi benim için mi?"

Sonra klitorisini içeri ittim ve parmaklarımı tekrar tekrar içine pompalarken hızlıca yuvarladım. Mükemmel bir ritimdi. Teninin nasıl parlamaya başladığını gördüm.

nefesi kesildi, tüm vücudu beklentiyle nasıl sıkıştı. Adımı haykırırken amcığı da bana sıkıca yapışmıştı. Tekrar tekrar.

Verdiği acıyı iyileştirmeye yetmedi ama öfke ve kargaşa damarlarımda akmayı bir anlığına durdurdu. Burada benimle birlikteydi ve tek istediğim de buydu. O beni kalacak kadar sevmese bile ben onu seviyordum.

Ayağa kalkıp hızla kemer tokama uzanırken bakışları bulanıklaştı, hareketleri sarsıntılıydı. "Hepinizi burada, her zaman her şeyi yaptığımız yerde istiyorum. Bu anıyı sizinle yaşamak istiyorum."

Başka bir anı. Ne bir şimdiki zaman ne de bir gelecek, sadece bir geçmiş. Bizden bu şekilde her bahsettiğinde bir hançer gibi hissettiğinin farkında mıydı?

Ayağa kalktım ve ondan uzaklaştım.

Ağaçların arasından içeri süzülen güneşin batış ışınları altında büyüleyici görünüyordu. Uzun saçları topuzundan düşmüştü ve etrafımızda kuşlar cıvıldarken dalları rüzgârda uçuşuyordu. Ne olduğunu anladığında harap olmuş gibi görünse de leylaklar gözlerindeki menekşe rengini ortaya çıkarmıştı.

"Seni bir bahçenin ortasında becermek istemiyorum, Kee."

"Dex-"

"Artık sizinle gerçekten sevişmek istemiyorum." Kelimeleri yüksek sesle söyledim, böylece ikimiz de onlara inanabilirdik.

"Konuşmak istiyorum. Açıklayabilirim-"

"Açıklanacak bir şey yok. Artık ikimiz de burada yaşamıyoruz. Sen benim hayatımın bir parçası değilsin. Ve asla da olmanı istemiyorum."

"Dex." Sözlerim karşısında vücudu ürperdi ve sonra kollarını göğsüne doladı.

Kahretsin, ona sarılmak istedim. Ona iyi olacağımızı söylemek istedim. Derin bir nefes aldım ve onun yerine bikinisinin iplerini yakaladım. Onları tekrar boynuna bağladım.

gözlerinin içine bakmak için diz çöktü. "Beni aramayı bırak. Git ve hep istediğin o gösterişli hayatı yaşa." Bu kapanışa ihtiyacım vardı, onun da öyle.

"Ama bunu yapmamın nedeni bu değil-"

"Bunu neden yaptığın umurumda değil, güzel kız. Sadece bunun bir parçası olmak istemiyorum. Bu yüzden aradığında açmıyorum, bu yüzden mesajlarına cevap vermiyorum. Mesajları zar zor okuyorum bile, Kee. Hayatımı yaşıyorum."

Evet, altmış beş mesajın hepsini görmezden gelmişim. Her birini yirmi beş kez okumamıştım. Nereden geldiklerini bulmanın bir yolunu bulamamıştım. Kesinlikle yirmi dört-yedi saat ona takıntılı değildim. Bu sağlıklı olurdu.

"Bunu nasıl söylersin?" İki gözünden birer damla yaş süzüldü ama ikisini de sildi.

Cehennemimizin döngüsünü nasıl devam ettirebilirdim? Kırılmıştık ve birbirimizi kırmaya devam ediyorduk. Birimizin durması gerekiyordu.

"Çocukluk aşkımı bırakıyorum, kalp kırıcı."

"Bana öyle deme." Zehirli bir şekilde söylemişti ama lakap tam oturmuştu.

"Her neyse, Kee. Birlikte bir travma yaşadık ama bu hayatımıza devam edemeyeceğimiz anlamına gelmiyor."

"Öyle olduğunu mu düşünüyorsun? Sadece bir çocukluk aşkı mı?" Ben kalçalarımın üzerine otururken gözleri kısıldı.

"Başka ne olabilir ki?" Asla unutamayacağım kadar derin bir aşk ama bunu paylaşamazdım. Gururumu ona bir kez kaptırmıştım zaten. Şimdi üniversiteden mezun oluyordum, patentli yazılımlar üzerinde çalışmak için hayatımın fırsatlarını yakalıyordum. O ise kariyerinde yükseliyordu.

"Peki şimdi neyiz?"

"Pop yıldızı statüsüne yerleşmiş gibi görünüyorsun, ha? Ben sadece üniversiteyi bitirmeye çalışıyorum."

"Seninle ne yapabilirsem onu istiyorum."

"Şimdi hiçbir şey alamazsın," dedim ve ayağa kalktım. "Bir bahçede çok güzel görünüyorsun, Keelani. Plak şirketine bir sonraki albüm kapağında bir bahçe istediğini söylemelisin."

"Umursadığımı düşündüğün tek şey bu mu?" Soru acı içinde söylenmişti.

Kaşlarımı kaldırdım. "Öyle değil mi?"

Bana kederle bakışı, yemin ederim ki etrafımızdaki havanın değişmesine neden oldu. O bahçe yıllarca aklımdan çıkmayacaktı. "Gerçekten seni sevmediğimi mi düşünüyorsun?"

Anlamadığı şey, tüm kasabanın bana düşman olduğuydu. Ailem bile o gece ona ne kadar içki verdiğimi sorguladı. Ve onun ailesi, yapılan halkla ilişkiler gösterisinden sonra onların yüzüne bakamazdım. Kendimi tamamen uzaklaştırdım, hayatta kalmak için her şeyi bölümlere ayırdım. Eve geldim, ailemle görüştüm ve sonra ayrıldım.

Kyle'ın ölümü, Gabriella'nın yaralanması ve Keelani'nin güvenliği benim sorumluluğumdaydı. Kasabanın sorgulamalarıyla geçen yılların ardından, kendimi de sorguladığım yılların ardından kalbim nasır tutmuştu. Bir daha asla kontrolümü bu şekilde kaybetmeyecek ve aşkın beni doğru olmayan bir şeye yönlendirmesine izin vermeyecektim.

Ben de onu susturdum. "Bilmiyorum, Kee. Tek bildiğim bir keresinde beni sevmediğini söylemiştin."

"Öyle demek istemedim."

Geri çekildim ve ondan uzaklaştım. "Evet, şu anda seni sevmediğimi söylerken ciddiydim."

Ben de öyle demek istemedim.

İKİNCİ BÖLÜM

ON İKİ YIL SONRA

Beşinci Bölüm

KEELANI

"Önümüzdeki altı ay boyunca ne zaman kardeşimden bahsetsem senin üzgün yüzüne bakmak zorunda mıyım? Çünkü bunu kaldıramam. Kadınların ağlamasından nefret ediyorum." Dimitri içini çekti ve otel odamda makyajımı yaptırdığım yerin yanındaki kanepeye oturdu.

"Üzgün görünmüyorum. Ağlamıyorum da." Okumakta olduğum kitaptan başımı kaldırıp lacivert takım elbisesi içinde ona dilimi çıkardım. En iyi arkadaşım yıllar içinde tıpkı diğer kardeşleri gibi başarılı bir iş adamı olmuştu. Hardy Elite All-Access Team, kısaca HEAT, bir konaklama ve emlak imparatorluğu olarak dünya çapında genişlemişti. Artık dünyanın en iyileriyle yarışan bir teknoloji markaları bile vardı. Her biri milyarderdi ve çok seviliyorlardı. Yine de, insanların Dimitri'de olduğunu iddia ettiği görgü kurallarını bana göstermeye gelince, fena halde başarısız oldu.

Aşırı hırslı bir stajyerken Halkla İlişkiler stratejisti ve kuaför olan Olive, minik burnunu kırıstırıp homurdanırken kalın siyah saçlarını topuz yaptı. "Başka bir kitabın içinde kaybolmaya çalışırken bile suda mahsur kalmış üzgün küçük bir fok balığına benziyorsun."

"Olive, foklar suda mahsur kalmaz." Telefonumun okuma uygulamasını kapattım, böylece tam olarak ne okuduğumu görmek için omzumun üzerinden bakamazdı. Romantizm

Romanlar sadece ve sadece benim kaçışımdı. Aynada ona bakarken kaşlarımı çattım ama sonunda gülümsedim çünkü Olive kızmak için fazla tatlıydı. Kabarık bukleleri ve her zaman kulağının arkasına koyduğu pembe küçük plumeria çiçekleri, kişiliğiyle birlikte günümü aydınlatıyordu. "Sanırım kıpırdayarak içeri girebilirler, belki?"

"Sence kıpırdıyorlar mı?" Dimitri kaşlarını kaldırdı.

"Muhtemelen kıvrılıyorlar ya da sürünüyorlar ya da her neyse." Olive bana yardım etmeye çalıştı ama Dimitri ona bir bakış attı. Bizi resmen grubumuzun aptalları olarak etiketlemişti.

"Neden yaptığın işe geri dönmüyorsun?" Aynaya bakarken gözlerimi devirmiştim.

"İnsanlara daha çok para kazandırmak için yatırım yapıyorum, Keelani. Ve senin için yatırım yapmama izin vermen gerekiyor."

Yatırım yapacak param olsaydı yapardım ama onunla bu konuda ayrıntılara girmiyordum. Asla.

"Belki bir gün." Şimdi saçımı taramakta olan Olive'e baktım. "Dersler nasıl bu arada?"

"Online dersler berbat ve onlardan nefret ediyorum. Biliyorsun bir profesörüm var. O harika biri ama onun dışında sadece çalışmak istiyorum," diye ağzından kaçırdı, koyu renk bukleleri yüzünün etrafında dans ederken bileği gözlüklerini burnunun köprüsüne doğru itti.

"Muhtemelen online derslerin sana bir bok öğretmediği içindir," diye homurdandı Dimitri ama yeni getirilen makyaj sanatçısı onu duydu.

Son yirmi dakikadır sessizce çalışmasına rağmen, jilet gibi düz pembe saçlarını yüzünden uzaklaştırırken yüksek sesle alay etti. "Sanki üniversite sıralarında oturarak çok daha fazla şey öğrendin?"

İlginç. Kadın sessiz görünüyordu ama ses tonunda bir ısırık vardı. Bronz teni parıltıyor gibiydi ve peri benzeri yüz hatları, elf olmadığını doğrulamak için kulaklarına birden fazla kez bakmama neden oldu.

"Pembe." Dimitri iç çekerken başını telefonundan kaldırmadı bile. "Üniversiteden bir şey öğrendiğimizi söylemiyorum. Ben pratik yaparak ve ayaklarımı ıslatarak öğrendim."

Olive saç topuzumu düzeltirken, "Keelani ile yapmaya çalıştığım şey de bu," dedi. "Ve bu yüzden, ne yazık ki Dimitri'nin haklı olduğunu biliyorum, Kee. Bu gece sadece Dom ve Clara'nın düğünü için sahne alacaksın, ama belli ki medyada yer alacaklar. Vegas'taki rezidansına mutsuz bir şekilde başlayamazsın. Bu senin havanı bozar."

"Tamam, ama bu geceden itibaren bir ay prova ve ardından beş ay gerçek performanslar için sözleşmem var," diye belirttim. Sahneye çıkmadan önce her şeyi doğru yapmak için provalar için ekstra zaman istedim. Kontratta önümüzdeki altı ay boyunca Black Diamond'da ya da şehirde bulunmam şart koşulmuştu.

"Evet, ama yine de sosyal medyada bunun hakkında yazacaklar. Yorumları şimdiden görebiliyorum," diye mızızlandı, çünkü bu noktada halkla ilişkilerimi yürüten kişi olarak, buna en çok o katlanmak zorunda kalacaktı. "Belki de konuşsak-"

"Konuşacak bir şey yok," diye kestirip attım. Konuşmak istedikleri şeyi düşününce elbisem göğsümün üzerinde daralmaya başladı.

"Yani diyorsun ki bu gece hepimiz saatlerce içip konuşacağız öyle mi?" Dimitri mırıldandı.

Olive, "Sen ısmarlıyorsun," dedi ve sonra sessizce benim pes etmemi beklediler.

Ben yapmazdım. Bütün bir saat sessiz geçse bile.

Bir dakika sonra ağzımdan kaçırdım: "Yani *onu* bir daha görmemeyi umuyordum ama bu gece onun saçma tatil köyüne gidiyorum."

Dimitri, Black Diamond Resort ve Casino'nun ortaklarından biri olduğu için, "Burası çok lüks, son teknoloji ürünü bir kumarhane ve tatil köyü, ülkenin en iyilerinden biri olduğunu da eklemeliyim," diyerek sözlerini tamamladı.

"Bunun en iyisi olduğunu biliyorum Dimitri. Siz Hardy kardeşler yine başardınız." Elimi teatral bir şekilde salladım ve çok iyi tanımadığım makyaj sanatçısı kıs kıs gülerken Olive düpedüz güldü. HEAT imparatorluğu her gün her saniye büyüyordu. Dimitri adına gururlu ve mutluydum. Dex'e gelince, onunla ilgili herhangi bir haberden kaçındım.

"Bu gece egomu biraz daha okşarsan seni affederim."

Anlamsız flörtüyle alay ettim. Dimitri ve ben daha önce hiç öpüşmemiştik. O bir erkek fahişesiydi ve ben de yüzyılın en iyi kızıydım.

"Dürüst olmak gerekirse, bu tesisi ve kumarhaneyi seviyorum." Seviilmeyecek bir şey yoktu. Kumarhanenin yüksek tavanları, kartonpiyerleri, güzel manzaraları, loş ışıklı kristal avizeleri vardı; ne yaptığımı umursamayan benden daha ünlü dünyaca ünlülerden bahsetmiyorum bile. Kalabalığın içinde kaybolmak ve sadece en iyi yaptığım şey olan şarkı söylemek için aranmak özgür hissettiriyordu.

"Biliyorum, Keelani." Elimi tuttu ve sıktı, başparmağını parmak eklemlerimin üzerinde gezdirdi. "İyi misin?"

"İyi, sadece boktan geçecek bir geceye odaklanmamaya çalışıyorum." Gece için hazırladığı süite göz gezdirdim. Mobilyaların üzerindeki pelüş krem kumaşlar ve yaşam alanındaki duvarları süsleyen soyut sanat eserleri Dimitri'nin beni ne kadar şımarttığını gösteriyordu. Yatak odasının benzersiz bir konfora sahip olduğunu ve banyonun lüks taş işçiliği, pahalı banyo malzemeleri ve her tarafı düğmelerle dolu yağmur duşuyla bir mabet olduğunu biliyordum.

"Dikkatimi dağıt. Bu saçma oda ne kadara mal oldu?"

Dimitri burnunu kırıştırdı. "İnsanlara bir saat boyunca sesini dinlettiğin bir gece için alacağın ücretten daha azına mal olduğu kesin."

"Kendimi savunmam gerekirse, o kadar para görmüyorum."

"Biliyorum." Oturduğu yerde kıpırdanarak, kardeşininkine çok benzeyen o yeşil gözlerini bana dikti. "Bu yüzden sözleşmeni görmek istedim."

"Ben hallettim." Neredeyse hiç görmediğimi bilmesine ihtiyacım yoktu.

Bana inanmamış gibi mırıldandı. Haklıydı, çünkü plak şirketimin bana her zaman tehlikeli işler yaptırdığı biliniyordu. "Ve seni önümüzdeki altı ay boyunca güvence için burada tutuyorum. Dom ve ben bu konuda iyi iş çıkardık." Kocaman gülümsedi.

Dimitri gerçekten de gerekmedikçe zorlamazdı. Olayları yumuşak bir elle ele alır, sorun haline gelmeden önce manipüle ederdi. Sonunda ona plak şirketinin benim için bir stres kaynağı olduğunu itiraf etmiştim ve acımı kendime sakladığım için yüzünün hayal kırıklığıyla nasıl düştüğünü hala hayal edebiliyorum. Bildiğim bir sonraki şey, Vegas'ta, artık kısmen HEAT'e ait olan Black Diamond'da istediğim her şeyi söyleyebileceğim, yaratıcı kontrole sahip bir rezidans teklifi aldığımı. Bunu Dimitri'den başka kimse gerçekleştirmemişti.

Trinity ile olan sözleşmemin sona ermesine sadece altı ay kaldığını biliyordu ve Vegas'taki tatil köyüyle tam olarak bu kadar uzun süren bir sözleşmeyle korunabileceğim bir köprü inşa etmişti.

"Black Diamond Resort ve Casino'da senin ve Dex'in gözetiminde aylar. Ne yanlış gidebilir ki?"

"Fazla değil." Dimitri yine de bakış açısını gizlemeyecekti. "Tabii onunla tekrar gizlice dolaşmaya karar vermezsen."

Bakışlarım ona kaydı. Geçmişten öyle kolay kolay bahsetmezdik. O da bunu biliyordu. "Asla açmam. Ethan'la birlikteyim ve ikimiz de kardeşinin benden nefret ettiğini biliyoruz."

"Ben olsam *nefreti* kullanmazdım. Sadece kalbini kırdığın için kızgın."

"Ben yapmadım. Hepsi aptalca bir hataydı." Dimitri'ye bir bakış attım çünkü makyajımı yapan kadının kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Kimsenin bizi bilmemesi gerekiyordu. Bu hikâyeyi çok uzun zaman önce gömmüştük.

Dimitri onun başını okşadı ve bana gülümsedi. "Merak etme.

Pink kumarhane dışında kimseyle konuşmaz."

Makyajımı yapmayı bıraktı ve buz gibi bakışlarını Dimitri'ye çevirmeden önce dumanlı mavi gözlerini kısarak bana baktı. "Beni bir daha böyle okşarsan Bane dahil herkese beni nasıl köpek gibi sevdiğini anlatırım."

Dimitri silah zoruyla tutulmuş gibi ellerini kaldırdı. "Anlaşıldı." Geri çekilmeye başladı. "Çok güzel görünüyorsun, Kee. Sahneye çıkmadan önce gelip merhaba de, tamam mı?"

"İstemiyorum," diye sızlandım.

"İstemediğini biliyorum." Kocaman gülümsedi ve göz kırptı. "İşte bu yüzden sana söylüyorum. Bana ihtiyacın olursa ara."

"Değil Eğer, her zaman ne zaman," I okunur ve Hat, ve Olive ağzından kaçırdı çünkü artık bunun bizim sözümüz olduğunu biliyordu.

Dimitri çıktıktan sonra, Olive bana moral vermeye çalışırken Pink'in sessizce çalışmasına izin verdim. "Her şey yoluna girecek."

"Bu bir felaket olacak."

"Peki, tamam." Olive yeşil gözlüklerinin çerçevelerini oynattı ve başını salladı. "Muhtemelen, ama gösteriden sonra dondurma ve içecek alabilirim."

"Kulağa hoş gelmediğinde bile kötü olduğunu biliyorsun." Koyu kırmızıya boyanmış dudaklarımı üfledim.

Bal rengi gözleri büyüdü. "Bu ne cüret? Ya kaplumbağa dondurmasıysa?"

"O zaman cevabımı değiştiriyorum, lanet olsun. Yine de bu berbat olacak."

"Sadece bir gece. Belki dinlemiyordur bile. Eminim şarkıların yarısının onunla ilgili olduğunu bile bilmiyordur." Ne moral konuşması ama.

"Olive!" Bakışlarım Pink'in durduğu yere kayarken onu düzeltmeye çalıştım. "Onunla ilgili değil. Onlar hakkında-" "Benim adıma yalan söyleme." Pembe doğruldu.

"Senin aşk hayatın umurumda değil," diye kestirip attı. Yüzüm.

"Üzgünüm," diye ciyakladı Olive. "Onun aşk hayatı sadece Ethan'la ilgili."

"Ha," diye havladı Pink. "Demek istediğim, sen ve Ethan sadece bir albüm çıkmadan önce birlikte görülüyorsunuz. Bir dargın bir barışık ilişkinizin medya için olduğu çok açık. Eğer ben inanmıyorsam, hayran kitlenizin ne kadarı inanıyor merak ediyorum."

Sandalyemde kambur durmuş, şimdi gülümsemesini engelleyen kıza bakıyordum. Yıpratıcıydı ama sevgi doluydu, sanki dünyadan nefret ediyor olabilirdi ama sizin için tüm dünyayla savaşırdı da. "Dürüst olmak gerekirse, yüzde otuzunun buna inandığına bahse girerim."

"Muhtemelen on gibi bir şey," diye karşılık verdi.

Olive'in ağzı bir O harfi yaptı ve profesyonel olmak için elimizden gelenin en iyisini yapmaya çalıştığımız bir sessizlik oldu.

Ve sonra hepimiz gülmeye başladık. Hem de çok. Gözlerim yaşırdı çünkü plak şirketim yıllar boyunca bu sahte ilişkiyi o kadar berbat bir şekilde bir araya getirmişti ki iyi görünmediği için üzülemiyordum bile. Bu kahkahaya benim de ihtiyacım vardı çünkü aylarca sürececek bir işkenceye katlanmak üzereydim.

"Sakın gözünü kırıp da o gözyaşlarının sanat eserimin üzerine düşmesine izin verme." Pembe kıkırdamasını durdurmaya çalışarak yüzümü işaret etti.

Derin nefesler aldım. "Tamam. Berbat kariyerim ve flört hayatım hakkında daha fazla şaka yapmak yok."

"Korkunç değil. Bir HEAT ve Black Diamond tesisinde sahne aldığınızı düşünürsek harika. Sanatçılar bu kontratları almak için can atıyor," dedi Pink, geçmişte burada kimlerin sahne aldığı hakkında biraz bilgisi olduğunu göstererek. "Prova zamanınız var değil mi?"

"Evet, bir ay." Omuz silktim. "Ve sonra beş ay boyunca her hafta sonu sahne aldım." Bu normal bir şey değildi ama Dimitri bunun gerçekleşmesi için ipleri yine eline almıştı.

Pembe, üzerimdeki koyu mor göz farını bitirmek için hareket ederken başını salladı. "Mükemmel. Bundan kurtulabilirsin. Özellikle de böyle görünerek. Ayağa kalk ve elbisenin işe yarayıp yaramadığını görelim."

İçimi çektim ve koyu mor elbisemi düzeltmek için ayağa kalktım. Koyu kahverengi gözlerim olmasına rağmen elbisenin moru onları menekşe renginde gösteriyordu ve topuz yaptığım saçlarım yüksek elmacık kemiklerimi vurguluyordu. Gözlerim artık Pink'inki kadar dumanlıydı. Dudaklarım parlıyordu. Her şey yerli yerindeydi. Saçlarımı tekrar düzelttim.

"Onu giymelisin." Pembe yanağını çiğnedi ve ben ona baktığımda omuz silkti. "Çok güzel saçların var ve o topuzla gergin görünüyorsun."

Şimdi boy aynasına döndüm ve kaşlarımı çattım. "Ben hep yukarıdan takarım."

Olive fırçasını kaldırdı. "Bu onun markası."

Pembe dudaklarını büzdü ve sonra omuz silkti. "Eğer markanız sizseniz ve onu bu kadar çok seviyorsanız, devam edin."

"Bu da ne demek oluyor?" Kızgınlığımı bastırmaya çalışarak usulca söyledim.

"O iyi kız rolü, o Amerikan sevgilisi olayı, tam bir saçmalık olmalı." Arkadaşıma döndü. "Haksız mıyım? Kimse her zaman sevimli bir Hawaiili Barbie gibi süslenip püslenip yirmi dört-yedi *saat evet, lütfen ve hayır, teşekkür ederim* diyemez."

Olive tereddüt bile etmedi. "Kameralar kayıta olduğu sürece ve bir saniye daha fazla değil, sevgililik rolünü çok iyi beceriyor."

"Olive, bu da ne?"

"Ne? Ona Ethan'la sahte olduğunuzu söyledin zaten. Şimdi yalan söylemenin ne anlamı var?"

"Biliyordum." Pembe ellerini birbirine vurdu ve kocaman gülümsedi. "Yarım yıl boyunca sıkıcı makyajlar yapmak zorunda kalacağım için gergindim."

"Bu benim markam ve ben-"

"Artık kumarhane seni destekliyor. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

"Şey, hayır, çünkü-"

"Bu, canın ne isterse yapabileceğin anlamına geliyor. Bane ve Dex sana bir şey olmasına izin vermeyecekler."

"Bane'i tanıyor musun?" Biraz tereddütle sordum. Adam uğursuzdu. Koyu renk saçları, delici mavi gözleri vardı, siyah giyiyordu ve karanlık bir ruhu varmış gibi görünüyordu. Konuştuğunda bile tüm oda titriyor gibiydi. Yine de HEAT ile kumarhane anlaşmasında eşit ortaktı. Soyadının Black olduğunu ve Hardy'lerin yanında duracak kadar parası olduğunu biliyordum.

O parayı nereden bulduğunu bilmiyordum ama öğrenmek istemediğimden emindim.

"Evet, onu tanıyorum." Gözlerini devirdi. "Onun için endişelenme. Ya da Hardy'ler için. Biliyorsun onlar kendilerine ait olanla ilgilenirler. O yüzden onlara nasıl biri olduğunu göster. Biraz eğlenmeliyiz."

Bu kelimeyi sanki yaşamının tek yolu buymuş gibi coşkuyla söyledi ve ben de aynı şeyleri hissettiğim günleri hatırladım. Ruhumu Trinity Enterprises adlı bir şeytana satmadan önceki günler. "Um..."

Olive'in benim yardımcım olması gerekiyordu ama o da Pink'le birlikte başını salladı. "Haklı olabilir. Belki de onlara nasıl biri olduğunu göstermenin zamanı gelmiştir. Bilirsin, sözleşmen bittikten sonrası için."

"Ne?" Başımı çevirip ona baktım.

"Düşünüyorum da" -söylemek üzere olduğu şeyden nefret ediyormuş gibi burnunu kııştırdı- "belki de kendini biraz daha ortaya koymanın, *istediğin* şarkılardan bazılarını söylemenin, biraz daha kendin olmanın ve-"

"Dex'i kesinlikle bir ya da iki kez becer. Bakalım aleti hala uyuyor," diye bitirdi Pink onun yerine.

Çenem düştü. "Vay canına."

"Biliyorum." Bana o gözlerle baktı, gözlerinde hiç utanma yoktu. "Ben çok şeyim. Sorun değil. İster sev ister nefret et."

Olive'e baktım, o da fısıldadı: "Bayıldım sayılır."

Dönüp aynaya baktım ve iç çektim. "İyi bir markam var."

"Nefret ettiğin şey." Olive, sanki bir takımımızlar gibi Pembe'yi dürttü.

"Doğru. Ona ve herkese bir markadan daha fazlası olduğunuzu göstermelisiniz. Ayrıca, küçük Dex'i bir noktada sevmişsin gibi geliyor ya da-"

"Ben... Dürüst olmak gerekirse, Ethan-"

"Tanrı aşkına, ben aptal değilim." O zaman gözleri ateşle parladı. "Bana aptalmışım gibi davranarak zaman kaybetme. Bunu yeterince anladım. Bir süreliğine buradasın, bu yüzden her gece yüzünü yapacak olan çılgın makyaj sanatçısına yalan söyleme."

Odaya sessizlik çöktü, benim sorularım ve onun yargılamalarıyla ağırlaştı. Yine de, saklayacak hiçbir şeyi olmadan bu kadar açık sözlü olmasını hemen kıskandım ve bir parçam bunu istedi.

"Peki," diye fısıldadım ve Olive'e baktım. "Saçımı yeniden yap.

Daha fazla göz farı da ekleyin."

Pembe neredeyse manyakça güldü ve Olive haykırdı.

"Lütfen beni harika göster. Salyalarını akıtmasını istiyorum Benden nefret etse bile." Sessizce itiraf ettim, bu gece onun önünde onun için yazdığım aşk şarkılarını söylemek zorunda olduğum gerçeğinden dolayı ellerim endişeliydi. Bazı şarkılar yıllar önce leylakların arasında ona söylediğim, daha çocukken benimle daha fazlasını yapması için yalvardığım şarkılardı. O da bana hep şöyle demişti: "Beni sır olarak saklamak istiyorsan, sır olmaktan çıkana kadar benimle daha fazlasını yapmak için bekleyebilirsin, Kee."

Sorun şu ki, onun bir sır olmasını hiç istemedim. Sadece öyle olmasına ihtiyacım vardı. Şarkılarım ondan özür diliyor, ona aşk notları yazıyor, onun için üzülüyordum. Sözleri duyacak ve bilecekti. Bilmek zorundaydı ve bu gece sahip olduğum tek şey zırh olarak bakışlarım olacaktı.

Altıncı Bölüm

KEELANI

Çok geçmeden perdenin arkasında durdum ve perdenin kalkacağı anı bekledim. Bu gerçekleşmeden önce kemanların yükselmesine izin verdik. Derin nefesler aldım, gözlerimi kapattım ve kendime tüm bunların ne için olduğunu hatırlattım.

Sonra, perde yükselirken sahneye adım attım ve spot ışıklarının yerini bulmasına izin verdim. Kalabalık sessizleşirken ışık beni kör etti ve beklentiyle ağırlaştı. Beni izliyor muydu? Orada olmamı umursuyor muydu? Sadece o an için onun için endişelendim.

Ama kemanın notaları beni etkiledi, müzik beni en sevdiğim şeye yönlendirdi ve ilk notamı çıkarırken odağımı gelin ve damada çevirdim. Bu onların gecesiydi, aşklarıydı ve sonsuza dek mutlu olacaklardı.

Bu gece kendi konserim değil, bir Hardy için özel bir gösteri olarak Black Diamond Resort and Casino'ya girişimdi. Dom Hardy ve Clara, Clara Milton ile evlenmişti. Onlar için şarkı söyledim ve sözleri hissettim. Başladığım aşk şarkısı en büyük hitlerimden biriydi ve rutin olarak dünyanın dört bir yanındaki düğünlerde çalınıyordu.

Üzerimdeki kameralar, çocukluk komşumu hayat boyu arkadaşlarını desteklerken yakalayacaktı. Hardy kardeşlerin ailemin bitişiğinde yaşadıkları biliniyordu.

Dex o araba kazasında beni kurtarmıştı ve memleketimde kötü çocuk olarak resmedilmişti.

Ancak başka hiçbir yerde, bu anlatının ayakları yoktu. Yıllar içinde HEAT imparatorluğunun acımasız bir kolu haline gelmesiyle bu hikâyenin üstünü örtmüştü. Güvenlik ve teknolojiyi kontrol ediyordu, gayrimenkul satın almıştı ve şimdi de bu tatil köyünün sahibiydi. ABD hükümetiyle yakın çalışmış dahi bir hacker olan Cade Armanelli'yle birlikte güvenlik yazılımı geliştirdiğinde kariyerini yeni zirvelere taşımıştı. Black Diamond Resort and Casino ile ortak olduktan sonra sistemleri artık milyarlarca doları koruyordu.

Sosyal medya ve haber kaynakları benim de bu işin bir parçası olmamdan dolayı bayram etmek üzereydi. Ben de onlara istediklerini verdim. Sonsuzluk hakkında şarkı söyledim. Asla kaybolmayacak bir aşk hakkında şarkı söyledim. Onun hakkında şarkı söyledim.

Dex'le sonsuza dek birlikte olamayacağımı.

Önce ben söz yazarıydım ve ayrılmadan önce bu şarkıyı onun için yazmıştım. O da bu şarkıyı en az benim kadar iyi biliyordu. Müzik ruhu bazen aklın yapamayacağı bir şekilde harekete geçirirdi. Akıl, duygularımızın ağırlığı için fazla pratik, fazla mantıklıydı. Kafamda gelin ve damat için şarkı söylemem gerektiğini biliyordum ama bir şekilde müzik ve duygularım bakışlarımı uzak durmam gereken adama yöneltti.

Dex üç parçalı takım elbisesi içinde, herkesten daha uzun boylu ve herkesten daha kontrollü bir şekilde orada duruyordu. İyi de yaşlanmıştı, o kadar iyi yaşlanmıştı ki nakarata geldiğimde dizlerimin bağı çözülürdü.

Yine de bakışları soğuktu. Yeşil gözleri sanki yoluna çıkan bir otmuşum gibi beni kesip biçiyordu. Belki de öyleydim. Onun için bir engel, bir rahatsızlıktım, kesinlikle istemediği bir şey.

O anda sahip olduğum tek dayanak önümdeki mikrofondu. Onu bir can simidi gibi kavradım ve kelimelerin içimden akıp gitmesine izin verdim. Duygularımı o sahneye akıttım çünkü müziğim her seferinde bunu benim için yaptı.

Umarım yeni evliler de benim kadar bunun bir parçası olduklarını hissetmişlerdir. Dom ve Clara, haberlere çıkacağını bile bile düğün gecelerinde şarkı söylememe izin vermeyi kabul ettikten sonra bunu hak etmişlerdi. Plak şirketim mest olmuştu. Ben de her notada duygusal bir mesaj verdiğimden emin oldum ve her kelimedede aşkı çağrıştırmaya çalıştım.

Bir sonraki şarkıyı, ona bakmak zorunda kalmamak için gözlerim kapalı sallanarak söyledim. Şarkının içinde kaybolmak istiyordum, yine ona değil.

Yine de, son notayı tutarken, bakışlarıyla tekrar buluşmak zorunda kalacağımı biliyordum. Grup devralmadan önce son bir şarkı için söz vermiştim. Gözlerimi açtığımda kollarını kavuşturmuş bana bakıyordu ve o koyu yeşil irisleri, koyu dalgalı saçlarına ve güçlü çenesinin kardeşlerinininkinden biraz daha keskin görünmesine karşı bağışıklığının olmamasından nefret ediyordum.

İnsanlar artık ilgilerini kaybetmiş, diğer düğün misafirlerinin arasına karışmışlardı ve ben bir nefes aldım, mikrofondan uzaklaştım ve parmaklarımın bir saniyeliğine mikrofonun üzerinde gezinmesine izin verdim.

Etkinlik koordinatörü mikrofonun benim için stand üzerinde tam olarak doğru yükseklikte olmasını sağlamıştı. Tepedeki avizenin ışıkları ve spot ışıkları kısılmıştı. Dimitri'nin tüm isteklerimi yerine getirdiğinden emindim.

Ve Dex yine de beni sinirlendirmeyi başaracaktı. Muhtemelen gecenin sonuna kadar beni buradan çıkarmanın bir yolunu bulacaktı. Aklının şimdiden çalıştığını görebiliyordum.

Ama sonra Pink'in sözleri aklıma geldi. *Ne sikim istiyorsan onu yap. Bane ve Dex sana bir şey olmasına izin vermeyecekler. Onlar kendilerine ait olanla ilgilenirler. O yüzden onlara nasıl biri olduğunu göster.*

Bu küçük, samimi dinleyici kitlesi her zaman hayalini kurduğum, kendi şarkılarımı söylemek istediğim türdendi. Korku ve adrenalin

Ben. Burası ya iyileŖtiđim ya da tamamen yok olduğum yer olacaktı. Birdenbire iyileŖmek ya da yok olmak istedim. KapanıŖı istedim.

Yıllar sonra ilk kez ona baktım ve huzur hissettim.

Bir sonraki Ŗarkıyı akapella söyleyebilmek için kemanları susturdum. Tazeydi, yeniydi ve gerçekti.

Sonunda onlara kim olduğumu göstermek istedim. Ve bu, rol yaptđım tatlı kiŖi değildi.

Yedinci Bölüm

DEX

KEELANI HALE O SAHNEDE OLMAMALIYDI. Benim tesisimde, benim m ü l k ü m d e , hatta bu şehirde bile olmamalıydı. Hoş karşılanmıyordu. Memleketimizi, hayatımı ve lanet kalbimi ondan uzaklaşmak için geride bırakmıştım. Bunu açıkça belirtmemiş miydim?

Yine de kardeşlerim işgüzardı. "Bir müzik grubuna ihtiyacımız vardı." Yeni baldızım Clara bana gülümsedi, yüzü neşe ve sevgiyle parlıyordu. Burada olacağı haberini verdikten sonra beni ikna etmeye çalışıyorlardı. "Dominic onun aileye yakın olduğunu ve sesini sevdiğini söyledi."

"Onun sesini seviyor musun, pislik?" Kanım çoktan kaynıyordu, kıskançlık, öfke ve muhtemelen biraz da korkuyla kıpkırmızı olmuştu. Keelani söz konusu olduğunda hissettiklerimle uyum içindeydim ve bunun iyi olmadığını biliyordum. Çöpçatanlık yapmak istiyorlardı ama bunun yerine kibrit ve dinamitle oynuyorlardı.

"Ben evliyim, Dex. Kendine gel." En büyük ağabeyimin çenesi titredi. "İlk dans şarkımızı söylüyor. Sonra bu kumarhanede şarkı söyleyecek. Sonra"-hepimize baktı ve sanki gelmiş geçmiş en iyi planı bulmuşlar gibi gülümsedi-"Onu önümüzdeki altı ay boyunca seninle aynı apartmana yerleştireceğim. Keelani'nin nasıl olduğunu bilirsiniz. Yeni bir yere gittiğinde biraz deliriyor. O yüzden gözün üzerinde olsun."

Ona. Annem ve babam onu seviyor ve ailesinin bizim yanımızda çalışırken onunla ilgilenmediğimizi düşünmesini istemezsin-"

"Kimsenin benimle ilgilenmesine ihtiyacım yok," dediğini duydum arkamdan. Sesi yıllar içinde değişmişti. Daha törpülüydü, farklıydı ve doğrudan sikime giden boğucu bir şekilde alçaktı.

Koyu kahverengi saçları, bronz teni ve rengini anlayamayacağınız kadar koyu gözleriyle göz alıcıydı.

Sıkılmış dişlerimin arasından ona, "Vegas'ta kendine bakmaya çalışmana gerek yok," dedim.

"Dex, tatlım, ne için endişeleniyor olabilirsin ki?" Bana sırtıttı ama Dom'a dönüp ona sarılmadan önce sırtıışındaki yalpalamayı gördüm. Ailemin çoğuyla kucaklaştıktan sonra benden uzaklaşarak Dimitri'nin yanına gitti.

Benim küçük kardeşim onun güvenli sığınağıydı. Onun kalbinde böyle bir yeri vardı ve bu yüzden onu kıskanmaktan nefret ediyordum.

Sevgilim Seanna elinde bir kadeh şampanyayla yanıma geldi. "Çok güzel bir kız."

Bu gece bana eşlik etmek istemişti, muhtemelen her şeyden çok gösteriş için. Uygun olduğu için harika bir ilişkimiz vardı. Koluma girerek sosyal basamakları tırmanıyor ve ikimiz de birbirimizin cinsel hayal kırıklıklarını gideriyorduk. Yıllar boyunca güzel bir anlaşma olmuştu.

Ama özel ya da duygusal değildi. Bu konuda açığtım.

Başımı salladım. "Onun hakkında konuşmak istemiyorum. Bunu biliyorsun."

Gülümsedi. "Bu iyi. O halde bu gece onunla konuşmaya niyetlisin?"

Homurdandım ve Dimitri ve Kee ile yüzleşmek için randevumu toz içinde bıraktım. Bu ikisi bunu yapmayacaktı. Aylarca onun yanında kalamazdım, onu görmeye dayanamazdım.

o kadar uzun süre. Yine de köşeyi döndüğümde Dimitri'yi barda gördüm. O anda onunla yüzleştım. "D, onu burada istemiyorum. Hem de hiç. Bu geceden sonra yapmayacağım."

Sadece rahatsız olduğunda yaptığı gibi ensesini kaşırken bana döndü. "Bunu yapıyorsun, çünkü Kee'nin burada şarkı söylemesi için Trinity Records ile bir sözleşme imzaladık, kardeşim."

"Öyleyse, sözleşmeyi feshedin. Paralarını ödeyin. O zaman yatırımdan bir darbe alın," dedim.

"Bu imparatorluğu Carl Milton bize şartlı olarak verdiği için büyüttüğümüzü unutuyorsunuz, değil mi?" Carl Milton yıllar önce otel zincirine yatırım yapmamıza izin vererek hepimize bir şans vermişti.

"Şartlar..." Sözlerim dağıldı. İki ağabeyim de Carl'ı benden daha iyi tanıyor du. Carl öldüğünde Dimitri ve bana fazla bir şey yüklememişti ama vasiyetinde önümüzdeki on yıl içinde imzaladığımız hiçbir sözleşmeden geri dönmememizi istemişti. "Seni orospu çocuğu
-"

"Bunu senin ve onun için yaptım. O yüzden kafanı kışından çıkar ve altı ayı kabul et. Onu yıllardır görmedin ve ikiniz de yaşadığınız ilişkiyi hâlâ atlatamadınız. Ya burada bitirin ya da yeniden başlayın." Yürüdü gitti; beni barda, düşüncelerimle baş başa bıraktı.

Keelani'yle ailesinin leylak bahçesindeki son buluşmamızdan bir hafta sonra telefonum yerini gösterdi. Ethan Phillipe ile birlikte bir etkinlikteydi. Şarkı söylemeye ve en iyi arkadaşı olarak küçük kardeşimle Ethan'ın koluna asılmaya geri dönmüştü.

Telefonumdan onun iletişim bilgilerini sildim, o anda nerede olduğunu takip etmeyi bıraktım. Ondan önce, onun her hareketini takip etmek için bir yazılım geliştirmiştım. Ben de her şeyi kestım. Kalbimi geride bıraktım, onunla olan hayatımın kapısını kapattım ve işime odaklandım. Bunda başarılı oldum.

Kapanışım, onunla ilgili her şeyden kaçınmaktan ibaretti - haber makaleleri, kardeşimin onu görmesi, ailemin Haleler hakkında konuşması. İyi bir sebepten dolayı kimse onlardan bahsetmiyordu. Şimdiye kadar iyiydim, ta ki kardeşlerim beni geçmişimle bombardımana tutana kadar.

Sekizinci Bölüm

KEELANI

"Ethan'la altı ay nişanlı kalmak o kadar da zor olmayacak, Keelani," Mitchell'ın sinirli sesi telefonda yankılanıyordu.

Otel odamda kaybolmayı ve iyi bir kitapla kıvrılmayı planlamıştım, ancak müdürüm bana ders vermek için aradı. Ben de onu dinlemek yerine bir kumar makinesinin başına oturdum.

"Yani, bunu yapmalısın."

Gösterinin nasıl geçtiğini sormak için aramadı. Üstesinden geldiğim için beni tebrik de etmedi. Her zamanki gibi konuşmaya işle başlamıştı ve işi de çoğunlukla bana ne yapmam gerektiğini söylemekti.

"Bence kumarhaneyle bu anlaşmayı yapmam halkla ilişkiler için yeterince iyi. Ethan ve benim daha fazla reklama ihtiyacımız yok."

"Evet, var. Şirketin de buna ihtiyacı var. Sponsorluklar ve haber makaleleri alacağız. Bu ikinizin de satışlarını artıracak. Ve sana şu anda en iyi şekilde görünmen gerektiğini hatırlatacağım. Arkadaşın tatil köyünde şarkı söylemene izin vererek sana yardım ediyor."

Bir an için gözlerimi sımsıkı kapattım ve o performansın beni duygusal olarak ne kadar tükettiğinden sonra onun mantığını dinlemek için elimden geleni yaptım. O haklıydı. Dimitri bana bu anlaşmayı ayarlamıştı ve ben istemesem bile bu

beni plak şirketinin boyunduruğundan sonsuza dek kurtaracaktı. Menajerim bunu bilmiyordu ama Dimitri'nin bir dost olduğunu biliyordu -en iyi dostum- ve onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyordum.

Sadece altı ay.

Yine de boğazımda safra birikti. Bunu ne Ethan ne de ben istemiştik. Bu istediğimiz son şeydi. "Hayır diyecektir. Başka planları var."

"Çoktan evet dedi."

Orospu çocuğu. "Ne? Neden?" Son birkaç aydır arkadaşımınla geçirdiğim geç saatlere kadar süren geceleri düşünerek fısıldadım. Bilerek birlikte görünmemiştik. İnsanlar çoktan ayrıldığımızı düşünüyordu. İlişkimizin karanlıkta kalmasına izin verecektik.

"Çünkü kimse hayatının fırsatına hayır diyemez, Kee."

Gözlerimi devirdim ve makineye baktım. Hiçbir çizgide eşleşme yoktu. Tipik bir durumdu. Tekrar düğmeye bastım. "Hayır diyorum."

"Plak şirketi evet diyor ve altı ayın var. Ayrıca, baban çoktan kabul etti. Bu konuda ne kadar mutlu olduğunu gösteren ekran görüntüsünü az önce sana gönderdim. Sen kumarhanedeyken ve Ethan'la birlikte sahneye çıkarken ailene ekstra özen gösterilmesini de ekledim."

Telefonum çaldı ve babamın Mitchell'a yazdığı mesajları gördüm. Bana sormamış olmasından nefret ediyordum, Mitchell'a yazdığı paragrafların o kadar samimi ve içten olmasından daha da nefret ediyordum ki kendimi küçümsenmiş hissettim.

Yine de o benim ailemdi. Annem.

İçimi çektim. "O zaman bana zeyilnameyi gönder. Kara Elmas'ın da bunu imzalamasını sağlamamız gerekecek."

"Evet, evet. Bu gece bunu benim için yap. Dimitri'ye bunun gerekli olduğunu ve bunu istediğini söyle. Ethan bir saat içinde orada olacak." Telefonu kapattı.

Sonra telefonuma yeni nişanlımla yapmam gereken tüm halka açık etkinliklerin listelendiği bir sözleşme geldi.

Dimitri sürekli yanımda duracağını söylese bile Hardy'nin düğününe gitmeyi kendime yediremedim. Para kazanmaya çalışmak yerine neredeyse bir saat boyunca para makinesinin başında oturdum. Eğer kazanırsam, en azından şansımın döndüğünü düşünecektim. Ve bir değişikliğe ihtiyacım vardı.

Ama tek bir kez bile kazanamadım.

ETHAN dalgalı sarı saçları, sırık gibi vücudu ve yüzündeki aptalca mükemmel gülümsemesiyle ortaya çıktı. Kimsenin dikkatini çekmeyeceğini ummuştum ama yanında gerçek bir kameraman getirmişti. Beni kucaklamak için kendine çekti ve "Mitchell onu aradı. "Gitme zamanı, bebeğim." Sonra beni öyle teatral bir şekilde öptü ki kameramanların fotoğraf çekmesine bile şaşırdım.

Hepsi göstermelik. Hepsi göstermelik. Yine de gülümsedim ve sıkılmış dişlerimin arasından sessizce, "Bunu bir daha yaparsan taşaklarını keserim. Evet diyorum ama sana çok kızgınım Ethan."

Gözleri büyüdü ve tek dizinin üzerine çökmeden önce kıkırdadı.

Kadınlar evlenme teklifi sırasında böyle mi hissederdin? Hayatları gözlerinin önünden geçmiş gibi mi? Buraya nasıl gelmiştim ve buradan nasıl çıkabilirdim? Aşk, önsevişme ve evlilik için yaratılmadığımı böyle anladım. Bu maskaralık beni anormal derecede hasta etmişti.

"Sana olan aşkım dünyadan saklamak zorunda kaldığım en büyük sır oldu, Keelani."

Ne yalan ama. Son birkaç aydır birlikte görünmüyorduk çünkü ilişkimizin rüzgârda savrulup gitmesine izin vermeyi planlamıştık. Şimdi de gizlice aşk yaşadığımızı iddia ediyordu.

"Benimle evlen ve beni yaşayan en mutlu adam yap. Birlikte ne kadar iyi uyum sağladığımızı tüm dünyayla paylaşmak istiyorum."

Gerçek miydi? Bu çok klişeydi, özellikle de en büyük sırrının bu olmadığını bildiğim halde. Yine de gözyaşlarımı tutamadım ve "*Evet*" diye fısıldamadan önce çenem titredi. Açıkçası, sevmediğim bir adamla evlenmeyi kabul ettiğim için gözyaşlarım biraz gerçek olabilirdi.

Evlenme teklifinden sonra öpüşme olmadı ve kameraman ayrılmadan önce bize teşekkür etti. Büyük ihtimalle o fotoğrafı bir an önce her yere ulaştırmak istiyordu.

Ethan kulağıma özürler mırıldanırken birkaç kişi bizi tebrik etmek için yanımıza geldi ama hiçbirisi tanıdığım insanlar değildi. Tanıdığım insanlar geride durup izlediler. Dimitri'nin gözlerinde o bakış vardı ve Olive omzunu itti. Hayal kırıklığına uğramışlardı. Bana cehennemi yaşatacaklarını biliyordum. Ve en önemlisi de Dex'i kumarhanenin karşısında, kolunda güzel bir kadınla dururken görmektir. Sevgilisi uzun boyluydu, metanetliydi ve kulağına bir şeyler fısıldamak için ona döndüğünde yanına tam oturmuştu.

İçim acıyla burkulmamalıydı ama burkuldu. Derin bir nefes aldım ve Ethan'a fısıldamadan önce gözlerimi kapattım, "Artık eve gidebilirsin. Gösteri bitti, değil mi? Ben odama dönüyorum."

"İyi misin?" Bana kaşlarını çatı ama ne diyebilirdim ki?

Bir elimle saçlarımı taradım ve o da bir teline dokundu. "Bu arada saçını beğendim. Yeni bir görünüm mü?"

"Önemli değil," diye iç geçirdim, Dex'in durduğu yere baktım ve artık onu orada göremiyordum. "Sanırım ekiplerimiz haberler hakkında iletişim halinde olacaklar, değil mi?"

Başını salladı ve siyah kravatını düzeltti. Saçlarını arkaya taramıştı ve kameraların o anı çekeceğini biliyormuş gibi kaşlarını bile aldırдыğı belliydi. "Evet. Belki de oraya gelmeliyim ve-"

"Olmaz." Ethan'ın teklifini kesen benim değil, arkamdan gelen Dex'in sesiydi.

Yüzünde çatık bir ifadeyle karşımızda dikildiğini görünce şaşırarak arkamı döndüm.

"Keelani, konuşmamız gereken bir iş var."

Onun randevusu gitmişti ama benimki o kadar kolay kaybolmuyordu. "Saat neredeyse gece yarısı oldu," diye karşılık verdi Ethan.

"Ve O hala Çalışıyor. O sözleşmeli için bu düşün."

At o Nokta, Dimitri yapılmış onun yol bitti.

"Ben Keelani'yi odasına geri götür."

"Hayır." Dex başını salladı. "Kee benimle geliyor." "Dex-"

"Dimitri, *bu kadar* yakınım." Sesi titriyordu, duygu doluydu. Bunun öfke mi yoksa tiksinti mi olduğunu bilmiyordum.

Artık onun hakkında hiçbir şey bilmiyorken bunu nasıl yapabilirdim? Yine de Dimitri benden izin ister gibi baktı bana, sanki kardeşini ona bunu verecek kadar iyi tanıyormuş gibi. Üstesinden gelip gelemeyeceğimi anlamak için yüzüme baktığında başımı salladım. Olay çıkarmak bana düşmezdi. Hardy'lere çok fazla saygı duyuyordum.

"Bu gece Dom ve Clara hakkında. Ağabeyiniz yeni evlendi. O yüzden resepsiyon sırasında terapi seansı yapmayalım çocuklar. Ethan, evine git. Seni yarın ararım. Dimitri, seni sonra ararım. Dex, gece saat on birde iş yapmak gerekli mi?"

Kollarını kavuşturdu. "Kimseyle iş konuşmak için beklemiyorum, Kee. Özellikle de seninle."

Alay ettim ama şaşırmadım. Bir ömür önce bu adam beni yatıştırabilirdi, ama bu değişmişti. Artık hayatımı cehenneme çevirmek istediğinden emindim.

"O zaman üstümü değiştirmeliyim. Bu elbise çok fazla."

Bir kez baktı, sonra iyi bir önlem için iki kez. Aptal bedenim bütün bu süre boyunca gerildi. "Seni yirmi dakika içinde burada bekliyorum."

"Penny slotlarının orada buluşuruz. Birkaç tane oynamalısın. Eğlenceliler ve senin de biraz buna ihtiyacın var gibi görünüyor."

Hayat," dedim onu iterek geçerken.

Hepsini orada bıraktım. O adamlar anlatıyı kontrol etmek istiyorlardı ve bu gece, daha fazlasıyla uğraşamazdım. Yıllarca sırf plak şirketi öyle istedi diye öyleymişim gibi davrandıktan sonra istemediğim bir adamla nişanlanıyordum. Kendimi sıkışmış, kafeslenmiş, bağlanmış hissediyordum. En önemlisi de kendimi sahtekâr gibi hissediyordum. Nasıl bu kadar uzun süre her şeyi oluruna bırakmıştım?

Evi aradım ve babam cevap vermeden önce telefon iki kez çaldı. "Neyin var, Keelani?" Sesi hiç de uyuklu gelmiyordu.

"Bu kadar geç aradığım için özür dilerim."

"Ah, nasıl olduğunu bilirsin. Ben zaten ayaktayım." Telefonda iç geçirdi. "Ne var ne yok? Bu gece kumarhanede misin?"

Babam kumarhane anlaşmasını biliyordu. Paranın ailemiz için ne anlama geldiğini biliyordu ve şimdi bu sahte nişanı da kabul etmişti. Bunun için ona bağışmak, beni istemediğim bir şeye zorlamakla suçlamak istedim ama sonra onu annemle birlikte düşündüm.

Ona değer veriyordu, onu seviyordu, onun için elinden gelen her şeyi yapardı.

"Sadece kontrol etmem gerekiyordu. Annem nasıl?"

İç çekti. "Oh, o iyi, tatlım. Yeni ilaçlarını geçen hafta aldı, biliyor musun? Etrafında bir hemşire olması da yardımcı oluyor. Kontratındaki ek madde de yardımcı olacaktır."

İçimi çektim. Bu onun suları yumuşatma yöntemiydi. "Bunu kabul etmek istemedim. Beni araman ve bu konuları benimle konuşman gerekiyordu."

"Ah. Bu konuda iyi olmadığımı biliyorsun. Ama her şey yoluna girecek, tatlım. Onunla evlenmek zorunda değilsin. Sadece onunla birkaç yerde daha görün."

Başımı salladım. Haklıydı. Yine de bunu söylemedim. Bu gece benden bir onay alamayacaktı. Yarası çok tazeydi. Bu yüzden konuyu değiştirdim. "Annem seninle uyanık mı?"

"Evet... burada benimle birlikte. Televizyon izliyoruz."

Onunla konuşmak istemekten kendimi alıkoymak zorunda kaldım. "İyi bir gün geçirdi mi?"

"Evet, yeni hemşire harika. Adı Maggie. Anneni muhtemelen benden daha iyi anlıyor."

Gözlerim yaşardı. "Bunu duyduğuma sevindim."

"Öyle. Vegas olayında da bunu yaptın, tatlım. Harika bir iş çıkardın." Boğazını temizledi. "Belki bir ya da iki günlüğüne seni ziyarete gelebilirim ve-"

"Bu iyi bir fikir değil."

"Para konusunda iyi davrandım, Keelani. Burada ve orada birkaç slot-"

"Annemin sana ihtiyacı var," diye hatırlattım ona.

"Doğru." Bunun en iyisi olduğunu biliyormuş gibi iç çekti. "D u r u m u iyi. Bunu bilmeni istiyorum."

O anda bu sözlere ihtiyacım vardı ve yüzümden bir damla gözyaşı süzülürken bir kez göz kırptım. "Sesini duyabilmem için ona benim için bir şey söyler misin baba?"

Boğazını temizledi ve sonra "Keelani bu gece arkadaşında uyuyor, aşkım" dediğini duydum.

"Hm. Gabriella'da mı kalıyor yoksa Hardy'lerle takılmak için gizlice mi kaçıyor?"

"Şey, belli olmaz." Babam kıkırdadı. "Eve gelmesini ister misin?"

"Hepsi iyi çocuklar. Bırakın yaşasın." Sözleri kalbime saplanan bir bıçak gibiydi çünkü daha fazlasını hatırlamıyordu, hepimizin yaşadığı kargaşayı hatırlamıyordu, o noktadan sonrasını hatırlamıyordu. Bir dakika sessizlik oldu ve sonra, "Telefonda kiminle konuşuyorsun? Artık çok geç."

"Sadece Keelani. Bir arkadaşında uyuyor." Annem bu sefer sadece mırıldandı. "Televizyon izlemeye geri döndü, Keelani."

"Güzel," diye fısıldadım. "Güzel. Birkaç gün arayamayabilirim ama benim için ona sarıl, tamam mı?"

"Elbette dinleneceğim. Biraz dinlen, tatlım."

O yatakta çok uzun süre oturup duvara baktım. Onu özlüyordum. Yıllardır aynı anıların içinde kaybolmamış bir anneyi özlüyordum.

Elbisemi çıkarmak, makyajımı silmek ve saçlarımı toplamak için acele etmedim. Onu kaldırmayı ve evde kalıp kitap okumayı düşündüm. Yıllardır güvenli kaçışımı indirdiğim ve içinde kaybolduğum kitaplarda bulmuştum. Ama bu gece onların bile beni kurtaramayacağını biliyordum. Er ya da geç Dex'le yüzleşmek zorunda kalacaktım. Bu yüzden onunla buluşmaya gitmeden önce maxi bir elbise giydim ve beyzbol şapkası taktım.

Artık silahlıydım. Ailemin iyiliği için her şeye katlanmaya hazırdım.

Dokuzuncu Bölüm

KEELANI

Onunla slotlarda buluşacağımı söyledim ve şimdi pişmanlık duyuyorum çünkü tabii ki orada değildi. Kabul ediyorum, onu yirmi dakika yerine bir saat bekletmişim ama belli ki rahatlamaya ya da onunla tekrar yüzleşmek için cesaret toplamaya ihtiyacım vardı.

Makinenin başına oturdum. Bir kuruş bahse girip kolu çekmenin biraz heyecan ve biraz da umut katması gerekiyordu. Ama artık hiç umudum yoktu. Bu gece birden fazla kez kaybetmişim ve tekrar tekrar kaybedeceğimi biliyordum.

Dex Hardy'ye karşı çıkmak da büyük bir hata olurdu - tartışmak istediği her ne olursa olsun, konuşmamızın zamanı çoktan gelmişti.

Haklı olarak. Geçmişimiz bizi mahvetmişti. Kalplerimizi parçalamış ve temizlememiz için yıkımı bize bırakmıştı. Kendimizi bildiğimiz tek yolla onarmıştık. Ormanda birlikte geçirdiğimiz o son günden sonra ona ne mesaj attım ne de aradım. Hayatıma devam etmek için elimden geleni yaptım. Ama biri bir insanın kalbini kırdığında, sözleri sonsuza kadar yankılanır.

Seni sevmiyorum. Yıllar önce ayaklarının dibinde çimlere otururken bunu o kadar kolay söylemişti ki. Ve sonra çekip gitmişti. O gece hiç kıpırdamamıştım. Orada, etrafımda leylaklarla uyuyup saatlerce ağlamıştım.

O zaman şans benden yana değildi. Ve şimdi de değildi. Kolu tekrar çektim.

Bir kuruş kayıp.

Tekrar çektim. Bir

kuruş daha

kaybettim.

İçimi çektim ve devam ettim. Gece için ayrılmadan önce hâlâ kaybedecek yirmi dolarım vardı.

Onu beklettiğim kadar bekleyecektim. Ama o benden daha erken geldi.

"Peki, bu tam olarak nedir?" Üstümden bir ses duydum ve fısıltısındaki gümbürtü kalbimi yerinden oynattı. Ondak uzağa değil, ona doğru, sanki uzun zamandır kayıp olan aşkı geri gelene kadar kış uykusundan uyanıyormuş gibi.

"Tam olarak ne nedir?" Başımı kaldırıp ona bakmadan sordum. Gözlerimi kumar makinesinin ekranından ayırmadım, göz temasım olmadan detaylandırmasını umuyordum.

Dex sessizce bekledi, adeta bakışlarımı ona doğru zorluyordu. Yüzünü taradığımda bana değil, hâlâ sol parmağımdaya duran yüzüğe baktığını gördüm.

O aptal kalbim hızlandı ve alışkın olduğumdan çok daha hızlı koşmaya başladı. Çok uzun zamandır kış uykusundaydı. Artık umursamamam gereken adamın yanında düzensiz davranışlarına alışmaya çalışıyordum.

"Sence yumuşuyor muyum, Kee?" Şaşkınlıkla kaşlarımı çattım. Ben asla böyle bir şey söylemedim. "Altı ay boyunca kumarhanede kalmanı kabul ettiğimi biliyorum." Dimitri'yle tartışmıştı, bunu biliyordum. "Yine de, bu berbat sözleşmenin ilk gecesinde burada, benim çatım altında bir teklifi kabul etmene izin vereceğime inanıyor olamazsın."

Başımı salladım ve önümdeki kumar makinesine odaklandım. Bir kuruş daha kaybettim, aptal kolu bir kez daha çektim. Bu kez gözlerim bir kuruş daha kaybettiğim için değil, gerçek gözyaşlarıyla doldu. Dex Hardy'nin sesi bir şekilde beni hâlâ etkisi altına alıyordu. Benden bir gerçeği istiyordu.

ona o anda veremezdi. Yıllardır gerçeği öğrenmek istiyordu.

Yine de bunu asla anlamayacak ve beni asla affetmeyecekti. Her zaman arkama bakmama rağmen onu geride bırakmıştım ve o bunu hiç bilmiyordu.

Dex içkisini yavaşça slot makinemin üzerine bıraktı ve arkamdan yaklaşarak ağzını kulağıma yaklaştıracak şekilde eğildi. Sonra fısıldadı, "Benim kumarhaneme, benim tatil köyüme geliyorsun, erkek arkadaşın benim mülkümde evlenme teklif ediyor. Ve sen onun yüzüğünü parmağına aitmiş gibi takıyorsun. Bana bunun bir şaka olduğunu söyle. Söyle. Söyle."

Dex çok güzel yaşlanmıştı ve ağzı da çok daha ölümcül hale gelmişti. Her kelime etimi kesiyor ve beni doğrudan kemiklerime kadar yaralıyordu. Yine de aramızda patlak vereceğini bildiğim savaşı başlatmaktansa yanağımlı çiğnedim ve kolu tekrar çektim.

Lanet olası bir kayıp daha.

Yüzüme yakın bir yerden tiksinti dolu bir ses çıkardı ve "Yanlış yapıyorsun" dedi.

Birkaç düğmeye basmadan önce orman yeşili gözlerinin makineyi değerlendirdiğini görmek için döndüm. Teklifimi maksimuma çıkardı ve ben hemen ters ters bakarken kolu çekti. "Bu çok fazla para!"

Sözlerimi bitirdiğimde makine yavaşladı ve bir Noel ağacı gibi aydınlandı. Kazançlar sirenler çalarak ekranda parladı, az önce oynadığı yirmiliği ikiye, üçe, dörde katladı.

"Biliyorsun Kee, risk almazsan ödöl de alamazsın."

Alay ettim ve parmağımlı teklifimi bir peniye geri getiren düğmeye bastım. "Senin paran olmadığında hiç risk yok."

Mırıldandı. "Teknik olarak, buranın çoğu bana ait olduğu için, sana ödeme yapıyorum, kalp kırıcı."

Bana taktığı lakabı hâlâ hatırlamasından nefret ediyordum. Siktir et onu. "Harika." Kartı makineden çektim ve aniden ayağa kalktım. "Gidip paramı çekeyim o zaman."

Önüme geçti ve ben de göğsüne çarptım. "Dediğimi yapmadın, Kee."

"Yine ne yapmamı söylemiştin?"

"Bana tüm bunların bir şaka olduğunu söyleyin," diye tekrarladı.

"Dex, bunu yapmayalım." Ona başımı salladım. Saat sabahın biriydi. Yorgundum, duygusal olarak tükenmişim ve kendimi bırakmaya hazırdım. Buna ihtiyacım vardı, çünkü ya bunu yapacaktım ya da tüm duygularımı onun üzerine boşaltacaktım.

"Neyi?" Başını eğdi ve ne kadar iyi göründüğünü görmekten kendimi alamadım. Her zaman güzelce temizlenirdi, ama giydiği takım elbiseyi mükemmel bir şekilde dolduruyordu, geniş omuzları ve büyük göğsü yıllar boyunca formda kaldığını gösteriyordu. Muhtemelen geceye başlarken saçları da güzelce taranmıştı ama şimdi parmaklarını birden fazla kez saçlarında gezdirdiği belliydi.

"Aramızda bir şey yokken varmış gibi davranmaya gerek yok."

"Ethan Phillipe ile aranızda olanlardan daha fazlasına sahibiz." Çenesini ovuşturdu. "Yine de çene sallaması birinci sınıftı. Birlikte olduğun her erkeğe mi yalan söylüyorsun, yoksa sadece ona ve bana mı?"

"Biliyor musun? Siktir git Dex," diye homurdandım ve yanından geçmeye çalıştım ama dirseğimi yakaladı.

"Beni becermene çok yaklaştıktık Kee ve bahse girerim izin verirsem, tekrar yakınlaşma teklifimi kabul edersin. Belki sonuna kadar bile gidebiliriz."

Bu gece daha büyük bir insan olmaya çalıştığım halde beni kışkırtmaya cüret etmesine sinirlenerek ona döndüm. "Eğer izin verirsen mi? Sana şans verseydim demek istiyorsun."

O zaman yaklaştı. Çok yaklaştı. Nefesim kesildi ve içgüdüsel olarak dudaklarımı yaladım. Bedenim bu duruşu biliyordu, ona sahip olmanın nasıl hissettireceğini biliyordu ve hemen teslim olmak istedim, tırnaklarımı teninde gezdirmek ve onun anısının beni parçaladığı gibi her parçasını pençelemek istedim.

"Bir de sana bak. O güzel gözlerin açlıkla dolu, kalp kırıcı. Bu gece bana bir şans vermek ister misin?"

Sözleri karşısında irkildim ve onun yörüngesinden  ıktım. Uzun zaman önce bedenim Dex Hardy'ye doğru çekilmişti ama şimdi onun etrafında dönerken yakalanamazdım. "Ben ni anlıyım."

"Uzun sürmez."

"Affedersiniz?" Etrafıma bakındım ama geç olmuştu. Kumarhanedeki insanlar bizi umursamıyordu. Arkada larımız ve ailemiz gerçek bir evliliği kutluyorlardı.

"Black Diamond Resort and Casino'nun assolistinin nefret ettiğim bir adamla evlenmesine izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

"Ondan nefret etmiyorsun. Onu tanıımıyorsun bile," diye mırıldandım cebinden telefonunu çıkarırken. Gerçek miydi? "Sakin plak  irketimi aramaya kalkma, Dex, yoksa ben-"

"Yoksa ne yaparsın?" Her kelime sivri bir şekilde çıkıyordu.

Tehdit edecek ne vardı ki? Dex her şeye sahipti. Para ondaydı, kumarhane ondaydı, aptal kontratım ondaydı ve şimdi plak  irketim bile cebimdeydi. "Benden ne istiyorsun ki? Sana zarar vermeyeceğim. Sadece yolumdan  ekil, ben de seninkinden  ekileyim."

"Yolundan  ekileyim mi? Burası benim yerim. Ben eve gitmem.

-sırf o zehirli kı ını görmeyeyim diye memleketime dönüyorum."

"*Zehirli* mi? Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Hayır. Bütün kasabayı bana karşı zehirledin. Sonra eve gelip beni seviyormu  gibi davrandın ama aslında bir hafta sonra Ethan'ın koluna asılmak için geri d necektin. Şimdi de burada aynı şeyi yapıyorsun."

"Ben  yle bir şey yapmadım." Yaptığım şeyi çok kötü, çok hesaplı gösteriyordu. Nasıl ağladığımı, nasıl acı çektiğimi, yataktan nasıl zar zor çıktığımı bilmiyordu.

Bir k a h k a h a attı ve sonra eğilip kı ıyla güldü. "Giderken haberleri okudun mu? Onlar

pratikte beni katil olarak etiketledi ve ben o gece seni arabada bile istemedim."

"I..." Başımı salladım ve geri çekildim. O gece hakkında konuşmaktan nefret ederdim. Rüyalarım giriyordu ve ardından gelen haberler bana işkence ediyordu. "Haberleri ben kontrol etmedim, Dex."

"Hayır. Ama bunu kesinlikle reddetmediniz, ki bu da kasabanın parlayan yıldızı, yanlış yapmayan Bayan Keelani Hale' den gelen bir onaylama ile eşdeğerdi."

"Hepsi senden nefret ediyormuş gibi davranma. O zamandan beri gayet iyi gidiyorsun." O ve kardeşleri koca bir imparatorluğa sahipti.

Gözlerini kısmıştı. "Öyle mi?"

"Öyle olduğunu biliyorsun. O yüzden aramızdakilerin yalan olmasına izin ver.

Ethan ve ben-"

"Onunla burada, bu tatil köyünde nişanlanamazsın. Buna izin vermeyeceğim."

"Şaka yapıyorsun." Ona bakakaldım. Bu çok gülünçtü. Yani kimse böyle bir şey talep edemezdi. Dünyayı yönettiğini düşünme şekli içimde kabardı ve şimdi kahkahayı patlattım. Benim ne yaptığımı kontrol etmiyordu. Güldüm ve güldüm, muhtemelen farklı bir şey yapamayacak kadar yorgun olduğum için. Sonra başımı kaldırdım ve onun benimle birlikte gülmediğini gördüm. Ellerimi ona doğru salladım. "Hatırladığımdan daha komikmişsin."

"Şaka yapmıyorum." Kollarını kavuşturdu ve bileğindeki pahalı akıllı HEAT saati, bu durumdaki konumumla alay edercesine önümde parladı. "Plak şirketini ara ve onlara haber ver."

Gözlerimi çok uzun süre aradı. Bakışları altında kıpırdandım, başımdaki beyzbol şapkasını düzelttim ve geri çekilmeye çalıştım. "Bakın, buradaki misafirperverlik için minnettarım ve tıpkı sizin benim banka hesabıma fayda sağladığınız gibi, ben de kumarhaneye fayda sağladığımı biliyorum. Ethan ve ben gerçekten
-"

"Ethan ve sen diye bir şey yok."

"Tabii ki var." Gözlerimi devirdim.

"Saçmalık. Evlenme teklif ettikten sonra onu öpmedin bile."

"Şey, daha önce öptüm ve herkesin içindeydik ve-" "Halka açık mı? PDA'dan korkuyor musun?" Şimdi sırtıyordu.

"Senin

iyi kız imajı nişanlını öpmek istediğinde onu kirletemeyeceğin kadar bozulmamış mı?"

"Öyle değil." Dürüst olmak gerekirse, PDA'ya asla düşkün olmamamın bir nedeni de buydu, ama bunu bilmek zorunda değildi.

"Doğru." Çenesini ovuşturdu ve fazla duygusallaşmadan, "Müdürünü ara ve ona haber ver," dedi.

"Onlar benim sahibim, Dex; onlara hayır demeyeceğim. İşler öyle yürümüyor. Beni reklam için ve burada, tatil köyünde satışları artırmak için istiyorlar. Bu bir kazan-kazan."

"Yani onunla evlenmek *mi istiyorsun*?" Şimdi daha yüksek sesle, vurgulayarak söyledi.

"Dex, ben... Ben kimseyle evlenmek istemiyorum ve-"

Bir kumar makinesine yaslandı ve dünyadaki tüm zamana sahipmiş gibi bir bileğini diğerinin üzerine çaprazladı. "Yani onunla evlenmek istemiyor musun? Hangisi?"

İçimi çektim, ileri geri konuşmaktan bıkmıştım.

Bir şakağım, yaklaşmakta olan stres baş ağrısını uzaklaştırmak istiyordu. Sonra usulca sordum: "Bunun gerçekten bir önemi var mı?"

Gözleri büyüdü ve çenesinin aşağı yukarı dans ettiğini gördüğümde bir eliyle saçlarını taradı. "Evet, çok önemli Kee. Bu nasıl bir soru böyle? Bunca yıldan sonra ciddi bu kadar mı omurgasızsın?"

"Ne?" Bunun üzerine doğruldum. Yaptığım şeyi neden yaptığım hakkında hiçbir fikri yoktu. "Beni tanımıyorsun. Sakın bana böyle hakaretler savurmaya cüret etme." Ona yaklaştım ve omzunu dürttüm.

"Eğer biriyle evlenmek istemiyorsan-"

"Ne istediğimin bir önemi yok. Mesele bu değil," diye neredeyse çığlık atacaktım. "Medeni durumumun da bir önemi olmamalı.

sana." Etrafıma bakındım, gecenin erken saatlerinde bir kadınla birlikte olduğunu bildiğim halde kiminle birlikte olduğum hakkında konuşmak istemesine sinirlenmişim. "Bu gece burada birlikte olduğun kadın hakkında endişelenmen gerekmiyor mu?"

İtiraf etmeden önce çenesindeki kirli sakalı ovuşturdu, "Onu eve gönderdim."

"Neden?" diye sordum. diye sordum ama gözleri benimkileri yakarak bilmem gereken her şeyi anlattı.

"Çünkü bütün gece sadece sana bakabildim." Bir eliyle gür saçlarını taradı. "İki yıldır onunla birlikteyim ve sensiz neredeyse on beş yıl geçti," dedi ve sesi birden hissettiğim tüm acıyı barındırdı. "Yine de o sahnede sesini duyuyorum, şarkı söyleyişine b a k ı y o r u m ve hâlâ sadece seni istiyorum."

"Dex-"

"Bu noktada bunu düşünmem bile utanç verici. Ve başka kimseyi düşünemiyormuşum gibi hissetmekten hoşlanmadığıma emin olabilirsiniz."

Sakın söyleme, Keelani. Sakın söyleme. Ama kelimeler yine de ciyakladı. "İki yıl mı?"

Ellerini ceplerine soktu. "Evet. İki buçuğa yaklaşıyor."

Tanrım, neden bu kadar acıttı? "O senin kız arkadaşın mı?"

"Fark eder mi?" Kaşlarını kaldırdı.

"Hayır." *Evet.*

"O zaman bu soruyu neden soruyorsun?"

"Bilmiyorum. Konuyu sen açtın."

"Saçmalık." O yuvarlandı onun gözler gibi o hala biliyordu Ben. "Sen de benim kadar kıskançsın."

"Kimi istersen alabilirsin," diye fısıldadım.

"Gerçekten yapabilir miyim? Kimi istersen var mı?" Meydan okurcasına gözlerini bana dikti.

Onunla yüz yüze gördüm. "Senin için önemli olduğundan değil, ama evet, biliyorum." Ona karşı çıkıyordum ve ikimiz de bunu biliyorduk. Biri

Bunca yıldan sonra kuma bir çizgi çekmemiz gerekiyordu.

"Eminim biliyorsundur." Çenesini sıktı. "Ama ben başka biriyle, hala seni hayal ediyorum... ve bundan bıktım."

Kalbim küt küt atıyordu. Ona, ben de buna katlanmak zorunda kaldığımda bundan bıkamayacağını söylemek istedim. Ama yapamadım. Bu konuşmanın bitmesi gerekiyordu. Bu yüzden yanından geçmek için hamle yaptım, ama beni yanından yakaladı ve bizi eğilip fısıldayabileceği bir köşeye çekti, "Nişanlını her becerdiğinde beni de mi hayal ediyorsun, Kee?"

Normalde duygularımı görmezden gelmeye, gün boyunca yaşadığım kızgınlığı bastırmaya çalışırken içimde kabaran öfke çok büyüktü. Dex her zaman beni çok fazla zorlama becerisine sahipti. "Beni leylakların içinde bıraktıktan sonra bunu bana soramazsın, Dex. Bugün olduğum kişi olmak için beni terk ettin ve o kişi hakkında hiçbir şey bilmiyorsun."

"Bu muhtemelen doğru. Ama ben senin kim olduğunu hatırlıyorum ve hatırlamayı bırakmak istiyorum, Kee." Sesi çatallaştı ve hâlâ onu yatıştırmak istememden, kendimin de kırıldığını hissetmekten nefret ettim. "Yani şu nişanlından kurtulacaksın. Onu burada seninle görmek beni çok kışkandırıyor."

Ona ters ters baktım. "Özür dilerim. Tam olarak neyi kışkanıyorsun? Bütün gece peşimde dolaşıp kulağıma fısıldayan bir randevum yoktu-"

"On beş yıldır çıktığın adamın evlenme teklifini kabul ettin."

"En başından beri bunun medya için sahte olduğunu biliyordun! Onunla evlenmek bile istemiyorum," diye ağzımdan kaçırdım ve elimi ağzıma kapattım.

Sanki beni kışkırtmış, sanki bir satranç maçındaymışız da o kazanmış gibi sırıttı. Hatta yüzünde eskiden sevdiğim gamzelerinin bir ipucunu bile yakaladım. Beni hâlâ kızdıracak kadar tanıdığını kabul etmek zorundaydım. Aptal satranç oyununa devam etti, beni kontrol edebileceği bir oyun taşıymışım gibi hareket ettirdi. "O zaman yapma. "O zaman nişanlanma.

Onu. Hemen plak şirketini ara ve onlara hayır de. Hikayeyi öldür." İç çaktı. "Bu saçmalığın yarın gazetelerde çıkmasını istemiyorum, Kee."

Takma adımı kullanma şekli varlığımın her zerresini etkiledi. Ben Şarkıcı Keelani'ydim, Tatlı Keelani'ydim. Keelani Hale bir markaydı.

Ama burada, onun önünde sadece bir insandım, hem de savunmasız bir insan. "Bunu yapamam," dedim ona sessizce başımı sallarken.

Bakışları sertleşti. "Hâlâ o şöhretin peşinde misin?" "Bu değil-" Düşmemek için bir nefes aldım.

Acı ve öfke dolu bir delik. "Kontratımda şartlarım var. Şöhret umurumda değil ama zaman ve para değerli."

Kıkırdadı ve saat beş yönündeki gölgesini ovuşturdu. "Para ve zaman mı? Altı aydır buradasın ve sana bolca ödeme yapıyoruz."

Her şeyi biliyormuş gibi davranmasından nefret ediyordum. "*Plak şirketime* çok para ödüyorsun, tabii."

"Ne olmuş yani? Dolabında birkaç ayakkabı daha mı istiyorsun?"

Beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Tamam. İki katını veririm." "İki katına mı?" Ciyakladım.

"Yeterince iyi değil mi? Üçe katla. Bana ne? Ve şirket sözleşmesinin dışında olabilir, böylece hepsini kendine saklayabilirsin."

Bu para annemin yıllarca bakım masraflarını karşılamamı sağlayacak ve bana bir kez olsun istediğimi yapma fırsatı verecekti. Sonunda özgür olacaktım.

Yine de anlaşma gerçek olamayacak kadar iyiydi. Artık bunun neye benzediğini herkesten çok ben biliyordum. Geri adım attım ve başımı salladım. "Kabul etmeyecekler. Biriyle evlenecekmişim gibi görünmemi istiyorlar. Reklam istiyorlar. Nişan olmadan hikâye de olmaz ve-"

"O zaman benimle nişanlan."

"Ne?" Onu doğru duymadığım kesindi.

"Benimle nişanlanın. Onlara hayatlarının hikayesini anlat."

Ethan dizlerinin üzerine çöktüğünde kalbim olması gerektiği gibi dört nala koştu. Kalbim bunun gerçek bir evlenme teklifi olmasını istiyordu ama kesinlikle öyle değildi. "Seninle nişanlanmıyorum! Senin bir kız arkadaşın var, Dex. Ne kadar içtin?"

Çenesini tekrar ovuşturdu, beni aşağı yukarı süzdü, ona tek bir parçamı bile isteyerek vermediğim halde bir şekilde her katmanımı inceliyordu. "Evet. Zamanı geldi."

"Ne için zaman?"

Bana kaşlarını çattı ve sonra pantolonundan telefonunu çıkardı. "Sen burada olmadan seni sistemimden çıkarmaya çalışmaktan vazgeçmemin zamanı geldi."

Alay ettim. "Böyle bir şey olmayacak, Dex. Seninle evlenmeyeceğim."

"Ya benimle evlenirsin, kalp kırıcı, ya da hiç evlenmezsin." Başka bir şey söylemeden arkasını döndü ve telefonunu kulağına götürdü. "Evet, merhaba Seanna. Eve gelebildin mi?"

Gözlerimi ona diktim. Bana böyle bir teklifte bulunduktan sonra kız arkadaşını mı arıyordu?

"Evet, hâlâ onun yanındayım." Başını salladı ve sonra doğrudan gözlerimin içine baktı. "Bilmeni isterim ki, onunla evlenmek niyetindeyim... tabii beni kabul ederse."

Kalbimin dört nala koşması durdu. Her şey durdu. Dex karşımdaydı, altı ay için söz vermişti ve aniden tüm endişelerim ve kaygılarım sona erdi. Burası gerçekleşmeyi bekleyen bir felaketti ama aynı zamanda ayrılmak istediğimi bildiğim yerd. Onun yanında. Onun için. Onun için.

Eğer kendimi her zaman sevdiğim adamla bulamazsam, en azından kendimi yok edebilirdim. Ve hala ben olurdum.

Tekrar durakladı. "Seanna, bilmiyorum ve bunun bir önemi yok. Beklemini beklemiyorum ya da istemiyorum." İç çekti. "Tabii. Arkadaşlar." Sonra telefonunu kapattı ve

bakışları benimkileri yakalamadan önce tekrar cebine soktu, şimdi kararlıydı. "Sıra sende." Sesi emredici ve otoriterdi. "Nişanlını ara." Bu kelimeyle alay etti, bütün sinirlerimi gıcıkladı.

"Sadece..." Derin bir nefes aldım. "Ona öyle demeyi kes."

"Neden? O böyle biri." Şimdi de beni kışkırtıyordu. "Sen Bana aitken başka bir adamla mı evleneceksin?"

"Ben sana ait değilim. Hiç olmadım!" Alay ettim. "İstediğim zaman bile etiket bana sahip oldu. Ben... Benim hayatım sandığınızdan daha karmaşık."

"Dene beni."

"Son zamanlarda eve gittin mi, Dex?" Fısıldadım.

"Benim evim burası." Çenesi büküldü ve gözlerindeki lanetli bakışı gördüm. "Ailem için olmadıkça oraya geri dönmem."

Ondan yaşadıklarını detaylandırmasını ve paylaşmasını istedim. Ama bu bana düşmezdi. "Doğru. Artık işler benim için farklı. Orada sorumluluklarım var."

"Hepimizin sorumlulukları var," diye düzeltti ve haklıydı, ben de omuz silktim.

"Şey, her şey için üzgünüm-"

"Önemli değil," diye sözümü kesti. "Özellikle de planımı uygulayarak tüm bunları ortadan kaldırılabilecekken."

"Burada herkes senin istediğini mi yapıyor, Dex?" "Burası benim tesisim. Tabii ki yaparlar."

"Seninle birlikte olmamın her şeyi düzelteceğini mi sanıyorsun?" "Bu da bir başlangıç olur." Kollarını kavuşturdu ve gözlerini beni tiksindirdi.

"Eğer böyle düşünüyorsanız, hayal dünyasında yaşıyorsunuz demektir."

"Bir fantezi mi?" Kaşlarını kaldırdı ve sonra yakınına eğildi. "Sen gerçeksin, Kee. Belki Amerikalı *Keelani Hale* gerçek değil ama karşımdaki sen gerçeksin. Seni hâlâ yanımda hissediyorum.

Ben. Hala gülüşünü duyuyorum. Hala kokunu alıyorum, tadın ne kadar tatlı
-"

"Dur." Çok geç kalmıştım. Tüylerimin diken diken olduğunu çoktan görmüştü.

Parmağını kolumun üzerinde kaydırды ve ikimiz de vücudumun ona nasıl tepki verdiğini izledik. Dudaklarımı yaladım ve o bana bakarken gözleriyle buluştum. "Sana sahip olana kadar durmayacağım. Bunu biliyorsun, Kee. Seni sistemimden atana kadar durmayacağım."

"Sen benimkini enfekte ederken senin sisteminden çıktımı?" Ona başımı salladım. Başkası için bu konuşma dramatik olabilirdi ama ben Dex'in beni nasıl mahvedebileceğini biliyordum. Başka bir adamı asla onu sevdiğim gibi sevemezdim. Ondan ayrılmak sadece kalbimi değil, ruhumu ve ruhumu da kırmıştı.

"Kısasa kısas, kalp kırıcı. Gittiğinde tüm hayatımı mahvettin."

"Peki ya yapmazsam?"

"Benimle sözleşme yaparken nefret ettiğim biriyle nişanlı kalmaya devam edersen ne yapacağımı göze almak ister misin?"

"Yani... ne? Başka bir adamla nişanlanırsam hayatımı cehenneme mi çevireceksin?"

Ben ona dik dik bakarken o da bana dik dik bakıyordu. Bir şekilde çevremizdeki arka plan gürültüsü kayboldu, ışıklar ona odaklanmış gibiydi, tüm düşüncelerim sustu. "Kesinlikle. Onun yüzüğünü parmağında taşımaya hazır mısın, Kee?"

"Dex." Adını neredeyse inleyerek söylüyordum. Sonra usulca, "Gerçekten, neden?" diye sordum.

Dex Hardy, üç parçalı bir takım elbise giymiş ve büyümüş, dünyamı ele geçirmeye hazır bir şekilde önümde duruyordu. Sonra yakınımaya eğildi ve kulağıma fısıldadı, "Çünkü senin kışın biliyor. Benden başka kimseyle evlenmeyeceksin."

Hızlı tempolu, sürekli hareket halindeki dünyamı aldı, yakaladı ve gıcırdayarak durmasına neden oldu. Geriye doğru sarsıldım, ayağım tökezledi ve duruşumu düzeltmeden önce neredeyse düşüyordum. Ona teşekkür

etmedim ama kıpırdanarak

Kekeleyiğimde tekrar tuttum, "Bak. Ben zaten birlikte olmayı kabul ettim-"

"Eğer bir kez daha Ethan Phillipe ile birlikte olduğunu söylersen, onu buraya getiririm ve nişanınızın bir düzmece olduğunu herkese itiraf etmesini saçlarım. Belki seni kaç kez becerdiğini de itiraf ettiririm."

Gözlerimi devirdim, çünkü ona sahte olduğumuzu ancak bu kadar çok söyleyebilirdim. "Ya bir milyon olduğunu söylerse?"

Homurdanarak benden uzaklaştı ve hemen geri dönerek, "Onun ölmesini istiyorsun, değil mi? Onu milyonlarca kez yumruklamam için beni kışkırtmak istediğine göre yıllar boyunca gerçekten sinir bozucu biri olmalı."

Onu bir arkadaş olarak sevsen de Ethan bazen sinir bozucuydu. Yzmde beliren sırtıtmaya engel olamadım. "Söylediğim bu değil ve bunu sen de biliyorsun."

Dex'in ağzının bir tarafı yukarı kalktı. "Hiçbir şey bilmiyorum, Kee. Ama ğreneceğim. Her paranı öğrenmek için altı ayım var."

İçimi çektim, kimsenin bize dikkat etmediğinden emin olmak için etrafıma bakındım ve sonra homurdandım, "Henüz evet demiyorum. Bunu düşünmek için bir ikiye, zamana ya da başka bir şeye ihtiyacım var."

Kıkırdadı. "Dikkatli ol. Tatlı Keelani'lerinin ikiye ihtiyacı olduğunu söylediğini kimsenin duymasını istemem."

Alay ettim ve yanından geçerek bara doğru ilerledim. Beni etrafıma bakarken yakalamasından ve bunun doğru olmasından nefret ediyordum. İtibarım beni kontrol ediyordu. Çok uzun zamandır kapana kısılmıştım.

"İnsanların önünde sürekli tatlı Keelani gibi davranmak zorunda kalmamın kapalı kapılar ardında beni daha az tatlı yaptığının farkındasın değil mi?"

Mırıldandı. "Sanırım bunca zaman sonra senin ekşi versiyonundan hoşlanabilirim."

"yle mi?"

"Elbette. Ama senden hoşlansam bile, odaya döndüğümüzde seni nefret ettiğim gibi becereceğim."

Aptal, hain çekirdeğim onun yorumuna karşılık olarak sıkıştı. Bu hayatımın en uzun altı ayı olacaktı. Bunu zaten biliyordum.

İki shot söyledim ve ikisini de içtim.

Onuncu Bölüm

DEX

"İŞTE BURADA," dedim sert likörü yüzünü buruşturmadan yutmasını izlerken.

Küçük bardağı bardağa geri çarptı, o aptal beyzbol şapkasını alnına indirdi ve sonra gözlerini bana dikti. "Bir tane daha."

Başımı eğdim ve ona bir bakış attım. "Muhtemelen yavaşlamanın zamanı geldi."

"Neden?"

"Çok sarhoş olmanı istemiyorum." Ne ima ettiğimi çok iyi biliyordu ama umurumda bile değildi. Zaten tüm bu maskaralığın amacı da buydu.

"Oh, lütfen. Bu gece seninle takılacak değilim... ya da herhangi bir gece."

"Eskiden olduğundan daha sert." Kıkırdadım ama sikim kalktı. Sorun yaşayacağımızı ve onu sistemimden çıkarma planımın boktan olduğunu zaten biliyordum.

Keelani sistemimden çıkarabileceğim bir kadın değildi. O bunun yerine içeri girdi, her şeyi yeniden düzenledi ve DNA'mı yeniden yazdı. Onu bu gece sahnede, albümlerinde olmayan bir şarkıyı söylerken gördüğüm anda anlamıştım. Hepsini ezbere bildiğimi itiraf etmekten utanıyordum.

"İki tekila daha alacağız." Bardakları işaret etti ve barmen hemen itaat etti. Yanımda durduğu için olduğunu düşünmek hoşuma gidiyordu ama o yumuşak dudaklarını büzdüğü anda çoğu erkek ona teslim olurdu. "Aslında, sadece şişeyi bırak."

Kaşlarını çattı ve bana baktı.

"Efendim?" Başımı salladım ve el sallayarak onu uzaklaştırdım.

Şişeyi tezgahın üzerinden aldı ve "Senin odan mı benimki mi?" dedi.

"Bu kadar hızlı mı hareket ediyoruz?" Bir kaşımı kaldırdım.

"Dex, bana zar zor katlanabildiğini biliyorum ve bu gece birden fazla kez ayağına basma isteği duydum, bu yüzden ikimiz de bunun o tavşan deliğine girmeyeceğini biliyoruz. Bununla birlikte, yeni nişanlanmışken gecenin bir yarısı burada seninle içerken görülemem."

"Bu kumarhanedeki çoğu insan ünlüdür ya da kendi mahremiyetlerini isterler. Güvenlik sistemlerim iznimiz olmadan hiçbir şeyin dışarı çıkmasına izin vermiyor. Sistemi kurarken, içeride video çekimi yapılmasını sağladım."

"Dex." Sözümü kesti ve muhtemelen kendini sakinleştirmek için bir nefes aldı. "Yetişkin hayatım boyunca bana mahremiyet sözü verildi. İnsanlar her zaman bunun etrafından dolaşmanın bir yolunu buluyor."

"Benim etrafımda değil. Tatil köylerimde görüntü alacak biri varsa o da benim."

Kıkırdadı. "Keşke sadece sen olsaydın. En azından beni tanırdın."

"Aksine...?"

"Orada burada bir takipçinin aksine. Saplantılı hayranlar. Çok fazla zamanı olan erkekler. Diğer kadınları her şekilde aşağılamaya hazır kadınlar. Çabuk para kazanmak isteyen birileri. Liste uzayıp gidiyor."

"Benimleyken bunun bir kısmını kontrol etmekten mutluluk duyarım."

"Yapamazsın."

Mırıldandım. Keelani'nin ne kadar güçlendiğimin farkında olduğunu sanmıyordum. "Göreceğiz."

"Her şeyi kontrol edebileceğini sanıyorsun, Dex." Başını bana doğru salladı.

"Yapamayacağımı mı söylüyorsun?"

"Beni hiç kontrol etmedin." Gözleri o kadar karaydı ki, çikolata ya da menekşe rengi olarak asla sınıflandıramazdım. Ona bakarken tam olarak hangi duyguyu hissettiğini de göremiyordum. Şu anda muhatap olduğum, özellikle bir kutuya koyabileceğim çoğu insan gibi değildi. Bunun yerine, yaşama şeklimi, hayatımı kategorize etme şeklimi, hayatta kalma şeklimi karıştırdı. "Ve Henüz, Burada sen vardır, içinde benim çare, altında kontratım." Bu onun benim olduğu anlamına geliyordu. Bu demek oluyordu ki Şimdi.

"Teknik olarak, sen, kardeşlerin ve Bane buranın sahibisiniz. -"

"Sözleşmeni benim halletmeme izin verecekler ve bunu ikimiz de biliyoruz."

Buna itiraz edemezdi, bu yüzden taktik değiştirdi. "Bu işe karışmamıza değmez."

Kanalizasyonun etrafında dönerken iç çektim. Benimle birlikte o çukura düşeceğini biliyordu. "Benimle tartışmayı bırak ve evet de."

"Hayır."

"Bu cevap gecenin sonunda değişecek." Barmenin bıraktığı şişeye başımla işaret ettim. "Al ve gidelim."

Yürürken her nasılsa tüm kıvrımlarını gösteren dökümlü elbisesiyle ayağa kalkmadan önce derin bir nefes aldı ve yanımdan geçmeden önce şişeyi tezgâhtan aldı. Hangi asansöre gittiğimizi bilmediği halde bana yol göstermek istemesini seviyordum. Yine de elim sırtının küçük kısmını buldu ve onu doğru yöne yönlendirdi. Bunca yıldan sonra bile vücutlarımız birlikte çalışıyor ve birbirini tamamlıyordu.

Asansörde, bizi çok az kişinin girebildiği yasak kata çıkarmak için saatimi kaydırırken sessizdik. Yüksek profilli müşteriler, Bane ve ben. Bizler

Bu katta sadece çatı katı olanlar vardı. Koridordan geçip Fransız kapılarına gittik ve parmak izlerimle kapı kollarını çevirerek kilitlerini açtım. Kapıları iterek açtığımda Keelani'nin nefesi kesildi.

Otelden görünen manzara Vegas Strip'ti, ışıklı, canlı ve güzeldi. Şapkasını başından attı ve uzun saçlarını savurarak tavandan tabana uzanan pencerelere doğru yürüdü. Pencereler şehrin ışıklarının içeri girmesine izin veriyor, oturma odasındaki şık mobilyaları aydınlatıyordu. Dışarıda dünyanın hâlâ nasıl canlı olduğunu, gecenin içinde dans ettiğini ve bize bir gösteri sunduğunu gördü. "İnsanların bazen yapabildikleri şey çok güzel," diye mırıldandı.

"Dom şuradaki binanın tasarımına yardım etti." Büyük gökdelenlerden birini gösterdim.

"Eminim öyledir. Ve eminim sen de bunu onaylamışsındır." Devam etmeden önce küçük bir elini pencere camına sürterek duraksadı. "Ve eminim kardeşlerin de bundan kazançlı çıkmıştır."

Ses tonunun kızgın olup olmadığını anlayamadım. "Bundan utanmalı mıyım?"

"Hayır." Omuz silkti ve bana döndü. "Sizin dünyayı kontrol ettiğiniz gibi hayatımı kontrol edemediğim için utanıyorum. Mitchell'ın beni kontrol ettiği gibi. Kayıplar ne olursa olsun, hepinizin onu istediğiniz şekle sokma biçiminiz."

Mırıldandım ve şehrin ışıklarına baktım. Onun dünyayı nasıl gördüğüne dair bir fikir edinmek trajikti. "Hepimiz canavar değiliz."

Gözlerini bana dikti. "Bundan pek emin değilim."

"Bunu öğrenmen gerekecek."

"Ya bulamazsam?"

"Düşündüğün gibi bir canavar olacağım. Tesisimizle olan sözleşmeni feshedeceğim. Başka bir yerde şarkı söyleyecek misin?"

Yanağını çiğnedi. Bunu yapmak istemediğini biliyordum. Hiçbir şey olmasa bile, Dimitri bu anlaşmayı yapmasına yardım etmişti ve plak şirketi onun için bunu istiyordu.

"Bütün gece bekleyemem,
Kee." "Eğer bunu yaparsam..."

Kimi kandırıyordu? Alay ettim ve "Yapıyorsun." dedim.

"Bunu yaparsam, istediğimi söylememe ve sahnede istediğimi yapmama izin verirsiniz... Burada markamı değiştirmeme izin verin."

"Neye dönüştürmek?"

"Olmaktan bıktığım Amerikan sevgilisi değilim." "İlginç.

Yapma. istiyorum için olmak a
iyi Kız artık,

huh?" Bana elini göstermişti. Onun hayallerini ve umutlarını elimde tutuyordum. Belli ki markası onun için önemliydi ve daha önce hiç olmadığı kadar kontrol sahibi olmak istiyordu. Ona özgürlük sunabilirdim ve karşılığında umarım ondan kurtulmanın bir yolunu bulabilirdim.

"Aman Tanrım. Ne var biliyor musunuz? Bunun olmasının istiyorsan plak şirketiyle anlaş, çünkü karşı çıkacaklar. Birkaç saat önce Ethan'la birlikteydim ve onların tüm Amerikalı sevgilileri asla bir erkekten diğerine atlarken görülmemeli."

"Kimsenin umurunda olmaz." Omuz silktim.

"Hiç kimse... Hiç kimse..." diye kekeledi. "Benim bir kadın olduğumun farkında mısın? Ethan'ın kalbini kırdığım için beni katledecekler ve onu seninle aldattığımı iddia edecekler."

"Belki de tam tersi olduğunu kabul etmelisin." Bunu yüksek sesle söylemek acı veriyordu ama doğrudu.

Nefes nefese kalınca gözleri büyüdü ve sanki ona vurmuşum gibi geri adım attı. Yüzü acıyla buruşmuştu. "Buna gerçekten inanıyor olamazsın."

"Başka neye inanmalıyım?" Kahretsin, yalan söyleyip söylemeyeceğini duymayı beklerken avuçlarımın terlediğini itiraf etmekten nefret ediyordum.

Gözlerini sertçe kapadı, uzun kirpikleri güzel teninde kıvrılsın diye sıktı ve sonra gözyaşları parlayarak açtı. "Bu işi bitirmem gerek

Sözleşme, Dex. Benim hakkımdaki fikrini değiştirmeyeceğim. Yani, neye istersen ona inan. Umurumda değil."

Ona yaklaştım. Bunu o kadar hızlı yaptım ki göğsüm göğsüne geldi ve hemen başını kaldırıp gözlerimle buluştu. "Umurunda değil mi? Yıllardır seninle ilgili kâbuslar görmem umurunda değil mi? Ve sonra seni ondan uzakta becerme hayalleri? Şimdi bunu gerçekleştirmek üzere olmam umurunda değil mi?"

"Seninle sahte nişanlanacak olmam, seninle yatacağım anlamına gelmiyor-"

Elim boynuna gitti ve dudaklarına daha çabuk ulaşabilmek için onu neredeyse yerden kaldırdım. Onu öpmedim. Ağzını siktim. Onu mahvettim, istediğim ve arzuladığım şeyi aldım. Hoş, nazik ya da ihtiyacı olan bir öpücük değildi. Ateş, nefret ve intikam dolu bir öpücüktü. Muhtemelen ikimizin de yıllardır hissettiği duygularla onu damgaladım.

Dilim hâlâ ona hükmediyor, ağzının etrafında dolanıyor, her parçasına sahip çıkıyordu. Boyum karnına doğru sertleşti ve gömleğimi pençelerken inledi. Bu gece ikimiz de pervasız davranıyorduk. Muhtemelen o daha çok. Ne de olsa koruması gereken bir itibarı vardı.

Tehlikeliydi. Meydan okuyan.

Ve tam da olmamızı istediğim şey.

Nefes nefese geri çekildi ve bana bakarak ne demek istediğini açıkça ifade etti. "Bunu yaptığım için senden nefret ediyorum. Bizi buraya, ait olmadığımız bir yere ittiğin için bile senden nefret ediyorum."

"Biz her zaman birbirimize aittik ve bunu sen de biliyorsun."

Başını iki yana salladı. "Buna değse iyi olur, Dex." Ve sonra tekrar suya daldı.

On Birinci Bölüm

DEX

ÖPÜCÜĞE HÂKİM OLDU ve bu bana onda özlediğim kıvılcımı gösterdi. Keelani Hale cesur, meydan okuyan ve gerçekte olduğu kişi olmasına izin verdiğinde kesinlikle büyüleyici biriydi. Onu yeterince uzun süre kafese kapatmışlardı.

Birbirimizin tadına bakarken dudakları hâlâ yumuşak ve dolgundu. Yine de onlara karşı nazik ya da temkinli değildi. Beni ısırды ve dilini benimkinin üzerine itti, sanki gerçekten kimin sorumlu olduğunu bilmeme ihtiyacı varmış gibi.

Sonra geri adım attı ve ikimiz de hava almaya çıktık. Onu çatı katında dikilirken görmek bana tehlikeli ama gerekli geliyordu, sanki beni kendine çekmiş ve onu tekrar yutmamı bekleyen bir siren gibiydi. Bunun yerine, beni bir şekilde parçalayacağından emindim.

Ve ona izin verecektim. Bana ziyafet çekmesini, beni harap etmesini ve bir daha onu istemeyeyim diye beni tamamen tüketmesini istiyordum. Aklımdan çıkaramadığım kadınla altı ay. Altı ay cehennem... ve belki de cennet.

Tadı tekila ve narenciye gibiydi ama yine de bir şekilde leylak gibi kokuyordu. Bana her şeyimi kaybettiğim yılı hatırlattı. İtibarımı, arkadaşlarımı, kalbimi kaybetmiştim. En önemlisi, *onu* kaybetmiştim.

Cebimi karıştırdım ve ona telefonumu uzattım. "Ara etiketiniz."

Tereddüt etti. "Olmak için oldukça geç-
" "Şimdi."

Gözleri kısıldı. "Ben aradığımda açmıyorlar.
Mitchell muhtemelen
uyuyordur." Omuz silktim.
"Bakalım."

Bakışları telefonuna ve sonra tekrar bana kaydı, sanki bir parça sempati ya da anlayış arıyordu. Ama alamadı. Numarayı çevirirken ellerinin titremesi bana korktuğunu göstermeye yetti, ihtiyacı olduğunu hissettiğinde bile onlara karşılık vermedi. Hiç yapmadı.

Güzel.

"Merhaba, Mitchell." Kaşlarımı kaldırdım ve o da gözlerini devirerek benden uzaklaştı. "Bu kadar geç aradığım için özür dilerim ama evlenme teklifi ve diğer şeylerle ilgili bir durum oldu."

Adamın hattan bir şeyler homurdandığını duydum. Onu pencereye kadar takip ettim, orada yan yana durup şehrin ışıklarına baktık.

"Hayır. Teklifi kabul ettim. Tabii ki kabul ettim. Ama HEAT İmparatorluğu'ndaki adamlar bundan memnun değiller."

HEAT artık kimsenin bu cümleyi duymak istemeyeceği kadar büyümüştü. Kardeşlerim ve ben konaklama imparatorluğunu miras aldık ve kendimize mal ettik. Tatil köyü sektörüne, teknoloji ve güvenlik sektörüne de hakim olduk. Ve son zamanlarda, baldızım Clara sayesinde üst düzey restoranlar ve fırınlarla gıda hizmeti sektörüne de hakim olduk.

Kee menajerinin yüksek sesle verdiği yanıt karşısında irkildi. "Evet, onları tanıyorum Mitch." Bana baktı ve anında o piçin ilişkimizi kullandığını anladım. "Ama bu gece Dominic'in düğününde şarkı söyledim. Tesis yeni açıldı ve-"

Telefonu elinden kaptım. İlişkiyi güçlendirmek istiyordu, o zaman oynadığı oyunu doğrudan benimle tartışabilirdi. "Mitchell, doğru mu?"

Adam kekeledi ve ben hemen onun yıllar önceki iğrenç sesini hatırladım. "Evet, merhaba. Kiminle konuşma şerefine nail oluyorum?"

"Ben Dexton Hardy."

"Sizinle tekrar konuşmak büyük bir zevk!"

"Zevk mi? Çoğu zaman beni görmezden gelirdiniz Mitchell. Unutmayalım."

"Ben... Ben bunu hatırlamıyorum." Bir adam kıcı tehlikedeyken ne kadar çabuk unutabilirdi. "Geçmişte bunu yaptığımı düşündüyseniz çok üzgünüm. Muhtemelen oldukça meşguldü. Çalışırken nasıl olduğunu bilirsiniz ve-"

Bunun için zamanım yoktu ve zamanımı artık önemi olmayan şeylerle harcamıyordum. "Ethan'ın evlenme teklifi hikâyesini bitir."

Ciddi olduğumdan emin değilmişim gibi önce kıkırdadı, sonra da sözcükler arasında bocaladı. "Şey, yapamayız. Keelani çoktan nişanlandı ve etkinliklere nişanlısıyla katılacağını taahhüt etti. Bu marka için iyi olur. Anlıyor musun?"

"Biliyorum. Bu yüzden onun yerine benimle nişanlanacak. Halkla ilişkiler daha iyi olacak zaten. Çocukken araba kazasını nasıl çevireceğini çözdüğün gibi bu hikayeyi de nasıl çevireceğini bulabilirsin."

Bu yorum karşısında oflayıp pufladı. "Ben- Dex, niyetim asla bu değildi."

"Niyetin ne değildi?" diye sordum. Sudan çıkmış balık gibi çırp ı n a b i l i r d i , umurumda bile değildi.

"Geçmişte tekrar konuşmayalım. Keelani ile nişanlanacağını mı söyledin? Bu... Bu potansiyel olarak işe yarayabilir. İkinizin de bir süredir ilişkinizi gizli tuttuğunuzu söyleyebiliriz." Heyecanını, emin olup olmadığını sorarken nasıl tökezlediğini duydum.

"Yapmadığımızı kim söyleyebilir?" Sinirlenerek sordum. Onu bu sahte nişanın tüm detayları hakkında aydınlatmak umurumda değildi. Gerçek mi yoksa sahte mi olduğumuzu merak edebilirdi, umurumda değildi.

"Oh, öyle mi?" Gergin bir şekilde güldü ama bir altın madeni bulduğunu düşündüğünü de söyleyebilirdim. Sonunda muhtemelen onu mahvedeceğimi fark etmemişti.

İnsanlar HEAT imparatorluğu ile anlaşma imzaladıklarında sadece bir Hardy kardeşe sahip olmadıklarını, hepimize sahip olduklarını anlamıyor gibiydiler.

Dom hepimizin ağabeyiydi ve örnek olmaya çalışırdı. Declan o kadar uzun süredir göz önündeydi ki imajını nasıl koruyacağını biliyordu ve Dimitri de yumuşak başlıydı, sorunları daha ortaya çıkmadan hallediyordu. Ama en az benimki kadar sinirliydi ve pek çok konuda ketumdu.

Ben ortanca çocuktum, Declan ve Dimitri'nin arasındaydım. Bunun aklımın yerinde olmadığı anlamına geldiğini kabullenmiştim. Her bir şeyi daha fazla hissediyordum çünkü her biriyle akrabaydım ve her küçük şeyi de hepsinden daha derin hissediyordum.

Onunla yaptığı sözleşme ve genel olarak plak şirketiyle ilgili bir şeyler yanlıştı. Bu benim sorunum değildi ama yapabileceği her şeyi açıklamayarak HEAT ismine saygısızlık etmese iyi olurdu. Ve eğer kendime karşı dürüst olursam, Kee'nin beni terk etmesine neden olan şeyin ne olduğunu merak ediyordum.

"Sözleşmesinin hukuk ekibime gönderilmesini istiyorum." Başını sertçe sallarken Kee'nin fincan tabağına dönüşen gözlerini tuttum.

"Pardon, kumarhaneyle olan sözleşmesi mi?"

"Hayır. Trinity ile olan. Artık nişanlısı olduğum için bana gönüllü olarak vereceğinden eminim ama bunu hukuk ekibime göndermeniz faydalı olacaktır. Nişanlımla çalışırken aramızda sır kalmasını istemiyorum. Sen istiyor musun?"

Bu yüzden, far ışığına yakalanmış bir geyik gibi görüldüğünü düşünerek belki de paylaşmasını beklemezdim.

"Oh, şey, bu gizli-"

Benim aptal olduğumu mu düşünüyordu? "Müstakbel eşim ya benimle paylaşacak ya da sen paylaşacaksın. Eğer benimle paylaşırsa ve ben hoşuma gitmeyen bir şey bulursam, Mitchell, karşılaşacağın sorunlar çok daha kötü olacak. Anlıyor musun?"

Bir şekilde, bağımsız olma dürtüsünü söndürmüş ve istediği şeyin bu olduğunu düşünmesi için adeta beynini yıkamıştı. Bu yüzden bunun kötü bir fikir olup olmadığını düşünmeye başladığımda bile, markasını değiştirmekten bahsettiğinde iki katına çıktım. Bir şeyler yanılttı ve ben de ne olduğunu bulmaya hevesliydim. Onu kurtarmak için değil. Ona yardım etmek için bile değil. Kendimi rahatlatmak için.

Menajeri bana daha fazla saçmalık anlatamadan telefonu kapattım ve ona geri verdim. "Şimdi... nişanlını ara."

"Ethan?" diye ciyakladı. "Ne için?"

Ellerimi ceplerime soktum ve onu aşağı yukarı süzerken mokasenlerimin üzerinde geriye doğru sallandım. "Sen başka biriyle nişanlıyken seni beceremeyeceğim. Onu ara ve bu işi bitir." Sonra arkamı döndüm ve mutfığa doğru yürüdüm. Patlamasını beklerken bir bardak su aldım.

Geliyordu.

Yüzünün kızardığını gördüm, nefesinin hızlanışını, ellerinin iki yanında kenetlenişini izledim. Sonra mutfakta hışımla yanıma geldi ve bana ters ters bakarken omzumu sertçe dürttü. "Beni hiçbir şekilde beceremeyeceksin." Bunu o kadar meydan okurcasına söyledi ki, sikim meydan okumanın etkisiyle yerinden fırladı. "Bütün bu durumu kontrol edemeyeceğini anlamalısın, Dex. Ben kontrol ediyorum. Bu benim hayatım. Ve ne istersem onu yapacağım."

Derin bir nefes aldım, kızgın olduğum için değil, Kee'nin beni azarlaması tahrik olmayı özlediğim bir şey olduğu için. Burada yavaş hareket etmeliydim. Onu sistemimden nasıl çıkaracağım konusunda stratejik olmalıyım. Yine de vücudum ona bir şey hatırlatmak için bir an istedi ve ben de bu fırsatı değerlendirdim.

Elimdeki su bardağını yere bıraktım ve onunla göğüs göğüse durmak için döndüm. Onu ittim, böylece tezgâha çarpana kadar bir adım geri çekildi ve sonra tekrar geri çekildi. Ellerim iki yanına gitti ve kulağına yakın olacak şekilde onlara yaslanarak şöyle dedim: "Bana bir iyilik yap o zaman. Sen onunla telefonda konuşurken sana dokunmama izin ver."

"Özür dilerim... Ne?"

Onu tezgâha doğru döndürdüm ve granite doğru yaklaştırmak için kafesledim. "Eğer seni etkilemiyorsa, bunu kanıtla. Nişanlılığımız boyunca etrafta dolanmak istemediğini bana ilk ve son kez göstermeyi tercih etmez misin?" Maksi elbisesini çoktan tutmuştum ve yavaşça kaldırıyordum.

"Bu iyi bir fikir değil," dedi Keelani. Ama nefes nefese kalmıştı. Kıçı boyuma doğru kıpırdandı ve onu ele verdi. Pürüzsüz üst baldırlarına bakabilmek için çürük kumaşı daha yukarı çekti.

"Bu sadece kısa bir arama, Kee. Numarayı çevir ve benimle nasıl başa çıkacağını görelim." Sonra aletimi ona doğru ittim, yıllar boyunca özlediği şeyi hissetmesine izin verdim. Omzunun üzerinden baktım ve sessizce "Yapamayacağından mı korkuyorsun?" diye sorarken dudaklarını ısırıldığını yakaladım.

Bakışlarını ağzıma doğru kaydırıp ve dişlerini alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Seninle ilgili hiçbir şeyden korkmuyorum, Dex. Artık aramızda hiçbir şey yok."

"İlginç." Elim kalçasının arkasını kavradı ve nefesi kesilirken kalçasına masaj yaptı. "Beni sevdiğini fısıldadığında bana sonsuza dek söz verdiğini hatırlıyor gibiyim."

"Çocuktum. Dediğin gibi, çocukluk aşkıydı."

Mırıldandım. Bu kelimeleri onu incitmek için kullanmıştım ve sanırım incitmişlerdi de. Yıllar sonra onun da bana bunları söylemesi canımı çok yaktı.

"O zaman nişanlıyı aradığında seni etkilemeyeceğim. Devam et." Onu cesaretlendirdim. "Numarayı çevir. Nişanına onunla işinin bittiğini söyle ki seni unutulana kadar becerebileyim."

"Öyle bir şey olmayacak, Dex."

İçimi çektim. "Kee, sanırım bunun ne olduğunu yanlış yorumladın. Eğer beni dinlemezsen sözleşmeni yırtar atarım ve kışını sokağa atarım. Anlıyor musun? Artık çocuk değiliz. Benim üzerime-" Durdum. Kahretsin, ona hâlâ kızgındım ve bunun için onu cezalandırmak, ona bunu hissettirmek, benim gibi acı çekmesini sağlamak istiyordum.

"Dex-" Bir şeyler söylemeye başlarken sesi yumuşaktı ve telefonunu yanına bıraktı. Belki de bir özürdü. Bir neden. Bir mazeret. Ama istediğim bir şey değildi.

Telefonu işaret ettim. "Bu anlaşılmayı istiyorsan o pisliği ara. Hemen. Şimdi."

Telefonu eline aldı, gözlerinde şimdi de bir meydan okuma vardı. "Bütün bu şehri kontrol ediyor olabilirsin - korkup seni dinliyor olabilirler- ama beni hiç etkilemiyorsun. Devam et ve aksini kanıtlamaya çalış."

Ethan'ın numarasını tuşladı ve ben de elbisesini kalçalarına kadar yırttım, böylece altındaki tangayı görebildim. Kulağına fısıldamak için yakınına eğildim, "Tezgâhın üzerine eğil ve pencereye bak. Yönettiğim şehre bak ve seni de nasıl yöneteceğimi hisset."

On İkinci Bölüm

KEELANI

Bu görüntüyü SADECE bir süre daha sürdürebilirdim çünkü beni külotuma kadar sıırıslık bulmak üzereydi. Dex Hardy'nin bana karşı koyması görmezden gelebileceğim bir şey değildi. Sadece boyu bile vücudumun beklentiyle titremesine neden oluyordu. Kendine özgü sıcak baharat ve sedir kokusu her yanıma sarmıştı. Elleri kalçalarımı sıkarken hırıltısının titreşimi beni zayıflattı. Ve onları amıma bu kadar yakın bir şekilde yoğurması, neredeyse inliyordum.

Artık bir kadını nasıl kızdıracağını eskisinden daha iyi biliyordu. Pratik yapmak mükemmelleştiriyordu sanırım. Kendimi tutmaya çalışırken onun başkalarıyla birlikte olduğu düşüncesi midemi bulandırdı. Onu bir zamanlar sevmiş olabilirdim ama artık yetişkindik. Bu sözleşme aracılığıyla benden bir tür intikam almak ve beni sisteminden çıkarmak isteyen devasa bir pisliğe dönüşmüştü. Bunu unutmamalıydım.

O memleketimizi terk etmişti, ben de hayatıma devam etmiştim ve ne olabileceğimizi tekrar gözden geçirmeyecektik.

Elleri kığımın yanaklarında gezindi ve ben arama düğmesine basarken külotumun çizgisini takip etti. "Hoparlörü aç."

Omzumun üzerinden ters ters baktım ama o sadece kaşlarını kaldırdı. Adam mazoşistin tekiydi, yemin ederim. Yine de bana söyleneni yaptım ve telefonu tezgâhın üzerine koydum.

"Alo?" Ethan'ın sesi hat üzerinde sersemlemişti. "Bebeğim? Saat çok geç oldu."

Dex, "Sahte bir nişanlıya göre oldukça hızlı cevap veriyor," diye homurdandı.

Onu susturdum. "Evet, merhaba Ethan." Boğazımı temizledim çünkü sesim telefon görüşmesi için fazla solukluydu. Yine de, ben bunu yaparken, Dex'in parmağı tangamın ipine dolandı. Sonra parmağını amıma doğru sürükledi ve ne kadar ıslak olduğumu hissettiğini biliyordum. Kıkırdadı ama ben onun üzerine yüksek sesle konuştum. "Plak şirketi seni aradı mı?"

"Şimdi mi?" diye homurdandı. "Saat kaç?"

"Özür dilerim. Çok geç oldu." Dex'in parmağı kıvrılıp yavaşça göbeğime girdi ve ellerim tezgâha çarptı.

"Kee, içki mi içtin?"

"Hayır. Şey, evet." Bir tane daha sokup G noktama doğru kıvrırken gözlerimi kapattım. "Bu yüzden değil-"

"Bebeğim, iyi misin? Bana bir saniye ver. Biriyle birlikteyim."

Dex kulağıma fısıldarken diğer hattan bir hışırtı geldi, "Görünüşe göre nişanlın da seninle dalga geçiyor."

Bu yorum çok saçmaydı. "Gerçekten birlikte olmadığımızı *biliyorsun*," diye milyonuncu kez söylendim.

"O neydi bebeğim?" Ethan şimdi sordu. "Özür dilerim. Diğer odada Janey var."

Gözlerimi Dex'e diktim, bu saçma hikâyeyi bir kenara bırakmaya hazırdım. "Pekâlâ. Ethan, Dex yanımda." Ben bunu söylerken adam parmağını kıcıma dokundurma cüretini gösterdi ve ben nefes nefese kaldım ama sesim gergin bir şekilde konuşmaya devam ettim. "Gerçek bir ilişki yaşadığımıza ikna olmuş durumda."

"Siz ikiniz şu anda birlikte misiniz?" Ethan tereddüt etti ve sonra kıkırdadı. "Sonunda orada barıştınız mı?"

Dex parmaklarını içime daha hızlı sokup çıkarırken "Ethan," diye bağırdım. Ses tonum nefes nefese kalmıştı. "Ona bunun doğru olmadığını söyleyebilir misin?"

"Hm." Arkadaşım her zaman drama yaratmakta ustaydı ve şimdi de bir istisna değildi. "Şey, biz nişanlandık, Keelani."

"Ethan Phillipe. Başlama bile. İlişkimizin düzmece olduğunu biliyorsun. Plak şirketi artık nişanlanma hikayemizi yayınlamıyor. Onun yerine Dex'le nişanlanıyorum. O yüzden ona söyle-"

"Şey, bu talihsiz bir durum. Benim evimde kaldığımız bir geceyle ilgili tüm hikayeyi anlatmıştım ve sen..." Sesindeki neşeyi duydum ama Dex hırlayarak parmaklarını benden çekip beni döndürdükten sonra beni tezgâhın üzerine kaldırıp tangamı yırtıp attığında dikkatim dağıldı.

"Tanrım," diye nefes nefese kaldım.

"Biliyorum. Güzel bir geceydi." Ethan devam etti. Herif kendisinden bahsetmediğimi biliyordu. Ne yaptığını çok iyi biliyordu. "Aşağı inmeme izin verdiğinde-"

"Sakın yapma Ethan. Dex'e gerçek bir şey olmadığımızı söyle," dedim Dex'in gözlerinin karardığını gördüğümde.

"Evet, tabii. Biz gerçek değiliz, Dex." Ethan kıkırdadı çünkü şimdiden birkaç tohum ektiğini biliyordu. "Beni duyabiliyorsun, değil mi?"

Mutfakta bacaklarımın arasında dururken Dex'in çenesi tekrar tekrar çalışıyordu, elleri iki yanımdaydı ama artık bana dokunmuyordu. Sonunda cevap verdi, "Seni duyabiliyorum."

"Oh, güzel. Kalçasına yumuşak dokunuşlardan ve boynuna üflemenden hoşlanıyor. Birlikte özel olmayabilirdik, ama sanırım onu yıllarca koluma asılması için terk ettiğinden beri sana yardım etmeliyim."

Ethan'ın sözleri üzerine öfke ve kıskançlık sessizce çatı katına yayıldı. Dex bakışlarımı tutarken duvarları ve ruhumu nasıl sarstıklarını hissettim. "Bütün hikâyeyi biliyor gibisin. Önce Keelani mi beni terk ettiğini söyledi?"

O sırada parmağını uyluğumun iç kısmında gezdirmeye başladı ve nefesim kesildi.

"Kalçasının iç kısmı konusunda haklısın gibi görünüyor."

"Aman Tanrım, cidden mi, Dex?" Telefona uzandım, ama elini elbisemin spagetti askısına götürüp aşağı çekmeden önce onu ulaşamayacağım bir yere itti, böylece göğüslerim kumaşın üzerinden taşıtı.

"Durmamı ister misin, Kee?"

Dudağımı ısırdım çünkü hayır demeyi kendime yediremiyordum. Onu istiyordum, bunu istiyordum, Ethan'dan, etiketten, olduğum şeyden uzakta yeni bir yol istiyordum.

"Evet mi hayır mı?" "Hayır."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Karanlık bir şekilde kıkırdadı.

"Eski nişanlının başkasının adını haykırdığını duymak hoşuna mı gidiyor Ethan?"

Eğer o adam evet derse, onu daha sonra öldürecektim. Tabii ki Ethan sınırları zorlamak istedi ve "Hâlâ benim yüzüğümü mü takıyor? Eğer öyleyse, teknik olarak hala benim nişanlım."

Cesareti karşısında gözlerim büyüdü. Ethan, Dex'e işkence etmek istiyordu. Haklı olarak. Bu sektörde birlikte büyümüştük. Omzunda ağlamama izin vermişti. Birlikte deneyler de yapmıştık ama hiçbir şey olmamıştı. O başkasına aşıktı, ben de öyle.

Dex yüzüğe Süpermen'inin kriptonitiymiş gibi ters ters baktı. "O yüzüğü senden çıkaracağım, Kee. Ethan isterse ben bunu yaparken senin çığlıklarını dinleyebilir."

Ethan, "Sen ilgileniyorsan ben de bu tür şeylerle ilgilenirim," diye araya girdi.

Dex'in yüzünün kızarmasını izledim, beni kavrayışının sıkılaştığını hissettim. "Değilim. Asla da olmayacağım. O benim. Ona bir daha yaklaşırsan seni mahvederim," diye bağırdı Dex ve Bitir düğmesine bastı. İki nefes aldıktan sonra, "Şimdi seni güzelce sikkemi ister misin, sanki bunun bir anlamı varmış gibi mi, yoksa yaptıkların için senden nefret ediyormuşum gibi sertçe mi sikeyim?" diye sordu.

Başımı ona doğru salladım, cevabı gerçekten bilmiyordum. Bu gece beni ve bizi sonsuza dek değiştirecekti. Hiç bu kadar ileri gitmemiştik. Ama umurunda değil gibiydi. Bu onun

kapanış yolu. Bunu ikimiz de biliyorduk. "Sadece gerçek olanı yap, Dex. Seninle gerçek olanı istiyorum."

Bir saniye bile beklemeden beni tezgâhtan tuttu ve tezgâhın üzerine yatırmak için beni döndürdü. Eteğimi kaldırırken tezgâh karnıma karşı serinlik hissettirdi. Sonra beni tatmak için dizlerinin üzerine çöktü.

Açlıktan ölüyormuş gibi beni yaladı ve doymamış bir susuzluğu giderecekmişim gibi klitorisimi emdi. Ona izin verdim. Konu onu istemek olduğunda kendimi hiç kısıtlamıyordum. Yıllardır onun hayalini kuruyordum. Bu kaçınılmazdı. Sonunda buraya gelecektik ve ben başka biriyle olmak istemezdim.

Bana karşı mırıldanmak için beni tatmayı bıraktı, "Yüzüğünü çıkar, Kee. Onu takmana bir saniye daha katlanamam."

Bana söyleneni yaptım.

On Üçüncü Bölüm

DEX

TADI CENNET GİBİYDİ, cehennem, başarı ve başarısızlık tek bir mükemmel fantezide toplanmıştı. Hayatımı bölümlere ayırmaya, her duyguyu, kişiyi ya da görevi belli bir kategoriye sığdırmaya alışmıştım. Ancak Kee'yle birlikte duygularım lanet olası havai fişekler gibi farklı yönlere fırladı. Onu uzun zamandır arzuluyordum. Yine de o anda ona sahip olmanın beni mahvedeceğini biliyordum.

Daha yeni parmağındaki nişan yüzüğünü çıkarmıştı. Bu bana onun da bunu benim kadar çok istediğini gösterdi. Elbette, hatırladığım kadar tatlıydı ama şimdi dilime karşı sallanırken ne istediğini bilecek kadar olgunlaşmıştı.

Onun arzularını Ethan'dan öğreneceği düşüncesi kıskançlığımı, hızımı ve ona sahip olma ihtiyacımı körükledi. Bunca zaman ona sahip olabilirdim ama bunun yerine başka bir adamın onunla olmasına izin verdim.

Dilimi klitorisinin üzerinde gezdirdim ve vücudunun bana tepki olarak sarsılmasını izledim. Sadece bana. Burada bu şekilde birlikteyken hâlâ onun bir parçasına sahiptim.

İnledi ve sonra nefes verdi, "Tüm bunlar boyunca sadece gerçek seni istiyorum, Dex. Sadece seni."

Bu ifade beni bocalattı. Artık daha soğuk olduğumu bilmiyor muydu? Daha sert. Daha acımasız. Bunu bana o yapmıştı. I

kemer tokamı çözdüm ve uzunluğumu serbest bıraktım. Sonra soğuk metali amında hissetmesine izin verdim.

Nefes nefese kaldı ve omzunun üzerinden baktı. "Bu-Delinmiş misin?"

"Evet, Kee." Kayganlığının sikimin üzerine damladığını hissettim ve kendimi tutmaya çalışarak inledim.

"Bu daha çok acıtacak mı?"

"Acıdı mı?" Birinin onu becerirken canını yakacağı düşüncesiyle aniden şoka girerek sordum. "Seni o kadar iyi becereceğim ki, durduğumda canın yanacak, Kee." Klitorisini tekrar ovuşturdum.

"Yap o zaman. Bunu tekrar gerçek yap." Kalçalarını kavradığımda tezgahı tırmaladı, onu itiyor muydum yoksa içine dalmaya mı hazırlanıyordum emin değildi.

Bunu istedim. Buna ihtiyacım vardı. Yine de ruhum bundan korkuyordu. Ona bir kez ve sonsuza dek sahip olmaktan korkuyordum. "Biz her zaman gerçektik, bebeğim. Amin sıırıslıkılam olmuş, sanırım en başından beri bana sahip olmanın hayalini kuruyordun." Artık bir kavgadan çekinmiyordum ve hayatımdaki çoğu şeyi kontrol ediyordum. Bunu da kontrol edebilirdim. Saçlarından tuttum ve karnını tezgâhtan yukarı çekerek onu kendi etrafında döndürdüm. Kenarda oturduğundan emin oldum, böylece yüzlerimiz sadece santimetre aralıktaydı. Sonunda ona kimden uzaklaştığını gösterdiğimde onu görmek istiyordum. "Gözlerini benden ayırma, Kee. Kendin için yarattığın iyi kız imajını unutup her zaman gerçekten kime ait olduğunu görmen için seni kimin bu kadar sert sikebileceğini izlemeni istiyorum."

Ve onunla birlikte içine daldım.

Sertçe.

Yüksek sesle nefes aldı ve sonra gözleri bana doğru açılırken inledi. Beklediğim bir ses değildi ve hiç de istediğim bir ses değildi. Bir elini ağzına götürdü ve tüm vücudu gerildi. Sadece bakışları bile beni dondurabilirdi, ama vücut dili bana daha da fazla işaret veriyordu.

"Kee." Dondum kaldım, sikim hâlâ onun içindeydi, çıplaktı ve zonkluyordu ama artık işaretlenmemiş bir bölgede olduğumun farkındaydım. Lanet olsun. Sert nefes alıyordu ama bana hiç bakmıyordu. "Kee, lütfen bana seni gerdiğimi söyle çünkü hiç kimse benim kadar büyük olmaya yaklaşmadı." Onu o kadar sıkı tutmamak için yer değiştirdim ve göğsünde ve yüzünde bir kızarıklık yükselirken gözleri kapandı.

"Hiç kimse içime girmeye yaklaşmadı, Dex."

Fısıltıyla yaptığı itiraf, sikim gururla kabarırken bile nefesimin altında tekrar küfretmeme neden oldu. Kaygan ama çok sıkı, duvarları sikimle savaşıyordu. Birdenbire daha önce hissettiğim öfke, kıskançlık ve hiddet kayboldu. Geriye kalan tek şey endişemdi. "Kee, lanet olsun. Lütfen bana bunu mahvetmediğimi söyle. Lütfen bana sen..."

"Ben hâlâ bakireyim. Öyleydim. Düşündüğünden çok daha iyi bir kızım." Bir gözünü açtı. "Sanki bakire değilmişim gibi beni beceriyor musun?"

"Sen aklını kaçırmışsın." İçinden çıkabilmek için geriye doğru kaymaya başladım ama eli arkasından kıcımlı kavramak için fırladı.

"Sakın beni terk etmeye kalkma, Dex."

"Bunu yapmayacağız." Başımı salladım, sikime de bunu söylemeye çalışıyordum.

"Öyleyiz. Sadece... beni yatağına götür." "Eğer bilseydim-"

"Bilseydin, o zaman ne olurdu?" diye sordu, gözleri aniden öfkeyle yanıyordu. "Benden nefret ediyormuş gibi beni becermek istedin. O zaman kimin umurunda, değil mi?"

Şimdi iki elim de tezgahın üzerinde onun iki yanındaydı. "Bebeğim, şu anda seninle kavga etmeyeceğim. Sikim o kadar içinde ki seni kırmaktan korkuyorum, tamam mı?"

Yine de kıcımlı sıkıca tutuyordu ve yer değiştirdiğimde yine inledi. Yine de dedi ki, "Ben

kırılacak. Beni yatağına taşı. Ve sakın beni çekip çıkarma. Çünkü bu acıtacak."

"Keelani, birlikte yatma eyleminin benim-"

Omzuma bir şaplak attı. "Açıkçası, Dex. Bir yatağa uzanmak ve umarım bunu biraz daha az... aniden yapmak istiyorum."

Alnım onunkine düştü ve bir anlığına aramızdaki tüm gerginlik gitti. "Bacaklarını etrafıma sar."

Başını salladı ve bunu yaparken dudağını ısırды. Bacaklarını kalçalarımaya dolayarak onu en kırılgan varlığımış gibi taşıdım. Çalışmak ve ailemi gururlandırmak dışında pek çok şey umurumda değildi. Dünyanın geri kalanını daha iyi bir yer haline getirme umutlarımın çoğu, kasabamız bana sırtını döndüğünde yok oldu.

"Buraya nasıl geldik, Kee?" Kolları bana sarılırken kulağına mırıldandım.

Yarın tartışmaya, garip konuşmalara, ayrı hayatlarımıza geri döneceğimizi biliyordum ama bu gece birbirimize bağlıydık.

"Sana söylemediğim için bu hale geldik."

"Ben de sormadım. Garip bir nedenden dolayı." Ses tonu alaycıydı. "Bunu daha önce yaptığını sanıyordum."

"Ethan ve ben hiç birlikte olmadık çünkü o da ben de bunu istemedik. Çok uzun zamandır birine aşıktı."

"Bu gece birlikte olduğu kişiyle." Mantıklı gelmişti. Köşeyi döndüm ve misafir yatak odası ile boş ofis alanını geçtim.

"Evet," dedi yumuşak bir sesle. "Görünüşe göre pek çok insan yıllar içinde birlikte olmak istediği kişiyi bulmuş."

Gözleri benimkileri aradı ve Seanna ve benimle ilgili soruları olduğunu biliyordum. Bekâretini yeni çalmış olduğum gerçeğini de göz önünde bulundurarak dürüstçe gerçeği söyledim. "Ben kimseye iyi bağlanamam. Seanna bunu biliyor. Onun için sorun değil. Biz... Ben ilişkilerimi sıradan tutarım ama o bir süredir sıradan."

Çikolata gözleri yargılamadan benimkileri süzdü ama ben de şaşkınlık gördüm. "Nasıl bağlanmıyorsun?"

Sakin ol. Biri kalbinizi öyle küçük parçalara ayırır ki, hiçbir bağınız kalmaz. Ona cevap vermeyip yürümeye devam edince konuyu değiştirdi. "Burada yeterince oda var mı?"

"Burası çatı katı süiti. Kendinizi rahat hissedeceksiniz."

Gözlerini devirdi. "Seninle kalmayacağım, Dex."

"Tabii ki öylesin." Yatak odasına geçtim ve meşe Fransız kapıları iterek açıp sıcak tonların hakim olduğu bir odaya girdim. "Nişanlım başka nerede kalabilir ki?"

"Aslında kardeşinizin bana tatil köyü yakınlarında tuttuğu bir daireyi kiralamıştım-"

"Nişanlım benim evimde kalacak." Kıçını kendime doğru tuttum ve sonra yatağa oturmak için döndüm.

"Bekle." Omuzlarımı kavradı ve yatak odasının etrafına bakarken gözleri genişti. Köşedeki yumuşak, tantrik sandalyeyi işaret etmeden önce yanağını çiğnedi. Nasıl zevk alacağımı bildiğim kıvrımları ve açıları vardı. "Belki de şu sandalyeye oturmalıyız? Yumuşak görünüyor ve..." Başımı salladım. Tanrım, ne olduğunu bile bilmiyordu. Onu ilk kez tantrik sandalyeye oturtmamın imkanı yoktu. Nefesimi verdim, onu sandalyenin üzerine eğilmiş hayal etmemeye çalışıyordum. Yatağa doğru geri adım attım, aletim şimdi etrafımdaki duvarların hissiyle zonkluyordu. "Güven bana.

Yatak daha kolay olur. Ben oturacağım, tamam mı? Kee?"

Birkaç kez gözlerini kırptırdı ve başını sallamadan önce derin bir nefes aldı. "Çok büyüksün, Dex. Yavaş git."

"Bebeğim, bu yorumunla zaten büyük olan egomu okşuyorsun." Kıkırdadım ama vücudunun gerilmeye başladığını hissettim. Keelani'ye onu o kadar iyi becereceğim ki başka bir şey düşünemeyeceği fikriyle işkence etmek istemiştım; ama bunun yerine, ona ne kadar sert davrandığımın bekaretinin alınışını hatırlama şekli olmasından korktum. "Kalp kıran, rahatlanan gerekecek

ve bana güven, tamam mı?" Dudağını ısırdı ama ben bizi geriye, onun uzaklaşabileceği bir yere doğru iterken bile bacakları sıkıca etrafımda kaldı. "Bana bakabilir misin?"

"Şu an birbirimizin gözlerinin içine bakmanın zamanı değil gibi hissediyorum. Hadi şu işi bitirelim."

"Bekaretini çalmayacağım ya da *bu işi bitirmeyeceğim*. Tanrım, ben nasıl senin ilkin oluyorum?"

"Gerçekten başka biri olacağını mı düşündün?"

"Evet, Kee. Birbirimizden uzaklaştığımızda, sonsuza dek uzaklaşmak istedim."

Bölüm On Dört

KEELANI

Eğer yapabilseydi, paramparça kalbimin üzerinde dans ederdi. Ayrıldığımızda aramızdaki fark buydu. Ben onun nefretini gördüm, o ise benim yüzüme çizdiğim ilgisizliği. Yine de acımı ve ona olan sevgimi çok iyi maskeledim.

Ve belki de bu altı ay bunun üstesinden gelmeme yardımcı olacaktı. Eğer o yeniden aşık olmayacaksa, ben de olmayacaktım. Burada birbirimizden öğrenecektik. Büyüyecektik. İlerleyecektik, sonra da yolumuza devam edecektik. Geçmiş bir kez ve sonsuza dek geride bırakmak bir insanın hayatta kalması için gerekliydi.

"Sanırım onun yerine doğrudan bana doğru yürümeye karar verdin. O yüzden lütfen beni becer Dex."

Çenesi birkaç kez çalıştıktan sonra, "Üstümdesin. Bunu ilk sen yapacaksın. Güzel ve yavaşça."

Gözlerimi devirdim ve onu ittim. Ellerim onun giyinik göğsündeydi. Hemen düğmelerle uğraşmaya başladım. "Bunu çıkarmak istiyorum."

Sanki gömleği aramızda tutmak istiyormuş ya da saklayacak bir şeyi varmış gibi ellerimi hızla itti. Sonra elleri tekrar kalçalarımdaydı ve bana "Kalp kırıcı, gömleğimi unut. Benimle hareket edebilir misin?"

Dudağımı ısırđım ama bakışlarımı düğmelerden ayırmadım, büyük görev yerine bu göreve odaklandım. "Hazır olduğumda hareket edeceğim." O yapmadı onaylayın veya inkar etmek olup olmadığını o oldu Tamam. Onun yerine parmakları beni yatıştırmaya çalışır gibi kalçalarımam masaj yaptı. Gömleğiyle uğraşmaya geri döndüm ve son düğmeyi de çözdüm. Sırf göğsüne bakabilmek için çekip ayırdım.

Etrafında karmaşık dövmelele vardı. Yine de, kendimi göğüs kaslarına sabitlemeden ve "Belki de ters dönmeliyiz?" demeden önce onları incelemek için fazla zaman ayırmadım.

Sonunda ona bakana kadar hiçbir şey söylemedi. Alnında bir ter tabakası vardı ve boynunun nasıl gergin ve kıvrılmış olduğunu görebiliyordum, sanki çarpışmaya hazırlanıyor gibiydi. "Kee, kıcını sikimin üzerinde aşağı yukarı hareket ettireceksin. Sen. Ben değil. Şu anda kontrol bende değil."

Göz bebeklerinin büyüdüğünü, gözlerinin yeşilinin parladığını gördüm. Yıllardır ayrı olsak bile, vücudum bu adamın ben yapana kadar hareket etmeyeceğini hemen anladı. Bu yüzden derin bir nefes aldım ve amımı onun sikinden kaldırmak için sırtımı yavaşça kavislendirdim. Santimetre santimetre, onun her şeyini hissettim. Kendimi tekrar sikinin üzerine bırakmadan önce piercinginin topu dar duvarlarıma sürtündü.

Tısladı ve sonra küfretti, ama ben acının nasıl zevke dönüştüğüne, elinin hemen klitorisime gidip onu tekrar yuvarlamaya başlamasına, kıcıma sanki beni çalıştırıyormuş ve onu tekrar almak için beni şekillendiriyormuş gibi masaj yapmasına kendimi kaptırmıştım. Ve tekrar.

Yukarı, aşağı, yukarı, aşağı, tekrar ve tekrar hareket ettim. Ve her seferinde nefesim kesiliyor, vücudum titriyor, kanım damarlarıma adrenalin ve ihtiyaç pompalıyordu. Zevkle karışık acı bir tür uyuşturucu gibiydi. Meme uçları sıkılaştı, amım kasıldı, vücudum biraz daha acıyordu.

Ona daha sert sarıldım. Ellerinden biri karnımdan göğsüme doğru kaydı ve meme ucumu sıktı, sanki

klitorisimi okşadı. Amım bu yüzden onun sikinin etrafında ağladı ve onun için inledim ve inledim.

"Hoşuna gittiğini hissetmeye başladım, Kee. İçinde olmam iyi hissettiriyor mu?"

"Evet" diye tısladım. Hayır demem gerekse bile diyemezdim. "Buna ihtiyacımız vardı. Bunca yıldan sonra birbirimizin nasıl hissettiğini görmeye ihtiyacımız vardı."

Kabul edecekmiş gibi mırıldandı ama kelimeleri söylemedi. "Seni esnettiğimi biliyorsun bebeğim. Seni geriyorum, böylece sadece sana tam olarak uyuyorum. Bu am benim. Anlıyor musun?"

Hemen cevap vermedim ve o da klitorisimi ve meme ucumu sertçe çimdikledi. Nefesim kesildi ama kalçalarım artık kendi kendine çalışıyordu, yatak odasında bana hükmetmek istemesinden hoşlanıyormuşum gibi amımı onun sikinin etrafında sürtüyordum.

"Bak beni sikmeyi nasıl da seviyorsun, Kee. Bunu altı ay boyunca yapacağını söyleyebilirsin, değil mi? O zaman gelmene izin veririm."

Gözlerim hızla ona kaydı ve gözlerinde bir pırıltı vardı.

"Dex, ne oluyor?" Onun üzerinde kıpırdandım ama klitorisimdeki baskı azaldı. Benimle alay ediyordu ve ben bunun farkında bile değildim. "Sadece hoşuna gittiğini söyle, Kee. Sikimin içinde nasıl hissettiğini söyle. sen."

Yanaklarımın kızardığını hissettim. Aleti içimde sarsılıyordu ve daha da tahrik olduğunu biliyordum.

"Siktir, senin memeler Hatta dön pembe ne zaman sen allık, kalp kırıcı."

"Dex, lütfen," diye mırıldandım çünkü bu noktada her şeyden çok uçmak istiyordum.

"Aletimi nasıl hissediyorsun, Kee?"

"Çok iyi hissettiriyor," diye fısıldadım ve klitorisimi sertçe yuvarladı. "Tanrım, bunu yaptığında çok harika hissediyorsun."

"Evet, biliyorum, kalp kırıcı. Gelmek ister misin?"

Tekrar tekrar başımı salladım ve sonra o devraldı. Ellerini kalçalarımın götürüp beni yukarı ve aşağı kaldırırken nazikti ama mükemmel bir ritim tutturmuştu ve kalçalarını tam olarak doğru noktaya yuvarlıyordu. Sikini her yerde hissediyordum,

İhtiyacım olan her yerde, ağzını ağızıma almak için yüzümü aşağı indirdiğimde. Beni yavaşça becerirken yumuşak bir şekilde öptü. Beni benden nefret ediyormuş gibi sikmedi, bunun yerine bana cam gibi davrandı, sanki ilk seferimde centilmen olmak istiyormuş gibi.

Ona bakmak için geri çekildiğimde, elini tekrar klitorisimin üzerinde gezdirdi ve fısıldarken hareketlerimizle ritim tutarak bükte, "Gel, Kee. Nişanlın için gel."

Sözleri beni uçurumun kenarına itmeliydi ama itti. Üstünde çözülürken adını tekrar tekrar haykırdım.

Elini sırtımda gezdirdi ve her artçı sarsıntıda titrememe izin verdi. Beni yatıştırmak istercesine sırtımı okşadığını hissettim. Vücudu benimkinin altında hâlâ çok sıkı ve sertti. Sonunda başımı kaldırdım. "Dex?" Ona karşı kıpırdanarak sordum. Aleti hâlâ kaya gibi sertti. "Henüz boşalmadın."

"Doğru." Çenesi çalışıyordu. "Duş almak ister misin?"

"Hayır," dedim yavaşça ve kalan azıcık gücümle kendimi yukarı ittim. "Daha fazlasını istiyorum. İstiyorum..." Dudağımı ısırdım.

"Kee." Uyarmak için adımı söyledi.

"Ben de senin inmeni istiyorum."

Beni üzerinden kaldırmaya başladı ama ben kendimi tutamadım ve o da homurdandı, "Kahretsin. Kee, kendimi ancak bu kadar dizginleyebilirim."

"Sizden kendimi tutmamamı istiyorum," dedim. "Bu aramızdaki bir anlaşma. Birbirimizi sistemlerimizden çıkarıyoruz, değil mi?"

Sonunda çenesini ovma için elini kalçamdan çekti ve hayal kırıklığıyla gözlerini kapattı. "Ben kibarca sevişmem, kalp kırıcı. Üzerimden kalkmalısın."

"Ciddi misin? Ya şimdi güzel olmak istemiyorsam?" Mırıldandım. "Ya daha fazlasını istiyorsam? Çünkü istiyorum. Daha fazlasını istiyorum, Dex. Seni daha önce mutfaktaki gibi istiyorum."

"Tanrım, Kee." Bir eliyle saçlarını taradı ve başını önce bir, sonra iki kez salladı. "Ne yaptığının farkında mısın?"

ne istiyorsun? Ben eski çocuk deęilim. Artık dűşünceli ya da yumuřak deęilim."

"Sen hiçbir zaman o şeylerden biri olmadın, Dex." Gözlerimi devirdim ve sonra eğilip kulağını ısırarak onu baştan çıkarmaya çalıştım. "Benden nefret ediyormuşsun gibi becer beni, eğer gerçekten i s t i y o r s a n . Lütfen."

Hırladı ve içindeki bombayı tetiklediğimi anladım. Kalçalarımı eskisinden çok daha sert bir şekilde kavrayıp bizi ters çevirmeden önce, "Artık dayanamıyorum," diye bağırdı.

Çekildi ve üzerimde durdu, gömleği hala yanlarından sarkıyordu, ön kolları yüzümün iki yanındaydı. Bana yoğun bir bakışla bakarken, o anda onun tarafından koza gibi sarılmış, her şeyi tarafından yutulmuştum. "Senden nefret etmek istiyorum, biliyor musun? Ve sonra sana karşı hiçbir şey hissetmek istemiyorum. Sana hala öfkeliyim, Kee. Nasıl gittiğin için senden hâlâ vücudumdaki her kemikle nefret etmek istiyorum. Geri dönüp kafamı nasıl siktiğin için de."

Yanağımı çiğnedim. "Bu konuda ne yapacaksın?"

"Unutma, bunu sen istedin." Parmağını yanağımda gezdirirken bunu yumuşak bir şekilde söyledi ve sonra piercingiyle klitorisimi okşadı.

"Lütfen. Lütfen. Lütfen," dedim, onu yaklaştırmak için kalçalarımı hareket ettirerek.

Sonra homurdandı, eli boynuma gitti ve beni kavradı. "Yarın yürüyemediğinde, bunun için yalvardığını unutma." Ve sonra içime girerken boynumu kuvvetle sıktı.

Nefes bile alamıyordum çünkü tutuşu çok sıkıydı ama bu his çok güçlüydü. Amım onun için hazırды. Ben hazırđım. Bunu istiyordum -cezayı, acıyı, iyi olmanın diğer tarafını. Hepsini istiyordum ve o da içime girdi.

Aleti kocaman, santim santim sert, kalın kaslıydı ve beni damgalamak ister gibi mızrakladı, tam olarak onun için gerilmemi istedi ve ben de gerildim. Yine de daha fazlasını istiyordum. "Daha sert, Dex. Hepsini hissetmeme izin ver."

"Tanrım. Sen asla iyi bir kız olmadın, Kee. Dünya değerli Keelani Hale hakkında bunu bilmiyor mu? Sen *her zaman* lanet olası kötü bir kızdın," dedi yavaşlayıp amımın onu okşamasına izin verirken. "Sikimi nasıl aldığına bak, sanki bunu milyonlarca kez yapmışsın gibi bacaklarını açmışsın. Sen benim tarafımdan becerilmek için yaratılmışsın. Bunu en başından beri dünyaya söylemeliydik. Bu amcık hep benimdi. Her zaman da öyle olacak."

Beni daha hızlı ve daha hızlı becerirken boynumu daha sert sıktı. İçime girip çıkarken başı benimkinin yanına düştü ve hızla nefes alıp verdiğini hissettim. Kaslarının şişmesini ve sıkılaşmasını, boynundaki damarların dışarı çıkmasını ve tüm duyguları bir şekilde ortaya çıkmak için savaşıyormuş gibi dönmesini izledim. Aramızda çok şey vardı. Acı, zevk. Nefret, aşk. Cehennem, cennet. O beni becerirken cenneti kovaladık, ikimiz de boşalmaya çok yaklaştığımız.

"Doğum kontrol hapi mı kullanıyorsun?" dedi ve başımı salladım, sırtını tırmalıyordum, onun istediği kadar içimde boş olduğunu hissetmek istiyordum.

Diğer eli klitorisime gitti ve onu hissettiğim en derine iterken onu sıkıştırdı. Bunu yaparken boğazımı bıraktı ve ben oksijenle soludum, zevkle soludum, bu dünyanın dışında bir orgazmın coşkusuyla soludum.

Her renk gözlerimin önünde parladı, her duygu damarlarımda pompalandı, her düşünce aklımdan geçti ve sonra uçup gitti. Aynı anda hem her şeyi hem de zevkten başka hiçbir şeyi hissetmiyordum. Dex'in vücudu üstümde gerildi ve dölleri içime fişkirirken o alçak hırıltıyı kemiklerimin derinliklerinde hissettim.

Onu kendime çektim, kalbinin benimkiyle birlikte hızla attığını hissettim, birlikte senkronize ve uyum içindeydik. Bu duygu ezici ama aynı zamanda sakinleştiriciydi, sanki sonsuza kadar böyle kalabilirmişim gibi.

Ama sonra üzerimden kalktı, sanki onu yakabilirmişim, çarşaflarında zehir olabilirmişim gibi hızla uzaklaştı.

Üzerimde dururken çoğunlukla giyinikti, aleti yumuşamıştı ama loş ışıktaki hâlâ kalın ve heybetli görünüyordu. Ay ışığında parlayan piercingi gördüm ve ne kadar çekici olduğunu görünce ağzım sulandı.

Kendini içeri sokmadan önce iç çekti ve "Tekrar sevişmek istemiyorsan bana öyle bakma" diye homurdandı.

"Nereye gidiyorsun?" Bu soruyu sormaktan nefret ediyordum.

Gömleğinin düğmelerini ilikledi ve sonra mırıldandı, "Orada kal."

Banyoya girdi ve elinde nemli beyaz bir bezle geri döndü. Bana arkama yaslanmamı söyledi ve uyluğumun iç kısmına dokundu. "Bacaklarını aç, Keelani."

Artık bana lakabımla seslenmiyordu ve acı içinde verilmiş bir lakap olsa da, nedense ona bağlanmıştım. Keelani'ye geri döndüğü için kalbimde bir acı hissettim. Bu yüzden bacaklarımı kapattım ve kalkmak için yataktan sallamaya çalıştım. "Kendimi temizleyebilirim."

Diğer eli kolumu kavramak için uzandı. "U z a n . Şimdi."

Ona ters ters baktım. "Bu seni becerip bırakma durumuydu, Dex. Bundan daha fazlasını yapmayalım."

"Seni becerene ve bekaretini aldığımı anlayana kadar öyleydi."

"Bu yüzden özel muameleye ihtiyacım yok! Ondan kurtulmak istiyordum-"

"Neden ben?" Ellerini havaya kaldırdı.

"Çünkü sana hâlâ güveniyorum!"

"Pekala, sen yapmamalısın." o yer dışarı ve
Sonra da "Şimdi uzan" diye emretti.

Kollarımı kavuşturdum ve kendimi yatağa attım. "Çileden çıkarıyorsun. Bunu neden yapıyorsun ki?"

"Çünkü bu altı ay bittiğinde pişmanlık duymayacağım, Keelani. Sen olabilirsin ama ben olmayacağım." Sıcak bezi kalçamda gezdirdi ve bu his karşısında dudağımı ısırđım. Sonra bezi ortama doğru yumuşakça indirdi ve ben de inledim. "Birkaç gün ağrın olacak. Fazla dolaşma. Gerekirse sizin için yemek hazırlarım. Ve -"

"Pazartesi günü provalarım başlıyor, Dex." Ona hatırlattım. "Bir ay içinde, haftada birden fazla gece sahne almaya hazır olmam gerekiyor. Yarın mikrofon kontrolü yapmam gerekecek ve-"

"Yarın izinlisin," diye araya girdi ve sonra mırıldandı. "Yani, tüm eşyalarını buraya taşımak için mükemmel bir zaman olacak."

"Senin yanına taşınmayacağım." Buna tek tepkisi, sanki umursuyormuş gibi elini bezle amımın üzerinde hafifçe gezdirmek oldu, ama başparmağını klitorisime de sürttü ve ben tısladım, "Dex!"

Yıllardır ilk kez yüzünde gerçek bir gülümseme gördüm. Gözleri parladı, gamzeleri ortaya çıktı ve sonra sanki aramızdaki mutluluğu görmemi istemiyormuş gibi dudağının kenarını ısırđı. "Sadece sana kimin yetkili olduğunu hatırlatıyorum. Buraya taşıınıyorsun."

"Gitmeyeceğim. Sonra eve gideceğim..." El salladım. "İşin bitti mi? Temizlenip gideceğim-" Bitirmeme izin vermedi. Ayağa kalktı ve elindeki bezi yere attıktan sonra hızla beni kucakladı. "Bu da ne, Dex!"

"Misafir odasında kalacaksın." Çarşaflara tekrar baktı ve ben de baktım. Yattığım yerde kan gördüm, birlikte yaptığımız şeyin kanıtı beyaz çarşaflarda kıpkırmızıydı ve utanç içinde gözlerimi kapadım.

"Onları değiştireceğim," diye fısıldadım.

"Kee, bana bak." Şimdi yürüyordu, beni bir bebek gibi kucaklayarak boş odasına gidiyordu ve ona karşı koymamın bir yolu yoktu, bu yüzden teslim oldum ve bir gözümü açtım.

"O arşıflar artık benim değeri eşyalarım. Üzerlerinde senin masumiyetin var. Onları çerçeveletebilirim bile."

"Saçmalama. En azından onları eve götürmeme ve yıkamama izin ver-"

"Ben hallederim."

"Bununla ilgilenmek zorunda değilsin. Kendim yapabilirim," dedim ona.

"Yapabilirsin, ama artık benim nişanlımsın." Birdenbire durumumuzdan emin olamamış gibi kaşlarını çatı ama yine de etiketi inanarak söyledi. "Hiçbir şeyle ilgilenmeyeceksin."

Midemde kelebekler uçuşmaması gerektiğini biliyordum ama yine de uçuştı. Az önce yaptığım şeyle ilgili sorun, onun ilkim olmasının beni mahvedip mahvetmeyeceğini bilmiyor olmamdı. Artık onu anılarıma kazımıştım, sadece kalbimi değil, şimdi de bekâretimi çalan adamı.

Yine de biliyordum ki, eğer o benim sonuncum olmasaydı muhtemelen beni mahvedecekti.

On Beşinci Bölüm

KEELANI

Ertesi sabah ne halt ettiğimi fark edene kadar bana sarılmış kolunun ağırlığı altında onun kokusuna sarılıyordum. Dün gece beni yedek yatağa yatırmıştı ve ben de hemen uykuya dalmıştım. Yataktan fırlamaya çalıştım ama kolunu daha da sıktı ve beni geri çekmeden önce homurdandı.

"Kahretsin." Onu ittim. "Dex, şaka mı yapıyorsun? Uyan artık."

Yuvarlandı ve bir saniye boyunca bana baktı, bana eskiden olduğu çocuğu hatırlatan yaşlı bir bakışla pusluydu. Gözlerindeki sis sonunda dağıldı ve kolunu kaldırdı. "Bir yere gitmek için acelen mi var?" diye sorarken ses tonunda hiçbir duygu yoktu.

"Saat kaç?" Tekrar yataktan fırlamaya çalıştım ama önceki gecedен kalan ağrılar yüzünden yüzüm buruştu.

"Ağrın var mı?" diye mırıldandı
kulağıma. Yanağıma çiğnedim ve
başımı salladım.

"Güzel." Parmağını çıplak kolumda gezdirirken yüz hatlarında lanet olası bir gurur ifadesi belirdi.

"Benim için üzölmelisin," diye dudak büktüm.

"Neden? Etrafta her dolaştığında sana kendini iyi hissettirdiğimi hatırlatacağım için mi?"

I olur var daraltılmış benim gözler atOnu,ama
I gözlerimdeki uykuyu siliyor ve dün gece nasıl olup
da hiç giyinmediğimi düşünüyordum. Gitme fikrine iç çektim.
için bulmak benim Giysiler. Henüz, Dex
yuvarlandı üzerinde için komodinin ü z e r i n e
yığılmış giysileri bana uzattı. Elbise düzgünce katlanmıştı,
sanki o an için hazırlanmış gibiydi. "Al. Giyin. İhtiyacın olursa
dışarıda bir arabam var.

Ve"- bir kez daha dönerek uzattığı kutuyu aldı

-"Bunu dene."

Tüm bunları nasıl hazırladığını değerlendirdim ve dün
gece ben yattıktan sonra yapmış olması gerektiğini fark ettim.
Düzeni seviyordu ve durumumuzu çoktan yerine oturtmuştu.
Buna boyun eğmek kolaydı ama aklını çoktan hazırlamış
olması çıldırtıcıydı.

Evlenme teklifi istediğim şey değildi. İstedğimden de
değil. Yine de, bu duygusuzluk eski yaralara çakıl taşı dökmek
gibiydi. "Tatlı söz yok mu?"

Dün orada olmayan bir yüzük kutusuna baktı ve boğazını
temizledi. "Söyleyecek güzel bir şeyim yok, Keelani. Sana bir
iyilik yapıyorum ve karşılığında hayatımın bir bölümünü
kapatıyorum."

Kuma bir çizgi çekiyordu. Ben de bir gece önce birkaç
kez bu düşünceyi sözlü olarak ifade etmişim. Yine de bir
şekilde, bir zamanlar sevdiğim bir adamın yanında bir
sabahın ışığında, o çizgiyi kuma çizmek yerine kalbime
doğru kesiyormuş gibi hissettim.

Kutuya baktım, incinmemeye çalışıyordum. "Ya yüzüğü
beğenmezsem?"

"Ethan'ın yüzüğünü beğendin mi?"

Çıplak yüzük parmağıma baktım ve bana mutfakta o
yüzüğü nasıl çıkarttıldığını hatırladım. "Eminim Trinity ona en
iyi görüneceğini düşündüklerini göndermiştir." Dün gece
onunla yaptığımız telefon görüşmesini düşünerek inledim.
"Onu aramam gerek."

"Ne için?" Dex'in sesi bir anda daha sert ve alçak çıkmıştı.
Adam kıskançlığını asla iyi saklayamazdı.

Durumumuzun böyle olmasını istiyorsa bu soruları sormasına gerek yoktu. "Ethan bir arkadaş, Dex. En zor yıllarımı atlatmamı sağladı. Neler olduğunu bilmek isteyecektir."

Bununla birlikte elbisemi giydim ve kutuyu açtım. Tektaş bir elmas bana bakıyordu. Çok büyüktü. Ethan'inkinin iki ya da üç katı büyüklüğündeydi. Bu bir ifadeydi ama genel, sıkıcı ve soğuktu. Dex için hiçbir anlamı yoktu. Bunu hemen anladım. "Bunu sen mi seçtin?" Sesimden duyguyu uzak tutmaya çalışarak sordum.

"Tabii ki hayır. Asistanım bu sabah erken saatlerde gönderdi. Altı ay boyunca işe yarayacak, değil mi?" Yataktan kalkmak için ayağa kalktı ve komodinin üzerinden saatini alırken sırtını bana dönmedi. Sırtındaki kaslar akıcı bir şekilde hareket ediyor, vücudunun hemen hemen her yerinin mükemmel formda olduğunu gösteriyordu. Kaburgalarındaki dövmelelerin bir ipucunu gördüm ama aceleyle bir gömlek giyerken daha fazlasını yakalayamadım. "Yakıştı mı?"

Yüzüğe tekrar baktım, kadife astardan yavaşça çıkardım ve soğuk metali kaydardım. Elbette tam oturmuştu. "Mükemmel bir şekilde."

"Harika." Ses tonu kırılmıştı. "Açıkçası ben açıkça teklif edene kadar takma. Ve git aramanı yap. Sonra da bu işin lojistiğini hızlıca halledelim. Benim işe gitmem gerek."

"Bugün Pazar."

"Ve ben pazar günleri çalışıyorum, Keelani." Bunu zaten bilmem gerekiyormuş gibi küçümseyerek söyledi. Sonra boxer'ıyla banyoya doğru yürüdü.

Bu nişan bir anlaşmaydı, ailemin finansal güvenliği için bir sözleşmeydi. Hayatıma yeniden başlamak için. Bunu hatırlamam gerekiyordu; kendime bunu tekrar tekrar söylemem gerekiyordu. Eğer bu Dex için bir kapanış olacaksa, harika. O da buna sahip olabilirdi. Bana davranış biçimine bakılırsa, duygularıma yatırım yapmanın tavşan deliğine düşemeyeceğimi biliyordum. Elbisemi kıpırdatarak yerine yerleştirdim, yüzüğü parmağımdan kaydardım ve

kutuya geri yerleştirdi. Kesin bir şekilde kapandı. Ondan uzaklaşarak telefonumu bulmaya gittim.

Ethan'la konuşurken oturma odasında bir ileri bir geri volta attıktan sonra ona dedim ki, "Seni sevdiğimi biliyorsun. Bu ikimiz için de iyi olacak ve bu Janey'nin seninle daha fazlasını yaşamaya hazır olup olmadığını görmek için bir şans."

"Öyle değil," diye inledi arkadaşım ama bundan emin olmadığını biliyordum. Ona nasıl hissettiğini hiç söylememişti.

"Ona nasıl hissettiğini söyle, Ethan." İçimi çektim. "Sonra da nasıl gittiğini anlatmak için beni ara çünkü seni ilk tebrik eden ben olmak istiyorum."

Her şeyi düşüneceğini söyledi. Onu zorlamayacaktım. Kariyerlerimiz sevdiklerimizi araya sokmadan da yeterince karmaşıktı. Bir ilişkiyi koruyordu ve açıkçası bunu herkese duyurmanın onun için en iyisi olup olmayacağını bilmiyordum.

"Sizi seviyorum Bayan Keelani," dedi telefonu kapatmadan önce. "Ben de seni seviyorum, boo," dedim ona tam Dex içeri girerken.

oturma odasına girdi ve saatini kontrol ettiğini belli etti. Kordonunun pahalı olduğunu söyleyebilirdim, çünkü altın rengi parlıyordu ve en iyi akıllı saatlerden biri olan HEAT teknolojisine sahipti.

Telefon görüşmesini sonlandırdım ve kapı çerçevesine yaslanmış, beni aşağı yukarı süzen nişanlıma bakakaldım. Duşunu almış, kendine özgü takım elbisesini giymiş, kravatını takmış ve dünyayı fethetmeye hazırdı. Saçları geriye taranmıştı, mokasen ayakkabı giymişti ve kol düğmeleri bile yerindeydi.

"O aramayı bitirmek epey zaman aldı," dedi usulca.

"İkimiz için de işleri yoluna koymaya çalışıyordum. Mutlu olmalısın."

"Nişanlım başka bir adamı seviyor gibi görünürken neden mutlu olayım ki?" Gözlerinde delilik vardı ama ben kendi gözlerimle karşılık verdim.

"Ona 'seni seviyorum' dedim çünkü o çok uzun zamandır hayatımda olan bir arkadaşım" diye hemen itiraz ettim,

Ama sonra kendimi tuttum. Birbirimizle didişmek için burada değildik. "Gerçekten umurunda mı?"

"Medya ilgilenecektir."

Nedense bunun dışında bir şey söylemesini istiyordum. "Doğru." Yaşadığım hayat buydu ve bunu kendimden daha fazlası için yapmalıyım. "Bugün yeniden markalaşmamı çözmemiz gerekecek. Belki yavaş yavaş seninle çıkmaya başlayabilirim."

Mırıldandı. "İstedğin bu mu?"

"Bir an önce yeniden markalaşmaya doğru ilerlemek istiyorum," diye homurdandım, kamuoyuna basitçe bir fikir dayatamayacağımızın farkındaydım.

"Yeni Keelani sana tam olarak nasıl görünüyor?" Sanki beni başka bir şekilde hayal etmeye çalışıyormuş gibi gözlerini kısarak bana baktı. "Stilistlere ve bu tür konularda yardımcı olacak yeni bir halkla ilişkiler firmasına mı ihtiyacınız var? Plak şirketinin bağlantıları var mı?"

"Yardım etmeyecekler." Onu durdurdum. "Yaptığım şey zaten onlar için işe yarıyorsa kimse beni yeniden markalaştırmayacak." Derin bir nefes aldım. "Artık benim için işe yaramıyor. Artık çocuk değilim."

"Bu ne anlama geliyor?" demeden önce birkaç saniye daha bana baktı.

"Ben o Amerikan kızı değilim. Bir ay içinde burada her hafta sonu bin kişilik samimi bir dinleyici kitlesine şarkı söyleyeceğim, değil mi?"

"Yapmayı kabul ettiğiniz şey buydu, evet. Orpheum Tiyatrosu buna ev sahipliği yapıyor."

"Doğru. Bu son derece samimi. Beni hissetmelerini ve kalbimdeki ham şeyleri hissetmelerini istiyorum. Kendi şeylerimi yazmak, kendi görünüşüme sahip olmak istiyorum..." Omuz silktim. "Ben."

Çenesini ovuştururken birkaç saniye beni inceledi. "Yıllar geçtikçe uzun zamandır taklit ettiğin şeye dönüştüğünü düşünmüyor musun?"

Bu küçük bir şeydi ama onun seviyesine inmedim. "Belki bir yanım öyle ama her yanımın öyle olmadığını biliyorum, Dexon."

"O zaman Olive ve Pink'i ara ve görünüşünü değiştirmelerini söyle." Kapı çerçevesini itip otelden çıkmak için ilerlerken bunların hiçbirleriyle uğraşamayacakmış gibi görünüyordu.

"Olive'i nereden biliyorsun?" En iyi arkadaşıyla tanıştırılmamıştı.

"Kumarhanemde bilinmesi gereken hemen hemen her şeyi biliyorum, Kee." Daha fazla ayrıntıya girmede, bunun yerine saatinin ışığına bakarak konuyu değiştirdi. "HEAT'in halkla ilişkilerini kullan. Her şey emrinizde. Ne yapmanız gerekiyorsa yapın, ancak yaklaşık on dakika içinde kumarhanedeki personelle ilgili bir toplantıda olmam gerekiyor. Asistanım size katılabileceğimiz etkinliklerle ilgili bilgi gönderecek. Halkla ilişkiler programımız da onun tarafından hazırlanacak. Bunu Trinity Enterprises'a teklif edebilir ve biz de sadece altı ay içinde imajınızı derli toplu bir şekilde değiştirmiş oluruz. Siz ve o önemli markanız için mükemmel."

Telefonuyla mesajlaşırken bana bakmadan bunları söyledi. Artık onun radarında değildim. Bunun yerine, bu onun için bir işe dönüşmüştü.

"Peki ya senin imajın?" Yumuşakça sordum. "Neden soruyorsun?" Kafasını kaldırıp bakmadı.

"Benimle nişanlanmanın sana neler yapabileceğini düşündün mü bilmiyorum. Hayranlarım Ethan'a alışkın ve bazen acımasız-"

Kaşlarını çatarak telefonuna baktı ve gözünü bile kırpmadan, "İmajımı bir kez mahvettin ve ben hayatta kaldım. Tekrar endişeleneceğimi mi sanıyorsun?"

"Dex..." Başladım ama ne diyebilirdim ki? Geçmişteki ihmallerimin ve sessizliğimin onu evde mahvettiği konusunda haklıydı.

"Tekrar ediyorum, hazır olduğunuzda dışarıda bekleyen bir araba var. Dairenizden geriye kalanları toplamak için yolda biraz kahvaltı edin. Zaten bunu yapan bir ekibimiz var, ama onlar sadece gerekli olduğunu düşündüğüm şeyleri alacaklar. Açıkçası bu da fazla bir şey değil."

"Evimde biri mi var- Bekle." Bir elimle saçlarımı taradım.
"Seninle yaşamıyorum."

Bu sonunda dikkatini çekti. Yeşil gözlerini kaldırıp bana dik dik baktı. "Saçmalama, Keelani."

"Evlenene kadar kimseyle yaşamak istemiyorum."
_"

"Şimdi birdenbire lanet olası evliliğin hakkında vicdan azabı mı duymaya başladın?" Alay etti.

Bunun beni kızdıracağını biliyordu. Kııcı bunu istiyordu. "Elbette bir vicdanım var. Her zaman vardı. O yüzden hiç başlama. Trinity Enterprises ile bir anlaşma yaptım ama aslında asla evlenmeyecektim-"

"Ne olmuş yani? Nişanlım yan dairede mi yaşayacak? Ben hep buradayım. Eşyalarının buraya taşınması gerekiyor."

"Daire iyi-"

"Gerçekçi olun. Basın zaten bizi her yerde takip ediyor olacak. Ayrı yaşama durumlarımız hakkında daha fazla şey yazmalarına ihtiyacımız yok. Bunun inandırıcı olması gerekiyor."

Gözlerimi kapadım ve onun mantığı karşısında sızlandım. "Şu anda seninle yaşayamam."

"Neden olmasın?"

"Çünkü eskiden olduğumuzdan tamamen farklı insanlarız ve hiç anlaşıyor gibiyiz."

"Seninle iyi geçinmememe gerek yok, Keelani. Gündüzleri yolumdan çekilmene ve geceleri yatağıma gelmene ihtiyacım var." Beni bir aşağı bir yukarı süzdü, sözleri acımasızdı ama doğru olduğuna emindim.

"Oh, kulağa çok hoş geliyor. Orgazm olmak için yalvarmam gereken bir eski sevgiliyi becereceğim." Ben de zalim olabilirim.

O yeşil gözbebekleri ateşle yanıyordu. "Bunun için yalvardın, sonra da elde ettiğinde kendinden geçerek çılgılık attın," diye hatırlattı ve kızarmamdan nefret ettim. "Seni hoş karşılamaya çalışmadığımın farkında olmalısın. Bu boku inandırıcı kılmaya çalışıyorum. Senin ve benim iyiliğim için."

"Senin yanına taşınmamamın inanılmaz olduğunu mu düşünüyorsun? Bir dergide hâlâ bakire olup olmadığım ile ilgili bir anket var. Yüzde sekseni hala öyle olduğumu düşündüklerini söyledi."

"Bu soruya onlar için kesin bir cevap verebilirim," diye atıldı ve şu anda şaka yaptığı gerçeğiyle gözlerim açıldı.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?"

Dudaklarını büzerek ciddi olmaya çalıştı ve sonra omuz silkti. "Bu mükemmel bir fırsattı. Ayrıca, bu büyük bir mesele değil. Söz veriyorum. Black Diamond'dayken basını idare etmek bizim için daha kolay. Burada güvenliğim çok daha iyi. Ve bu şekilde, muhtemelen seni Bakire Olma İhtimali En Yüksek Kişi seçmeyi bırakacaklar."

Vay be. "Demek hâlâ berbat ve kaba bir mizah anlayışın var." Bu konuda kızgın ve ciddi olmaya çalıştım. Gerçekten de öyleydim. Ciddi bir meseleydi ama bir gece önce bekâretimi aldığı gerçeği aklımdan hiç çıkmıyordu. Ne kadar büyük olduğu için hala nasıl acı çektiğimi, beni nasıl aldığını, nasıl nazik davranmadığını düşündüm ve deldiğini bildiğim yere baktım.

"Becer beni, Kee." Küfredip pantolonunu aniden yeniden düzenlerken sesi alçaktan gürledi. "Bugün buradan çıkıp gidebilmek istiyorsan gözlerini belinden yukarıda tut."

Onları kaptım ama yakalanmanın utancıyla yanaklarımın kızardığını biliyordum. "Doğru. Sadece dün gece olanları düşünüyordum."

Mırıldandı. "Daha sonra buraya taşındığında istediğin kadar işlem yapabilirsin. Bu gece ikimiz de buradayız. Ve unutma, etrafımızdaki çoğu kişi bu nişanın gerçek olduğuna inanacak-"

"Bizi tanıyan çoğu kişi hariç çünkü bunun gerçek olduğuna asla inanmayacaklar."

"Peki. Nişanlım olduğun için sana maaş çekini göndereyim mi?"

Bunu benimle tartışıyor olması karşısında gözlerimi devirmiştim. "Biliyor musun, Dex? Neden bana işin sonunda ödeme yapmıyorsun? Böylece," dedim tüm alaycılığımle, "eğer talimatlarını yerine getirmekte yeterince iyi değilsem, paran sende kalabilir."

"Harika. Bir hatırlatıcı ayarlayacağım." Gerçekten de bir tane ayarladı çünkü telefonum neredeyse anında bip sesi çıkardı. "Ve çemberi küçük tut. Medyaya sızma ihtimali daha az olur."

Bununla birlikte Dex ayakkabısının pahalı topuğunu açtı ve beni kabul ettiğim şeyden tamamen bunalmış bir halde bıraktı.

On Altıncı Bölüm

KEELANI

Tüm bu daire meselesi yüzünden ondan şikayetçi olabilirdim ama Black Diamond'da olmak çok daha kolaydı. Çatı katındaki süiti, asansörle Orpheum'a inmemi ve istediğim zaman antrenman yapmaya hazır olmamı sağlayacaktı. Misafir odasında geniş bir alanın yanı sıra bir ofis, sauna ve spor salonunun yanı sıra iki banyo ve her gün kullanmak istediğim ana banyoda büyük bir küvet vardı.

Bu yüzden dairemi toplamaya gittim ve öğleden sonrayı Dex'in asistanıyla konuşarak geçirdim, ki onun asistanı olmak için fazla hoş ve güzel olduğuna karar verdim. Konu ona geldiğinde zihnim zaten yersiz bir kıskançlıkla doluydu.

Geldi ve eşyalarımın nereye yerleştirilmesi gerektiğini sordu. Ona ana süitin mükemmel olduğunu ve Dex'in bazı kıyafetlerini dolaptan çıkarmamız gerektiğini söyledim. "Nasıl olduğunu bilirsin. Daha fazla kıyafet getireceğim, o yüzden dolabı bana veriyor."

Dolabın içine baktı. "Eşyalarını nereye koyacağı konusunda oldukça titizdir-"

"Sanırım seninle ilgili pek çok konuda oldukça titiz davranıyor, ha?" Bana onun hakkında bir şeyler anlatmak isteyip istemeyeceğini görmek için bekledim.

Şifonyerin raflarından birinde duran bir heykeli düzeltirken mavi gözleri büyüdü. "Evet." Önce tereddütle söyledi ama sonra bana gülümsedi. "Nişanlısı olarak, eminim onun tuhaflıklarını biliyorsunuzdur. Tüm saatler kılıflarında belirli bir düzen içinde, kol düğmeleri kendi kutularında bir arada, tüm ayakkabıları her giyişten sonra cilalanmış ve ayak parmakları dışarı bakacak şekilde mükemmel bir şekilde hizalanmış. İşini nasıl yürütüyorsa evini de öyle yürütüyor."

"Doğru. Bu yüzden hâlâ kendine ait bir yer istiyor. Misafir odasında." Demek istediğimi vurguladım ve o da tartışmamayı tercih etti.

"Dürüst olacağım, yerinden oynatılan hiçbir şeyi sevmez. Ya da kurcalanmasından. Ya da, eminim biliyorsunuzdur." Şimdi bana şüpheyi bakıyordu. Adam onu kocaman bir elmas yüzük almak için aradığında çekinceleri varmış gibi davranıyordu. Hatta önce komodinin üzerindeki kutuya, sonra da çıplak parmağıma baktı.

"Dex sana bu anlaşmayla ilgili tüm detayları anlattı mı?"

"Hayır." Gözlerini bana dikti ve ben de onun Sanki ona bir şekilde saygı duymamı istermiş gibi küçük gövdesini düzeltti. "Yine de iki ile ikiyi bir araya getirebilirim."

"Bundan hiç şüphem yok." Nefes aldım ve bir inanç sıçraması yaptım. "Biz eski dostuz. Bu ikimizin de yararına."

Başını salladı, ama dudaklarından sanki kişisel bir şeyi ifşa ettiğime inanamıyormuş gibi küçük bir nefes alışını yakaladım. Sonra gülümsedi ve usulca "Bu konuda bana güvendiğiniz için teşekkür ederim. Sağduyulu olmak ve ikinizi de ağırlamak için elimden geleni yapacağım."

Gitmeden önce bana nakliyecilerin yakında geleceğini söyledi.

İçimi çektim. Şehre bakan küvette banyo yapmak için beklemem gerekecekti. Tetikte olmadığım bir anda tanımadığım insanların odama girip çıkması riskini göze alamazdım. Bunun yerine, yeni evimin etrafında yürüdüm ve Dex'in

Tatil köyü ve kumarhanenin yanı sıra bu çatı katının tasarımı da istediğim her şeydi. Her odada renk sıçramaları, koyu ahşap zeminler ve yukarıdaki avizelerle karıştırılmış granit tezgahların temiz çizgileri vardı. Klas, şık ve lükstü.

Sevdiğim mükemmel mobilyalar ve dekorla bile, burada olacağım süre boyunca bu yaşam alanını kendime ait hale getirmem gerektiğini düşündüm. Ana yatak odası onun olduğu kadar benim de yatak odamdı. Ayrıca, koridorun sonunda bir ofisi, bir egzersiz odası ve lanet olası bir saunası vardı. Ona bir şey olmazdı. Bu eşit bir ortaklıktı. Ben de eşit muamele görecektim.

Yine de öyle hissetmiyordum. Her an bu anlaşmadan vazgeçebilirdi ve dünyam başıma yıkılırdı. Eğer ondan uzaklaşırsam, muhtemelen daha iyi durumda olur.

Nakliyecilerden biri acele etmeleri gerektiğini söyleyerek homurdandı. Dex eve döndüğünde burada olmak istemiyordu. Belli ki Dex'in bu tatil köyü çevresinde bir ünü vardı. İnsanlar onun yarattığı düzeni bozmaktan korkuyorlardı ve ben bunu onun evinde daha fazla görüyordum. Buzdolabı mükemmel bir şekilde dizilmiş içeceklerle doluydu. Dolaplarında kulpları aynı yöne çevrilmiş kupalar vardı.

Tüm düzenini bozacaktım ve bir parçam bunun onu kontrolünü kaybedecek kadar kızdıracağını biliyordu. Bir parçam da bunu istiyordu. Bunu dört gözle bekliyor olmam, süper sağlıklı bir ilişkiye doğru ilerlediğimizi açıkça gösteriyordu.

Yine de kendimi aylardır, belki de yıllardır hissetmediğim kadar hafiflemiş hissediyordum. Birbirimize ağırlık vermiştik ve bu ağırlığı öyle ya da böyle üzerimizden atabilecektik.

Haberi paylaşmak için Olive'i aradım, sonra da Dimitri'yi. Gerçekleri onlarla paylaştım çünkü gerçekten nişanlandığıma inanmaları mümkün değildi. Dimitri'ye yarın onu yemekte göreceğimi söylemeye çalıştığımda karşı çıktı. "Bunu şimdi tartışıyoruz. Sen neredesin?"

"Ben...şey..." Pelüş beyaz kanepeye uzandım ve pencereden şehre bakarak, "Birlikte yaşamaya karar verdik," dedim.

"Ne? Bunu kesinlikle yapmayacaksın." Ses tonu kesin gibiydi. "Bu asla işe yaramayacak."

"Aslında işe yarayabilir, Dimitri." Onu fazla endişelendirmemek için pelüş kumaşı fırçaladım. "Biliyorsun, çünkü o zaman sürekli tatil köyünde olacağım ve-"

"Black Diamond'da mı kalıyorsun? Şu anda onun çatı katında mısın, Kee?"

"Bu önemli bir şey değil."

"Bu büyük bir mesele," diye homurdandı. "Kardeşim kendini tamamen kaybetti. Ve ne var biliyor musun? Bu lanet ayrılıkla geçen sefer ben uğraştım. İkinizle de."

"İşleri yoluna koymamızı istemedin mi?" I ayağa kalkıp yürümeye başladım. Sonra hızlı adımlarla odama gidip yatağa uzandım ve başka bir nakliyecinin geçişini izlerken doğruldum. Benimle hiç ilgilenmiyor gibiydiler ama daha önce yanılmıştım.

"Geliyorum," diye homurdandı Dimitri ve sonra telefonu kapattı. Dürüst olmak gerekirse, o buradayken kendimi daha iyi hissediyordum.

Çok geçmeden, kuaförden çok bir asistan olan Olive, geçici moda tasarımcımız Pink'i de yanına almış ve onunla birlikte yola koyulmuştu.

Dimitri benimle beş dakika kadar tartıştıktan sonra, başlangıçta bunun kendi fikri olduğunu ve bu konuda daha fazla ayrıntı istemediğini söyledi. Ben de paylaşmak istemedim.

Onun yerine Pink'in eğlence soyunma odalarından getirdiği kıyafetleri denedim ve hepimiz aynada kıyafetime baktık. Kıçımın hemen altında biten sarı pileli bir etek ve arkadan korse gibi bağlanan sarı pileli bir sütyen giymiştim.

Olive moda arkadaşına ters ters bakarak, "Bu işe yaramayacak," dedi.

"Olacak." Pembe kaküllerini savurdu ve üstümü göğsümün üzerine daha iyi oturtmak için yanıma geldi. Göğüslerimin dışarı taşıdığı gerçeğini görmezden gelemezdim. "Okul otobüsü görünümü için işe yarayabilir. Seksi bir okul servisi şoförü gibi ama aslında seksi olmamalısınız çünkü çocukları okula götürüyorsunuz ve-" Dimitri orada durdu. Üç parçalı takım elbisesinin içinde önemli biriymiş gibi homurdanıyordu. "Dur," diye sözünü kesti Olive. "İşe yaramıyor Pink. Bu

seksi şıklık olarak gördüğünüz şey nedir?"

"Hızlıca toplayabildiklerim bunlar," diye düzeltti. "Tasarımcılar Kee'nin kıyafetlerini teslim etmekte geciktirler, tamam mı?"

"Tabii ki öyle," diye homurdandım, çünkü burada kaldığım süre boyunca başka ne ters gidebilirdi ki?

"Her şey yoluna girecek," diye beni rahatlatmıştı Pink. "Ama şu anda bu gardırop kumarhane sanatçıları için elimizde olan şey. Bir ay içinde ihtiyacımız olan her şeye sahip olacağız ve şimdi değişiklik yapabiliriz. Zaten yenilerine ihtiyacın varken eski tasarımların geride kalması kimin umurunda? Bu hafta provada doğaçlama yapmamız gerekecek. Ayrıca, pop yıldızlarının biraz ten göstermesi gerekir."

Olive başını salladı. "O kadar da değil. Ben bir Marilyn Monroe klasiği istemiştin, *Susam Sokağı*'ndaki Big Bird'ü değil."

Pink tekrar beni değerlendirmek için döndü ve bize asla kabul edilmeyecek bir bakış satmak için elinden geleni yaparken yüzündeki küçük sırıtışı hepimiz gördük.

Yere çöktüm, aynaya baktım. "Bunu provalarda giyersem, bir ton oluşturacak mı? Ayrıca tasarımcılar zaten kıyafetler üzerinde çalışırken tüm gardırobumu değiştirmemeliyim. Herkesi bunaltmış olacağım, özellikle de Dex'le nişanlandığımı duyurursak. Tüm gözler üzerimizde olacakmış gibi hissetmelerini istemiyorum."

"Tamam, o zaman bunu duyurmayın. Ben hâlâ bunun berbat bir fikir olduğunu düşünüyorum," diye söze girdi Dimitri.

"Plak şirketiyle anlaşmayı çoktan tamamladık."

"Bundan kurtulabiliriz." Dimitri sanki bizim için her şeyi yapabilecekmiş ve bu bir yük olmayacakmış gibi omuz silkti.

"Dimitri, bitti." İçimi çektim ve Hardy'nin hukuk ekibinin büyük olasılıkla yakında sözleşmelerimi de inceleyeceği gerçeğini düşünmemeye çalıştım.

Dex'in ne kadar az para kazandığımı ve bu küçük miktarın bile babam tarafından anneme harcayacağını söyleyerek nasıl eritildiğini görmesi an meselesiydi. En azından bu kısmı kendime saklamayı umuyordum.

Hayatımın büyük bir kısmından vazgeçmiştim. Plak şirketinin benden istediği her küçük şeyi kabul etmek zararlıydı ama bunu ailem için yapmıştım. Hepimiz ailemiz için aptalca şeyler yaparız. Ve ben yine yapardım.

En zor kısmı da buydu. Eğer Dex bir şekilde her şeyi öğrenir ve bana sorarsa, ona bunu tekrar tekrar yapacağımı söylerdim. Bunu annem ve babam için yaptım. Ailen için yapman gereken buydu.

Şimdi, tek başıma başarabilir miyim ve ikisine de destek olabilir miyim diye merak ediyordum, çünkü deneyecektim. Trinity ile bir saniye daha kalamazdım.

Olive umutsuzluğumu görmüş olmalı ki, "Gösterinin sonunda kostüm değiştirip yeni bir şarkı söylemene izin versek nasıl olur? Işıkları söndürürüz. Organik ve gösterişsiz olur. Samimi, tam istediğiniz gibi. Elbise de sade olabilir. Belki sadece siyah bir tane. Ham. Geceleri yatak odanızda, kırık kalbinizi söylüyorsunuz, değil mi? Bu göz alıcı değil. Duygularınızı kostümlerin değil, şarkı sözlerinin sergilemesini istiyoruz."

Derin bir nefes aldım ve elimi çıplak karnıma götürdüm. Bunu başarabilirdik. Kendime inanmak zorundaydım. Zor, yorucu ve son derece hızlı tempolu olacaktı.

ama performans yapısını ve markamı değiştirebiliriz.

"Ya da bunların hiçbirinin şu anda iyi bir fikir olmadığına ne dersiniz? Bu işe kalkışmak çok saçma Kee." Dimitri inledi ve sonra mükemmel bir şekilde düz olan burnunun köprüsünü sıkıştırdı. Onu her gördüğümde, onun ve kardeşlerinin ne kadar yakışıklı olduklarını hatırlamaktan nefret ediyordum.

"Buna geri mi döndük?" Gözlerimi devirip aynada kendimi inceledim, çiğliği ve kırılganlığı nasıl iletebileceğimi, bunu markamda nasıl inşa edebileceğimi ve onu nasıl tekrar benim yapabileceğimi anlamaya çalıştım.

"Evet, çünkü yeniden markalaşıyorsun ve bunu kardeşimle nişanlıyken, burada yaşarken yapmaya çalışıyorsun. Bence sen ve Dex birbirinizi öldürebilirsiniz."

"Gerçekçi ol." Endişesini elimin tersiyle ittim.

"Kardeşimin şu kapıdan girip tüm eşyalarını onun odasına taşıdığını görünce çılgına döneceğinin farkında mısın?"

"Yanına taşınmamı istedi." Ben de ona tam olarak bunu söyleyecektim. Sonra mor yatak örtümü işaret ettim. "Sadece kendimi evimde hissediyorum."

"Bunu yapmamı mı söyledi?"

"Ne dediği umurumda değil." Sütyenimin önündeki saçlarımı kabarttım.

"Burada mor bir bomba patlamış gibi görünüyor."

"Mor benim en sevdiğim renktir." Dom'un düğünü için tırnaklarımı bile mora boyatmıştım. Bunu göstermekte bir sakınca görmüyordum. Yatağımın üzerinde mor bir tablo asılıydı. Soyuttu ama bana üzgün bir yüzü hatırlatıyordu. Köşedeki koltuğa mor bir yastık yerleştirmiştim. En sevdiğim mor vazoyu şifonyerin üzerine yerleştirmiştim.

"Şu anda buna ihtiyacın yok." Ellerini kalçalarına dayamıştı.

"Her neyse. Bir toplantıya gidiyormuş gibi giyinip gelmek zorunda mıydınız? Neden tamamen giyiniksiz?"

takım elbise içinde?" Dimitri'yi işaret ettim ve yumuşak büyük boy yatağa uzanırken dudagımı büktüm.

"İşteydim."

Olive yanıma oturdu ve alay etti. "Havasız görünüyorsun."

Kollarını kavuşturup bize bakarak, "Çirkin görünüyorsun," diye karşı çıktı. "Kendi saçını bile yapamazken onun saçını yapma işini nasıl üstleniyorsun?"

Olive sadece güldü, saçındaki küçük Hawaii çiçeğini düzeltti ve Dimitri'nin iğnesi karşısında buklelerini yüzünden uzaklaştırdı çünkü bunun bir şey ifade etmediğini biliyor olmalıydı. Çoğu gün pinpon oynar gibi birbirlerine hakaretler savururlardı. Bacak bacak üstüne attı ve omzuma yaslandı. "Dürüst olalım. Keelani'nin saçına yapmamı istedikleri saçma saç stillerine katlanacak tek kişi benim."

"Hey! Saçım çok kolay."

"Üç at yelesi kadar saçın var. Her sahneye çıkışında saçlarını topuz yapmanın kolay olduğunu mu sanıyorsun?"

"Evet. Artık onu çok fazla bağlayacağımı sanmıyorum." Pink'e baktım. "Bunun yeni bir görünüm olduğunu söylemişsin."

Omuz silkti. "Bu gerekli. Markanızla birlikte saçlarınızı da özgür bırakın."

"Gördün mü!" Dimitri'ye göz kırpmak için döndüm. "Sen hariç herkes bunun iyi bir fikir olduğu konusunda hemfikir."

"Çünkü etrafını hayalperest arkadaşlarla çevirmişsin."

"Bana inananlar."

"Delulu yeni sen-sen," diye şarkı söyledi Pink ve Dimitri inledi. "Bu arada, nişan yüzüğünü görelim. Nerede o?"

Başımı salladım. "Herkesin gözü önünde nişanlanana kadar takmayacağım."

Olive söze karıştı. "Akıllıca. Ayrıca, bu nişanı onayladığımdan emin olmadığımı belirtmek isterim ama yeni görünümünü onaylıyorum."

Dimitri'nin gözleri Olive'inkilere dikildi. "Bak. Onun ve Dex'in geçmişleriyle yüzleşmelerini istedim ama nişanlanmalarını mı? Yeniden markalaşmayla birlikte tüm bunları kaldırabileceğini mi düşünüyorsun?"

"Bu da ne demek oluyor?" Araya girdim.

"Senin için hecelememi ister misin?"

Ona kaşlarımı çattım çünkü bunu yapacağından şüpheliydim. "Lütfen yap."

"Bu yeniden markalaşmaya neden şimdi ihtiyacınız var? Neden bir, iki ya da üç yıl sonra değil?"

"Bilmiyorum. Birçok nedeni var" dedim. Yine de gözümü en iyi arkadaşşımdan kaçırdım ve o da beni hemen yakaladı. Şarkılarımı kitlelere söylemeye devam etmemin sadece birkaç nedeni olduğunu o da benim kadar iyi biliyordu. Şöhret için değildi. Basından nefret ediyordum. Plak şirketimden daha da çok nefret ediyordum. Ve Dex ile Black Diamond anlaşmasına kadar para da iyi değildi.

Yine de bunların hiçbirisi önemli değildi. Ailem içindi. Annem için. Onun rahatlığı için. Onun sevgisi için. Ve belki, umarım, bir gün onun tanınması için.

"Neden bize büyük bir sebep vermiyorsun?"

Yataktan kalktım ve ileri geri volta attım. "Söylememi mi istiyorsun?"

"Bunu bu yüzden yapmaman gerektiğini bilmeni istiyorum."

"Neden?" Omuz silktim. "Biraz annemle ilgili olsa ne olur? Ben sadece onun rahat etmesini ve belki de -"

"Kee." Adımı iç çekerek söyledi ve bu sestten nefret ettim çünkü ardından ne geleceğini biliyordum. "Onun rahatının senin tam olarak sağlayabileceğin bir şey olmadığını ve seni bir daha asla tam olarak tanıyamayacağının farkında mısın?" Bu benim volta atmamı durdurdu. Bu sözler bana otoyolda yetmişle giden bir tır gibi çarptı ve iyimserliğimi yok etti.

"Bu bizim ne düşündüğümüzle ilgili değil. Neyin mümkün olduğuyla ilgili. Ve bu mümkün olabilir. Hiçbir fikrin yok." Olive ayaktaydı.

ve Dimitri'yle başa baş giderken gerçekçi olmaya çalışıyordu.

Aralarına girdim ve başımı salladım, saçlarım ileri geri sallanıyor ve o anda nasıl hissettiğimi örtüyordu. İkisi de farklı şekillerde beni kolluyordu. "İkiniz de haksız değilsiniz. Her iki şekilde de olabilir. Ama denemezsem kim olurum ki?"

"Tüm bunlar olurken kendinizi zorlamaya çalışmak bir çöküşe davetiye çıkarmaktır. İmajında bunu mu istiyorsun?"

"Bunu halledebilecek kapasitedeyim Dimitri."

"Evet, yeteneksiz olduğunuzu iddia etmiyorum. Bunun sağlıklı olup olmadığını tartışıyorum. Bir kez olsun kendine dikkat etmelisin."

"Öyleyim. Her zaman öyleyim." Kollarımı kavuşturdum.

"Sen hiçbir zaman kendini ön planda tutmadın. Ve eğer seni korumak zorunda kalırsam-" Arkamızdan gelen bir ses onun sözünü kesti.

"Nişanlımı kimden koruyacaksın?" Dex söyledi.

Olive "*Tanrım*" diye mırıldanırken sıçradım ve etrafımda döndüm.

Dex'in herhangi birine gizlice yaklaşmak gibi esrarengiz bir yeteneği vardı.

Ama Dimitri şaşırmış görünmüyordu. Kardeşiyle yüzleşmek için döndü. "Onu buraya mı taşıttın? Ne yapmaya çalışıyorsun?"

"Ben ve *en iyi arkadaşın* Dimitri arasında ortak bir karardı." Bu etiketle alay etti. "Eminim sana söylemiştir, en başta bizi bu kadar yakınlaştırmaya zorlayan kişi olduğunu düşünürsek."

"O boku üzerime sürme." Dimitri ona doğru bir adım attı. "O bunu yapmıyor. Ondan ne istediğinizi yeniden değerlendirmeniz gerekiyor, çünkü şu anda çok fazla şey yaşıyor-"

"Dur," diye aniden ağzımdan kaçırdım. Annemin durumunu gereksiz yere kimseyle paylaşmadığımı biliyordu ve ben de onun yapmak üzere olduğu şeyin bu olduğunu biliyordum.

"Dürüst olmalısın," diye adeta yalvardı Dimitri.

"Hangi konuda dürüst?" Dex sorguladı.

"Hiçbir şey." İkisine de ters ters baktım. Bu benim hayatımdı ve bir kez olsun kendi kararlarımı kendim verecektim. "Bu benim gardırobumla ilgili. Başka bir şey için değil. Eğer bunun için buradaysanız, kalmakta özgürsünüz. Eğer değilseniz, odamın bana kalmasını istiyorum çünkü yapacak işlerim var."

Dex'in odadaki değişiklikleri fark etmesi o anı aldı. Renkler. Yatak örtüsü. Birkaç yastık ve vazoz.

İsmim göğsünün derinliklerinden, alçak sesle uyarı olarak geldi. "*Kee*."

"Saate baksana," dedi Pink aniden. "Benim başka bir müşteri. Ben şimdi gidiyorum."

Dex gözlerini benden ayırmadı. "Hepiniz gidebilirsiniz. Ama eminim Kee size söylemiştir, nişan başkaları için gerçektir ve PR yapana kadar bu haberi yaymayın. Kendi başınızın çaresine bakın."

"Her neyse," diye homurdandım ve içinde mor bir lamba olan bir kutuyu açmaya gittim.

"Hayır." Dex onu işaret etti.

Bilerek sertçe şifonyerin üzerine bıraktım. "Burada çok güzel görünüyor."

"Güzel mi? Burayı dekore etmek için dünyanın dört bir yanından iç mimarlar getirttim. Her şeyin yerini değiştirerek beni çıldırtacaksın."

Olive ve Pink, Dex'in arkasından el salladıktan sonra beni terk ederek iki Hardy kardeşle baş başa bıraktılar. Orada durmuş benim için tartışıyorlardı ve ben *deja vu* anı yaşamamak için elimden *geleni* yaptım. Artık daha büyüklerdi ama hâlâ erkek çocuklar gibi tartışıyorlardı ve ben de orada ikisine de farklı şekillerde aşık olmuş bir kız gibi duruyordum. Dimitri beni her zaman koruyacak, Dex ise onunla birlikte unutuluşa sürüklendiğimi görmek için tüm düğmelerime basacaktı.

"Kesinlikle. Seni delirtecek," diye vurguladı Dimitri. "Bu yüzden sana onun yanına taşınmasını söylemedim. Nişanlanmanızı bile söylemedim. İkinizin işleri yoluna koymanızı istedim, patlatmanızı değil."

"Trinity onun tanınmış bir partneri olmasını ve onunla birlikte görünmesini istedi. Keelani de tek bir itirazda bulunmadan imzaladı sanırım." Gözlerini devirerek benim de bir şeyleri öylece imzalamamı kabul etmediğini gösterdi.

Araya girmek için kalçamı çıkardım. "Benim omurgam olmadığını falan mı düşünüyorsun?"

"Onlarla değil." Dex omuz silkti ve sonra beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Katılmıyor musun?"

"Ona böyle şeyler söyleme." Dimitri Dex'i itti ve Dex az önce Dimitri'nin ellerinin olduğu göğsüne bakıp gülümsedi. Bu sefer gamze yoktu. Sadece dilini üzerinde gezdirdiği dişleri vardı.

"Bu dövüşü şimdi mi yapmak istiyorsun?" Boynunu kırdı ve işte o zaman işlerin kontrolden çıkmaya başladığını anladım.

"Kavga edecek bir şey yok. Sizin neyiniz var?" Başımı salladım ve ellerim hâlâ braletimi tutarken aralarında durdum. "Yarın provam var. Gardırobumu hazırlamamız gerekiyor ve ses derslerim var. Yani, böyle iyi. Herkes iyi. Hepimiz iyi olalım." İki kardeş başımın üzerinden birbirlerine baktılar. Ben de ayağımı yere vurdum. "Kesin şunu."

Dimitri son bir kez, "Bu kötü bir fikir," dedi. Dex,

"Fikrinizi not edeceğiz," diye karşılık verdi.

Dimitri derin bir nefes aldı ve sonra açık yeşil gözlerini bana dikti. "İyi misin?"

Başımı salladım ve göğsünü okşadım. "Her şey yoluna girecek, söz veriyorum. Şimdi üstümü çıkarmama yardım et." Saçlarımı kaldırırken neşeli olmaya çalıştım, böylece o da braletin pileli çaprazını çözebilecekti.

"Elbette" derken elleri ipleri çözdü.

Ama Dex arkamdan yaklaştı. "Nişanlımı soyma işini ben hallederim."

"Dex-" diye iç geçirdim.

"Şaka yapıyor olmalısın," diye homurdandı Dimitri. Yine de, kardeşinin aşılmasına izin vermeyeceği bir çizgi olduğunu biliyormuş gibi ellerini sırtımdan çekmeye başlamıştı bile. "Bir şeyi hemen açıklığa kavuşturalım kardeşim. Kee ve benim hakkımda kurallar koyamayacaksın. Bu ayrıcalığı kaybettin."

"Öyle mi yaptım? İlginç. Görünüşe göre nişanlı unvanı-"

"Sadece görünüş için olduğunda bir bok ifade etmiyor."

Dimitri onun yerine bitirdi.

"O hâlâ benim nişanlım." Dex bunu çok net bir ifadeymiş gibi söyledi, başka hiçbir şey için tartışmaya gerek yoktu.

"Sahte nişanlı," diye düzelttim ve iç çektim. Kardeşinin beni koruduğunun farkında olmalıydı. Sonra başımı Dimitri'nin omzuna yasladım. "D her zaman benim en iyi arkadaşım olacak, Dex."

Dimitri alnımdan öptü ve iç çekti. "Eğer bu işten sağ çıkarsak, ikiniz de bana bir akşam yemeği borçlusunuz."

Dex parmak eklemlerini kırdı. "O zaman bunu atlatalım."

Dimitri bana bakmadan önce ona baktı. Omuz silktim çünkü dürüst olmak gerekirse bu, hayatımda üstesinden gelmem gerekenler listesine eklemem gereken bir başka şeydi.

"Sen bir mazoşistsin. Ya da bir dahisin. Ya da ikisi birden, Keelani." Gitmeme izin vermeden önce beni sıktı ve mırıldandı, "Bana ihtiyacın olursa ara."

"Her zaman ne zaman, asla eğer değil"

diye cevap verdim. "Sana ihtiyacı olmayacak," diye açıkladı Dex.

"Kesinlikle öyle olacak. Bu yüzden altı ay boyunca burada olacağım, Dex. Bu işi batırmadığından emin olmak için izleyeceğim." Sonra da, "En iyi arkadaşımı incitirsen, kardeşim olsan bile suratını dağıtırım Dex," dedi.

"Başka türlüşünü istemezdim Dimitri," dedi Dex ama şimdi bana bakıyordu, yüzünde tam olarak okuyamadığım bir ifade vardı.

Sanırım bu bir kardeşlik bağıydı. Ben tek çocuktum, o yüzden pek anlayamadım. Sanki bunu anlamaları gerekiyormuş gibiydi.

sistemlerinden çıkarıp uygun çizgileri çizmek.

Dimitri onu omzundan alkışladı ve sonra yanağımdan öptü. Böylece en yakın arkadaşım kardeşini ve beni yalnız bıraktı.

"Bunu bir kez soracağım ve sormamam gerektiğini biliyorum. Kardeşimle bir şey mi yaşadınız?"

On Yedinci Bölüm

DEX

Geçmişteki ilişkileri hakkındaki soru önemli olmamalıydı ve ben de bunu sormamalıydım. Yine de, onu soymayı teklif ettikten sonra benim önümde alnından öptüğü için kardeşimin suratına vurmamak için kendimi zor tuttum.

"Sen bir aptalsın, bunu biliyor musun?" dedi iğrenmiş bir yüz ifadesiyle.

Adil bir değerlendirmeydi. Sadece soru için değil, kıskançlık için de kendimden iğrendiğimi hissettim. "Soruya cevap vermeye niyetli misin?"

"Yani, onu öpüp öpmediğimi mi bilmek istiyorsun? Çünkü onu hiç becermediğimi gayet iyi biliyorsun."

"Onu öptün mü?" Kanım kaynamaya başlamıştı.

"Yaptıysam ne olmuş?" Omuz silkti ve sonra arkasını döndü. "Madem bu kadar saçma bir şekilde bölgeci davranıyorsun, kardeşinin yapmasına bile izin vermiyorsun, şu braletten kurtulmama yardım et. Sanki beni zaten çıplak görmemiş gibi."

İtirafını anlamaya çalışırken neredeyse kendi tükürüğümle boğuluyordum. İpi tuttum ama bir o yana bir bu yana sıkıştırdıkça daha da dolanıyordu. "Seni neden çıplak gördü ki?"

"Dex, kelimenin tam anlamıyla ulusun çoğu beni çıplak gördü. *Vogue*'a çıplak poz vermiştim. Beni yanlış anlama, çok şıktı.

ama oldu. Dimitri beni model çekimlerine götürdü ve orada oturup bazıları üzerinde çalıştı. Bilgisayarında ne yaptığını bilmiyorum."

"Muhtemelen hiçbir şey çünkü sana bakıyor," diye homurdandım.

Sonra da ipi yanlış yöne çektiğim için hırıldadı. "Aman Tanrım. Bu konuda yardımın bitti. Ve bu konuda konuşmamız da bitti." İpleri devralmaya çalıştı.

Elini ittim. "Seni başka kim çıplak gördü?"

"Kendini duyuyor musun?"

"Evet. Sesim dengesiz geliyor." En azından bunu yüksek sesle itiraf ediyordum.

"Aynen öyle." Döndü ve bana gülümsedi. "Önemseyen bir adam gibi konuşuyorsun."

"Ve yapmamalıyım." Derin bir nefes aldım ve o da başını salladı. Aynı amacı hedefliyorduk.

"Sorun değil. Dün gece ben de senin kız arkadaşını kiskandım." Yanağını çiğnedi. "Bunun üzerinde çalışmalıyız."

"Şimdi biraz üzerinde çalışmak ister misin?" İplere bakarak sordum. Onları bir amaç uğruna çözdüm ve giysi parçası sonunda onu çıkarabileceği kadar gevşedi.

Düzgün omzunun üzerinden baktı ve dudaklarını yaladı. Bu ifadeyle ne demek istediğimi çok iyi biliyordu ve ona bakarken sikim sertleşti. Keelani sadece güzel değildi. Odamda yarı çıplak duruyordu ve gün ışığındaki görüntüsünün beni ne kadar hızlı ve sert etkilediğini görünce dizlerimin bağı çözüldü. Kalçaları ve göğüsleri hatırladığımdan daha dolgundu, ama teni güneşin öpücüğünü hiç kaybetmemişti. Her kıvrımı ağız sulandırıcı, her yüz ifadesi dikkat dağıtıcı ve her hareketi büyüleyiciydi. Yukarıdaki Tanrı her neyse, onu kutsamış ve onu gördüğüm için beni lanetlemiş ve mahkûm etmişti.

"Etrafta dolanmanın bize yardımcı olacağını sanmıyorum, Dex," diye mırıldandı.

"Bana her zaman yardımcı olan tek şey bu."

"Doğru." Yutkundu ve bana "Nasıl?" diye sorarken gözleri çok masum görünüyordu.

"Nasıl ne?"

"Sana nasıl yardımcı oluyor?" Yanaklarının kızardığını gördüm. Sonra boğazını temizledi. "Ben... Şey, ben daha önce böyle bir şey yaşamadım."

Tanrım, onu mahvetmek istiyordum. Onun olduğu boş tuvali lekeleyen kişi olmak, onu kendimin ve sadece benim yapmak istedim. Yine de bu sağlıklı değildi. "Yapmadığının farkındayım," diye mırıldandım.

"Yani, belki bana yardım edebilirsin." Bu fikri iyi bir fikirmiş gibi ortaya attı.

"Nasıl yardım edeyim?" Bunu yapmamam gerektiği halde sordum. O anda odadan çıkmalı, ondan uzaklaşmalı ve akıl sağlığını kurtarmalıydım.

"Şey, bilmiyorum. Değişmeye çalışıyorum... Değişmek istiyorum. Ben hiçbir şey yapmayan biriydim, Dex. Yıllardır plak şirketinin benden istediklerini yapıyorum. Ben lanet bir bakireydim. Peki ya kim olduğumu bulabilirsem ve tüm bunları yeniden markalaşırken yaşarsam? Senin yardımınla olmak istediğim kişi olurum. Bana... öğretebilirsin."

"Sana öğreteyim mi?"

İçini çekti ve küçük omuzlarını silkerek tekerlekli gardırop rafına doğru yürüdü ve bir eliyle kumaşın bir kısmını çekerken diğer eliyle de sütyenini tuttu. "Ben tecrübesizim, Dex. Eğer kim olduğumu anlayabilirsem-"

Bunu açıkça söylemiyor olabilirdi ama bu fikri o anda ve orada sonlandıracaktım. "Seni kesinlikle yeniden markalaşarak ve sahip olduğun ses tonuyla seks satabilesin diye olgunlaştırmıyoruz," dedim. Sesindeki törpüyle bunu kesinlikle yapabilirdi. Tüm o kabarcıklı havasının altında hep bir çığlık vardı.

şarkı söyledi. "Dünyaya bundan daha fazlasını verebilirsin."

"Öyle mi düşünüyorsun? Benim taklit ettiğim şey olduğumu söylediğinizi hatırlıyor gibiyim."

"Sesindeki yeteneği hiçbir şeyin altında saklayamazdın, Kee. O bahçede bana şarkı söylediğinde, canlandın. Sana aşık oldum..."

"Neyle?" diye fısıldadı.

Kelimeler boğazımda düğümlendi. Onu kaybetmenin kalp kırıklığı ve acısı, onu burada görmek, ne olduğumuzu ve ne kaybettiğimizi hatırlamak kelimeleri söylememi engelledi.

Boğazımı temizledim. "Bunun bir önemi yok. Aramızdaki geçmişin bir önemi olamaz. Sadece lanet odayı tut," dedim, geri çekilip ondan uzaklaşarak, aramızdaki dürüstlükten uzaklaşarak.

"Ama Dex-"

"Ve eğer sana bir şey öğretmemi istiyorsan, önce benim hakkımda bir şeyler öğren. Sana zaten yardım ettiğimden daha fazla yardım etmek için burada değilim. Sana hiç yardım etmek istemiyorum." Sesim kesinlik taşıyordu ve umurumda değilmiş gibi uzaklaştım.

Umursamamak istedim. Denemem gerekiyordu. Ondan kurtulmak için her şeyi denerdim.

On Sekizinci Bölüm

KEELANI

Bana iltifat etmiyordu ama iltifat ediyormuş gibi hissettim. Dex dürüst davranıyordu.

O gece yeni bir yerde, orada olmamasına rağmen etrafımda Dex'in kokusuyla yattım.

Sabah da orada değildi.

Birlikte geçirdiğimiz ilk gece, üstesinden gelmem gerektiğini bildiğim bir tür unutulmaz tesadüftü. Yine de vücudumun daha önce ağrımayan yerleri ağrıyordu ve bu onun yüzündendi.

Ertesi sabah erkenden -tam olarak sabah 6'da- bana bir mesaj bıraktı, sanki uyanık olmak için normal bir saatmiş gibi.

Dex: Çatı katı da dahil olmak üzere tesisin çoğu alanına erişim için komodininizde programlanmış bir HEAT saatiniz var. Onu kullan.

Dex: Ayrıca isterseniz Penelope yemeklerinizi hazırlayabilir. Diyet kısıtlamalarını ona gönderin.

Benimle yemek yemeyeceği zaten belliydi ama yazdığı mesaj daha da cesur bir çizgi çizdi.

Ben: Ben hallettim.

O gün provalarıma gittim. Teknisyenlerimle çalıştım. Meşgul oldum.

O gece Olive'i aradım ve onunla birlikte bir tatil köyü restoranında yemek yedim, çatı katında oturup onu bekleyemeyecek kadar gergindim. Yine de, o gece onu ofisinde çalışırken görece kadar erken eve geldim ve onun da beni duyduğundan emin olmama rağmen konuşmadık. Yatak odama kapandım ve koca bir aşk romanı okudum çünkü onun sadece bir oda ötede olduğunu bildiğim için uyuyamıyordum.

Haftanın geri kalanında endişemin arttığını hissettim. Artık orada bir ekibim vardı-yedek şarkıcılar, grup arkadaşları, dansçılar. Yönetim oradaydı ve Dimitri her şeyin olması gerektiği gibi işlediğini teyit etmek için Bane'le birlikte uğradı.

"Dex tiyatronun güvenliğini kontrol etti mi?" Dimitri sordu. Bilmediğimi söyledim. Olive bunu yönetim ekibimle görüştüğünü söyledi.

Gösterinin yürütülmesine yardımcı olan bu kadar çok insan, Dex ve benim istemediğimiz takdirde hiç iletişim kurmamamıza izin verdi. Ve ben onun istediğini sanmıyordum. Bu sahte nişanı kabul etmişti ama onun için hepsi bundan ibaretti. Yine de hiçbir şey konuşmadan onun bu kadar yakınımnda olması yanlış, yabancı ve rahatsız hissettiriyordu.

Mitchell bir sonraki albümüm hakkında konuşmak için aradı ve Dex ile sözleşmelerimizi gözden geçirmem konusunda konuşmam gerektiğini söyledi. "Kendini tanınmış bir kişiyle ilişkilendirmenle ilgili ek maddeyi görmüş. Bilirsin, nişanla ilgili. Görmesi gereken tek şey bu, öyle değil mi? Bizimle olan geçmiş sözleşmelerinizi ya da önümüzdeki altı ay için yaptığınız sözleşmeyi görmesi gerçekten gerekli değil. Bunu istememeli."

Ama tabii ki Dex'in vardı, çünkü o düzenli, verimli ve planlı biriydi. Her sabah evden çıktığını ve akşam eve döndüğünde ofisinde çalıştığını fark etmeye başlamıştım. Her gün aynı saatte.

Bir gece önce geldiğimde ofisinde bir şeyler yazmıyor olması beni şaşırtmıştı. Bu yüzden yatmaya hazırlanmak için acele etmedim, kapının açıldığını duymayı bekledim, sadece varlığını hissetmeyi bekledim. Etrafta dolaştım ve

Çatı katındaki süitinin çok düzenli olduğunu fark etti. Yiyecekleri buzdolabındaki bölmelerdeydi, banyo malzemeleri banyoda tıpkı dolabında olduğu gibi mükemmel bir şekilde sıralanmıştı.

O gece, planlanmış programının dışına çıkacak kadar nerede olabileceğini merak ettim ve sonra kendime bunu bilmeye hakkım olmadığını söyledim. Her şeyin bir yeri olduğu düzenli bir hayat yaşıyordu ve bilmediği bir sözleşmeyle bunu mahvetmezdi.

Ben zorlamadığım sürece.

"Nasıl olsa her şey değişecek. Geçmiş geçmişte bırakalım," diye özetledi Mitchell.

İç çektim. Bunu ben de istedim. Dex'in ondan neden vazgeçtiğini bilmesini istemiyordum. Babam paramızın **ç o ğ u n u** çarçur etmişti ve ben ona bunun ne kadar acı verdiğini, kumar sorunu için yardım bulması gerektiğini, tüm aileye zarar verdiğini söyleyecek kadar güçlü olamamıştım. Her zaman gururlandırmak istediğiniz ebeveyninize *sizi* gururlandırmadığını nasıl söylersiniz?

Tek yapmak istediğiniz onların *yanında* durmakken kendinizi nasıl savundunuz?

Utanmakla kalmadım, aynı zamanda karşı koyamadığım için de utandım.

Babamdan, ailemin durumuyla ilgilenmediğim için utanıyordum. Babam bana defalarca aile meselelerimizi gizli tuttuğumuzu, mali konularda yardıma ihtiyacı olmadığını, bu işi kendimiz halledebileceğimizi hatırlattı.

Ona inanmaya devam ettim. Ya da onlara kendi başıma nasıl bakacağımı bulabileceğime ve bulacağıma dair umuda tutunmaya devam ettim.

Dex'in bu konuda başka bir şey bilmesine gerek yoktu.

Kimse yapmadı. "Geçmiş geçmişte bıraktığımızdan emin olacağım, Mitchell."

"Gelecek yılın sözleşmesini gözden geçirmeye başlayalım mı?"

Ezekiel uğradı ve harika bir teklifi var-"

"Bugün olmaz." Ve asla. Bu, markamı son kez birine devrettiğim zamandı, ama bunu söylemeyi erteleyecektim.

ona istifa etmediğimi söyledim. "Şu anda Dex'le bu konuya dikkat çekmeyelim. Onun da bunun bir parçası olmasını istemiyorum. Sen istiyor musun?"

"Hayır. Hayır. Tabii ki hayır." Mitchell bunu tekrar düşünmekte gecikmedi. I sona erdi ve Ara ile a yeni görev . tutmak Dex'ten gelen sözleşmeler ve daha fazla kararlılıkla Trinity Enterprises olmadan kariyer çalışması.

Açık denizde tek başıma yüzmek korkutucuydu, boğulacakmışım ve annemle babamı da yanımda götürecekmışım gibi geliyordu. Kendimi tek başıma yenilmez hissetmek daha kolaydı. Ancak ailemi düşündüğümde, profesyonel olarak başarısız olma, boğulma veya ölme fikri çok daha etkiliydi.

O hafta çok çalıştım ve bir akşam geç saatlerde bir vokal dersini bitirirken Olive'e bakıp yine tatil köyünün restoranlarından birinde yemek yemek ve bir şeyler içmek isteyip istemediğini sordum. "Geç oldu ama bir şeyler yapmam gerektiğini hissediyorum."

Ya da o çatı katında onunla birlikte olmamam gerekiyordu, bir kapının diğer tarafında çalıştığını ve benimle konuşmadığını biliyordum.

E-postalarımı yanıtladığı dizüstü bilgisayarından başını kaldırdı ve "Tanrım evet. Kesinlikle. Bu akşam İtalyan restoranında yiyelim."

Dex: Basın açıklaması iki hafta içinde. Haber vermem gereken bir asistanınız var mı?

Vay be. Bir "merhaba", "nasılsın" ya da "provan iyi geçti mi?" demedi. Bu iyiydi. Ona ihtiyacım yoktu. Daha önce hiç olmadı, şimdi de beklemiyorum.

Her şeyi Olive'e gönder. İşte iletişim bilgileri.

Dex: Harika. Dışarıda mı yiyorsun?

Saate baktım ve normalde kapıdan içeri girmemden yaklaşık bir saat sonra olduğunu fark ettim. Gözlerimi devirdim.

Etrafımda olmayı umursamıyordum ama nerede olduğumu bilmek mi istiyordu? Bütün hafta konuşmamıştık ve onun hayaletinin etrafımda olduğu bir yerde yaşamaktan nefret ediyordum. Ne anlamı vardı ki?

Ben: Alt kattaki restoranda yemek yiyorum.

Sonra derin bir nefes aldım ve onu davet ederek zeytin dalı uzatmaya çalıştım. Tüm bunlar olurken neden konuşamıyor ve en azından samimi olmayı deneyemiyorduk?

Ben: Yemeğe gelmek ister misin?

Dex: Pek sayılmaz. Aşağıda dört restoran var. Sen hangisindesin?

Davetimi o kadar kolay geçiştirdi ki incinmemek için cevap vermeden telefonumu kaldırdım. Yine de, o gece daha sonra akşam yemeği için ödeme yapmaya çalıştığımda, garson kartımı geri verdi. "Kusura bakmayın. Bay Hardy halleder."

"Bekle. Ne?" Yüzünde sıkı bir gülümsemeyle tamamen siyah bir elbise içinde orada duran sarışın kadına baktım.

"Burada kartınızı alamam. Bay Dex Hardy tesis içinde hiçbir şey için ödeme yapmamanız gerektiğini söyledi."

"Gerçekten mi?" Gözlerimi ona diktim.

Olive yarım saniye kadar gözlerini kısarak kadehine baktı ve "O zaman bir kadeh daha şampanya içsek iyi olur" dedi.

"Yarın fazladan bir provam var, Olive," diye kıs kıs güldüm. "Ah, doğru," diye benimle aynı fikirdeydi. Yine de, bütün hafta boyunca benden uzak durup mesaj atması, beni yine başından savması, ama sonra zaman ayırıp yemek parası ödendi.

Gerçekten kim olduğunu sanıyordu ki?

"Bir şişe şampanya istiyoruz. Elinizdeki en pahalı şişeden." Şimdi biraz özgürleşmiş hissederek ekledim. Sadece nazik olmaya çalışırken beni reddettiği için ona hak verecekti.

Garson kız acele etmekte tereddüt bile etmedi.

Olive güldü ve şöyle dedi: "Frankie ile tüm provaları tamamlamamız gerektiğini düşünürsek bir şişe iyi olur. Bütün o şampanyaya ihtiyacımız olacak." Dudaklarını büktü çünkü Olive de en az benim kadar yaratıcı yönetmenimden nefret ediyordu.

"Sen harika bir kişisel asistansın." Başımı salladım ve şakayla karışık onu değerlendirdim. "Burada benimle birlikte içerek Trinity'deki kariyerimi ilerletmeme gerçekten yardımcı oluyorsun."

Gülümsedi çünkü şaka yapıyor olsam bile ciddi olduğumu biliyor olmalıydı. "Dürüst olmak gerekirse, üniversite derslerim ve senin asistanlığın olmasaydı, tüm lanet sözleşmen boyunca içtiğimizi söyleyebilirdim."

İçimden fişkıran kıkırdamaya engel olamadım. "'Sarhoş Keelani Kariyerine Nükleer Bomba Atıyor.'"

"Dönen ve ayrılmak isteyen ilk çocukluk yıldızı olmazdım." Omuz silkti. "En azından seni cehenneminden çıkarırız."

İçimi çektim. "Ama o zaman halkla ilişkiler kariyerini uçurumdan aşağı fırlatmış olurduk."

Tırnaklarına baktı. "Ben olsam başka müşteriler bulurdum. Bu yüksek lisans programını bitirdiğimde, umarım daha fazlasını bulurum." Olive benden daha gençti ve gazetecilik ya da medya yönetimi alanında yüksek lisans yapıyordu. Şu anda hatırlayamıyordum çünkü bir çok kez bölümden bölüme atlamıştı. Tek bildiğim onunla birkaç yıl önce bir partide tanıştığım ve kendisinin de bir yıl güzellik okuluna gittiğini söyleyerek saçımı düzeltmeme yardım edecek kadar nazik olduğuydu.

Ertesi gece ondan saçımı tekrar yapmasını istedim ve gerisi tarih oldu. "Mitchell ve Ezekiel'in yeni bir sözleşme için bastırdıklarını söylemiş miydim?"

"Ve sen hayır diyorsun. İsa. *Ezekiel*." Kadın titredi. "O çakal sürüngele nasıl başa çıkıyorsun bilmiyorum."

Onun hiçbir fikri yoktu. Arkadaşlarımdan hiçbiri bilmiyordu. Bazen arkadaş olmak, arkadaşlarını acıdan korumak demekti.

hayatınız onlara zarar verebilir.

"Pek ortalıkta görünmüyor." Kafamı kaldırdım ve garsonun getirdiği şişeyi aldım. İkimize de bol köpüklü şampanyadan bolca doldurdum. "Her neyse, onu mümkün olduğunca oyalıyorum. Bunun şerefine ve altı ay boyunca onların parasıyla burada olmamızın şerefine."

Bardağını tokuşturdu ve bir yudum içti. "Teknik olarak bu senin paran, Keelani. O plak şirketine olan borcunu on kat fazla ödedin. Ve benim de gelmem için mücadele ettiğini biliyorum."

Olive'e söylememiştim ama kendi kişisel asistanımı getirmek için nasıl ısrar ettiğimi öğrendiğinden emindim. Plak şirketinin en yakın arkadaşlarım da dahil olmak üzere etrafımdaki kişileri bile kontrol etmeye çalışması beni çileden çıkarıyordu. Yine de bu konuda acımasız olmamak için elimden geleni yaptım.

Onun yerine, dışarı çıkmadan önce üzerime geçirdiğim küçük siyah elbisemin içinde kıpırdandım. Kumaşı inceydi ama oturduğumda kıvrılıyor ve bacağımı istediğimden çok daha fazla gösteriyordu. Son bir kez aşağı ittim ve kimsenin nasıl yukarı kalktığını görmediğinden emin olmak için etrafıma bakındım.

"Kee, bir ısı merkezindeyiz, unuttun mu?" Olive kaşlarını kaldırdı. "Paparazziler için endişelenmene gerek yok. İzin almaları gerek."

İnsanlar HEAT'in özel imparatorluğunun bir parçası olmak için yüz binlerce dolar ödüyordu. Buradaki herkes benim statüm hakkında o kadar endişeli değildi ve bir şekilde bu beni biraz daha rahatlattı. Yine de. "Evet, bilmiyorum. Gidelim mi?"

"Çok güvenli bir tatil köyünde, restoranın köşesinde oturuyoruz." Arkadaşım elimi tuttu ve sanki endişemden bir parça çalabilirmiş gibi sıklı. "Nefes al kızım. Burada iyiyiz."

"Yani, dışarıda mı kalmak istiyorsun?" Hâlâ onun ya da yanımdaki herhangi birinin güvenliği için kendiminkinden daha fazla endişeleniyordum. Bir süredir

daha önce bir iki kez bombardımana tutulmuştu. "İstersen süite geri dönebiliriz?"

"Dex ile çatı katı mı?" Kıkırdadı ve sonra başını salladı. "Hayır, teşekkürler."

Tam o sırada telefonum çaldı ve gelen mesaja bakarken bana bir dakika izin vermesi için mırıldandım.

Dex: Ne zaman evde olacaksın?

Öyleydi o Ciddi misin? I kaşlarını çatı
ve sonra parladı at ekran. Sanki
umursaması gerekiyormuş gibi.

Ben: Bilmiyorum. Fark eder mi? Dün gece ben uyuduğumda evde değildin.

Bana mesaj atabilirdin.

Ben: Gerek görmedim.

Dex: Neredesin?

Ben: Arkadaşlarımla birlikte olmaktan keyif alıyorum.

Dex: Kardeşimle birlikte misin?

Ben: Ciddi misin? Kıskançlığın sebepsiz yere ortaya çıkıyor.

Dex: Soruya cevap vermezseniz daha çok görünür.

Gerçekten nişanlı olmadığınızı biliyorsun. Sana cevap vermiyorum.

Dex: Kee, bugün havamda değilim. İşte uzun bir gün geçirdim. Cevap ver bana.

Ben: Uyu ve sahte nişanlın için endişelenmeyi bırak.

Dex: Kardeşimle dışarı çıktığın için seni cezalandırdığımda sahte hissetmeyeceksin.

Dex: Ne zaman evde olacağını söyle. Basın açıklamasını konuşmamız gerek.

Telefonuma homurdandım, benden bir şeyi nasıl bu kadar kolay alabileceğini düşünmesine, bunun basınla ilgili olduğunu sanmasına.

"Cennette sorun mu var?"

"Tam bir pislik," diye homurdandım.

"Dex sana mesaj mı atıyor?" diye sordu ama telefonumu susturup bilinçli ve kasıtlı olarak cevap vermediğim için onun sorularını düşünemeyecek kadar meşguldüm.

"Benimle bunu kabul ettiği için onun emrinde olduğumu sanıyor. Ve yine de biz-" Kendimi durdurdum. Birlikte yattığımızı kimseye söylememiştim.

Olive'in bal rengi gözleri büyüdü. "Ne yaptığından beri?"

"Hiçbir şey."

"Yüzün kızarıyor." Yanaklarımı işaret etti. "Hâlâ mı- Hâlâ mı-?"

"Bu konuda konuşma!" Ona başımı salladım. Sonra biliyordum ki -çünkü o çok yakın bir arkadaşındı ve güvenilebileceğim birine ihtiyacım vardı- her şeyi ağzımdan kaçıracaktım. Bu yüzden dedim ki, "Eğer bunun hakkında konuşursak-"

"Aman Tanrım, bekaretini Dex Hardy ile kaybettin ve bana söylemedin. Hemen şimdi söyle."

Biz de şampanya içtik. Çok fazla. Ve ona o geceyle ilgili her şeyi anlattım.

"Hâlâ sana aşık."

"Eğer bu doğruysa, neden benimle yatma ve bildiği her şeyi bana öğretme fırsatını değerlendirmiyor?"

"Çünkü seni kendinden koruyor." Gözlerimi şaşkınlıkla kıstığımda ellerini havaya kaldırdı. "Merhaba. Senin bir seks sembolüne dönüşmene yardım etmeyeceğini, sesinin bundan daha iyi olduğunu söyledi."

Gözlerimi devirdim. "Demek istediği bu değildi." Peki bu neden kalbimi sızlattı? "Her neyse, benimle neredeyse hiç konuşmuyor. Sanırım sadece birbirimizi nasıl şeytan çıkaracağımızı düşünüyoruz."

"Madem öyle diyorsun," diye şarkı söyledi. "Hadi sizi süitimize geri götürelim."

İnsanların beni izlemesi konusunda normalde duyduğum endişeyi kaybetmiştim. Çok fazla şampanya içmiştim ve arkadaşımınla birlikte olduğum için endişelerimi bir kenara bırakmıştim. Çatı katına çıkana kadar kıkırdadık ve saatimi asansöre kaydırduğımdaya ciyakladı.

"Süslü."

"Aptalca." Omuz silktim.

"Dürüst olmak gerekirse, bu muhtemelen gerekli. İkiniz de büyük isimlersiniz. Mahremiyeti kabul edin ve tadını çıkarın." Beni dürttü ve sonra kolunu belime doladı. "Buraya geldiğimiz için mutluyum, Kee. Bu senin için iyi olacak."

Her nasılsa, Olive her şeyi bilmese bile, üzerimden bir yük kalktığını anlayacak kadar biliyordu. "Evet, sanırım öyle."

"Benimle her şeyi paylaşmıyor olabilirsin ama mücadele ettiğini biliyorum. Bunu atlatacak kadar güçlüsün. Bunu başarabilirsin. Kimsenin sana yeterince güçlü olmadığını söylemesine izin verme. Bir kadının gücünü bilmiyorlar."

Ona sarılırken hüngür hüngür ağlayan bir karmaşaya dönüşmemeye çalıştım. "Yarın görüşürüz."

Ona el salladım ve çatı katına girmek için parmak izimi kullanmak üzereydim ama ben daha denemeden kapı açıldı.

"Nişanlınız size ne zaman evde olacağınıza dair mesaj attığında ona cevap vermemeye mi niyetlisiniz?"

On Dokuzuncu Bölüm

DEX

Saatlerdir yoktu. Arkadaşlarıyla yemeğe gittiğini biliyordum. Ya da en azından öyle demişti. İnsanların birlikte oldukları kişiye nasıl körü körüne güvenmeleri gerektiği beni aşırıyordu. Komik olan, daha önce hiç umursamamış olmamdı.

Sadece onunla yaptım.

Sarmalın içinde olduğumu biliyordum, çünkü hangi restoranda olduğunu öğrenmek için bütün restoranları aramayı düşünmüştüm. Hepsine onun hiçbir şey için ödeme yapmayacağını zaten bildirmiştim ama şimdi de onu takip etmelerini mi istiyordum? Kontrolümün elimden kaydığını hissetmekten nefret ediyordum, lanet kameraları açıp kontrol etmek istememden nefret ediyordum. Ve neredeyse bunu birden fazla kez yapacaktım. Bunun yerine olgun davrandım. Mesaj attım. Sonra da tehdit ettim.

Ve beni görmezden geldi.

Neyse ki, bir restoranda hesabımdan on bin dolardan fazla harcadığı için bir uyarı aldım ve o zaman nerede olduğunu biliyordum. Yine de kışının görünmesini beklerken koridordaki kameraları izlememe engel olmadı.

Saatler sürmüştü.

"Beni mi bekliyordun?" Küçük siyah elbisesiyle yanımdan geçti. Kumaş o kadar inceydi ki, meme uçlarının altından kabardığını hemen görebiliyordum. Onu mutfağa kadar takip ettiğimde, elindeki küçük

debriyaj, kıcı çok akıcı bir şekilde sallanıyordu. Sanki üzerinde hiç elbise yokmuş gibiydi.

"Çalışıyordum."

Mırıldandı ve belini bükerek dirseğini tezgâha dayadı ve bana bakarken çenesini eline dayadı. "Yedi gün yirmi dört saat çalışıyor musun?" Gözleri puslu bir parıltıyla parlıyordu ve beni sorgulama şeklinden anladığım kadarıyla gereğinden fazla içmişti.

"Vegas'taki bir tatil köyü ve kumarhane kendi kendini idare edemez," diye hatırlattım ona. "Her gece etrafta dolaşıp arkadaşlarla kaynaşamam. HEAT üyelerinin kendilerini güvende ve emniyette hissetmelerini sağlamam gerekiyor. Orada elli bin dolar değerinde içki içiyorsanız bunu yaptığınızı tahmin ediyorum, değil mi?"

Gözleri büyüdü. "Elli bin mi? Ne? Kesinlikle mümkün değil. Hemen restorana gitmeliyiz."

Kapıya doğru döndü ama onu durdurdum. "Ne içiyordun?"

Arkasını döndü. "Şey, az önce en pahalı şişeyi söyledim..." Gözleri şimdi bana dikilmişti. "Sakın bana burada elli bin dolar değerinde şişelerin olduğunu söyleme, Dex. Sakın."

"Tabii ki biliyorum."

"Bu çok saçma!" Topuklarının üzerinde yalpalayarak ellerini teatral bir şekilde havaya kaldırdı. Sonra kollarını göğsünde kavuşturdu ve kıkırdamaya başlamadan önce dudağını ısırdı. "Özür dilerim derdim ama restoranınızda bu kadar saçma fiyatlı bir şişe bulundurmak sizin hatanız."

Kıkırdaması kahkahaya dönüştü ve ben de ona katılmamak için kendimi zor tuttum. Belli ki çakırkeyifti ve uzun zaman önce bana her zaman yaptığı iğnelemelerden birazını yapacak kadar özgür hissetti. "Burada önemli misafirlerimiz var-"

"O kadar da önemli değil." Derin bir nefes aldı ve gülme krizinden dolayı gözlerinden akan yaşları silerek ayılmaya çalıştı. "Peki. Belki de önemli misafirleriniz vardır. Ben de

şampanyalarını içtiğim için özür dileyecek misin? Faturaya gelince, eğer ihtiyacınız varsa maaşımdan kesebilirsiniz."

"İhtiyacın var mı?" Kim olduğumu sanıyordu ki? Neden üzgün olduğumu anlıyor muydu? "Elli bine ihtiyacım olduğunu mu düşünüyorsun? Tanrım, benim için pahalı değil ve kim nişanlımdan daha önemli bir misafir olabilir ki? İstedığın kadar harca. Umurumda değil. Ama bana mesaj atmadığın zaman umurumda oluyor."

Omurgasını nasıl dikleştirdiğini gördüm. "Ben eğlenmekle meşguldüm, sen de bizi güvende tutmak için bütün gece çalışman gerektiğinden aşağı inemeyecek kadar meşguldün sanırım."

"Peki kendini güvende hissettin mi?" Bu noktada neden sormak istediğimi bile bilmiyorum.

Sanki bu bir tür sınavmış gibi gözlerini kısarak bana baktı. "Kendimi biraz güvende hissettim."

Duymak istediğim şey bu değildi. On beş yıl önce ondan aldığım gibi övgü ve güven istiyordum. "İnsanların binaya girebilmek için kimliklerini okutmak zorunda olduklarının farkındasın, değil mi?"

Hiçbir şey olmamış gibi omuz silkti.

"Kamera sistemi, sadece slotları oynayabilmek için patentini aldığım bir yazılım olan yüz tanıma özelliğine sahip."

"Geçen gece penny slot oynadım."

"Yüzünün sistemimde olmadığını mı sanıyorsun?" Alay ettim. "Onu inşa ettiğim andan beri sistemimde."

"Neden?" diye fısıldadı.

"Çünkü Kee, eğer benim tesislerimden ya da binalarımdan birine girecek olsaydın, bana haber vereceklerdi ama seni durdurmayacaklardı. Bu işi bana bırakacaklardı."

Gözlerini devirdi ve tüm vücudu hareketle birlikte sallandı. "Tabii ki sırf bana kin besleyebilmek için bir sistem kurdun. Bu kadar uzun zaman önceki nefrete tutunmak nasıl bir duygu?"

"Bunu aşmaya doğru ilerliyormuşum gibi hissediyorum." Daha fazlasını teklif etmedim çünkü doğru yönde ilerlemediğimden emindim.

"Peki." Aramızdaki gerginliği bir kenara bıraktı ve artık tezgâha yaslanmamak için doğruldu. "Bütün bunları söylediğine göre, sanırım senin tatil köyünde kendimi biraz daha güvende hissediyorum."

"O zaman yapmam gereken daha çok iş var çünkü 'biraz' yeterince iyi değil."

"Bu benim-" Sanki bana bir şey söylemek için çakırkeyif halini düzeltmeye çalışıyormuş gibi durdu. "Bazen paranoyaklaşıyorum, biliyor musun? Bunun seninle bir ilgisi yok."

Geçen gece onu koridorda etrafını kontrol ederken görmüştüm. "Bunu daha fazla açıklamak ister misin?"

"Oteliniz güvende." Gözleri pencereden dışarıya, şehre doğru kaydı. "Eminim her şeyi çözmüşsünüzdür."

Öyle düşünmek istiyordum ama Bane ve ben olmaması gereken aksaklıklarla uğraşıyorduk ve bunlar çok tesadüfiydi - bu da hiç de tesadüfi olmadıkları anlamına geliyordu. Şakaklarımı ovuşturdum çünkü gün zaten çok uzun sürmüştü. "Anlayamadığım şey, birlikte olduğumuzu nasıl açıklamak istediğin. Bu yüzden sana bu gece mesaj attım."

"Tabii ki mesaj atman için başka bir neden yok," diye homurdandı ve alt dudaklarını büzdü.

"Başka bir nedeni olmalı mı?" Milyonlarca nedenim vardı. Bu gece ona mesaj atmak için bir tanesine karar vermeden önce hepsini zihnimde evirip çevirmiştim.

Bu hafta her gece eve geldiği saatte evde olmasını istiyordum, o saatte kapıdan girmesi gerektiğini aklıma not etmiştim. Onu benden başka kimseyle istemiyordum. O benim nişanlımdı ve nişanım benimle yemek yemeliydi. Artık gerçekten benim olmadığını düşünürsek, bunların hiçbiri mantıklı değildi.

"Hayır. Elbette medya boyutunu da düşünmemiz gerekiyor ama muhtemelen en iyisi bunu halkla ilişkiler ekiplerinin halletmesi." O

buna boyun eğmiş gibiydi.

"Bu senin markan." Kaşlarını kaldırdı. "Söz hakkı istemiyor musun?"

"Dex, normalde söylediklerim halkla ilişkiler katmanları tarafından geçiştirilir ve-"

"Şimdi size soruyorum. Açıklamanın ne olmasını istersiniz? Bizim nasıl görülmemizi istersiniz?"

"Seçimi benim yapmamı mı istiyorsunuz? Nasıl karşılanacağına dair veri noktalarını çalıştıracak durumda değiliz ve-"

Normalde ona katılırdım. Bu sistematik ve iyi bir pazarlama yaklaşımıydı, ama birdenbire sırf onun fikrini duymak için farklı bir yöne sapmak istedim. "İstedığınızı elde ettiğinizde hangi veri noktalarına ihtiyaç duyarsınız?"

"Dex, her ne kadar çoğu kız Hardy kardeşinden nişan yüzüğü almak istese de..." Kutunun hâlâ durduğu komodine baktı. "İstedğim bu olduğundan değil." Bunu söylerken kıkırdadı ve sonra bir eliyle ağzını kapattı. "Özür dilerim."

"Nişan yüzüğünü beğenmedin mi?"

"Çok fazla içtim. Sadece saçmalıyorum. Yüzük çok güzel."

"Ama sen değilsin." Bunu biliyordum. Penelope'ye bu nedenle dışarı çıkıp en gösterişli mücevher parçasını almasını söylemişim.

"Seçici bir zevkim var."

Yapmadı. Bu gerçek olsaydı onun tercihinin ne olacağını biliyordum. "Muhtemelen mor taşlar istiyorsun Elmas. Bu düğün bant olur olmak katı altın çünkü

I Biliyorum sen Nefret Gösterişli, Şatafatlı şeyler. Diğerini en sevdiğin şey olsa bile muhtemelen zar zor giyersin." Yüzüne yayılan gülümseme tembel, samimi ve rahattı. "Ah, benim Dex Hardy'm hâlâ i ç e r i d e ," dediğinde bir an için kendimize döndük. O adam ki benimle ilgili her şeyi biliyor." "Ne yazık

ki," diye homurdandım.

Başını sallayıp gözlerini kaçırmadan önce bir kez, sonra iki kez gözlerini kırptırdı. Aramızda bir bariyer oluşturunuyordum ve

Bunu biliyordum. Yapmak zorundaydım, yoksa yine onun için kaybolacaktım. Kaçınılmaz olarak şöhreti takip edecekti. Tamamen yok olurdu. Bu tekrarlayacağım bir döngü değildi.

"Doğru." Derin bir nefes aldı. "Medyanın bir hikayeye ihtiyacı var ve bizim aşık olduğumuzu, nişanlı olduğumuzu ve birlikte büyüüp olgunlaştığımız için müziğimin değiştiğini görmeleri gerekiyor."

"Bu açıklama mükemmel görünüyor," diye kestim sözünü. "Bırakın halkla ilişkiler ekipleri bununla ne yapacaklarsa yapsınlar. Bir ya da iki hafta içinde yayınlayabilirler."

Kee kaşlarını çatı ve yüksek topuklu ayakkabılarıyla oturma odasında volta attı. "Bütün bunları sadece sen mi yapıyorsun?"-şehre doğru el salladı

-"ve geri tepmesini ya da yankılarını düşünmüyorlar mı? Önümüzdeki birkaç ay boyunca bunu nasıl çevirecekler? Bir şey işe yaramazsa, bunu nasıl idare edeceğiz?"

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve onun halıda ilerleyişini izledim. Bacakları çok uzundu ve elbisesi attığı her adımda daha da yukarı kıvrılıyordu. Kardeşimle dışarı çıkmış, eğleniyor, konuşuyor, ben onun şu anda kim olduğu hakkında hiçbir şey bilmezken onun hakkında daha fazla şey öğrenmesine izin veriyordu. Onu o lanet elbisenin içinde izlemesine izin veriyordum.

"Bu tesisin güvenliği gibi gerekli olan şeyleri göz önünde bulunduruyorum. Gazetelerde ne yazdıkları umurumda değil ve basının bayram etmesi benim işimin bir parçası değil."

"Bu güvenlikle ilgili değil. Hayranlarıma bir serap sunmak ve buna inanmalarını ummakla ilgili."

"Eğer doğruysa bu bir serap değildir. Sen değiştin. Gerçek sesinizin ortaya çıkmasını istiyorsunuz."

"Ama biz gerçek değiliz!" Ellerin havaya kaldırdı ve sonra kalçalarının üzerine koyarak bana baktı. "Nişanlı değiliz ve kimse bizi birlikte görmedi. Aşık gibi davranamayız. Benimle neredeyse hiç konuşmuyorsun, şey dışında..."

"Ne zaman hariç?" Söylediğini duymak istedim.

Çenesini kaldırmadan önce yanaklarındaki pembe allık neredeyse kırmızıya dönüştü. Sonra tabağa doğru adım attı.

onu yemledi. "Birlikte uyuduğumuz geçen gece hariç. Bu bir felaket olacak. Artık öyle bir şey yapmıyoruz. Besbelli. Benimle yemek bile yemiyorsun!"

"Seni becermek için seninle yemek yememe gerek yok, kalp kırıcı. Bunu ikimiz de biliyoruz."

"Eğer beni becerme şansın olduğunu düşünüyorsan yaparsın." Döndü ve adımları hiç duraksamadan yürümeye başladı. Artık ateşe ateşle karşılık vermeye hazırды.

"Eğer durum buysa, eve gelmemi istemeliydin."

Dönüp bana baktı ve gözlerimin içine dik dik bakmak için volta atmaya devam etti. "Neden? Sen kendi duygularınla uğraşıp benimkileri karıştırırsın diye mi? Kariyerim ve hayatım bu süreçte çözülürken geçmişimizin uçlarını düzgün bir fiyonkla sarıp atabilesin diye mi?"

Nefesi hızlı geliyordu ve gözleri vahşi görünüyordu, sanki bir felakete doğru gidiyordu ve nasıl duracağını bilmiyordu. Kee korkmuştu, muhtemelen benim kadar korkmuştu.

"Senin kariyerin ve hayatın benim sorunum değil," diye ağzımdan kaçırđım. Söylediğim yanlış bir şeydi. Yıllar boyunca onu nasıl bölümlere ayırdığıma, her şeyi nasıl bölümlere ayırdığıma dair ani bir tepkiydi.

Başını salladı ve hışımla yatak odasına gitmeden önce küçük bir eliyle saçlarını taradı. Yani, benim yatak odama.

Sikeyim.

Peşinden gittim ve onu orada elbisesinin arkasını sarsak hareketlerle ve lekeli bir yüzle çözerken buldum. Gözyaşlarını sildiğini biliyordum ve o anda özür mü dilemeliydim yoksa görmemiş gibi mi davranmalıyđım bilemedim. Arkasından yaklaştım ve mırıldandım: "Sen ve şu lanet olası ipler. Sana yardım edeyim."

"Yardıma ihtiyacım yok," diye homurdandı dolabımın solundaki uzun aynaya bakarken. Orada o kadar çok durmuştım ki

Bazen tek başıma, kravatımı düzeltirken, kendime bakarken ya da başka bir kadınla bana bakarken.

Çoğu gün orada durduğumda hiçbir şey hissetmiyordum. Onunla birlikte, birini özleme ve onun geri dönmesi hissi beni öyle bir sarstı ki, muhtemelen gözlerimden de yaşlar gelmeliydi. "Hayatımda başka birinin olmasına alışkın değilim, Kee."

Parmaklarımı ipin etrafından dolaştırdım ve sırtında gezdirdim. Nefes nefese kaldı ve tüylerinin hemen diken diken olduğunu gördüm. Yine de, "İki yıldır bir kız arkadaşın vardı" diye cevap verdi.

İpleri çözmek yerine gevşekçe oynadım ve dudaklarının dokunuşumla nasıl ayrıldığını, meme uçlarının nasıl sıkılaştığını izledim. "Sana söyledim, eski sevgilim bir kız arkadaştan çok bir oyuncaktı. Birbirimize olan bağlılığımız hiçbir zaman belirli bir süreye yayılmadı ve benden hiçbir şey beklemiyordu. İnsanlara sebepsiz yere yardım etmem. Ben böyle biri değilim."

Kee yutkundu ve mırıldandı, "Artık senin oyuncağın kadar iyiyim. Beni unutman aslında beni sisteminden atman anlamına geliyor, değil mi?"

Sözleri beni yanlış şekilde etkiledi, aslında beni önce çürümeye terk etmişken beni kurban değil de canavar gibi gösterdi. "Geçen gece gemideyken şimdi buna çok karşıymışsın gibi konuşuyorsun, Kee. Hoşuna gitmişti."

Yanağını çiğneyerek kafasından geçen fikirleri gördüm. "Sanırım ikimiz de bundan faydalanabiliriz. Dediğim gibi, daha fazla deneyime ihtiyacım var-"

"Cinsel deneyimimizi satmana yardım etmiyorum-"

"Bu sadece seks değil. Bu sadece... yaşamak. Ben yaşamadım, Dex. Benden ne isterlerse onu yapıyorum. Hakkında yazacağım şey benim deneyimim. Kalbim, ruhum. Esasen sen bana bunu nasıl kullanacağımı öğretiyorsun. Hem zaten kameralar için birbirimize gireceğiz."

Kameraları siktir et.

Söylemek istediğim şey buydu ama o zaman bana doğru eğildi. Sikim ona süründü ve kendimi kontrol edebilmek için zorlandım. Günlerdir onun için sertleşmişim, bekaretini aldıktan hemen sonra onu tekrar istemenin kaçınılmazlığından kaçınmaya çalışıyordum.

Birden döndü ve o canlı menekşe gözleriyle bana baktı. Sonra elbisesini kalçalarına kadar indirdi ve göğüslerinin ortaya çıkmasına izin verdi. "Öyleyse öğret bana."

Yatağımın yanında duran ona bakarken "Becer beni," diye fısıldadım. "Kee..."

"Beni yalvartmayın."

"Bu gece çok fazla içtin." "Neredeyse ayığım.

İstersen yalvarırım."

Bana bir adım daha yaklaştı ama ben bir adım geri attım. "Tanrım, yalvarman gerektiğini söylemek istiyorum, Kee. Ama şimdi zamanı değil."

"Bunu hak ediyorum," diye mırıldandı. Sonra bileğimi tuttu ve yanağına götürdü. "Bir keresinde bana sahiptin." Bir adım daha yaklaştı ve elimi köprücük kemiğine, göğsüne, aşağıya, aşağıya, göğsünün tepesine doğru sürükledi. Şımardım çünkü kendimi durduramıyordum. Onun yumuşak teninin hissinde kaybolmuştum. Başparmağımla meme ucunu daire içine aldığımda inledi ve elleri gömleğimi kavramaya gitti. "Beni tekrar al."

Başımı salladım. "Çok fazla iyilik yapıyorum ve karşılığında hiçbir şey alamıyorum."

"Karşılığında ne istiyorsun?" diye fısıldadı ve sikim pantolonumun içinde zıpladı.

"Biliyor musun, birkaç gece önce odamı ele geçirdiğin ve kardeşimin seni neredeyse soymasına izin verdiğin için sana bağırıyorm olmalıydım. Bu gece gidip onunla takıldığına hâlâ inanamıyorum." Hayal kırıklığına uğradığım her şeyi itiraf ederken neredeyse hipnotize olmuşum.

Beni daha yakına çekti ve gözleri kapalıydı. "Seninle yatakta olmak yerine arkadaşlarımla dışarıda olmam seni rahatsız ediyor mu?"

Ona hemen cevap vermedim.

"Bunun için beni cezalandır. Bana ne yapacağını göster. Bunu istiyorum, Dex."

Bana yaptıklarını hissedebilsin diye onu kendime çekmek için bir parmağımı beline dolanan elbisenin içine daldırdım. "Bu kadar dayanıksız bir elbiseyle iç çamaşırı mı giyiyorsun?"

"Kontrol et ve gör." Nefesi şimdi daha hızlı geliyordu. Zaten kırılgan ve kuru olan rezervlerime benzin döküyor, beni kışkırtıyordu. Sanki kibriti yakmış ve fırlatmış gibiydi.

"Seni tanıyorsam, muhtemelen hayır." Kumaşı kıvırdım ve haklı olduğumu gördüm. Kukusu çıplaktı ve kalçasından aşağıya uyarılmışlık damlıyordu. "Kee, birlikte geçireceğimiz ilk hafta için bile iyi bir nişanlı olamıyor musun?"

Onu azarlamak zaten yanmakta olan alevleri körüklemek gibiydi. "İyi olmak istemiyorum" diye fısıldadı.

Onun hakkında bunu zaten biliyordum. Özgür olmak istiyordu ve özgür olmak iyi ya da kötü olarak değerlendirilmiyordu. Özgür olmak, ahlaki değerlerin hiçbiri hakkında endişelenmediğiniz anlamına geliyordu.

Parmağımı seksinin üzerinde gezdirdim ve ona "Burası benim yatak odam" dedim.

"Emin misin?" Başını salladı. "Bütün eşyalarımınla dolu. O benim."

"Benimle alay etmekten başka doğru yönde bir adım bile atamıyorsan benimle nasıl uyum içinde yaşamayı düşünüyorsun?"

"Zaten mükemmel hayatında küçük bir kesintiye ihtiyacın var." Ben onu yavaşça çalıştırırken inledi ve kalçalarını elimin üzerinde salladı. Bu ona bir zevk armağanı değildi. Zevkin acı olabileceğini, sinir bozucu olabileceğini, düpedüz çileden çıkarıcı olabileceğini öğrenecekti.

Parmaklarımı yavaşça önce klitorisine sonra da girişine sürttüğümde amı parmak uçlarımı kapladı, ona istediğini vermedim. "Evimde olman yeterince yıkıcı. Burada sarhoş bir halde benim için yalvarıyor olman dayanma gücümün sınırlarını zorluyor."

"Bu ne sen istedim. Sen sordu Ben içincanlı
Burada.

Talep etti."

"I Yapma. istiyorum sen Burada. I
sana *ihtiyacım var* Burada. Burada
bir fark."

"Ne fark eder o zaman? Bana neden ihtiyacın var?"

"Böylece seni sistemimden sonsuza dek çıkarabilirim."

Sadece bir soruya cevap verdim ama diğerine vermedim.

Sonra, ben

Elimi çektim ve "Elbiseni çıkar" dedim. "Ama hâlâ
giyiniksin," diye dudak büktü.

"Bebeğim, şu anda sana kendini iyi hissettiriyorum. Bunun
için kıyafetlerimi çıkarmama gerek yok."

Sikime baktı. "Bu bana olan ihtiyacını gidermene nasıl
yardımcı olacak? Benden bıkana kadar sevişmek istemiyor
musun?"

"Bekaretini çoktan bozdum, kalp kırıcı. Şimdi, adımı tekrar
tekrar haykırmanı duymak istiyorum. Bu beni tahrik ediyor.
Elbiseni çıkar ve yatağa uzan."

Önce dudaklarını yaladı ve elbisesini çıkarırken bana
baktı. Sonra mırıldandı, "Gömleğini de çıkarıyor musun?"

Geçen sefer tişörtümü çıkarmaya çalışmıştı ama ben
kaçınmışım. Kaburgalarımda anlayacağını bildiğim şeyi
şimdi de ondan saklıyordum. Yıllar boyunca kendime
dövmeyi yeniden yaptıracağımı söylemişim ama bir türlü
cesaret edememişim. Ona başımı salladım ve "Önce yatağa
geç" dedim.

Beni dinleyip yavaşça yatağa uzandığında, onu
yanlamasına sikmek için pantolonumun kemerini çözmemek
için kendimi zor tuttum. "Ellerini başlığa yasla, bebeğim."

"Ne için?"

"Bacaklarının arasında beni hissetmenin nasıl bir şey
olacağına hazır ol. Arkanda bıraktığın adam."

"Dex-"

Yatağın altına doğru ilerledim ve bacaklarını ayırarak
amının parladığını, pembeleştiğini ve şiştiğini gördüm.

Ben. "Seni boşalttığımnda nişanlının adını bağırdığından emin ol. Yüksek sesle."

Bana yapacağını söylemesini beklemedim. Vücutlarımızın birlikte iyi çalıştığını bilecek kadar kendime güveniyordum. Benim için ve sadece benim için çığlık atacaktı. Uyarılmasının tuzlu-tatlı karışımını tattım ve amina doğru inledim. Titremesini, bacaklarının sanki bütün gece beni rehin tutacakmış gibi kulaklarıma kenetlenmesini seviyordum.

Klitorisini emdim ve çözülmeye yaklaştıkça ağzımda nasıl şiştiğini hissettim. Yine de ellerini üzerinde tutuyor, yatak başlığının büyük ahşap direklerine doğru bastırıyordu. Sağlam bir yatak istemiştim, tutkunun gücüne dayanabilecek bir yatak ve şimdiye kadar iyi iş çıkarmıştı.

Yine de bu altı ayın bunu test edeceğini hissediyordum çünkü Kee bundan sadece zevk almıyordu, bunu arzulayacağını görebiliyordum. Seksini dilime doğru daha da bastırmak için yatak başlığına yaslanışından bunu anlayabiliyordum. Onun en hassas bölgesini kabaca yaladıgımda ne kadar ıslak olduğunu duymak hoşuma gidiyordu. Kıçının yanaklarını kavradım ve dilimi içeri soktum. Başka hiç kimsenin sahip olmadığı kısımlarını tatmak istiyordum. Kimsenin giremediği yerlerde yaşamak istiyordum. "Bu amcık sadece isteyecek, değil mi?" demek için hava almaya çıktım.

Durduğum için öfkeyle açtığı gözleri vahşiydi. "Her neyse, Dex. Sadece, lütfen."

"Söyle."

İnliyordu, başı sanki serbest kalmak için can atıyormuş gibi ileri geri sallanıyordu. Saçlarının etrafına yayılmış olmasına bayılmışım, bu da onu mükemmel bir şekilde çözülmüş gösteriyordu.

"Sadece beni istediğini söyle, Kee. Bunu duymam gerek."

Bunu bana tekrarlarlarken neredeyse homurdandı ve ben de klitorisini emmek için tekrar daldım, bir parmağımı yavaşça seksine soktum, bugün dilimden daha sert ve daha uzun bir şey alıp alamayacağını test ettim. Yaptığımda, o

yüzünü buruşturmak yerine inledi. "Ne kadar açgözlü bir amcık. Birkaç gün önce yara aldıktan sonra bile nasıl istediğine bak."

"Dexton Hardy, lütfen. Sadece bunu almama izin ver. Bana istediğimi ver."

"Yapmalıyım. Yapmamalı mıyım? Senin gibi güzel bir kız yatağında. O benim, bunu biliyorsun değil mi? Üzerinde mor yatak örtün olsa da, arkadaşlarını yatak odama davet etsen de, orası hâlâ benim."

"Tamam. Umurumda değil. Oda senin olsun. Sadece *lüt fen*."

Bir parmağımı daha soktum ve klitorisini ağzımda yuvarladım. "Dinlemenı seviyorum, Kee. Bu ilişkiyi yürütmek için ihtıyacımız olan şey bu."

"Daha hızlı, Dex. Daha fazlasına ihtıyacım var. Sana ihtıyacım var."

Bunca yıldan sonra bana ihtıyacı olduğunu söylemesi çok fazlaydı. "Bana ihtıyacın yok. Sadece rahatlamak için bir şeye ihtıyacın var."

"Hayır, sana ihtıyacım var," diye inledi.

"Beni tanıyor musun, Kee? Artık neyi sevdiğimi bile bilmiyorsun."

"Bunu biliyorum. Bana göstermeni istiyorum. Şimdi göster. Bana her şeyi göster."

Elim kalçasını çok sert kavırıyor, kontrolümü kaybettiğimi gösteriyordu. Sadece bir haftadır birlikteydik ve onunla başa çıkabileceğimden, bunu kaldırabileceğimden emin değildim.

"Beni istiyorsan, o zaman göreceksin. Ve gördüğün şeyden hoşlanıp hoşlanmayacağını bilmiyorum."

Bana baktı, güzel gözlerinde kararlılık parlıyordu. "Göster bana."

Yirminci Bölüm

KEELANI

Sabah pişman olurum. Bunu biliyordum. Yine de alkol beni özgürleştirmişti ve hemen o anda onun her santimini istiyordum. Benim iyi olmaktan kurtulmaya ihtiyacım olduğu gibi onun da kontrolü kaybetmeye ihtiyacı vardı.

Bunu örtbas edebileceğini düşündü. Beni sisteminden çıkarıp gidebileceğini düşündü ama ben ruhlarımızın derinliklerine inmek ve yıllar boyunca içine hapsoldüğümüz cehennemden birbirimizi çıkarmanın bir yolunu bulmak istedim. Beni içeri almak için mücadele etti ama teslim olduğu anı gördüm. Omuzları gevşedi, beni kavrayışı gevşedi ve göbeğimi okşamaya devam etmek yerine ayağa kalktı.

"Bekle," diye kekeledim. Plan tam olarak bu değildi. Hâlâ inmek istiyordum.

Şifonyerine doğru döndü, yavaşça açtı ve sırtarak arkasını dönmeden önce içinden bir şey aldı. "Sabırlı ol, Kee."

Sonra çekmecesinden ince bir zincire bağlı gümüş bir yumurta çıkardı. "Bu da ne?"

"Neyi sevdiğimi." Bunu basitçe söyledi, utanmadan ya da tereddüt etmeden.

"Tam olarak neyi seviyorsun?"

"Kadınları şımartmak için." Kelimeler sanki anlamam için bana zaman tanıyormuş gibi dilinden yavaşça döküldü.

Gözlerimi kısıtım, midem bulanıyordu. "Bunu başka birinin üzerinde kullandın mı?"

Kıkırdadı. "Sen de en az benim kadar kıskançsın. Bu nedenle, dürüstçe söyleyebilirim ki, özellikle bu kişi için, hayır. Yapmadım." "Göster ki hissedebileyim, Dex. Göster ki bileyim." Gözlerim vardı üzerinde ve küçük Top, benim vücut Mırıldanma ve amım aniden ihtiyaç duymuş gibi sıkıştı. doldurulacak. "Sanırım bundan hoşlanabilirim."

Sesimde bir arzu ve yalvarış vardı. İstesem de saklayamazdım. Ona muhtemelen güvenmemem gereken bir şekilde güveniyordum ve ondan istediğim, ona ihtiyaç duyduğum şeyin bu olduğunu biliyordum.

"*Sik beni*," diye mırıldandı ve sonra topu çekmeceye geri koyup başını salladı. "Kee, senin çok daha deneyimsiz olduğunu bilmek benim için bir akıl tutulması, biliyor musun? Sana her şeyi öğretirdim ama tüm bu bilgileri yanında götüreceğini biliyorum."

Söylemediği sözler o odada yüksek sesle ve net bir şekilde yankılandı. *Birbirimizden ayrıldığımızda.*

"O zaman *şimdi* istediğimizi yapalım." Kendimi tutmuyordum. Bu sefer değil. Vücuduna baktım ve "Neden sen hep giyiniksin de ben değilim?" diye mırıldandım.

"Sen öğreniyorsun. Ben değil." Arkasında büyük bir aynanın asılı olduğu şifonyerini işaret etti. "Kalk ve git ellerini şifonyerin üzerine koy."

Yataktan kalktım ve dediğini yapmak için yavaşça yanından geçtim. Gelip arkamda durdu ve göğsünü sırtıma dayadığında ne kadar uzun olduğuna baktım. Ondan neredeyse bir baş daha küçüktüm ama oraya tam oturmuş gibiydim. Kolunu belime doladı ve birlikte bir adım geri attık. Bir adım daha. Ve bir adım daha, ta ki kollarım iyice açılana ve onun istediği gibi belimden bükülene kadar. Kıçım onun için sergileniyordu. Beni parmak uçlarımda duracak şekilde yukarı çekerken bacaklarım biraz esnedi. Yanağıma masaj yaptı ve mırıldandı, "Kontrolü seviyorum, Keelani."

"Öyleyse, kontrol et beni." Bir kez nefes verdim, sonra iki kez. "Senin bir-" olduğunu bilmeden önce niyetliydim.

"Artık değilim." Bakire olduğumu söyleyeceğini biliyordum ama bunun bir önemi yoktu. Geçmişimizin artık bir önemi yoktu. Ona ters ters bakmak için omzumun üzerinden baktım. "Yeterince kadın becerdin, Dex. Bundan eminim. Bana da birlikte olduğun diğerleri gibi davranmayı öğrenebilirsin."

"Birlikte olduğum diğerlerine hiç benzemiyorsun," diye hırladı.

Ama olabiliyordum. Bunu anlamıyor muydu? "Olmak istiyorum. Cinselliğimi, neyi sevip neyi sevmediğimi anlamak istiyorum. Daha önce yaşamadığım şeyleri yaşamak istiyorum, Dex. Yani, sadece... beni kontrol et."

Aynadan ona baktığımda çenesi titriyordu. "Seni başkaları gibi istediğimi söylemiyorum. Tanrım, Kee. Çok şey istiyorsun. Sana ilk seferde verdiğimden çok daha fazlasını. Bunun için çalışmalısın-"

Bunların hiçbirine ihtiyacım yoktu. Çıplak kıkırımı onun sert sikine doğru ittim ve yuvarladım. Bu his karşısında homurdandı. "Bana bir şeyi arzulamanın nasıl bir şey olduğunu göstermeni istiyorum."

"Şu anda buna ihtiyacın yok."

"Eğer yapmazsan, başka birine sorarım, Dex."

"Sen benim nişanlımsın. Başka bir adamdan sana bir şey yapmasını isteyemezsin."

"Ben senin *sahte* nişanlınım. Başka kimseyle *görünmeyeceğim*."

Ama eğer bir şeyleri özel olarak yapmak istiyorsak-"

"Başka bir adamla özel ya da aleni bir şey yaparsan, onu yok etmeyi hayattaki tek amacım haline getiririm" demek için dişlerini gıcırdatırken sıkı tutuşu morarmaya başladı.

Mırıldandım ve sırtımı dikleştirdim, böylece ikimiz de aynada çıplak bedenimin her kıvrımını görebildik. "Senden öğrenemeyeceksem kimden öğreneceğim?" Onu zorlamak istiyordum, bunu biliyor olmalıydı.

"Üst çekmeceyi aç," diye homurdandı ve ruh halindeki değişimi hissettim.

Aynada benimkileri yakaladığında gözleri karanlıkla kaynıyordu. Üst çekmeceyi açtığım anda donakaldım. İçinde ne olduğunu biliyordum. Yine de kalbim boğazımda düğümlendi. Kadife kaplı çekmecedeki kadınları sikerken kullandığı aletler vardı. Küçük bir kırbaç, vibratörler, anal boncuklar, kelepçeler, ipler.

Sanki içime sindirmemi istiyormuş gibi sessizce bakmama izin verdi. "Şimdi neyin içinde olduğumu anladın mı?"

Daha iyi bir fikir ediniyordum. Onu daha da zorladım. "Bu mu?"

"Odanın köşesindeki siyah sandalye bir seks sandalyesi. Seni mümkün olan her açıdan becermek için yapıldı," dedi ve birden bekaretimi kaybettiğim gece neden benimle birlikte oturmadığını anladım. "Artık anladığına göre kapatabilirsin, Kee." Amımı tekrar ovaladı ve bir parmağını içeri kaydırды. "Normalde yatak odasında kontrolü kaybetmem. Ama senin kontrolünü çabucak kaybetmeni sağlamaktan mutluluk duyarım. Artık hayatımı böyle yaşıyorum."

"Şimdi mi?" Bir parmağını daha içeri sokup son derece hassas bir nokta üzerinde ileri geri hareket ettirince inledim. "Peki ya daha önce?"

"Önceden bir çocuktum. Önceden hatalar yapardım." Bu konuda konuşmamamı ister gibi parmaklarını içimde kıvırdı, ben de öyle yaptım çünkü gerginliğimi hemen azaltıyor, bunun yerine libidoma hemen dokunuyordu.

"Çekmeceyi kapat," diye mırıldandı kulağıma. "Yine de seni iyi hissettireceğim. Ama yavaş gidersek daha iyi olur ve-"

Bundan çekinmek istemedim. "Bunları başka kadınlar üzerinde mi kullandın?"

"Evet."

Başparmağı klitorisimi sıyırdığında nefesim kesildi. "Eski sevgilinle mi?" "Kee-"

I baktı at o şifonyer Çekmece, çok birçok

O beni tatmin ederken içimden duygular akıyordu.
Ellerim

"Başka bir kadınla kullandıysan o çekmecede ne varsa at Dex," derken bile nefes nefese kalmıştım. Bu kadar kıskanç olmamalıydım. Bu kadar hızlı değil. Bu kadar şiddetle değil.

"Belki de sen benden daha kıskançsındır."

"Hayır. Kendimi belirli standartlara bağlı tutuyorum. Oyuncaklarımı başka kadınlarla paylaşmıyorum. Eğer burada olacaksam onları burada istemiyorum."

"Oyuncak kullanmıyoruz," diye bağırdı ve burun delikleri alevlendi.

"Öyleyiz." Bana kimsenin üzerinde kullanmadığını söylediği topu aldım. "Sadece benim olanlara ama."

"Biliyorsun, eğer bunu yapmayı düşünürsek, kalp kıran, kuralları sen koymayacaksın. Ben koyacağım."

"Ama isteklerimi dinleyeceksin, öyle mi?" Aynada ona bakarken kaşlarımı kaldırdım ve sonra amımı sertçe elinin içine yuvarladım. "Çünkü onlara sahip olacağım."

"Tanrım, sen her zaman talepkâr küçük bir şeydin." "Senin ne kadar otoriter ve kontrolcü olduğundan farklı değil."

Aynada bana bakarken çenesi bir aşağı bir yukarı çalışıyordu. Ama sonra topu elimden kaptı ve "Birbirimizin ölümü olacağız. Seni cehenneme sürükleyeceğim Kee ve ikimiz de diğerini ateşten kurtaramayacağız."

Başımı salladım ve sonra o soğuk metali iç uyluğumda sürükleyerek zaman geçirirken inledim. "Anlamayan biriyle olmaktansa seninle olmak daha iyi."

"Neyi anladın?" diye sordu metal merkezimle buluştuğunda.

"I Yapma. Biliyorum, Dex. Anlamak Bu. İstemek ve sana ihtiyaç duyuyor ve bunun için senden nefret ediyorum." Artık işleri ne kadar ileri götürdüğümüzü umursama noktasını geçmiştim. Onunla her şeyi hissetmek istiyordum. Yaralarımızın deşilmesini istiyordum. Söylediklerime cevap vermedi. Bakışları amımın üzerindeydi ve onu nasıl da yavaşça okşuyordu. İleri geri.

girişime tekrar tekrar vurdu ve ben de ona karşı direndim. "Sabır, Kee."

Ellerimden biri şifonyere doğru yumruk oldu. "Bunu üzerimde nasıl kullanıyorsun? Sadece yap."

"Önce metali hissetmenize izin vererek kullanıyorum." Sonra yavaşça klitorisime doğru sürükledi ve oraya ulaştığında duyduğum his karşısında nefesim kesildi. "Bana nasıl hissettirdiğini söyle."

Hızlı hızlı nefes alıp verdim, masumiyetimi kaybettikten bu kadar kısa bir süre sonra benim için bu kadar yeni bir şeyle başa çıkıp çıkamayacağımdan emin değildim. Vücudum titreşerek yeni bir yöne doğru dönmeye başladı.

"Anlat bana," dedi bu kez daha sert bir tonla.

"Piercingin gibi. Soğuk, ağır, güçlü."

"Evet. Kesinlikle." Ve sonra onu girişime ve içime doğru kaydırmak için zaman ayırdı, böylece duvarlarım onun etrafında kenetlendi. "Çok ıslaksın, kalp kırıcı, içine soktuğumda taşıyorsun." Onda titreşen ses bana ulaştı ve kemiklerimi, kalbimi sarstı. "Kahretsin, sen çok mükemmelsin."

Bu kadar soğuk bir şeyi hissetmenin yeni duygusuyla kıpırdandım ve sonra vücudumda nasıl ısındığını ama amımı ağırlaştırıyor ve orada bir ağrıya neden oluyor gibiydi, sanki ecstasy'ye yaklaşıyordum ama sadece ulaşamazdım.

"Vücudunun onu nasıl tuttuğunu hissediyor musun, Kee? Sanki sürekli sikilmek ve dolmak istiyor." Yeniden konumlandırmak için zinciri çekti ve eline karşı kıpırdandığımda inledim.

"Seni istiyorum, Dex."

"Şimdi olmaz." Geri adım attı. "Bu iyi bir başlangıç. Benimle daha fazlasına hazır olup olmadığını görmem için iyi bir yol."

Gözlerimi ona diktim. "Ben her şeye hazırım." "O zaman k a n ı t l a ." Gözleri sertleşti, o yeşil Ruhu taşa dönüşüyormuş gibi kararıyordu. "Bununla birkaç gün geçir. Bakalım içindeyken nasıl hissedeceksin. Belki bir ya da iki konserden sonra-"

Sonra şifonyerden uzaklaştım. Bunu yaptığımda, göğüslerim bile daha dolgun, daha ağır ve kesinlikle

daha çok tahrik oldum. Başka bir seviyede tahrik olmuşum. "Konser mi? Haftalar var ve..." Vücudumun şu anda tam anlamıyla orgazm olmak için yalvardığını itiraf etmeli miydim?

"Eğer bununla başa çıkamıyorsan-"

"Bana ne verirsen ver, üstesinden gelebilecek kapasitedeyim, Dex. İnsanlar beni defalarca hafife aldılar." Onun sözleri karşısında hissettiğim öfke de artmıştı.

Ve gözlerimiz buluştuğunda, aramızdaki savaş neredeyse elle tutulur gibiydi. Nefret ve acı, sevgi ve vahşet o odada çarpışıyordu.

"Seni asla küçümsemedim, Kee. Aksine, benimle başa çıkabileceğini gözümde büyüttüm. Kalmanı bekliyordum, hatırladın mı?"

"Geri döndüm," diye fısıldadım.

"Artık çok geçti." Hiçbir erkek Dex'in bana baktığı anda yaptığı gibi katmanları sıyırp atamazdı. Bakışlarından saklanamazdım, istesem bile aramızdaki bağı durduramazdım. "Ve hala burada duruyorsun, her zamanki gibi çok güzelsin ve gitmezsem seni becerebilirim. Kontrolümü kaybedebilirim. Bunu yaptığımda, senin bununla başa çıkabileceğini bilmem gerek. Göreceğiz bakalım. Yarın mikrofon kontrollerine git. Provalara git. Günde üç saat. Daha fazla değil. Bakalım bunu nasıl idare edeceksin. Temizlik malzemeleri çekmecedeyim."

"Ve ne? Bu seninle başa çıkabileceğimi mi kanıtlayacak?"

"Bu da bir başlangıç olur." Çenesini ovuşturdu ve bir adım attı.

benden uzak duruyordu. Bizi sürekli birbirimizden uzaklaştırıyordu. Bunun kendini korumak için olduğunu ve durumun her yönünü kontrol ettiğini biliyordum, ama kendimi kaybetmeye başlamıştım.

O kadar yeni ve göz kamaştırıcı derecede iyi şeyler yaşamıştım ki, plak şirketimin bunca zamandır yaptıklarını yapmasına nasıl izin verdiğimi anlayamıyordum. "Kendimi kanıtlayacağım, Dex. Eskiden olduğum gibi olduğumu ama hiç de eskisi gibi olmadığımı kanıtlayacağım. Bu mekânı idare edebileceğimi kanıtlayacağım ve kendi şarkılarımı söyleyerek bunu başarabileceğimi herkese kanıtlayacağım."

"Kalp kıran, senden şüphe ettiğimi mi düşünüyorsun?" Başını öne eğdi.

"Öyle olduğunu biliyorum. Ama bu ilk adımı tamamladıktan sonra istediğimi yapacaksın. Bu da diğer kadınlarla kullandığın eşyaları temizleyeceğin anlamına geliyor. Eğer bana karşı kıskanç ve sahiplenici olacaksan, karşılığında bunu bekleyebilirsin."

"Kıskanç olan *ben miyim?*" diye karşı çıktı.

"Bu gece kardeşinle çıkmadım. Olive ile çıktım ve hepsi bu. Belki bir dahaki sefere haklı çıkmak istiyorsan kameralarını kontrol etmelisin." Bununla birlikte, kıyafetlerimi aldım ve banyoya doğru yürüdüm, top hala içimde attığım her adımı hissedecek kadar sıkıydı. Onun sözlerini de hissettim.

"Her hareketini izlemem için beni kışkırtma, Kee, çünkü Tanrı biliyor ki bundan zevk alırım." Kapıyı arkasından çarptı ve ben orada öylece durup kafamın karıştığını düşündüm çünkü biliyordum ki...

Benim de hoşuma giderdi.

Bölüm Yirmi Bir

KEELANI

O GECE DUŞUMDAN SONRA, Ben Wa topunun zincirini çekerek onu içimden çıkardım, hareket etmeyen böylesine küçük bir şeyin vücudumu bu kadar harekete geçirebilmesinden büyülenmiştim. Duştan gelen su damlaları daha sert, ısı daha yoğun, suyun vücuduma damlama şekli daha şehvetliydi.

Ve Dex bu hissi kaldıramayacağımı ima ettiği için, onu görmezden gelmeye çalıştım. Ellerimi bacaklarımın arasına sokma isteğimi, *onun* değil benim duşuma girme isteğimi görmezden geldim.

Yine de, saçımı yıkamak bile erotik hissettirdi, sabunu ovuşturmak

Elimi kalçalarımın arasına götürdüğümde inledim.

Top güçlüydü. Ya da
ben zayıftım.

Her nasılsa, küçücük bir şey bendeki tüm büyük yanırlara, kendim hakkında ne kadar çok şey bilmediğime, ne kadar çok şeyden kaçtığıma, ne kadar çok şeyin yanımdan geçip gitmesine izin verdiğime ışık tutabilirdi. Hemen topu içimden çıkardım, lavaboda sıcak suyun altına tuttum, çıkmadan önce beni yönlendirdiği aptal çekmeceye gittim ve oradaki temizlik malzemelerini kullandım.

Diğer şeylere bakmam için beni bıraktı ve gözlerim diğer altın Ben Wa toplarına kaydı. Vibratörler. Boncuklar. Kelepçeler. Adlarını bile bilmediğim seks oyuncakları. Bilmeme de gerek yoktu.

Çekmeceyi kapattım ve derin bir nefes alarak gözlerimi kapattım.

Burada kaç tane vardı? Ben onu düşünürken o kaç tanesinin tadını çıkarmıştı? Bu bende pervasız olma, ona acı çektirme, misilleme yapma isteği uyandırdı. Yıllar boyunca birbirimize ait olduğumuzu bilmiyor muydu, olmasak bile? Benden bu kadar mı nefret ediyordu?

Ve başka bir kadının ona benim kadar bağlanacağını mı düşünüyordu? En çok bu soru canımı yaktı. O benim hayatımı kurtarmıştı. O arabaya binmiş ve bana sahip olduğunu söylemişti. Hayatımızın her parçasını değiştirmiş olabilirdi, ama aynı zamanda kalbime de damgasını vurmuştu.

Zihnimin derinliklerinde, Dex hâlâ benimdi. Ve eğer onun olmak zorundaysam, bunun ne anlama geldiğini bilmesi gerekirdi.

Çekmeceyi yırtıp açtım ve kadife astarı çekmecedен yırtılana kadar çektim. Ben Wa topum hariç her bir oyuncakı sarmak için kullandım ve sonra gidip onları banyo çöpüne attım.

O gece ona mesaj attım.

Ben: Senin için seks oyuncaklarından kurtuldum. Bir şey değil.

Dex: Nişanlın rolünde daha cesur oluyorsun.

Bunu bana Ben Wa topu veren adam söylüyor.

Nasıl heceleneceğini biliyorsun, ha? O zaman araştırmış olmalısın.

Kahretsin. Ona mesaj atmadan önce Google'da araştırmıştım.

Ben: Her neyse.

Dex: Benimle misafir odasında biraz daha araştırma yapmak ister misin?

Ben: Hayır. Onun yerine bu seks oyuncaklarından hoşlanan bazı kadınları arayabilirsin.

Dex: Düşünmekten nefret ettiğim ama her zaman düşündüğüm tek kadın odamdayken bunu neden yapayım ki?

Bizim süitimiz.

Ben: Ki bunun için sana geri ödeme yapmalıyım. Kirayı ödeyebilirim.

Dex: Yatağıma gelerek bana ödeme yap.

Ben: Maaşımdan kesmeye ne dersin?

Dex: Gerçekçi olalım, Kee. Biz nişanlıyız. Ben takip etmiyorum. Burada kalmam için bana para ödemiyorsun.

Ben: Görünüşe göre şimdiden bu nişan gerçekmiş gibi davranmaya çalışıyorsun.

Dex: Nişanlansak da nişanlanmasak da altı ay boyunca benim olman gerçek.

Ben: Gerçek olan tek şey sözleşme.

Dex: Ve seni çoktan boşaltıp bekaretini aldığım gerçeği. O Ben Wa topu gelecekte kullanacağın bir şey mi?

Ben: Seninle değil.

Dex: Tek başına kullandığında beni düşündüğün sürece, önemli olan tek şey bu. Bir provada tak. Bakalım nasıl hissedeceksin.

Ben: İstedğim zaman istediğimi yaparım.

Bununla bir provayı atlatırsan bebeğim, ne istersen yaparım.

Yatağına git, Dex. Rüyanda imkansız şeyler görüyorsun.

Onu suçlamış olmama rağmen, bütün gece rüyamda bunu gördüm.

Ertesi sabah sersemlemiş ve hâlâ sinirli bir şekilde uyandım.

Şifonyere birden fazla kez ters ters baktım. Hatta birkaç kez yanından geçerken "Senden nefret ediyorum," diye mırıldandım. Sonra kendime bunu düşünmememi söyledim. Aslında elimden geldiğince ondan uzak duracaktım.

Yapmam gereken milyonlarca şey vardı. Listemin en başında babamı aramam gerektiğini biliyordum. Normalde onunla çok daha sık görüşmeye çalışırdım. Numarasını çevirdim ve nasıl olduğumu sorduğunda ona "İyiyim baba. Hardy kardeşlerle her şeyi çözmeye çalışıyorum."

"Ah. Seninle ilgilenecekler. Hardy'ler iyi çocuklardır." Annemin de arka planda aynı şekilde homurdandığını duydum. Nerede olduğunu bilmiyor olabilirdi ama onlarla ilgili uzun süreli hafızası yerindeydi.

Telefonu kapattığımda hiçbir ses duymadım ve bunun Dex'in orada olmadığı anlamına geldiğini biliyordum.

Öyle olmasını beklemiyordum. Yine de akşam yemeği konusunda bana cehennemi yaşatmıştı. Bu yüzden, kıyafetlerimi almak için şifonyerin etrafında dolaşırken ve kot pantolon ve tişört giyerken iyiliğine karşılık verdim.

Ben: Akşam yemeğinde olmadığım zaman kıızıyorsun... ama kahvaltıda değilsin.

Sadece sen yersen kahvaltıya kalırım.

Görünüşe göre ertesi gün cesur mesajlar atmaya devam edecekti. Dün gece aldığım alkolden sonra midemdeki kelekler o kadar da cesur olmadığını kanıtlıyordu. Yazmadan önce parmaklarım ekranın üzerinde tereddüt etti:

Ben: Ha. Ha. Çok komik.

Şaka yapmıyorum.

Gözlerim şifonyere kaydı ve zihnim olmaması gereken düşünceler arasında dolaştı. Artık onu kullandığımı mı düşünüyordu? Gerçekten bununla başa çıkamayacağımı mı düşünüyordu?

Endişelenmek yerine odamdan çıkıp koridordan mutfığa koştum ve mesajıma cevap yazdım.

Saçmalama. Çoğu erkek sabahları bunu istemez.

En azından daha önce tanıştığım biri değildi. Sadece birkaç kez oynamıştım ama bir erkeğin bunu ancak ben karşılık verirsem yapacağını biliyordum.

Ben çoğu erkek gibi değilim. Ben senin nişanlınım ve sabah senin amını istiyorum. Öğlen. Ve gece. Bundan şüphem yok. Bu, kendimi şımartacak kadar aptal olduğum anlamına gelmez.

Tüm vücudum titredi ve sonra sözlerinden çekindim. Nişanlım mesaj yoluyla ne kadar edepsiz olunacağını biliyordu. Buna katılmamalıydım ama onu görmezden gelirim ya da zayıflık gösteririm, hiçbir şeyle başa çıkamayacağımı düşüneceğini biliyordum.

Ben: Fark etmez çünkü benimle yemek yemeyeceksen sana yemek vermemi beklememelisin.

Dex: Yemekler senin için hazırlandı, kalp kırıcı. Uyanık olsaydın, benimle birlikte yiyebilirdin.

Bu mesaj duygularımın karışmasına neden oldu. Önemsiyormuş gibi davranmadan, yine de bir şekilde bana önemsediyini göstermeyi başarmıştı. Kahvaltım çırpılmış yumurta ve tarçınlı ekmektir. Uzun zaman önce kahvaltıda sevdiğim şey buydu ve zaman damak tadımda hiçbir şeyi değiştirmemişti.

Bunun için ona nasıl teşekkür edeceğimi bilmiyordum, bir teşekkür isteyip istemediğini bile bilmiyordum. Ben de ona mesaj atmadım. O gece de mesaj atmadım.

akşam yemeği saatinde. Kapıyı çalmaya bile cesaret edemedim.

Bir zamanlar sevgili olan ve şimdi daha fazla bir şey olup olamayacağımız konusunda kararsızlık ipinde sallanan yabancılardık.

Ancak sonraki hafta boyunca kahvaltı beni çözen tek şey gibi görünüyordu. Onunla bir öğünü paylaşmak istiyordum ve evde yemek yediğini biliyordum, bu yüzden gittikçe daha erken kalkıyordum. Doğruyu söylemek gerekirse, erken kalkan biri değildim ama gitmeden önce onu yakalamak istiyordum.

İlk gün sabah 9'du. Sonra

8:30 oldu.

Sonra sabah 8'de.

Sonra kendime onunla konuşmama gerek olmadığını söyledim. Provalarım ve yapmam gereken başka şeyler vardı.

Tüm hafta sonunu ve hatta bir sonraki haftanın Pazartesi ve Salı günlerini onu görmezden gelmeye çalışarak geçirdim.

Ertesi Çarşamba sabah 7'de uyandım. Benden kaçıyor muydu?

Her sabah tarçınlı çöreğim ve çırpılmış yumurtam orada beni bekliyordu ama artık onlar hakkında bana mesaj atmıyordu. Bunun beni etkilemesine izin vermemeye çalıştım. Dex'le aramızda olanlar hakkında hissettiklerimden ziyade performanslarımın nasıl harika olması gerektiğine odaklandım.

Bu bir şey değildi.

Olamazdı.

Nihayet ertesi gün sabah 5:45'te uyandım ve babamı aradım. Bana her zamanki gibi annem hakkında bilgi verdi. Sonra beni aceleyle telefondan çıkardı çünkü annem kiminle konuştuğunu sorup duruyordu.

Sesi çok neşeli, çok akli başında, çok normal geliyordu. "Ona bugün onu sevdiğimi söyle baba."

"Yapacağım, Kee. Annen bugün okulda başarılı olmanı söylüyor. O cep telefonunu kullanmaman gerektiğini söylüyor." Çok iyi bildiğim bu hikâye karşısında iç çekti. Sonra annem ona talimat verince bir an durdu. "Annen benden

müzik alanında uzmanlaşmanın sadece notlarınıza odaklanırsanız mümkün olduğunu söylemek için geldim."

"Tamam," diye fısıldadım. "Sizi seviyorum. İkinizi de özledim."

Onunla konuştuğum sabahlar zordu, ama aramasaydım eksik olacaktı. Dönmeden önce tek bir damla gözyaşını sildim.

Geriye sıçradım ve kalbimi tuttum. "Tanrım, burada ne yapıyorsun?"

Dex tamamen giyinik bir halde yatak odamın kapısına dayanmış, beni dinliyordu. Yüzüne yayılan gülümseme o kadar yavaş ve gerçekti ki, bir an için ondan ve onun ne kadar kaygısız görünebildiğinden başka her şeyi tamamen unuttum. Gözleri vücudumda gezinirken parıldıyordu. "Nişanlıma günaydın diyemez miyim?"

Kollarımı kavuşturdum. "Biz bunu yapmayız."

Mırıldandı. "Belki de konuşmalıyız. Her neyse, neden annenle konuşmuyorsun?"

Hemen geri adım attım. Gardımı aldım ve zihnim kapandı. Söz konusu o olduğunda, hayati tehlikesi olan bir yarayı koruyan bir hayvan gibiydim. Babam bana her zaman aile meselelerinin aile içinde kalması gerektiğini aşılarmıştı. Ayrıca, annem yavaş yavaş her şeyini kaybediyor, yitip gidiyordu ve kimsenin bu acıya yaklaşmasına izin veremezdim. Onları korumak benim işimdi ve ne pahasına olursa olsun koruyacaktım.

Ben de öfkelendim. "Neden beni dinliyorsun? Şimdi bana mahremiyet vermeyecek misin?"

İki kaşını da kaldırınca ilgisini çektiği belli oldu. "Sen benim odamdayken neden yapayım ki?"

"Burası benim lanet odam." Ayağımı yere vurdum ve henüz asmadığım ve açmadığım kıyafetleri işaret ettim. "Artık burada yaşıyorum. Bu konuyu kapat ve beni gözetlemeyi bırak. Yapacak işin yok mu senin?"

"Elbette." Sesinde sanki bunu yapmak için hiç de acelesi yokmuş gibi bir tını vardı. "Soruma cevap verdikten sonra devam edeceğim."

Gözlerimi kısmıştım. Neden umursuyordu ki? "Dimitri sana söyledi mi?" Ses tonum suçlayıcı çıkmıştı.

"Ne diyeceksin, kalp kıran?"

Annemin hastalığını örtbas etmek için çabalamak gerekiyordu. Birlikte yaptığımız son seyahat, annemin bir otelde kaybolmasıyla sonuçlandı ve haber sızdığında, medya kuruluşları beni gördüğünde, kızı olduğumu söylediğimde ama beni tanımadığında babamın onu zapt ettiği videoyu gösterirken sağduyulu davranmamıştı. Ses yoktu ama videoda zor durumdaki bir aile görülüyordu ve ben ayrıntı vermedim.

Mitchell bunu medya için kullanmam için bana yalvarmıştı ama babam bir kez yanımda durmuş ve ailemizin sağlığının medyada kullanılmamasını kabul etmişti.

Onun acısı bir araç değildi ve ben de bunu asla sempati kazanmak ya da insanların benim için üzülmelerini sağlamak için kullanmazdım. Bunu kesinlikle Dex'in beni anlaması için kullanmazdım.

"Artık annemle konuşmuyorum," dedim, başka bir şey söylemedim.

Başını sallarken dilini yavaşça dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Yani kardeşime bir şeyler anlatacaksın ama bana anlatmayacaksın öyle mi?"

"Az önce söyledim ya." Doğrudum ve onun kadar derli toplu görünmeye çalıştım ama üzerimde eski bir sweatshirt ve iç çamaşırı vardı. Çorap yoktu. Sütyen yoktu. Başka hiçbir şey yoktu.

Mırıldandı ve arkasını işaret etmeden önce kapı çerçevesini itti. "Sana kahvaltının hazır olduğunu söylemeye geldim."

"Kahvaltı mı? Ama... Biz... Birlikte yemediğimiz halde neden bana kahvaltı hazırladın? Uyandığımda hep gitmiş oluyorsun."

Yine gülümsüyordu, o kadar büyüktü ki gamzesi bile görünüyordu. "Beni takip ediyorsun, ha? Konuştuğunuzu duydum ama bilginiz olsun, normalde her sabah 5:45'te çıkıyorum. Birlikte yemek istersiniz diye," dedi ve koridora dönüp beni şaşkın bir halde bıraktı. "Kaldır kıcını,

kalp kırıcı," dediğini iki saniye sonra duydum. "Yumurtaların soğuyor."

Adadaki tezgâhta, önünde bir tabak ve yanında başka bir tabakla onu görünce iki kez göz kırptım.

"Çırpılmış tarçınlı ekmek sizin için hâlâ yeterli mi Bayan Keelani?" diye mırıldandı, başını dizüstü bilgisayarından kaldırmadan.

"Bunu sen mi yaptın?" Orada donup kalmıştım.

"Evet," dedi başını kaldırmadan, kahvesini yudumlarken. "Kahve istersen cezvede var ama sanırım hâlâ içmiyorsun çünkü-"

"Beni gerginleştiriyor," diye fısıldadım. "Neden kahvaltı hazırladın?" Kazağımın kollarını çekiştirdim ve içine büzülmeye çalıştım. Oturma odasının pencerelerinden gelen güneş ışığı, parlak ışınlarını az önce onu terslediğim gerçeğine yansıtıyordu. Saçlarım dağınık, dişlerim fırçalanmamış ve muhtemelen yüzümde hâlâ yastık kırıksıklığı çizgileri varken kahvaltıdaaydım.

"Ben sadece..." Sözcüklerimin üzerinde tökezledim. "Sabahları hiç burada olmuyorsun."

Bir tabak uzattı ve yanındaki tabureye vurdu.

Oturmak için hareket etmedim ve sonunda tabağından başını kaldırdı. Bakışları üzerimde gezindi. "Dediğim gibi, 5:45'e kadar buradayım. Bu kimin tişörtü?"

Kollarımı Harvard ambleminin üzerinde kavuşturdum ve yanaklarımın ısındığını hissettim. "Üniversiteye hiç gitmedim. Olive ve Dimitri bana Ivy League tişörtü almanın eğlenceli olacağını düşündüler, böylece ben de dahil olduğumu hissedecektim."

Mırıldandı ve gözleri yine vücudumda aşağı yukarı gezindi ama bu sefer çıplak olan kalçalarımda durdu. "Zaten hiçbir zaman üniversiteye dahil olduğunu hissetmezdin."

Dex bu ifadeyi o kadar gerçekçi bir şekilde söyledi ki bunu bir hakaret olarak mı yoksa bir iltifat olarak mı algılamam gerektiğinden emin olamadım. "Yine de iyi olurdu." Topuklarımın üzerinde geriye doğru sallandım. "Annem hep üniversiteye gitmemi isterdi."

Başını salladı. "Biliyorum. Bu konuda çok kararlıydı. Buna mı tutunmuş? Bu yüzden mi konuşmuyorsun?"

Hâlâ burnunu sokuyordu ama şimdi kendimi bu konuyu tartışmaya zorlayamazdım. "Onun gibi bir şey."

Açılmadığım için bana kızdı ama biz arkadaş değildik. Bir zamanlar olduğu gibi hayatımızın mahrem ayrıntılarını paylaşmıyorduk. "Gel de ye." Tekrar tabureyi işaret etti ve ben kıpırdamayınca, "Sorun ne, Kee?" diye mırıldandı.

"Neden en sevdiğim kahvaltayı yaptın, Dex?" Bariz olanı nasıl belirtmem?

"Bu bir yemek." Gözlerini devirdi. "Konuşmamız gerek."

"Ah." Kalbim onun açıklamasıyla hızını kesti. İyiler her zaman kötülerden önce gelirdi. Babamda, plak şirketimde ve hayatımda buna alışkındım. "Bu mantıklı o zaman. Bana korkunç bir şey söyleyeceksin."

"Sana birkaç şey söyleyeceğim." Derin bir nefes aldı. "İlk olarak, basın açıklamamız bugün."

Bu fikir tüm bedenimi sarstı. "Olive bana hatırlatıp duruyor ama ben hep geçiştiriyorum. İhtiyacımız olan yere gideceğim ve-"

"Kusacakmış gibi görünüyorsun, Kee."

"Ne diyebilirim ki? Abartılı bir restorana gitmek ve dizlerinin üzerine çöktüğünde çok heyecanlıymışım gibi davranmak eğlenceli olacak, değil mi?"

"Abartılı bir restorana gitmeyeceksen nereye gitmek istersin?" Dönüp bana baktı, o mükemmel ütülenmiş pahalı bir takım elbise giymişti, bense eski püskü bir sweatshirt.

"Mitchell değil

miydi-" "Bu onun

seçimi değil."

"Hayatlarının teklifini isteyecekler ve-"

"Ne istiyorsun?" Dex yine sözümü kesti, ellerini granit tezgâhın üzerine koydu ve bana baktı. "Aslında bana hiç söylemedin."

"Seyirciye ihtiyacım yok. Hiçbir zaman da istemedim. Sadece şarkı söylemek yerine şarkı yazmayı tercih etmemin bir nedeni var. Eğer yapabilseydim..." Bir insan nasıl olur da bir hediye ile kutsanır ama onu istemez? Artık şarkı söylemek istemeyecek kadar bencil miydim? Bununla gelen şöhreti istemeyecek kadar?

"Aklından geçeni söyle, kalp kırıcı," diye söze girdi Dex, bana ara sıra taktığı lakapla.

Bazen beni neden bu kadar etkilediğini bilmiyordum. Bunu duymak istiyordum ama aynı zamanda nefret de ediyordum. "Leylak bahçesindeyken bu lakabı bir sevgi sözcüğü gibi kullanırdın..."

"Kalbimi mi kırdın?" Bu sabah bilgi vermeye istekliymiş gibi yumuşakça gülümsedi. "Bu artık bir sevgi ifadesi sanırım. Bunu yapabilecek tek kadın sensin. Eğer bir şey varsa, bu artık bir iltifat, küçümseme değil. Bunun için sana kredi veriyorum."

"Övgü almak istediğimden emin değilim, Dex." İçimi çektim ama bir şekilde bu isim fikri kalbimi yumuşattı. Hayatını bu şekilde etkileyen tek kadın olmanın *bir* anlamı vardı. Ona bilgiyi geri verdim. "Her neyse, dürüst olmak gerekirse pek çok şeyi istediğimden emin değilim. Attığım her adımın mercek altına alınmadan yaşamak istiyorum. Eskiden seninle ormanda tam anlamıyla koşardım Dex ve leylakların açıp açmadığı dışında hiçbir şey umurumda olmazdı. Bunu tekrar istemiyor musun?"

"Artık yetişkiniz," diye mırıldandı.

"Biliyorum. Bazen yetişkinlik berbat bir şey."

Gözlerimi ararken tekrar tekrar başını salladı. "Tamam."

Omuz silkti, ayağa kalktı ve odadan kayboldu. Geri çekilen figürüne kaşlarımı çatarak baktım ve geri dönüp dönmeyeceğini görmek için bekledim çünkü neler olup bittiğinden emin değildim. Elinde nişan yüzüğümün kutusuyla yeniden ortaya çıktı ve bana uzattı. "Tak onu."

Ona kaşlarını çatarak baktım ama ne demek istediğini anlamak için dinlemeye hazırdım. Yüzük parmağıma tam oturana ve güneş ışığında parlayana kadar parmak eklemimin üzerinden aşağı doğru oynattım. Ben bunu yaparken o da kol düğmelerini açtı, sıvadı, arkama geçti ve çenemi yukarı kaldırarak gözleriyle buluşmamı sağladı. Başparmağını tenimin üzerinde ileri geri gezdirdi. Sonra eğilip beni öpmeden önce, "Parmağındaki yüzüğümle çok güzel görünüyorsun," diye mırıldandı.

Yavaşça başladı, dili dudaklarımın üzerinde usulca gezindi ve sonra ona doğru açıldığında, eli beni orada tutmak için boynuma doğru kayd. Tadı kahve, anılar ve rüyalardı. Tadı o kadar güzeldi ki ağzının içinde inledim ve eli ince eşofmanımın üzerinden daha da aşağı kayarak göğsümü yoğurdu.

Meme uçlarım anında tepki verdi ve inledi, "Sabah sabah çok baştan çıkarıcı, Kee. Beni öldürüyorsun."

İçini çekti ve kolunu boynuma dolamak için geri çekildi.

Kolunu kavradığımda hâlâ ona bakıyordum ve "Ne yapıyorsun?" diye mırıldandım.

"Bunca yıldan sonra bana hâlâ güveniyor musun, kalp kırıcı?" Başını salladı ve dudaklarını kulağımın üzerinde gezdirirken diğer eli de kalçamın yumuşak tenini sıyırdı. "Sana ilk dokunanın ben olmama izin vermelisin."

"Neden soruyorsun?" Sözleri ve diğer başparmağının arkasının boynuma sürtünmesi karşısında ürperdim.

"Çünkü güveninize ihtiyacım var. Bir noktada bize cehennemî yaşatacaklar ama burada, HEAT imparatorluğunun içinde güvendeyiz. Dışarı çıkarsan bana güvenmek zorundasın." Kalçama masaj yaptı, fikri üzerinde çalışırken vücudumu çalıştırdı. "Bu sefer bu işte beraberiz. Bunu sadece seni de elde edersem istiyorum. Yani işleri senin istediğin gibi yapacağız. Sevdiğim ve nefret ettiğim gerçek Kee'den başka kimseyle evcilik oynamayacağım. Anladın mı beni?" Kulağımı ısırdı ve sonra eli, külotumun ne kadar sırlıklam olduğunu hissetmiş olmalı ki cinsel organımı sıyırdı.

Dokunuşuyla kanımda tutuşan sıvı ateş karşısında nefesim kesildi ve sonra telefonunu almak için elini çekti. Ben ona bakarken telefonu önümüze doğru tuttuğunu fark etmemiştim bile. Hızlıca bir fotoğraf çekti ve sonra kolu benden uzaklaştı.

Bizi birlikte görebilmem için telefonu bana doğru çevirdi. Koyu renk gözlerim duygu doluydu, yanaklarım doğal allığımla sıcacıktı ve başka birinin bunu görebileceğinden emin değildim ama gözlerimdeki sevgi hâlâ oradaydı. Ona olan güvenim. Onu istemek.

Ama kendime bunun sadece şehvet olduğunu söyledim. Adam bekaretimi yeni almıştı.

"Bunu neden aldın?"

"Duyurumuz." Telefonu tekrar bana doğru çevirmeden önce birkaç saniye yazarken verdiği yanıt kolaydı ve hiç etkilenmemişti. "Halkla ilişkiler bununla ilgilenecek."

"Bekle," diye kekeledim, bunun ne olduğunu anlayamamıştım.

Zaten geri çekiliyordu ve bana başka bir bilgi vermedi. "Yemek teklifini unut. Bu hafta zaten toplantılarla meşgulüm ve senin de prova yapman gerekiyor. Onlara yakında bir şeyler çıkarmalarını söyleyeceğim. Bu arada, yemek için eve gelmezsen bana mesaj at."

"Bu... Ben sana rapor vermiyorum ya da sana ait değilim, Dex."

"Ama var. Şimdilik. Benimle yemek yiyin ya da neden evde olmadığınızı mesajla bildirin."

"Neden? Nerede olduğum kimin umurunda?" Eğer bana bunu yaptıracaksa, bana bir emirden daha fazlasını verecekti.

İri elini çenesinin üzerinde gezdirdi. "Seni kontrol etmenin cazibesine ihtiyacım yok. Yemeklerde evde olmanı seviyorum, böylece nerede olduğunu düşünmüyorum."

Başımı salladım. "Dex, gerçekçi olalım. Bazen evde olmuyorsun-"

"Nerede olduğumu merak ediyor musun?" "Konu bu değil."

"Öyle. Ne yapacağız? Bundan kaçınacak mıyız?"

"Hayatta kalmaya çalışıyorum," diye mırıldandım. Tabii ki cevap olarak söyleyecek hiçbir şeyi yoktu. Ben de öfkeyle yumurtaları bıçakladım ve birkaç parçasını ağzıma attım. "Yemek programını da mı bana bildireceksin?"

"Penelope programımı iletecek."

"Yemek programın mı?" Ciyak ciyak bağırdım. "Seni köpek yavrusu gibi takip mi ediyor?"

Bana bilmiş bilmiş sırtıttı. Kahretsin, yeşil gözlü küçük canavarı kontrol altına almam gerekiyordu. "Beni de takip etmek ister misin?"

Alay ettim ve yumurtaları yemeye geri döndüm. "Ne istiyorsan onu yap, Dex. Aç olduğumda senin yemeni beklemeyeceğim. Öğle yemeğini provalarda, akşam yemeğini de burada yiyeceğim. İstersen gel. Ya da gelme. Her neyse."

"Sabahları hep böyle huysuz musun? Eskiden böyle değildin-"

"Lisedeyken uyanıp birlikte yaşamadık. Çocuktuk." Belki ikimizin de bunu hatırlatmaya ihtiyacı vardı ama sözlerim karşısında yüzü sertleşti.

Tezgâhtan dizüstü bilgisayarını alıp "Yarın kahvaltıda görüşürüz o zaman" diye mırıldanırken o yeşil gözleri artık canlı değildi.

Bu onun akşam yemeğine evde olmayacağını söyleme şekliydi ve bu sözler üzerine kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Her nasılsa, ona karşı soğukkanlı olmaya çalışsam da yapamıyordum.

Yirmi İkinci Bölüm

KEELANI

Odak noktamı başka bir yere koymaya çalışarak provalara gittim.

Bir hafta daha geçti. Bizimle ilgili hiçbir basın açıklaması yapılmadı.

Gösterime artık sadece haftalar kalmıştı ve Pink bulduğu başka elbiseleri getirmesi için ısrar etti. Çatı katına vals yaparak girdi ve "Dex Hardy!" diye bağırdı.

"O burada değil." Olive arkasından içeri girerken ona başımı salladım.

İki adam odaya getirdikleri bir öncekinden çok daha az renkli bir giysi rafını itti ve Olive onlara yatak odamı işaret etti. "Neden onu arıyorsunuz?"

"Çünkü adam nasıl açıklama yapılacağını biliyor ve bunu ona söylemem gerekiyor."

"Ha?" Neden bahsettiğini bilmediğim için burnumu kııştırdım.

"Eminim takipçi sayınız bu yüzden artmıştır," diye mırıldandı Olive, Pink'in ardından içeri girerken telefonunu karıştıyordu. "Tüm sosyal bildirimlerini susturduğum için mutlu ol, Kee. İnternette patlıyorsun."

"Siz neden bahsediyorsunuz?" Onlara el salladım ve tesisin koridorunda bir aşağı bir yukarı baktım. Kimse yoktu

ama bu konuda endişelenme alışkanlığım o kadar kolay yok olmayacaktı.

Olive yatak odama girer girmez telefonunu bana doğru salladı. "Bu harika, Kee."

"Ne?"

"Dex'in postası seninle!"

"Ne postası?"

Telefonunu bana vermesini beklemeden sosyal medya hesaplarımı açtım ve takipçi sayımın neredeyse iki katına çıktığını gördüm. Yüz binlerce takipçi akın ediyordu. "Ne oluyor?" diye fısıldadım. Fısıldadım ama çoktan onun sayfasına gitmiştim ve orada fotoğrafımızı paylaştığını gördüm.

Ve beni etiketlemişti.

Onun için hazırladığım kahvaltıyı yiyemeyecek kadar şok olmuştu ama nişanlım sabahları benim olmayan bir üniversite tişörtüyle bile güzel görünmüyor mu? Tatil köyündeki gösterileri başlamadan önce birbirimizin tadını çıkarmak için zaman ayırıyoruz. O zamana kadar burada olmamızı bekleme.

Ethan'dan ya da şirketten bahsetmeden anlatıyı kontrol etti. Hayranlara sosyal medyada paylaşım yapmayacağımızı bildirmiş ve bu konuda özür dilememişti.

"Neden?" Fısıldadım.

"Neden ne?"

"Bu konuda endişelenmememi söyledi. Ekibine hallettireceğini söyledi." Gerçi kimse bu şekilde halledemezdi. Kahvaltıyı zor ettiğimi biliyordu. Sweatshirt'ü biliyordu. O yazıyı o yazmıştı. Ve hikayeyi kontrol etmişti. Benim için.

Arkadaşlarım gardırobuma girmiş ve denemem için önüme birkaç kokteyl elbisesi atmışlardı. Her biri güzel, uzun, vücuduma göre dikilmiş ve pop yıldızından ziyade klasikti. Zamansız bir şekilde seksiydiler.

Yine de aklım başka yerdeydi.

"Neden sana gösterdiğim resimler yerine o şifonyere bakıp duruyorsun?" Olive oturduğum yerden beni dürttü.

yatağında. Elbiselerimin ışıklandırmayla nasıl tamamlanacağını, Vegas şovumun herkesin sesimi gerçekten duyduğu an olarak hatırlanacağını anlatıyordu.

"Çünkü resimleriniz sıkıcı. Onun gardırobunu çoktan hazırladık," diye cevap verdi Pink, kareli okul eteğinin içinde kıpırdanırken. Pink'in giyim zevki rock yıldızı ile karışık punk rock'tı ve bir şekilde bunu başarıyordu.

Gösterimin ikinci yarısı için de istediğim klasik elbiseleri almamı sağlamıştı. "Herkes ikinci yarıda *sadece* şarkı söylemek istediğimi söyleyerek kurtulabileceğimi mi sanıyorsun?"

"Neyden kurtulacaksın?" Pembe ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Bu senin gösterin. Ne istersen onu yapabilirsin. Ayrıca, provalar sırasında buna alışmaları için birkaç haftanız var. Her şey yoluna girecek."

"Şey..." Tabii ki Olive mantığın sesi oldu. "Kendi hayran kitlesine biraz hitap etmek zorunda."

"İlk yarı bunun için var. İkinci yarıyı beğenmezlerse gidebilirler."

"İşler böyle yürümüyor Pink. Bazen yapamazsın -" diye başladı Olive.

"Ne zaman istersen gidebilirsin." Olive'e yüzeyin altında kaynadığını hepimizin bildiği bir öfkeyle baktı, ama kaynamasına izin veriyordu. "Biri seni rehin tutmadığı sürece, ne istersen yapmaya istekli olmalısın. Bu senin hissin, senin bedenin ve senin seçimin." Sesi yükseldikçe sözleri odamda yankılanıyordu.

"Doğru," diye fısıldadı Olive ve sonra Pink'e uzandı, Olive'in eli onunkine dokunduğunda sıçradı, ama arkadaşım her zaman aşırı şefkatliydi ve geri çekilmedi. Parmaklarını Pembe'nin elinin içinden geçirdi ve "Bunu biliyorum Pembe. Bunu bildiğimi biliyorsun."

Pembe yeni bir arkadaşımızdı ama Olive onu hemen benimsemişti. O benden daha çok şey biliyor gibiydi.

Çünkü sanki bir şey söylemem gerekiyormuş gibi gözlerini bana dikti.

"Um, evet." Yataktan atladım. "Ve bunu herkese göstereceğim." Pink hiç ikna olmamış gibi gözlerini kısarak bana baktı. Bakışlarım aptal şifonyere doğru kaydı. Fısıldadım, "Bu sefer gerçekten yapacağım. Bu konserle, bu sözleşmeyle..." Tereddüt ettim ama sonraki kelimeleri kendi şeytanlarımdan kurtuluyormuşum gibi söyledim. "Dex ile. Herkesle."

"Ha?" Olive'in yüzü şimdi kafası karışmış gibi buruşmuştu ama ben iş üstündeydim.

"Bana fırlattığı her şeyin üstesinden gelebileceğimi ona göstereceğim ve bunu en iyi şekilde yapacağım."

Bu, Pembe'ye yeniden hayat vermiş ve onu ağırlaştıran kabuslardan çekip çıkarmış gibiydi. Tavanı yumrukladı. "Kesinlikle. Siktir et o adamı."

"Şimdi, bir dakika bekle. Yavaşla biraz." Olive yeni keşfettiğimiz hedeflerimize gölge düşürmek zorundaydı. "Sen ve Dex muhtemelen bir mola verebilirsiniz, böylece geçen sefer neler olduğunu düşünebiliriz ve-"

"Geçen sefer ne oldu?" Pink aramıza baktı. "Aman Tanrım. Ne oldu? Hemen anlat bana."

Ve tabii ki Olive eskiden bakire olduğumu, artık olmadığımı ve Dex'in hala bana karşı bir şeyler hissettiğini düşündüğünü ağzından kaçırdı. Şöyle bitirdi: "Yani, yeniden aşık olacaklar ve biz de ya gerçek bir düğüne katılacağız ya da onu banyo zemininden kazıyacağız."

"Hayır." Başımı salladım. "Onun için ağlamayacağım. Gerçekten. O zamandan beri gerçekten hiçbir şey yapmadık ve şimdi sadece o şifonyere bakıp duruyorum."

"Şifonyerin nesi var?" Olive kaşlarını çatı.

Bunun üzerine onlara Ben Wa topundan da bahsettim. "Benimle alay ediyor!"

Pembe şifonyere doğru yürüdü ve çekmeceyi hızla açtı. Benimle çekmecenin arasına baktı. "O şeyi bu gece koyacaksın. Bunu sen al."

"Öyle mi?" Başımı öne eğdim. "Evet, çünkü bunu yapabilirsin, değil mi?"

Olive gözlerinde şüpheyle ikimize bakarken başımı salladım ve yutkundum. "Yapmamam gerektiğini biliyorum ama yine de dikkatli olun diyeceğim. Hardy kardeşler-"

"Biz her erkekle başa çıkabiliriz. Biz *kadınlar*." Pink ters ters bakarak onun sözünü kesti. "Kadınlar erkekleri idare eder. Tam tersi değil."

Kafamın içinde dönüp duran bu düşünceyle beni bırakıp gittiler. Tek başıma yemek yedim ve çekmeceye baktım. Dex'in eve gelip gelmeyeceğini merak ederek yatak odamın kapısına da baktım.

Ama tabii ki Penelope bana onun programını ve yemekli bir toplantısı olduğunu mesaj attı. Asistanıyla olan küçük etkileşimimden hoşlanmıştım ama yine de bana mesaj atmasının saçma olduğunu düşündüm.

O gece geç saatlerde eve geldiğini duydum ve gidip onunla konuşabilir ya da bir şeyler atıştırmak isteyip istemediğini sorabilirdim ama bir hafta boyunca gerçek bir iletişim kurmadıktan sonra bu bana çok garip geldi. Tartışacak bir şeyimiz yoktu. Belli ki beni onunla bir şeyler yaşayabilecek kapasitede ya da konuşacak kadar iyi bir arkadaş olarak görmüyordu. Muhtemelen beni sisteminden çoktan silmişti ve sadece sözleşmenin gereğini yerine getiriyordu.

Ayrıca, o gece yatağa uzandıktan ve midemi bulandıran bir mesaj aldıktan sonra aklım doğru yerde değildi.

Ezekiel: Görüyorum ki sahte nişan devam ediyor. Biraz hayal kırıklığına uğradım ama yakında görüşürüz.

Sosyal medyanın sorunu, bazen hayatınızın yakınında olmasını istemediğiniz insanların eline geçerek bir yangın gibi yayılmasıydı.

Cevap vermeden mesajı sildim. Bu gece Dex gibi davrandım ve sorunlarımı görmezden geleceğim bir kutuya attım.

Yirmi Üçüncü Bölüm

KEELANI

ERTESİ GÜN, ben aptalca erken uyandıktan sonra Dex 5:45'te kahvaltıya bile gelmedi. Onun yerine babamla konuştum ve Mitchell'dan nişan konusunda acele etmememi, Dex'in izinden gittiğini söyleyen bir telefon aldım. "O çok değerli biri Keelani ve bize çok yardımcı oldu. Asistanı halkla ilişkilerimizle birlikte çalışabildi. Bu harika bir şey. Sadece sözleşmeyle ilgili konulara fazla girmediğinden emin ol. Nasıl olduğunu bilirsin."

"Anladım, Mitchell." Bana hep hatırlatırdı ama hatırlatmasına gerek yoktu. Dex benimle konuşmadı.

"Bu arada Ezekiel ile nişanınızı konuştuk. Seni görmek istiyor."

Bu düşünce midemi bulandırdı. "Neyi tartıştık?" "Bu daha çok göstermelik, değil mi?" Mitchell merak ediyordu. Sanırım çok uzun süre tereddüt ettim çünkü Mitchell rahatlayarak güldü. "Doğru ya. Yani bu daha çok halkla ilişkiler amaçlı bir nişan. Ezekiel anlıyor ve sadece bunu tartışmak istiyor."

"Ne için?" Mırıldandım.

"Sen Trinity'nin büyük bir parçasısın, Keelani. O da büyük hissedarlardan biri. Bu sadece iş," diye yatıştırdı ama sonra konuyu kapattı.

Kabul etsem de etmesem de telefonu aceleyle kapattım.

Onun yerine programıma odaklandım. Ekibe her şeyin son yarısını değiştireceğimi söylemem gerekiyordu. Prova yapmam, öğrenmem ve rahat olmam gerekiyordu. Yine de bir sonraki provaya kadar hiçbir şey yapmamıştım.

İnsanlar rutinde rahatlık bulur ve benim rutinim de akışa bırakmak, yönetimimin her şeyi kontrol etmesine izin vermek ve onların istediği şekilde çalışmaktı.

Dolapta hâlâ kutularda ve bavullarda duran kıyafetlerime baktım. Uzun zaman önce sevdiğim her şeyden uzaklaştıktan sonra bavulları açmak pek iyi yaptığım bir şey değildi. O zamandan beri, şirket beni defalarca başka yerlere taşıdı. Beni turnede meşgul tuttular. Genelde bir gösteriden diğerine atlardım.

Normalde hiçbir şey hissetmeden teslim olurdum. Kendimi korumak, bağlantıyı kesmek ve yaygara yapmamakla kendini maskeleydi. Ama hiçbir şey hissetmeden, hayatımın büyük bir kısmını kaçırdığım fikrinden iğreniyordum. Yaygara koparmaya başlarsam ne olurdu? Her şeyi hissetmeye başlasaydım ne olurdu?

Kendimden ve ne yapacağımdan emin olmadan yatağa girdim. Hayatım çok hızlı değişiyordu ve buna ayak uydurabileceğimden emin değildim.

Ertesi sabah Olive'den gelen sayısız mesajla uyandım ve hatta babamı aradığımda haberlerde nişandan bahsetti. Tabii ki Dex'in paylaşımıyla yeni bir şey viral olmuştu ve tüm dünya artık bizden daha fazla bahsediyordu.

Yine de tesisin güvenliği ve Olive'in bildirimlerimi engellemesi beni döngünün dışında tutmuştu. İçimi çektim ve sonunda görmek için bizi internette aradım.

"Tatlı Keelani'miz Yeniden Aşık." İnsanlar bizim için ne kadar mutlu olduklarını, onun beni nasıl daha iyi yapacağını, onunla nasıl sevimli çocuklarım olacağını yorumluyorlardı.

Tüm bunlar kalbime saplanmış bir hançer gibiydi çünkü bir zamanlar hayalini kurduğum ama kaybettiğim bir şeydi. Ya ben ona aşık oluyorsam ama o benimle birlikte değilse?

O fotoğrafı paylaşmıştı ve ben ona bakarken, beni neden öpmeden hemen önce öptüğünden emin değildim. O fotoğraf için miydi?

Göndermek mi? Bunu istediği için mi yaptı?

Birdenbire, yaygara koparmadığım için duyduğum tiksinti hissi içime geri döndü. Bilmediğim ve öğrenmeye çalışmadığım için öfkeliydim. Sanki daha önce kime aşık olduğumu biliyorlarmış gibi, yeniden aşık olduğumu yazdıkları için öfkeliydim. Ethan değildi.

Sadece Dex'ti. Aşık olmuştum ama hiç harekete geçmemiş, yapmak istediğimi yapmamıştım.

Battaniyelerimi ittim, tüm kıyafetlerimi kutulardan ve bavullardan çıkardım ve sonra şifonyere doğru yürüdüm.

Dex'le nişanlanmayı kabul etmişim çünkü her şeyi hissetmek istediğim şeydi. Bu beni ya iyileştirecek ya da mahvedecekti. Küçük siyah bir elbise aldım ve çekmeceyi açmadan önce üzerimi değiştirdim.

Derin bir nefes aldım. İnternette tam olarak nasıl takılacağını araştırmadan önce bir dakika boyunca ona baktım. Artık bu işte kendi başıma ustalaşmaya kararlıyım. Küçük, pürüzsüz metal topunu kavradım ve yavaşça içime soktum. Vücudum bu hisle titredi, meme uçlarım sıkılaştı, seksim bu hisle zonkladı.

Elbisemi düzelttim ve düzelttim. Ben hallediyordum. Artık kimse beni idare edemezdi. Ne istersem onu yapacaktım.

Hatta Dex'in numarasını bulup yazdım:

Ben: Sosyal medya paylaşımında aşıkımız gibi göründüğümüz için viral olduk.

Dex: Ve?

Beni bu yüzden mi öptün?

Bunu yazdığımı ve gönder düğmesine bastığımı inanamadım. Yine de bilmem gerekiyordu. Bu küçük bir adımdı ama aynı zamanda istediklerimi elde etmek, kim olduğumu değiştirmek ve olmak istediğim kişi olmak için attığım muazzam bir ilk adımdı.

Dex: Eğer durum böyle olsaydı, seni öperken çekilmiş gerçek bir fotoğrafımı yayınlardım.

Dex: İtiraf etmekten nefret etsem de, o öpücük benim içindi. Sabahları tadın güzel oluyor, kalp kırıcı.

O mesajı görmek sinirlerimi yatıştırdı. Kendimi zorlayabileceğime, cevaplar alabileceğime, uzun süre bastırılmış olsam bile olmak istediğim kişi olabileceğime biraz olsun inanmamı sağladı.

Ben: Bugün provada kendimi kanıtlıyorum. İstersen gel de gör.

Cevap yazmadı ama umurumda değildi. O gün hayatımı ilerletmeye devam ediyordum.

Kendime sadece birkaç saat değişiklik yapacağımı söyledim. Ve birkaç saat de içimdeki topla.

Sadece bir taneden sonra terliyordum.

"Yine en baştan alalım." Boyalı tırnağımı bir daire içinde döndürdüm çünkü bu beşinci sefer olacaktı.

Bir şeyler ters gidiyordu. Ya da belki her şey öyleydi. Bedenim daha uyumluydu, her nasılsa sahip olduğum her duyguyu büyütüyor gibi görünen küçük, pürüzsüz bir metal parçasının etrafında sarmalanmış ve sıkıca sarılmıştı.

Vokalistim Janice sandalyelerden birinde oturuyordu ve başını salladı. "Bugün söyleyecek çok şeyin var, Keelani. Yine de katılıyorum, davullar bu salonda çalışmıyor. Yankı çok güçlü."

Bana söylemedi. Sahnenin yanında duran Frankie'ye söyledi. Artık şovlarımın çoğunun kreatif direktörüydü ve tüm yönlerini yönetiyordu. Kel kafasını kaşımadan önce ovuşturdu ve başını salladı. "Canlı yapmak yerine sadece müziği çaldirabilir ve dansçılara-"

Sanki ben orada değilmişim, *şovlarının* bir dekoruymuşum gibi şovumu tartıştılar. Daha önce çok yumuşak başlıydım.

Su gibi istedikleri yöne doğru akıyorlardı ve akıntıda bir değişiklik olmasını asla beklemiyorlardı. Artık orada bulunma ve sesimi duyurma ihtiyacı hissediyordum.

"Dansçı istemiyorum," diye yüksek sesle bağırdım. Bu sözler içimde bir özgürleşme hissi uyandırdı. "Davul da istemiyorum. Ve müziğim canlı olacak."

"Keelani, biraz ara vermek ister misin?" Janice aşırı yorgun bir çocukla konuşur gibi konuştu.

"Hayır." Janice'in bakışlarının Frankie'ninkilere kaydığını gördüm. Vücudum sinirden alev alev yanıyor, zihnim aşırı hızlanıyordu. Ben Wa topu her şeyi daha da yoğunlaştırmıştı ve kendimi tutamayacak kadar hassas, duygusal ve uyum içindeydim.

Her şey yanılttı. Set yanılttı. Müzik. Müziğin kalbi. Birisi konserime geldiğinde, şarkıların canlı olduğunu, yaşayan varlıklar olduğunu, nefes aldığını, hareket ettiğini ve hepimizin damarlarında dolaştığını hissetmesini istiyordum. Yaratıcı ekibim de bunu istemez miydi?

"Küçük bir mola verelim." Herkese el salladı. "Beş dakika içinde döneceğiz." Hemen Frankie'ye doğru yöneldi ve ben de işe alınan dansçıların benden uzaklaşmaya başladığını gördüm.

"Hey!" diye seslendim içlerinden birine. Bana usulca gülümsedi ama gözleri Frankie'ye kaymadan önce ona doğru kaydı. "Senin adın ne?"

"Kış," dedi sessizce ama korkusunu gördüm ve bunun diğer zamanlara benzemediğini hemen anladım. Frankie bana hep yeni dansçılar getirirdi ve çoğu benimle hiç konuşmazdı.

"Sana benimle konuşmaman mı söylendi?"

"Ben sadece..." Boğazını temizledi. "Hayır. Elbette olmaz. Sürecinizi rahatsız etmek istemiyoruz ve... işimi seviyorum, tamam mı?"

"Tabii ki biliyorsun." Kolunu okşadım ve o da uysalca başını salladı.

"Ayrıca, nişan için tebrikler, eğer... Şey, tebrikler."

Gerçek olmadığına dair spekülasyonlar vardı. Dex'in görevi dışında birlikte görülmemiştik. Çoğu insan çatı katına çıktığını biliyordu, bundan emindim ama provalarda yüzük takmamıştım.

"Winter," diye bağırdı Frankie ve kız neredeyse yerinden fırlayacaktı. "Keelani'nin biraz ara vermesine izin ver."

Sanırım bu bardağı taşıran son damla oldu. Benimle yıllarca bu şekilde konuşmuştu ama başka biriyle asla böyle konuşmamalıydı. Dansçılarım benden asla korkmamalıydı. Set listem asla olmasını istediğimden bu kadar uzaklaşmamalıydı.

İşlerin çok uzun sürmesine izin verdim.

"Konserin ikinci yarısında sesim ve enstrümanlarımdan başka bir şey istemiyorum. Dansçılar müzikle birlikte arka planda akacak ve ben de gardırobumu ve şarkıları değiştireceğim."

"Keelani," diye yumuşakça başladı Frankie, sanki bana uyum sağlamaya çalışacakmış gibi. "Bunu bir düşünelim-"

Birdenbire uzlaşmacı olmak ya da taviz vermek istemedim. Beni dinleyecekti. "Işıkları geri çekin. Üzerinde çalıştığımız şarkıları seslendirmek istiyorum ama sadece keman ve piyano ile. Gitarımı çalabilirim eğer-"

"Bunun için zamanımız yok." Ayağa kalktı ve mavi gözlerini bana dikerek ofladı. "Aklını mı kaçırdın sen?"

"Neden o l a y ı m k i?" Çenemi kaldırdım ve derin bir nefes aldım.

çünkü onu gerçekten kızdırmak üzere olduğumu biliyordum.

Parlak beyaz kaplamaları birbirine kenetlendi. "Burada senin sesini sergilemiyoruz. Bu insanları eğlendirmemiz gerekiyor."

"Farkındayım." İçimdeki öfkenin, hayal kırıklığının ve güvensizliğin beni onların yanıldığını kanıtlamaya ittiğini hissettim.

"Böyle bir şey olmayacak." Buggy gözlerini devirdi ve dansçıları işaret etti. "En baştan alalım."

Dansçılara döndüm ve hepsinin onu dinlediğini gördüm, benim fikrimi hiç sormayan bir adamı dinliyorlardı.

assolist, içeri girdiğinde kimseyi selamlama zahmetine girmedi ve onlarla birlikte sahneye hiç çıkmadı. İçimdeki enerji artıyordu. "Hayır." Önce alçak sesle söyledim, sonra kelimelerin dudaklarımdan yüksek sesle çıkmasına izin verdim. "Hayır. Gösterimi bu şekilde yapmak istemiyorum."

"Özür dilerim. Ne dedin?" Sorusu hem şaşkınlık hem de öfke doluydu, çünkü gözleri iki katına çıkmıştı.

"Programımın bu şekilde olmasını istemiyorum. Bunu değiştirmek için hala zamanımız var. Yapmamız gereken de bu."

"Seçme şansınız olduğunu mu sanıyorsunuz? Bu Trinity'nin prodüksiyonu ve biz bunu onların istediği şekilde yapıyoruz." Frankie'nin sesi şimdi tedirginlik içinde boşluğu kesiyordu. Bana doğru yaklaşırken yüzü kırmızı lekelerle kaplanmıştı. Frankie iri yarı bir adamdı, bir kadının üzerinde yükselip ona kendini küçük hissettirecek kadar iriydi. Yine de topuklu ayakkabılarla yerimde durabilirdim. Geri çekilmedim, bir adım bile atmadım. "Mitchell olabilir-"

"Bu Mitchell'in ya da Trinity'nin gösterisi değil." Dex'in sesini onu görmeden önce salonun arka tarafından duydum. Kulağa zahmetsizce gelse de, yumuşak ama güçlü bir gümbürtü ile boşlukta yuvarlandı.

Dex ne zamandır orada duruyordu? Beni mi izliyordu? Bizi mi izliyordu? Orada o kadar sessiz duruyordu ki hepimiz onun varlığını fark etmemiştik. Her şeyi görmüş müydü?

Elleri lacivert takım elbisesinin ceplerindeydi ve sanki hepimiz sıradan bir sohbet ediyormuşuz gibi topuklarının üzerinde geriye doğru sallanıyordu. Uzaktan bile olsa, omuzlarını ne kadar dik tuttuğunu, çenesini nasıl kaldırdığını, başını nasıl dik tuttuğunu ve gözlerinin Frankie'ye nasıl kilitlendiğini gördüm.

Frankie kadife koltuğun arkasından gözlerini kısarak baktı ve kıkırdadı. "Kusura bakmayın. Burada prova yapıyoruz. Eğer-"

"Prova için geldim." Dex koridorda yavaşça yürüdü ve ekibimden birkaç fısıltı duyuldu. "Nişanlığımın gösterisinin ikinci yarısını dinlemek istiyorum."

Ne kadar olduğunu söyleyebilirim? Altı şarkı. Sadece keman ve piyano. *Benim* tatil köyü."

"Yani doğru mu?" diye mırıldandı biri ve ardından dansçıların gözleri elime kaydı. Sanırım ekibimin çoğu sosyal medya paylaşımının bir PR çalışması olduğunu düşündü çünkü ben bu konuda konuşmadım ve onlar da sormadı. Hiçbirimiz o kadar yakın değildik. Geçen ay konser için hepimiz bir araya getirilmiştik çünkü Trinity dansçıları benimle birlikte uçurmaya inanmıyordu.

Provalarda yüzüğümü takmamıştım ve nişandan hiç bahsetmemiştim.

Şimdiye kadar.

Frankie neler olup bittiğini çok iyi biliyormuş gibi başını salladı. Alay ederken iri göbeğini ovuşturdu ve sonra kel kafasını salladı, sonra da kelimelerinde tökezledi. "Bay Hardy, sizinle tanıştığımıza çok memnun oldum. Mitchell bana harika şeyler anlattı. Tebrik ederim bu arada. *Nişanınız* için." Mitchell ona söylemiş olsa bile Frankie'nin beni tebrik etmemiş olması dikkatimi çekti. Konser sırasında kapatılacak olan merdivenlerin bulunduğu yan sahneye doğru paytak adımlarla ilerledi. Sanki adam bir tanrıymış gibi Dex'in elini sıkmak için acele etti.

Sahte nişanlım yine de elini uzatmadı. Sadece Frankie'ye baktı. "Bu tatil köyünün sahibi olduğumun farkında mısın?"

"Öyleyim." Frankie elini bıraktı ve beceriksizce ayaklarını sürüyerek yürüdü.

"Nişanlandığımızdan haberdar edildiniz mi?"

"Şey, evet. Hepimiz çok mutluyuz."

"Güzel." Dex bana doğru yürüdü ve elini uzatarak sahneden inmemi işaret etti. İndiğimde kulağıma "Devam et." diye mırıldandı. Sonra da yüksek sesle, "Bugün seni görmeye gelemeyecek kadar çok özledim." dedi.

Kolunu belime doladı ve dudakları dudaklarıma inmeden önce gülümsediğini gördüm. Beni öptü. Yumuşakça. Şiirsel bir şekilde. Sanki beni seviyormuş gibi. Ben de onu öptüm.

Çünkü Dex Hardy beni öptüğünde ruhum eridi. Benimle ilgilenen, kahvaltılarımı hatırlayan, beni o araba kazasından kurtaran, beni her şeyden kurtaracak olan adamı istiyordum.

Bunu burada da yapıyordu - beni kurtarıyordu - muhtemelen daha sonra itiraf etmeyecek olsa bile.

Tek hissettiğim o ve beni sarmaladığı kozaydı. Dolgun dudakları dudaklarımın üzerinden kaydı ve geri adım attığında, onu bırakmak istemediğim için inledim. Cebinden nişan yüzüğümü çıkardı ve mırıldandı, "Bunu bu sabah takmayı unutmuşsun. Al bakalım."

Yavaşça taktı ve ardından başparmağıyla parmak eklemlerimi ovdu. İşte o zaman sol elinde de altın bir bant olduğunu gördüm. Bunu konuşmamıştık ama oradaydı ve herkese alındığını açıkça gösteriyordu.

Sonra Frankie'yle yüzleşmek için dönerken bakışları sertleşti. "Demek nişanlandığınızı öğrendiniz?"

Frankie yutkunurken başını salladı.

"Güzel. Bu tiyatroda ne olacağına nişanlımla birlikte karar verdiğimizizin farkındasınız demektir. Ben müsait olmadığımında tüm kontrol onda olacak ve o bir karar verirken tepesinde dikilmenize bir daha asla müsamaha gösterilmeyecek. Sizi saniyeler içinde kovma ve yerinize başkasını getirme yetkisine sahip. Anladın mı?"

"Bay Hardy, izin verin açıklayayım." Ses tonu kandırıcıydı. "Trinity'nin dünya çapındaki sanatçılarının kreatif direktörü olarak, hepsinin hit-"

"Bu bir şaka mı?"

"Ne?" Frankie ciyakladı.

"Sence bunun için zamanım var mı? Çünkü yok. Uzun ve sinir bozucu bir gün geçirdim. Hepinizin burada kalması için aldığımız güvenlik önlemleriyle ilgili toplantılara girip çıktım. İki mülke daha yatırım yapma konusunda bir karar vermem gerekti. Sonra da Armanellilerle oturmak zorunda kaldım. İşinin unvanını duymak istediğimi mi sanıyorsun Freddie?"

"Frankie."

Dex'in bakışları ölümcül bir hal aldığında dansçılardan biri diğerine "Olamaz!" diye mırıldandı. Frankie'ye doğru bir adım attığında sanki tiyatronun ışıkları da onun ruh haliyle birlikte karardı. Tek kelime etmesine gerek yoktu. Etrafımızdaki gerilim onun hayal kırıklığıyla çatırdadı.

Belki de en iyi arkadaşımınla bunu görememiştim çünkü o benim için sadece öyleydi. Dimitri'nin gücünü kullandığını görmemiştim ama burada, bu tesiste Hardy isminin, Dex Hardy'nin ne anlama geldiğini gördüm.

Güç.

Korku.

Hakimiyet.

Tüm bunlarla nasıl başa çıkacaktım?

"Ya da bana Freddie diyebilirsiniz," diye düzeltti kreatif direktörüm.

"Evet, Fred. Biliyor musun, nişanlım birkaç gün önce bana dönüştüğü yeni insan için yeni bir ses istediğini söyledi ve ben de ona buna sahip olabileceğini söyledim. Neden biliyor musun?"

"Neden?" Frankie sordu.

"Çünkü istediği her *şeye* sahip olabilir."

"Elbette." Adam tartışmaya bile zahmet etmedi. "Sadece... Keelani'ye bir kapsam sağladığımı anlamamı istedim-"

"Nişanlıma hiçbir şey vermiyorsunuz. *O* bir yetenek. Sana bir iş sağladı. O yüzden istediğini alacak. Anlıyor musun? Bu Vegas rezidansı için ve dürüst olmak gerekirse" -bana dikkatle baktı- "onun yanında çalıştığın süre boyunca onun dediklerini yapacaksın. Tartışma yok. Geri adım atmak yok. Eğer nişanlım filler bacaklarının arasından geçerken ayaklıklar üzerinde şarkı söylemek istiyorsa, bunu gerçekleştireceksin. Evet dersiniz ve bir yolunu bulursunuz. Onun vizyonunu sorgulamazsın. Unvanının ne olduğu umurumda değil. Anladın mı?"

Frankie başını salladı ama ağzını açmadı.

Dex gülümsedi ve Frankie onu daha da sinirlendirmiş gibi elini çenesine götürdü. Elinin yüzünde nasıl kaydığını izledim. Tırnaklarının derisine nasıl sürtündüğünü dinledim. Şu anda burada benim için yaptığı her şey, benim için ayağa kalkarken beni ona doğru çekti.

Sonra da "Kendimi ne kadar açık ifade edebildim?" diye sordu.

"Ben... Ama... Sen-" Frankie bocalarken ben sahnenin kenarına oturup ikisini de izledim. Herkes kıpırdamadan durmuş, gözlerini etkileşime dikmişken hareket eden tek kişi bendim. Frankie istediğini elde etmeye alışkındı ve sanırım hepimiz onun burada olmayacağını biliyorduk.

Dex ona haddini bildirmişti. Benim için.

Umursamak istemiyor gibi görünen ama provaya gelip benim için ayağa kalkan Dex. Beni sonsuza dek sisteminden çıkarmak isteyen ama yardımına koşan Dex.

Eğildi ve mırıldandı, "Aradığın cevap *kristal*, Fred. Kendimi çok net ifade ediyorum."

Frankie'nin ağzı gibi yüzü de lekelenmişti. kapandı ve etrafına bakındı.

Dex, "Söyle Fred," diyerek yaratıcı yönetmenimi daha da aptal yerine koydu.

"Evet, Bay Hardy. Kristal berraklığında."

Dex bir kez başını salladı ve sonra tiyatroya göz gezdirdi. "Güzel. Hepimiz aynı fikirdeyiz. Şimdi, provasının geri kalanında nişanlının sesinin tadını çıkarmak istiyorum. Özel olarak."

"Dex-" diye başladım, kaçınılmaz olanı durdurmaya çalışarak. "Hepiniz gidebilirsiniz."

İşte oradaydı. Herkes giderse onunla yalnız kalacaktım, vücudum zaten aşırı hızdaydı, karşı koyabileceğimden emin değildim. Ben Wa topu artık çok ağır geliyordu ve ona olan çekimim neredeyse yerçekimi gibiydi. Bundan sonsuza kadar kaçamazdım.

Yine de insanların kalmasını sağlamaya çalıştım ve onlara söylemek için döndüm ama herkes dışarı çıkıyordu. Çıkışa doğru ilerlemekte tereddüt etmediler, yürürken telefonuna hızla numaralar tuşlayan Frankie bile.

Tiyatronun önündeki kapılar kapanırken, "Bunu daha sonra Mitchell'dan duyacaksın," diye mırıldandım.

Dex ön sıraya, benim sahnede oturduğum yere paralel bir şekilde oturdu. Ayaklarım sallanıyordu ve o "Hayır, yapmayacağım" derken ayaklarımı ileri geri sallıyordum. Patronun bu kadar önemsiz bir şey için beni ararsa aptallık etmiş olur."

"Önemsiz mi?" Ona yan gözle baktım. "Bu benim tüm hayatım." "Ne? Fred sana patronluk mu taslıyor?"

İsmiyle hitap etmesine sııttım. "Çocukça davranıyorsun, Dex."

"Ya da onunla kendi seviyesinde buluşacağım." Devam etmeden önce bana baktı, bir şey arıyordu. "Seninle daha önce böyle konuştu mu?"

"Ne gibi?" Kalçalarımı kavradım ve gözleri bacaklarımı takip etti, parmaklarımın etime girdiği yerde durdu, parmak uçlarının o kadar sıkı girdiğini hissettim ki sadece bu hisle bile patlayabilirdim. "Bana patronluk taslaması hoşuna mı gidiyor? Elbette, ama bu defalarca katlanmadığım bir şey değil."

"Görünüşe göre hallediyorsun."

"Pantolonumun koltuğuna göre uçuyorum," diye itiraf ettim. "Bu senin hiç yapmadığın bir şey."

Yakınına eğildi. "Benim gibi olmana gerek yok. Hiçbir zaman olmadın. Hatırlamıyor musun? Bana rastgele bir şey anlatmak için gecenin bir yarısı ceketini bile giymeden kışımı leylaklara doğru bir iki kez koşturmuşun."

"Artık rastgele şeyler için sana koşmuyorum."

"Hayır. Bütün hayatını orada saklıyorsun, değil mi?" Sonra beni inceledi, yeşil gözleri bir lazer gibi yüzümü tarayıp ipucu arıyordu, sanki aniden bana kendimle ilgili her şeyi anlatabilirmiş gibi. "Eskiden nasılsan öyle ol."

"Nasıldım," diye vurguladım. "Ben artık öyle biri değilim. Olamam..."

Koltuğunda arkasına yaslandı ve ellerini kucağında birleştirdi. "Şimdi ne tarafa gidiyorsun?"

"Dürüst olmak gerekirse mi? İtiraf etmekten nefret ediyorum ama ben bir paspasım," diye itiraf ettim. "Kariyerim için yapılması gerekenleri yaptığımdan emin olmak için üzerimde dolaşan milyonlarca insan varken başka bir şey olamam. Onların akışına bırakıyorum ve eğitimini aldıkları şeyi yapmalarına izin veriyorum."

"Sözleşmeyi onlar için imzalamadım. Ben seni istedim. Bunu senin için kabul ettim." Omuz silkti. "Öyleyse yörüngeyi değiştir."

"Doğru." Yanağımı çiğnedim. "Öyleyim. Ben yaptım. Şimdilik. Ama ne kadar süre için? Frankie'nin Mitchell'ı arayacağını ve bunun yüzümüze patlayacağını biliyorsun."

"Farkında değil gibisin..." Sonra ayağa kalktı ve gözlerim bu görüntüyü yalayıp yuttu. Son birkaç gündür onu defalarca baştan aşağı süzmüştüm ama yine de görünüşüne daha uzun süre bakmak istiyordum. "Bu tatil köyünün sahibi benim. Sözleşmenin ve senin sahibiyim. Benimle olan ilişkilerini mahvedemezler ve mahvetmeyecekler, Kee."

"Neden?" Şimdi fısıldadım, çünkü Dex lacivert takım elbise ceketinin düğmelerini açıyordu. Elleri o kadar zahmetsizce çalışıyordu ki kalçalarımı birbirine bastırmak ve bu ellerin başka hangi işlerde daha iyi çalışabileceğine odaklanmamak için elimden geleni yapmak zorunda kaldım.

Biliyordum.

Vücudum biliyordu.

İçimdeki Ben Wa topu muhtemelen biliyordu. "Çünkü kaderimi kontrol ediyorum ve şimdi de *seninkini*."

"*Sarki* her zaman değil de *şimdi* söylüyorsun."

Bana gülümsedi ama gözleri kargaşayla doluydu.

"Seni nasıl kontrol edebilirdim? O küçük kasabadaki hayatımdan daha büyük bir ışıltıydın. Ve seni orada tutmak için her şeyi yapardım, buna..."

İfadesini yarıda bıraktı ama nereye varmak istediğini biliyordum. "O araba kazası senin hatan değildi, Dex."

Elleri kalçalarımaya gitti ve fısıldarken alını benimkine düştü, "Benimleyken, her zaman benim hatam, Kee."

Takım elbise ceketinin yakalarını kavrayarak onu kendime çektim, böylece o da benim hissettiklerimi hissedecek, benim anladığımı gibi anlayacaktı. "O gece için terapiye gittim. Bir içki daha içmemiş olsaydım, seni ormanda tutmuş olsaydım, Gabriella'yı üzerine itmemiş olsaydım her şey nasıl olurdu diye beynimi yordum. Hiçbirinin önemi yoktu. Geçmişini değıştiremeyiz ve üzerinde duramayız, özellikle de hepimiz çocukken-"

"On dokuz yaşımdaydım."

"Ve neredeyse on sekiz yaşımdaydım." Ellerimi omuzlarına kaydurdım ve onu sarstım. Bunu anlamadı mı? "O gece arabaya binmemi kontrol edemeyecektin. Seninle ya da sensiz hepimiz gidiyorduk. Anlamıyor musun? O araba kazasına sen sebep olmadın. Aksine, bizi ondan kurtardın."

Gözleri öylesine sıkılmıştı ki, içindeki kavganın zihninde dönüp durduğunu ve bir çıkış yolu bulmaya çalıştığını biliyordum. Ona sarılmak, onu yakınıma çekmek, travmanın suçlanmaması gerektiğini görmesini sağlamak istedim. Yine de tüm suçu kendine yükledi.

Şimdi görüyordum ve bana neden bu ilişkiyi kontrol edeceğini söylediğini anlamaya başlamıştım.

"Her şeyi kontrol edemezsin, Dex," diye fısıldadım.

Eli kolumun çıplak teninden yukarı, elbisemin üzerinden aşağı, kalçalarımaya doğru kaydı. Gözlerini kapalı tutarken beni orada kavradı. Dokunuşuyla tüm vücudumun titrediğı gibi eli de titredi. Titrediğimi, nefesimin hızlandığını hissetti mi? Kaslarının kasılmasından başka hiçbir işaret vermedi.

"Hayatımdaki her şeyi kontrol edebilirim ve ediyorum da, Kee. Bu yüzden normalde içinde değilsin. Önümüzdeki birkaç ay boyunca bunu öğrenmen gerekecek."

"Artık kimsenin beni kontrol etmesini istemiyorum, Dex."

"Biliyorum, kalp kırıcı. Sana tekrar vahşi ve pervasız ihtiyacımız var. Ama benimle değil. Buna tekrar katlanabileceğimi sanmıyorum. Yapamayacağım tek şey bu."

Diğer eli yanağıma gitti ve benimle birlikte nefes alıp verdi, sanki o benim oksijenimi alabiliyormuş ve ben de onunkini alabiliyormuşum gibi. Birbirimiz olmadan o kadar uzun zaman geçirmiştik ki, sanki hiç gitmemiş gibi o sahnede bacaklarımın arasında oturuyordum.

Sanki bir daha gitmesini hiç istemiyormuşum gibi.

Belki onun da istediği buydu. O zaman beni öptü, dolgun dudakları benimkileri ağzına çekti ve yavaşça ve yumuşakça tadıma baktı. Nasıl hissettiğimi yeniden öğrenmek için zaman ayırdı. Hiç acele etmiyorduk.

Sahnenin ahşap zemini kalçalarımın altındaydı ama dizlerimi kenardan sarkıttım ve bacaklarımı ileri geri salladım. Seyircilerin oturduğu yer sahneden daha alçaktı ve Dex'in dizlerimin arasına rahatlıkla girebileceği bir seviyedeydi. Belki tam orada olmasından belki de bir saattir içimde metal tutuyor olmamdan kaynaklanıyordu ama inlemekten ve bacaklarımı ona sarmaktan kendimi alamıyordum. Aleti külotuma sürtündü ve uzunluğunun bana karşı çok katı, çok yakın ve çok büyük olduğunu hissettim.

"Seni istiyorum," diye itiraf ettim, ona söyleyebilmek için uzaklaştım, ama o geri adım atma fırsatını kullandı.

Bir eliyle kalın siyah saçlarını tararken başını salladı ve bana bakmak için ön sıradaki sandalyeye geri oturdu. "Önce açılış gecesinde bana en çok söylemek istediğin şarkıyı söyle."

Her şey çok hassastı. Vücudum çok fazla ayarlanmıştı. "Şu anda şarkı söylemek istemiyorum. İstiyorum-"

"Bu kızarıklığın seni reddettiğim için mi, kalp kırıcı? Yoksa şu anda şarkı söyleyemeyeceğini düşündüğün için mi?" Bana dikkatle baktı.

"Affedersiniz?"

"Bugün içinde mi? Amin olması gerektiği gibi tutuyor mu?"

"Dürüst olmak gerekirse." Yanaklarımdaki allığın derinleştiğini biliyordum çünkü yüzüme yayılan sıcaklık tenimi yakmaya yetiyordu. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrin yok."

"Göster o zaman."

Tanrım. Benimle oynuyor muydu? Ben onunla bağlantı kurmaya çalışırken? Öfke beni ayağa kaldırdı ve hızla geri çekilmemi sağladı. Elbisemi düzelttim ve kıyafetimi süslemek için kullandığım spor ayakkabılarımla sahnenin ortasına doğru tepindim, vücudum yeni keşfedilmiş bir duyguyla titreşiyordu.

Tiyatrodaki her koltuğu gördüm. Sadece bin tanesi boştu ama benim hissettiklerimi hissetmeye hazır biriyle dolmayı bekliyorlardı. Dex hissetmese bile. Sadece oyun oynuyor olsa bile.

Şarkı söylediğimde dinleyicilerimin bana bağlanmasına ihtiyacım vardı. Başka pek çok konuda kendime güvenim olmayabilirdi ama bunu yapabileceğimi biliyordum. Bununla büyümüştüm, bebekliğimden beri bunu hissediyordum.

Bir melodi mırıldanarak mikrofonu test ettim ve sesim hoparlörlerden geçerek salonu doldurdu. Tek ihtiyacım olan buydu. Tek ihtiyacım olan müziğin bir parçası olmaktı. Gözlerimi kapattım, sözcüklerin akıp gitmesine izin verirken kalbimin kontrolü ele almasına izin verdim. Her nota bir anıydı, leylakların büyüdüğü ve aşkımızın da büyüdüğü yere bir kaçıştı.

O zaman beni istiyor
muydun? Sen de beni
sevmedin mi?

Senin için bir çiçek tarlasında kanımı
akıttırdım Seni karanlıkta beklerdim
Birbirimizden çok uzakta değildik.

Kalbim zaten sendeyken nasıl olabilirdik ki? Senin
için bir çiçek tarlasında kanımı akıtabilirdim.

Ve yaptım çünkü sen beni terk ettin
Kalbim kırıldı ve paramparça oldu.

Gözlerimi açtığımda son notayı tuttum ve bana bakan bakışlarını yakaladım. O anda ne hissettiğini okuyamadım. Gözleri orman yeşili yerine katı zümrüt rengindeydi, o kadar soğuk ve mesafeliydi ki buz olup olmadıklarından emin değildim.

Sesim benim süper gücümdü. Onun süper gücü ise beni duygularına kapatıyordu. Notayı bitirdiğimde kalbim onun önünde kanıyordu, ama yine de sesim ikimizin de etrafında yankılandı, duvarlardan sekerek iliklerimize işledi.

Müzik bizim yolculuğumuzdu, bizi dikenler ve engellerle dolu bir yolda duygularımızın en karanlık kısımlarına götürüyordu. Orada durmak, o sahnede ağır ağır nefes aldığımı görmesine izin vermek, yıllardır kendimi en savunmasız hissettiğim andı. Geçmişte ona duyduğum sevgiyi, ilişkimizin nasıl bittiğine dair hissettiğim acıyı, çekip gittiğinde ne kadar kırıldığımı görmeliydi.

O da hissetti mi? O da etkilendi mi?

"Gerçekten nefes kesicisin, kalp kırıcı," diye fısıldadı ve sadece ondan gelen bu sözler bile beni neredeyse gözyaşlarına boğdu.

"Teşekkür ederim. Sanırım iyi gidiyor." Kalbimi paylaşan böylesine samimi bir şarkı hakkındaki iltifatını nasıl karşılayacağımı bilemiyordum. "Düşünüyorum da belki birkaç dekor alabilirim... belki süit odamdaki gibi bir sandalye. Sence herkes için uygun olur mu?"

Yine de yanlış bir şey söylemiş olmalı ki aniden ayağa kalktı ve sesi kesik kesik çıktı. "Evet. Tabii ki *herkes* için öyle olacak. Bunu ne zaman yazdınız?"

"Sen gittikten sonra."

"Bu şarkıyı sahnede hiç söylemedin." Sözleri yapmacıktı, hareketleri de öyle. Bana doğru yürümek yerine geri geri giderek koridordan tiyatro kapısına doğru ilerledi.

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü senin hakkında çok şey biliyorum, Kee," diye bağırdı ve ellerini havaya kaldırdı. "Tanrım, sen bizim

çok sevdin ve zirveye fırladın, değil mi?"

"Ne?" Bu sert suçlama o anda tartışacağımızı düşündüğüm şeyin tam tersiydi. "Ben bu şarkıyı hiç kullanmadım-"

"Bir albümde var, değil mi?"

"Evet, ama bu şekilde değil, sadece ben ve-"

"O zaman onu kullandın." Boynunu çekti ve tiyatronun taç kalıplarına doğru baktı, o kadar güzel ve süslü bir mimarisi vardı ki kardeşinin tasarladığından emindim. "Gösteri için iyi olacak. Artık umurumda olmasa bile dinlerken neredeyse ağlayacaktım."

"Gösteri için değil, Dex. Bunu şunun için söylediğimi düşünüyorsun..." Bitiremedim bile. "Tıpkı senin beni kaybettiğin gibi ben de seni kaybettim. Bunu görmüyor musun? Senin acın münferit ya da tekil değil. Gittiğin andan beri kırgınım."

"Gitmek istediğimi mi sanıyorsun?" Sesi havayı kesiyor, gözleri acıyla parlıyordu. "Tanrım, seni tekrar kaybetmekle nasıl başa çıkacağımı bilemedim ve o zaman çekip gittim. Ve sen de gidiyordun, Kee. Sakın bana gitmediğini söyleme. Kalmam için yalvarsan da yalvarmasan da kariyerine geri dönecektin."

"I..." O haklıyken nasıl cevap verebilirdim ki? "Kalbim her zaman sana aitti, Dex. Ama sorumluluklarım var-"

"Kariyer mi? Hayranlarınız mı?"

Aileme. Anneme. Babama. Anlamasını nasıl sağlayacağımı bilmediğim ya da bahane olarak kullanacağım sorunlara. Ayrıca, babamın yaptığı şeyi yapmaya devam etmesine nasıl izin verdiğimin ne kadar omurgasız olduğumu gösterdiğini biliyordum. "Onun gibi bir şey."

Bana inanmıyormuş gibi, inansa bile yeterince iyi değilmiş gibi mırıldandı. Sonra tekrar tekrar başını salladı. "Seninle ilgili neyin gerçek olup neyin olmadığını bilmiyorum, Kee. Hayattan daha büyüksün ve sonra hala..."

"Ben mi?" Cümlesinin sonunu yakaladım, anlamasını istiyordum. "Ben sadece benim."

Bir elini yüzüne silerken, onun da duygularını nasıl silmeye çalıştığını gördüm. "Ama artık *seni* tanıyamıyorum. Çok fazla şey saklıyorsun."

"Tamam. Adil. Ben de seni tanımıyorum," diye karşılık verdim ve aniden bu ifadeye öfkelendiğimi hissettim. "Çünkü *sen* de gittin. Ve ben de aynı şekilde kırıldım. Hâlâ da öyleyim!" Bu sözler karşısında nefesim kesildi ve gözlerimi kırıştırmadan önce gözyaşlarımın gözlerimi yaktığını hissettim. "Neler yaşadığını ve bunları seninle birlikte nasıl atlatamadığımı düşündükçe nefes alamıyorum. Kyle-"

"Kyle sorumsuzca davrandı ve bunu yapmamalıydı-"

"O senin arkadaşındı, Dex. O gece arkadaşını kaybettin ve kendini suçladığını biliyorum ama beni ve Dimitri'yi kurtardın ve Gabriella'yı aradın. Bu konuda kimseyle konuştun mu-"

"Gerek yok." Gözlerini kırıştıtırırken bir adım geri çekildi ve yüzündeki tüm duyguların nasıl boşaldığını gördüm. "O gece neler olduğunun farkındayım, Keelani. Birçokları gibi biz de travmayla büyüdük."

"Bu, onu görmezden gelmemiz gerektiği anlamına gelmez."

Önce tavana sonra da etrafına baktı, bakışlarını benimkinden başka bir yere çevirmedi. "Görmezden gelmiyorum. Hayatıma devam ediyorum." Bunu öyle bir şekilde söyledi ki, bir kutuya koyup kaldırdığını anladım. "Konser için her şeyi aldın mı?"

"Şimdi de bunu mu konuşmak istiyorsun?" Kollarımı kavuşturdum.

"Önümüzdeki birkaç hafta boyunca meşgul olacağım. Müsait olmamı beklemeyin. Gösteriniz halledilmiş olmalı."

"Orada olmayacak mısın?" Sesimin neden umutsuz çıktığını bilmiyordum. Şimdiye *kadar sırf* beni görmek için gelmemişti. Sanırım şimdi de bunu yapması için bir neden yoktu.

"Keelani Hale, sen bir yıldızsın. Kalabalığın içinde bana ihtiyacın yok. Hayranlarına, kariyerine, istediğin her şeye sahipsin." Bununla birlikte topuğunun üzerinde döndü, koridorda yürüdü ve kapıları iterek içeri girdi. Kapılar arkasından çarparak kapandı ve beni ilişkimizin olabileceğini düşündüğüm şeyden uzaklaştırdı.

O kapalı kapılara çok uzun süre baktım ve daha sonra "İstedğim her şey sendin" diye fısıldadım.

Yirmi Dördüncü Bölüm

DEX

KONTROLÜM ELIMDEN KAYIYORDU. Onu şarkı söylerken görmek için toplantımı terk etmişim. O gün kendini kanıtladığına dair attığı mesaj benimle alay etmişti. Karşı koymam gereken tek şey o olmasına rağmen ona karşı koyamıyordum.

Orada oturmuş, üstesinden gelebileceğim konusunda kendime güveniyordum. Yine de, o törpü, o ses, onun sözleri... Onları onun yazdığını biliyordum.

Kimse bir çiçek tarlasını Kee gibi düşünemezdi. Kimse gökyüzündeki yıldızlara birlikte baktığımızda onların ateşböceği olduğundan bahsedemezdi. İşte o zaman duygularımın kontrolünü tamamen kaybetmişim.

Benim bir parçam, travmam, lanet olası ruhum olan bir aşkı nasıl sarsabilirdim? Kendini örmüştü ve ben onu çıkaramıyordum. Elbette onu o zaman da sevmiştim, ama o sahnede benim için kırılan kalbiyle ona şimdi de aşık olmuştum.

Gerçek olduğundan bile emin değildim.

O bir sanatçıydı. Milyonlarca insana benim hissettiklerimi hissettirdi. Kalplerini paramparça etti ve gözyaşlarının akmasına izin verdi. Hatta onun da sahnede aynı duyguları hissettiğine ikna olmuştum çünkü başka türlü içimi nasıl boşaltabilirdi ki?

Black Diamond'daki ihtisası onun kim olduğunu değiştirecekti. Bunu şimdiden görebiliyordum ve bu süreçte kendimi kaybetme riskini göze alamazdım. Ondan kaçmak ve aramıza mesafe koymak bu işin yürümesinin tek yoluydu. Bu ve benim duygusal bağlantımı kesmem. Daha önce başımı belaya sokan duygularımdan kaçarak onu o sahnede bıraktım.

Duygular mantığı bulanıklaştırdı. Aşk seni zayıflattı. Aşk size aptalca şeyler yaptırır. Bir keresinde onu neredeyse böyle kaybetmiştim. Arkadaşlarımızı nasıl kaybettiğimizi. O gece arabaya binmeden önce işaretleri nasıl görememiştim.

"Dikkatini vermiyorsun." Bane, Cade ile Zoom görüşmemiz sırasında bana dirsek attı. Başka biri olsa, bu alçak sesle yaptığı uyarı muhtemelen dikkatlerini ekrana geri çevirmelerine neden olurdu.

Ama Cade benim kayınbiraderimdi. Bane de iş ortağımdı, patronum değil. Ve şüpheli bir ortaktı. Kayınbiraderimle olması gerekenden daha fazla ilişkisi olduğunu düşünmeye başlamışım.

Cade hkmet içinde siber güvenliğin başındaydı ama aynı zamanda mafyanın bir parçası olmasıyla nl Armanelli ailesinin bir yesi-ydi. Cinayet, ağzllk ve g hakkında söylenti üzerine söylenti dolaşıyordu. Söylentilerin çoğu doğru-ydu, ancak eniştem yaklaşık on yıl boyunca ailenin adını temizlemişti. Uğruna cinayet işleyeceğini bildiğim kız kardeşim Izzy ile evliydi ve ben de bunu kabullenmiştim.

Küçük kalp kırıcımın hayatını kurtarmak için başkalarının ölmesine de izin verirdim. Ve bunu tekrar yapardım.

Yine de Cade beni kızdırı-yordu ve ne onunla ne de Bane'le uğraşacak havamda değildim. Sahte nişanlım büyük olasılıkla otel odamda, saatlerce dayanmasını söylediğim bir seks oyuncağını ıkartı-yordu.

Onun da yaptığını biliyordum. Söylediği şarkılar sırasında yanaklarının kızardığını fark etmemek mümkün değildi.

"Bütün bunları zaten biliyorum Cade," diye mırıldandım ekranda ona bakarken.

Pislik herif çocuklarından birini dizinde zıplatırken, "O zaman ben bu görüşmeye neden geldim?" diye sordu.

Bane bir kaşını kaldırdı ve neredeyse yarı saydam gibi görünen mavi gözleriyle bana baktı.

"Ben sadece bir cevaba ihtiyaç duyarken siz sorunu özetliyorsunuz."

"Çalışanınıza benziyor muyum?" Cade'in yüzünde tiksinti ifadesi belirdi.

Bane'in gözleri tekrar bana döndü.

"Ülkeyi bir ya da iki kez siber saldırılardan kurtarmış birine benziyorsun." Öyleydi de. Başkanla doğrudan bağlantısı vardı.

"Bir ya da iki kereden fazla. Ama şimdi burada bir sonraki nesil var. Şu anda endişelendiğim şey bu. Her neyse, kumarhanenizin güvenliği gayet iyi. Kimse HEAT imparatorluğuyla ya da Armanelli imparatorluğuyla uğraşmaya çalışmıyor."

"Doğru. Ama bir terslik var," diye açıkladım. "Sistemdeki o küçük aksaklık-"

"Günün saniyelerinden bahsediyoruz, Dex. Eğer biri kumarhaneyi soymak isteseydi, soygunu gerçekten daha iyi planlaması gerekirdi-"

"Planlanabilir olmamalı. İmkânsız olmalı." "Söylediği şey," diye araya girdi Bane. "Bu sadece HEAT değil İmparatorluk, Cade. Bu benim de adım. Siyahlar zayıflığa açık olmayacaktır."

"Bunun üzerinde çalışacak bir ekibiniz yok mu?"

"Lanet olası dünyadaki herkesten daha iyi olan bir kız kardeşim ve eniştem varken olmaz."

"Hey." Bane bana döndü. Birden gözlerinde öfke ve manyakça bir şey belirdi. "Ufaklığın önünde nasıl konuştuğuna dikkat et."

Cade gülmekten kırıldı. "Evet, Dex. Dikkatli ol. Armanelli'lerin gelecek nesli çok önemli." O

Bane Black'e baktı. "Ve Siyahların nesli de oldukça önemli olacak." Bununla birlikte, gitmişti.

Bane hemen konferans salonundaki sandalyeden kalktı ve kaşlarını çatarak bana baktı. "İyi olduğuna emin misin?" dedi ve lanet zihnimi açmaya çalışıyormuş gibi gözlerini kıstı.

"Öyle olmadığımı mı düşünüyorsun?"

"Aşk hayatına bir çözüm bulmalısın. Eğer yapamazsan kumarhanemizi engeller. Normalde hiçbir şeyi kaçırmadığınızı biliyorum. Yıllardır güvenlik önlemlerinizi değerlendirdim. Araştırmadığım biriyle iş yapmaya niyetim yoktu. Aklınız başka yerde olduğu için bunun değişmesini istemiyorum."

Mırıldandım. "Belki de Cade'le birlikte iş yapmalıydın o zaman. Bir şey kaçırdı mı?"

"Cade teknik olarak artık ailesi dışında kimseyle iş yapmıyor. Onu duydun." Yavaşça gülümsedi. "Bunu biliyorsun. Ne kaçırdığını da biliyorsunuz." Hepimiz biliyorduk. Bu yüzden neredeyse kız kardeşimi kaybediyordu. "Onunla aynı hatayı yapmayın." Sözlerinde bir önsezi vardı.

"Bu da ne demek oluyor şimdi?"

"Bu odaklanmadığınız anlamına gelir. Ve odaklanmadığınızda insanlar bundan faydalanır. Şu anda yılda milyarlarca dolar kazanan bir yerin sahibisiniz. Bu kumarhaneden daha da fazlasını aktarıyorum. Gücü olan insanlar bundan hoşlanmaz. Onların işlerini engellememden ya da potansiyel olarak diğer işleri engellememden hoşlanmıyorlar."

"Eğer aklamadan bahsediyorsanız, biz bunu hallettik."

"Platinum Casino, buraya yatırım yapıp kapılarımızı açtığımızda büyük bir darbe aldı. Mutlu değiller, Dex. Çok temiz olduklarını ve bir şekilde işimize zarar vermeye çalışmayacaklarını mı sanıyorsun?"

"Bunu yapmaları aptallık olur."

"Zeki olduklarını iddia etmedim. Tek söylediğim odaklansanız iyi olur. En önemli şeyi koru." Eğildi.

"Ve o kızı kastetmiyorum."

Beni sersemletti. *O kız...* sanki *benim* kızım değil de sadece o kızmış gibi. Nişanlım. Kalbimi kıran ama parçaları hâlâ avucunun içinde olan kadın. Duyguların kontrolü gittikçe daha hızlı kayıyor, durdurulamaz bir yokuştan aşağı ivme kazanıyordu. Buna izin veremezdim. Tekrar uçurumdan düşmeyecektim.

Telefona bir numara tuşladım. "Mitchell, o lanet sözleşmeyi bu hafta sonuna kadar e-postamda istiyorum."

"Oh, Keelani'de. Seninle konuşacağını söyledi." Sesi telefonda titriyordu. Yalan söylediğini bu şekilde anlamıştım.

"Öyle olsa iyi olur." Şimdi bununla uğraşmak istemediğim için telefonu kapattım.

Onun yerine işe gittim. Kee'nin kokusunu her yerde alabildiğim, odanın içinde parmak uçlarında dolaştığını duyabildiğim, varlığını hissedebildiğim ama benimle konuşmak için eşikten adım attığını asla göremediğim evime geri dönmek istemediğim için Penelope'ye konferans salonuna benim için biraz yiyecek getirmesini söyledim.

Penelope yemek geldiğinde masama bıraktı. "Dex, Bayan Hale ile ilk birkaç etkinliğinizi takvime ekliyorum. Nişanınızla ilgili bir sonraki etkinliğin nasıl ele alınmasını istersiniz? Birkaç seçeneğim var-"

"Keelani ve ben bunu halledeceğiz." Nasıl yapacağımızdan emin değildim ama günlerdir birbirimizden kaçıyor olsak da yapacağımızı biliyordum ve hâlâ deneyim istediğine dair sözleri kafamın içinde dönüp duruyordu. Benimle bu tür bir deneyimi kaldırabilir miydi? Eskiden olduğum kişi yerine şimdi olduğum kişiyi isteyebilir miydi?

"Nişan mesajını da hallettiğin gibi mi?" Dudaklarını büzerek telefonundan başını kaldırdı. "Bu şaşırtıcıydı, Dex. En azından bir sonraki yer konusunda sana yardımcı olabilirim-"

Kaşlarımı çattım. "Bu halka açık olmayacak." "Neden olmayacak?"

"Çünkü ben değilim... Biz değiliz..." Gözlerimi ona diktim.

Penelope her şeyi çabuk anlıyordu ve mavi gözleri benimkileri öyle bir aradı ki, düşüncelerimi kırmak için bir matkap kullanıyormuş gibi hissettim. "Tam olarak ne değilsin?"

"İlgiye ihtiyacımız yok."

Kaşlarını kaldırdı ve arkasına yaslandı. "İlginç, Dex. Bunların hepsi dikkat çekmek için değil mi?"

diye mırıldandı. "Bir şey için. Henüz ne olduğundan emin değilim."

Gülümsedi ve telefonuna geri döndü. "HEAT bölgesinin dışına çıkarsanız gazetecilerden kaçmayı beklemeyin. Etrafınızda dolaşıyor olacaklar ve ikiniz de tanınıyorsunuz."

"Farkındayım," diye homurdandım, çatalı salatama saplarken.

"Ayrıca, lütfen inandırıcı olsun. Halkla ilişkiler numaraları, eğer ortaya çıkarsa, kamuoyu önünde asla iyi sonuç vermez."

O benim annem miydi? "Neden bunun bir PR olduğunu düşünüyorsun?"

."

"Evinize girip çıktığım için bu benim için çok açık. Yatak odası ayrımı oldukça iyi bir gösterge-"

"Penelope, lütfen huzur içinde yememe izin verir misin?"

"Tam bir drama kraliçesisin." Ayağa kalkıp eteğini düzeltmeden önce elimi okşadı. "Ona ne istediğini sor, Dex. Sevdiğin kişiyle hikayeyi kontrol etmek asla işe yaramaz."

"Penelope, *bana* ilişki tavsiyesi mi veriyorsun? Birdenbire evlendin mi?"

"Hayır." Masaya vurdu. "Ama ben bir kadınam. Biliyorum. Ayrıca, arabanın kapısını açarken, ona yemeğe kadar eşlik ederken ve-"

"Bir kadına nasıl kur yapılacağını bilirim."

"Bütün mesele ona kur yapmak mı? Artık medya konusunda endişelenmiyor muyuz?"

Çatalımı yere attım ve ona ters ters bakmak için sandalyemde geriye yaslandım. "Lanet olsun-"

Yine de Dimitri için kapıyı açık tutarken dışarı çıkıyordu.

Kafasını içeri soktu. "Hâlâ konferans odasında ne halt ediyorsun? Evine git."

Başımı salladım, yakın zamanda bunu yapmayacak olmamın gerçek nedenini ona söylemeyecektim. "Birkaç güvenlik kontrolünü bitiriyorum."

İçeri girdi ve masanın üzerindeki yiyeceklere göz attı. "Gelecek ay için hazır mıyız?"

"Ne zaman olmadık ki?" Bane'le uğraştıktan sonra ses tonum savunmacıydı.

"Keelani'nin konser açılışıyla büyük bir ay olacak. Ve bu nişan haberini verdiğin gerçeğiyle-"

"Dimitri." İsmi bir iç çekişten ziyade bir uyarı gibi çıkmıştı. Masada karşıma oturdu ve ben homurdanmamaya çalıştım. "Hiç havamda değilim."

"Tabii ki değilsin. Hiçbir zaman onun hakkında konuşacak havada değilsin. Ama yine de birkaç şey söylemem gerekiyor."

Midem çalkalandı ve zihnim kardeşim ve Kee'nin bana bir şekilde ihanet ettiği düşünceleriyle dolup taşıtı. Mantıksız ve neredeyse dengesizdiler ama bu onları durdurmadı. "Söylemen gereken her ne ise muhtemelen -"

"Daha önce de takipçileri olmuştu," dedi Dimitri, sanki bu benim için bir keşifmiş gibi.

"Bahsetti." Omuz silktim çünkü gözleri tatil köyümün koridorlarında dolaşırken bahsetmişti.

"Hayır. Onun dediği gibi değil. Bu insanlar sadece takıntılı değil. Akıllarını kaçırmışlar ve tehlikeliler." Hiçbir şey olmamış gibi bombayı patlattı. "Birinin onun odasını orada burada gözetlemesinden bahsetmiyorum, Dex - gerçi o öyle tarif edecek. Her yere geldiler

konserlerinden birinde, onu evine kadar takip etti, filme aldı, denedi..."

Onun ses sürüklendi kapalı ise benim bütün vücut cümlelerin devamını getirmek için öne doğru eğildi. "Neye, Dimitri?" Başını iki yana salladı. "Bu konu sorulduğunda, sanki önemli bir şey değilmiş ve işinin bir parçasıymış gibi akışına bırakıyor. Ben doksan yaşındayım. Bana her şeyi anlatmadığından yüzde yüz eminim."

Kardeşim parmak eklemlerini ovmak için durdu. Duygularımı bastırmak, bir şeylerle yüzleşmek için elimden geleni yaparken ben de aynı şeyi yaptım. Sessizce "Neden bana söylemedin?" diye sormadan önce derin bir nefes alırken sessizliğin havayı doldurmasına izin verdim. Bu bencilce bir soruydu ve cevabı bildiğim için hemen geri almak istedim.

Öne doğru eğildi ve masaya bir yumruk indirdi. "Sana onun hakkında hiçbir şey anlatmıyorum çünkü bilmeyi hak etmiyorsun. Sen gittin ve onunla hiçbir şey yapmak istemedin. Hatırladın mı?"

Sözleri karşısında irkildim.

"Bak, lanet olsun. Bu kimsenin suçu değil. Bize boktan bir kart dağıtıldı."

Dimitri ailenin küçük oğluydu. Araba kazasını onun değil benim yaptığımı asla anlamayacaktı. Onun kışını güvende tutmam gerekiyordu, tam tersi değil. Hepsini güvende tutmalıydım ama bunun yerine bir hayat kaybettik ve neredeyse hepimizi mahvediyorduk. "Elbette, D. Bu boktan bir kart."

"Ama bu konu hakkında konuşmuyoruz ve Keelani ya da ailesi hakkında da konuşmuyoruz ki bu da başlı başına başka bir konu."

"Onun nesi var-"

"Sana onun hayatının bir özetini vermek için burada değilim, Dex. Hazır olduğunda bunu yapabilir. Belki de ona sormayı denemelisin."

"Belki de kayıtlarını hacklemeliyim," diye homurdandım, bana yardım etmektense onun mahremiyetini korumak istemesine sinirlenmiştim.

"Aslında yapmadığına şaşırdım," diye karşılık verdi, ama ona karşı bir saplantıya düşme korkusu gerçektir ve ben

O kara deliğe inmek istemedim, çıkıp çıkamayacağımdan emin değildim.

"Her neyse. Başka ne istiyorsun?" diye sordum.

Sanki sakinleşmeye çalışıyormuş gibi derin bir nefes aldı. "Bak, o lanet konserin her yerinde güvenliğe ihtiyacı var, tamam mı? Sadece normal güvenlik değil. Lanet duvarlara tırmanmalarını istiyorum. Her yerde kameralar olsun. Son adam ona mektup yazmış, zarfın içine kendi külotunu koymuş ve otel odasında bulunmuş."

"Ne demek onun lanet otel odasında'ydı?" "Polis oraya ondan önce v a r d ı . O iyiydi, ama biz uyanık olmak gerekir."

"Dur bakalım. Ne oluyor lan? Ona kendi külotunu nasıl göndermiş?" Kükredim.

Dimitri bana sanki dün doğmuşum gibi baktı. "Eğer bir kız külotu aldıysanız, ya size verilmiştir ya da-"

"Ondan önce onun evindeydi ve onları mı arıyordu?"

"Bingo."

"Sik beni." İşte bu yüzden onun çizgileri bulanıklaştırmasına izin veremezdim. Tatilimi nasıl yönettiğimi mahvediyor ve zihnime aşk olabileceğini düşündüğüm bir şey bulaştırıyordu. Eğer odaklanmazsam, onu çok daha kalıcı bir şekilde kaybedecektim. Homurdandım ve sonra dizüstü bilgisayarımı kaptım. "Bir güvenlik ekibi var, değil mi?"

"Her turu bir Mitchell atıyor. Onlara güvenmiyor, ben de güvenmiyorum. Performans gecelerinde gözünüz hep onun üzerinde olsa iyi olur. Benimki de öyle olacak."

Dizüstü bilgisayarımı açtım ve onu dairemizde görene kadar kamera üstüne kamera çekerek yazmaya devam ettim. Rahat bir nefes aldım. Sistemimin teknolojisi son teknoloji ve yenilikçiydi. Bir kalp atışının hızını takip ediyor, sadece oda izleme özellikleriyle korku, acı ve zevk arasındaki farkı çözebiliyorduk.

Saatlerimiz ayrıca müşterilerimizin her biri hakkında bizi bilgilendirdi. Onların her şeyini takip etmemize izin verdiler.

tek hareket. HEAT üyesi olmak emniyet, güvenlik ve koruma demektir. İzinsiz giriş değil.

En azından geçmişte. Ama onunla bu çizgiyi aşmayacaksam ne olayım. "Onunla ben ilgilenebilirim."

"Ne yapabileceğini düşündüğün umurumda değil. Oradaki benim kızım."

Gözlerimin hızla onunkilere kaymasına engel olamadım.

"Senin kızın mı?" "O benim kızımdı.

Duygularını aşır uzun zaman önce yapman gerekeni yaptığın için korkaksın."

"Az önce ne dedin sen?" Ayağa kalktım.

Dimitri benimle bu yola girmemesi gerektiğini biliyordu. Hiç yapmadı. Bu geçmemesi gereken bir çizgiydi. Yine de o da ayağa kalktı. "Beni duydun."

"Tam olarak ne yapmam gerektiğini düşünüyorsun?" "Onu yıllar önce evlendirmeliydin. O olmalıydı baldızım." Bunu çok kesin bir şekilde söyledi. Sanki başka seçeneğim varmış gibi.

"Beni terk etti," diye açıkladım, her ne kadar bu noktada zayıf bir bahane gibi görünse de.

"Büyü artık amına koyayım. Aslında hiç gitmedi. Ona bir şans vermiş olsaydınız uzun mesafe yapardı ve bunu hepimiz biliyoruz. Hatta geri geldi ve tekrar birlikte olmanız için neredeyse yalvardı. *Sen* onu terk ettin."

"Bilmiyorsun," diye fısıldadım ama sesim neredeyse çatladı. Sandalyeme çökerken hissettiğim acıya neredeyse teslim oluyordum, ikimizin de sevdiği ama farklı şekillerde sevdiğimiz bir kız için kardeşimle kavga etmek istemiyordum.

"Peki. Belki de bilmiyorum. Ama yeterince cehennem yaşadığını biliyorum. Beni anlıyor musun? Bu yüzden, bu sefer işi berbat etme."

"Yoksa ne olur?"

"Ya da birimiz annemle babamı arayıp ölümüne dövüştüğümüzü söylemek zorunda kalacak. Seni alabilir miyim bilmiyorum ama Dec ve Dom'un benim tarafımda olacağını düşünmeye başladım.

Üçümüz birden seni kesinlikle götürebiliriz. Annem ve babam senin için ağladıktan sonra Cade ve Dante cesedini saklayacak."

"Aptalın tekisin, biliyorsun değil mi?" Gözlerimi devirirken başımı salladım ve burnumun kenarını sıktım. "Ona zarar vermeyeceğim. Ve onu koruyacağımdan da eminim."

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Çünkü Dimitri, bugün bana şarkı söyledi." İtirafla birlikte çöktüm çünkü hepimiz bunun ne anlama geldiğini biliyorduk.

"Sadece sana mı?" Kaşlarını kaldırdı.

"Evet, sanki tam anlamıyla derimi soymuş ve ruhumu bedenimden çekip almış gibi hissettim."

"Bu çok dramatik."

"Muhtemelen, ama sana yalan söylemenin bir faydası yok. Onun hakkında hissettiklerim bu kadar dramatik." Ona kapıya doğru el salladım. "Evine git ve beni rahat bırak. Ben kızım ile ilgileneceğim. Ve açık olalım, o benim. Sen onun en iyi arkadaşı olabilirsin ama o benim nişanlım."

"Bu bir halkla ilişkiler numarası."

"Öyle mi?" Bakışlarımı ona dikmiş, bu soruya yanlış cevap vermesi için cesaretlendiriyordum.

"Aklını kaçırdığını düşünmeye başlıyorum, kardeşim."

"Belki." İçimi çektim. "Belki de. Sadece şunu bil ki, eğer ona sahip olamayacaksam, onun yerine bir sapığın ya da değersiz birinin sahip olmasına izin vermeyeceğim, bu kesin. *Benim* kızımı benden başka kimse alamaz. Ve zaten onu almama izin vereceğinden bile emin değilim."

"Onu hak ettiğinden emin değilim," diye mırıldandı Dimitri. "Ben de hak ettiğimden emin değilim."

"Kendini adamadan önce bunu çözsen iyi olur kardeşim. Eğer yapmazsan seni affetmeyeceğim."

Göz temasını kesmedi. Gülümsemedi. Gözünü bile kırpmadı. Keelani'yi bana tercih edeceğini böyle anladım.

Daha ileri gitmeden önce gerçekten nasıl hissettiğimi anlamam gerektiğini bu şekilde anladım.

Yirmi Beşinci Bölüm

KEELANI

O meşum provadan günler sonra Dex'in ofisinin kapısını çaldım. Sabahın erken saatleriydi ama yine de denedim çünkü formalitelere geri dönmemize dayanamıyordum. Son birkaç gündür koridorda yanımdan geçerken sadece kısa selamlar veriyor ve başını sallıyordu.

Paylaştığımız onca şeyden sonra nasıl tekrar o hale gelebiliriz?

Ve açılış şovum bu geceydi. Benim için tek başına değiştirdiği gösteri. O sahnede beni öpmesinden ve sonrasında neredeyse hiç konuşmamasından sonra bunu yapabilir miydim?

Ona mesaj atsam bile kahvaltıdan ya da yemekten bahsedilmiyordu. Bunun yerine, Penelope mesajlara müdahale ediyormuş gibi dakikalar sonra yanıt veriyor ve bana meşgul olduğunu söylüyordu. Provadaki şarkımdan sonra aramızda bir bağ oluştuğunu ve sonra koptuğunu biliyordum. Ama şovun açılışı benim için önemliydi ve nedense onun bir şeyler söylemesini istiyordum.

Herhangi bir şey.

Yine de kapının diğer tarafındaki sessizliği çok şey ifade ediyordu ve o günkü ruh halimin tonunu belirledi. Özellikle de mutfaktaki çiçekleri gördüğümde. Zambaklar, güller ve şakayıklar, hepsi de farklı insanlardan gelmişti.

Diğer ünlüler. Diğer şarkıcılar. Dimitri'den. Bane'den. Plak şirketindeki insanlardan.

Ezekiel'den. *Yakında görüşürüz.*

Heyecanlı olmalıydım, damarlarımda adrenalin pompalanmalı ve gösteri için içim kıpır kıpır olmalıydı. Bunun yerine sinirlerim gerildi ve o not midemi bulandırdı. Küçük kâğıt kartı buruşturup çöpe attım.

Mitchell aradı ve sponsorlukların gelmeye başladığını, talk show'ların bizi programa çıkarmak istediğini, tüm biletlerin satıldığını ve PR çalışmasının işe yaradığını, bunu berbat etmemem gerektiğini söyledi.

"Frankie senin ve Dex'in değiştiğini söyledi. Ona Dex'in dediğini yapmasını söyledim ama çılgınca bir şey yapmasan iyi edersin. Bu gece orada insanlar var." Bunu işaret ederek söyledi ve tam olarak ne tür insanları kastettiğini biliyordum.

"Muhtemelen Dex etraftayken mesafesini koruması onun için en iyisi, Mitchell," diye hatırlattım ona.

"Sadece tedbirli ol, Keelani. Ezekiel büyük bir hissedar. Ethan'ın senin soyunma odana gelmesi gibi bir şey değil bu. Bunu sana söylememe gerek yok." Verdiği nutuk midemi bulandırdı. Konuşmaya devam etti ve ben de geceye dair heyecanımı giderek daha fazla kaybettim.

Mitchell'a patronluk taslamaktan bıktığımı söylemeli miydim? Frankie'yi programım hakkında dinlemek niyetinde bile olmadığımı mı? Artık onu dinlemediğimi mi söylemeliydim? O adam soyunma odama gelirse, büyük olasılıkla hiç yapmadığım bir şekilde isyan edeceğimi mi?

Olive saçım üzerinde çalışmaya devam ederken derin nefesler aldım. Bu arada, müdürümün telefonda bana söylediği her şeyi içi boş bir şekilde kabul ettim.

Telefonu kapattığımda bana doğru eğildi. "Bunu aldın mı, Kee?"

Pembe benim yerime cevap verdi. "Tabii ki bu onda. Unutma, orada sen yapıyorsun. Oh, ve istediğin sandalyeyi de aldık."

"Kadife kaplı mı?" Doğru koltuk olduğundan emin olmak için sordum. Konserimin sonunda birkaç şarkı söylerken o sandalyenin seksi ama şık olmasını istiyordum. Tantrik sandalye bunu temsil etmeye yardımcı olacaktı.

"Tabii ki." Pink bana göz kırptı ve sonra D'ye döndü. "Dimitri, çekilmez kardeşin nerede?"

Dimitri soyunma odamdaki kanepeye oturmuş, kapıya bakıyordu. "Ben de aynı şeyi merak ediyorum."

"Muhtemelen çalışıyordur," diye mırıldandım. Bu bir halkla ilişkiler numarası olsa bile, bana iyi şanslar dilemeye gelmemiş olması, kapısını açmamış olması, bunu istememiş olması yine de canımı yakıyordu. Ben elimde kalbimle ona doğru yüzerken, o da kalbini benden koruyordu, can simidi olmadan ona atmaya hazırdı. Ve sanki bir işaret gibi, kapı açıldı, ama ayakta

arkasında Dex yoktu.

Bane'di.

"Burada ne arıyorsun?" Pink'in gözleri önce bana, sonra da adamın sahip olduğu ezici varlığa dikildi. Ne zaman bir odaya girse, oda daha karanlık bir yere kayıyordu, sanki tamamen siyah takım elbisesi, taş gibi soğuk bakışlarıyla birlikte önsezi yayıyordu. Ve Pink'e baktığında daha da soğudu.

"Keelani'ye iyi geceler dilemeye geldim Bianca. Senin için sorun olur mu?"

"Bianca?" Ağzımdan kaçırdım. "Adın bu mu?"

Pembe allık fırçasını bana doğru salladı. "*Keelani* gerçekten senin adın mı?"

"Öyle."

"Eğer doğruysa mantıklı." Blöfümü görmeye hazır bir şekilde gözlerini kısarak bana baktı.

"Öyle," diye onayladı Olive ve sonra yeni arkadaşımızın hayatına burnunu soktu. "Neden Bianca yerine Pink?"

"Saç tabii ki." O kadar hızlı söyledi ki, ikimiz de ona baktık.

Gözlerim Bane'e kaydı. Pink'in kıvranışını izlerken dudaklarında, ciddi yüzüne hiç de yakışmayan küçük bir gülümsemenin oynadığını gördüm. Sonra, "Hatırladığım bu değil-" dedi.

"Sessiz ol," diye tısladı ona. "Bane, *Bianca*'yı benim geçmişimden olmasına rağmen kullanabileceğini düşünüyor ama"-o zaman ona baktı-"kullanamaz."

Mırıldandı ama bu konuda ona karşı çıkmadı. Onun yerine delici bakışlarını tekrar bana çevirdi. "Keelani, tatil köyündeki ekibim için şu ana kadar seninle çalışmak bir zevkti. Etrafta daha fazla bulunamadığım için üzgünüm ama bir şeye ihtiyacın olursa Dex'e ya da bana haber vermeyi unutma. Burada geçirdiğiniz zaman hepimiz için önemli. Işık ve ses kontrollerini yaptık. Tiyatro doldu. Ve Dex'in isteği üzerine ekstra güvenlik önlemleri alındı."

Adam normalde güvenlik ekibim ve kreatif direktörüm tarafından yönetilmesi gereken şeyleri sıraladı. "Frankie ve güvenlik ekibi-"

"Burada çok titiz davranıyoruz Bayan Hale. Ne de olsa Black ve HEAT isimleri var. Yeni güvenlik ekibiniz bilgilendiriliyor, ancak şu anda konaklamanızla bizim güvenlik ekibimiz ilgilenecek."

Dimitri oturduğu koltuktan bir şey söylemedi ama "Zamanı gelmişti" diye mırıldandı. Sonra gözleri benimkilerle buluştu. "Ekibimiz en iyisidir, Keelani. Seninle ilgileniyorlar. Bunu kendim de yapabilirdim ama Dex çoktan harekete geçmişti."

"Oh." Kaşlarımı çattım. Dex bana bu konuda hiçbir şey söylememiştir ama tüm odaya nişanlımla gerçekten konuşmadığımızı söylemek biraz saçma gelmişti. "Tamam. Teşekkür ederim."

Dimitri bacaklarının üzerinde duran dizüstü bilgisayarı kapatıp ayağa kalkarken iç çekti. Arkamda duran Olive'e el salladı ve Pink arkamda durup bana bakarken alay etti.

Ayna. "Burada sahneye çıkan sen olduğunda bana teşekkür etme, Kee. Bunun ne anlama geldiğini biliyorum. Sen sattın."

Bane başını sallamadan önce aramıza baktı. "Size minnettarız." Başka bir şey söylemedi ama odadaki hemen herkes onun ardından cesaretlendirici ve onaylayıcı sözler mırıldandı.

Bana yıldız olduğumu söylediler. Gösteri benmişim. Sesimle hepsine bir hediye veriyordum.

Bir dakika yalnız kalmak istediğimde, ışıklı aynada kendime bakarken sadece bir damla gözyaşı döktüm. Yüzüm tamamen makyajlıydı, gözlerim dumanlıydı, siyah saçlarım yumuşak dalgalar halinde omuzlarımdan aşağıya doğru kıvrılmıştı. Elbisem kısaydı, ışıltılıydı ve biraz sallansam sallanıyordu.

Güzellik duyguları sarıp sarmalayabilir ve onları mükemmellik olarak paketleyebilir.

Dışarı çıkmadan önce derin nefesler aldım, derin, ölçülü ve titrek. Kendime bunu ailem için sadece birkaç ay yapacağımı ve sonra işimin biteceğini hatırlattım.

Nefes almak için elimden geleni yaparak babamı aradım. "Annem nasıl?"

"Konseriniz birkaç dakika sonra değil mi?"

"Sanırım... Yorgunum, baba. İhtiyacım varmış gibi hissediyorum..." Sesim çatallaştı.

"Oh, Keelani. Tatlım, bir bardak su iç. İyi olacaksın. Bunun gibi gösterileri defalarca yaptın, değil mi?"

Gözlerimi sıkıca kapattım. "Bazen odamda onunla bir kez daha şarkı söylemek istiyorum baba. Bir kez daha."

İç çekti. "Ona şarkı söyletmeye çalışmamı ister misin?"

"Hayır." Elimi yanımda sıkıca kavradım. Ne yapıyordum ben? Şu anda buna ihtiyaçları yoktu. "Özür dilerim. Sadece bir saniyeye ihtiyacım vardı. Ben iyiyim."

"Elbette öylesin tatlım." Babam bana her zaman bu konuda güvence verirdi. "İstersen birkaç günlüğüne oraya gelebilirim."

Bunun bir kumarhaneye girme girişimi mi yoksa baba olma çabası mı olduğunu bilmiyordum. Soru her iki durumda da içimi parçaladı, bilemeyeceğim ve soramayacağım gerçeğiyle birlikte. "Hayır, baba. Ben iyiyim. Gitmem gerek ama iyiyim. Onu sevdiğimi söyle."

"Biz de seni seviyoruz, Keelani. Bunu sakın unutma. Seni çok seviyoruz ve seninle gurur duyuyoruz."

Telefonu kapattığımda derin bir nefes aldım ama artık farklıydı. Kendime bunun onlar için olduğunu hatırlattıktan sonra daha güçlüydüm. Odaklandım ve yüzümde parlak bir gülümsemeyle sahneye çıktım. Maskemi düşürmedim. Ve müzik beni taşıdığım yüklerden kaçabileceğim bir dünyaya götürdü.

Kalabalığa baktım ve onların da benimle birlikte bu yolculukta olduğunu gördüm. Aşk, ev ve kalp kırıklığı hakkında şarkılar söyledim ama müzik beni sakinleştirdi... Ta ki sonuna kadar. Söyleyecek sadece dört şarkım kalmıştı. Hepsi de farklıydı. Kostümümü değiştirip klasik bir kokteyl elbisesi giydim ve nişan yüzüğümün üzerine ipek eldivenlerimi geçirdim.

Sahnede ışıklar indirilmişti. Dansçılar gitmişti. Projektörler, parıltılar ve dikkat dağıtan her şey gitmişti.

Artık sahnenin ortasında sadece talep ettiğim kadife sandalye, mikrofonum ve ben vardım.

Orada durdum, herkesin önünde duygusal olarak savunmasızdım. Kalabalığa onlara biraz yeni ama eski ve kalbimde yer eden bir şey vereceğimi söylerken son bir kez yan sahneye baktım.

İşte o zaman onu gördüm.

Işıklar üzerimdeydi ama ruhum Dimitri'yle birlikte durduğu yere yöneldi. İkisi de beni izliyordu. İkisi de kollarını kavuşturmuş, birbirlerine çok benziyorlardı. Yine de Dexton Hardy hüzünlü gülümsemesiyle kalbimi çaldı. "*Her şeyi yapabilirsin*" derken gözleri benimkilere kilitlenmişti.

Ve tam o anda yapabileceğimi hissettim. Hayranlarım beni alkışlarken, bir kız beni sevdiğini, onu kurtardığımı haykırırken, yapabileceğimi biliyordum. Hiç kimse bana sahnede bir şey yapabileceğimi söylememiştii ama birdenbire yapmak istedim.

"Sözler ve müzik yazmak beni kurtardı, biliyor musunuz? Beni cehennemden dibinden geri getirdi ve sanırım yine getirecek. Bir gün sadece benim değil başkalarının da söyleyeceğini umduğum birkaç şarkı daha yazmaya çalışıyorum. Ama bu gece benden duymanız gerekecek."

En sadık hayranlarım için evrene ne istediğimi söyledim ve onlar da bana inanmış gibi çığlık attılar. Kamera ışıkları ilk iki şarkımın ritmiyle sallanırken Hardy kardeşlere dönüp baktım. Dex en iyi arkadaşımı omzundan alkışladı ve karanlığa geri adım atmadan önce bana başıyla selam verdi. Spot ışıklarının bizim üzerimizde değil, sadece benim üzerimde olmasına kararlıydı. O anda buna ihtiyacımız yoktu. Bana bunu veriyordu ve ben de ona sonsuza dek minnettar kalacaktım.

Kalabalığa döndüm ve hepimizi farklı bir alana taşıyan keman sesleriyle sallandım. Bulutların üzerindeydik, notaların içinde yükseklerde uçuyorduk ve ben aniden her türlü endişeden kurtulmuştum.

Ta ki onu kalabalığın içinde
görene kadar. Hezekiel.

Muhtemelen Mitchell'dan bir bilet almıştı ve onun varlığının beni etkilemesinden nefret ediyordum. Gösteriyi kısa kestim, grubuma baktım ve bittiğini işaret ettim.

Onun varlığına uyum sağladım, beni küçültmesine izin verdim ve söylemem gereken tek şarkıyı korudum. Ama ona gösteremeyeceğim kadar değer verdiğim bir şarkıydı bu. Yaratıcılığımın ve kalbimin onun orada olduğu anıyla lekelenmesini istemedim. Daha önce travma yaşadığımızda, sevdiğimiz şeyleri koruruz - özellikle de pek çok anı zaten acıyla gölgelenmişse.

Bu yüzden seti erken bitirdim ve sahneden inerken güvenlik şefi Jimmy tarafından karşılandım. Elindeki

kulaklıktan dinliyordu ve sonra bana kolunu uzattı. "Sadece kendinizi rahat hissediyorsanız Bayan Keelani, ama her gösteriden sonra soyunma odanıza kadar sizinle yürüyeceğim. Yanımda olursanız sizi korumam daha kolay olur."

Kocaman gülümsemesi ve gerçekten sorma şekli, elimi hemen kolunun kıvrımından geçirmeme neden oldu. "Teşekkür ederim," diye mırıldandım.

Soyunma odasına doğru köşeyi döndük ve Ezekiel orada duruyordu. Uzun boyluydu, koyu sarı saçlarının şakaklarında bir tutam gri vardı. Çökmüş gözleri bana hep hiç uyuyup uyumadığını ya da yaşam tarzını sürdürmek için uyuşturucu üstüne uyuşturucu mu kullandığını merak ettirirdi. "Keelani!" Adımı neredeyse mırıldanıyordu.

"Ezekiel, anladığım kadarıyla Trinity Enterprises'dansın ve sahne arkası konğu olarak onaylanmışsın." Jimmy kendisine verilen bir kâğıda baktı. "Ekibim görüşmenizden önce onun odasını temizleyecek."

Bununla birlikte iki adam yanımdan geçti ve Ezekiel kaşlarını kaldırdı. "Çok havalı, Keelani. Gördüğüm kadarıyla artık süperstar muamelesi görüyorsun."

Maskemin düşmesine izin vermeden gülümsedim. Aldığım derin nefesler ailem içindi.

"Bence HEAT'teki herkes bu tür bir muamele görüyor." Onun yorumunu duymazdan geldim ve iki adamı odamdan çıkarken Jimmy'ye döndüm. "İyi miyiz?"

Jimmy başını salladı ama gözlerimi istediğimden daha uzun süre süzdükten sonra, "Bize ihtiyacın olursa kapının önünde olacağız," dedi.

Ezekiel kıkırdadı ama kapıyı arkasından kapatmadan önce içeri girmem için geri çekildi. Sanki bir açıklama istermiş gibi kaşlarını kaldırdı. "İnsanlara tehlikeli olduğumu falan mı söylüyorsun, Keelani?"

Ses tonu şakaydı ama o bakışı biliyordum. "Tabii ki hayır. Burada protokol böyledir."

Mırıldandı ve makyaj masamın yanına giderek gelen çiçeklere baktı. Dimitri

Gösteriden önce evime, gösteriden sonra da soyunma odama hep bir miktar gönderilirdi.

"Dimitri hala her zamanki gibi etrafı kokluyor, görüyorum." "O harika bir arkadaş."

Ezekiel gözlerini bana çevirdi ve normalden daha vahşi görünüyorlardı. "Kardeşi harika bir nişanlı mı?" Yüzüğüme baktı.

Boğazımı temizledim ve kendimi savunmak için elimden geleni yaptım. "Ezekiel, geldiğin için minnettarım ama eve gitmeden önce yapmam gereken çok şey var."

Dudağını büktü. Güç sahibi bir adamın özelliği, her zaman güce sahip olduğunu düşünmesiydi. Ezekiel bunu en kötü şekilde kullanıyordu. "Bu bir halkla ilişkiler numarası, değil mi? Sadece etiket için ama?" İnce parmağını kolum boyunca yüzüğüme kadar sürükledi ve yüzüğüme dokundu.

"Dex ve benim uzun bir geçmişimiz var." Açıklama yapmadan açıklamak istedim çünkü gitmesine ihtiyacım vardı. Gözlerim kapıya doğru kaydı. Kaçma düşüncesi kalp atışlarımı hızlandırdı. Ondan daha hızlı koşabilecek miydim? Bir kadının zihni, adi adamların yanında seçeneklerini bu kadar çabuk mu tartmalıydı? Benim üzerimde böyle bir gücü olmamalıydı ama plak şirketinin onu yatıştırmamı istediğini bildiğim halde vardı.

Plak şirketinin altından bir an önce çıkmak için bir neden daha. O zaman onun etkisinin bir önemi kalmazdı.

"Umarım bizim kadar uzun ya da iyi bir geçmişe sahip değildir." Ezekiel gençliğimden beri etrafımdaydı. Bakışları her zaman kalıcı, elleri her zaman tutucu ve niyetleri her zaman belirsizdi. Yine de son birkaç yıldır gösterilerime gelmeye başlamıştı. Birçoğuna. Çiçekler ve yanaktan kalıcı öpücükler alıyordum. Sanki beni takip ediyormuş gibi uzaktan fotoğraflarımı gönderiyordu.

Buraya gelene kadar hiç yalnız hissetmemiştim. Burada, bu kumarhanede, güvende olabileceğimi hissettim. Yine de yanlış hesaplamışım. "Bizim

tarih harika. Ezekiel plak şirketiyle bir sanatçı olarak benim için yaptığınız her şeyi takdir ediyorum."

Bir kadın, bir erkeğin kendisini bir hayvan gibi hapsettiğini hissedebilir. Kaçma içgüdüğü vardır ama sosyal normlar bizi geri tutar. Akıl sağlığını, içgüdüsel tepkilerimizi, mantığımızı sorgularız. Yine de odanın uzunluğunu ölçtüm ve kapıya ne kadar hızlı gidebileceğimi tahmin ettim.

Hezekiel'in bunu nasıl göstereceğini de düşündüm. Eğer ben bir ilerlemeye katlanmazsam, o da bir ilerlemenin içinde yakalanmazsa, o zaman benim sözüme karşı onun sözü olacaktı. O kazanacaktı ve bu düşünce boğazımı neredeyse tiksinti ve teslimiyetle kapatacaktı.

Ayaklarını sürüyerek ilerleyip kolunu belime doladığında, "Bence gitmelisin" diye fısıldadım. Ama sesim yumuşak, uysal ve fazla güzeldi.

Yıllar boyunca ona o kadar iyi davranmıştım ki, elleri üzerimde olmaması gereken bir şekilde gezindiğinde bile gülümsemiştim. "Neden gideyim ki, Keelani?" dedi kulağıma ve boynunu karnıma doğru iterken nefesindeki kokuşmuş alkol kokusunu aldım. "Bütün gece seni görmek için heyecanlandım."

"Çılgılık atacagım Ezekiel," diye uyardım ama içi boştu. Cesaretim azalıyordu.

İçinden yükselen kahkaha bana inanmadığını gösteriyordu. "İnanmayacaksın, Keelani. Skandalı hayal edebiliyor musun? Seni, bu tesisi ve aileni mahvederim. Sen benim küçük sevgilimsin. Asla yapmazsın."

Ağız boynuma sürtündü ve hareket etmeden dururken gözyaşlarımı hissettim. Bir anda utanç ve korku içinde donup kaldım. Bunun olmasına nasıl izin verebilirdim?

Yine de benden faydalanan bir adamla nasıl yüzleşeceğimi nereden bilebilirdim ki? Plak şirketi tarafından buna izin vermem, katlanmam için eğitilmiştim. O günün geleceğini biliyordum, tıpkı diğerlerine yaptığı gibi benden de faydalanacaktı. Benden önce pek çok kadına onun hakkında sessiz kalmalarının, olay çıkarmamalarının söylendiğini biliyordum, o çok nüfuzluydu. Beni ve yakınımıdaki herkesi mahvedecekti.

Dimitri ve Dex'in tatil köyündeydim. Bu rezaleti onların üzerine yıkamazdım. Daha sonra herkesin uğraşmak zorunda kalacağı bir sahneye neden olmamak için sessiz kaldım. Bunun haberlerde yayılmasına ihtiyacım yoktu, Ezekiel'in benim hakkımda şirkete gitmesine de ihtiyacım yoktu.

Kendime derin bir nefes almamı söyledim ama bunun yerine kapı açılıp Dex Hardy kapının diğer tarafında durduğunda nefesim kesildi. Gözleri öfke doluydu, elleri yumruk olmuştu, takım elbisesi kaslarını zorladığı için vücudunu neredeyse çok sıkıyordu. "Ezekiel Ballister, ellerini nişanlığının üzerinden çek."

"Oh, ben- Tabii ki. Sizinle tanışmak harika. Keelani de tam bana aranızdaki bu anlaşmanın ne kadar sahte olduğunu anlatıyordu." Ezekiel kıkırdadı ve gömleğinin yakasını çekiştirdikten sonra sanki onu kurtarmaya gelmem gerekiyormuş gibi bana ters ters baktı.

"Kee." Dex adımı mırıldanırken kaşları çatıldı ve bana öyle bir duyguyla baktı ki, "Kalp kıran, Ezekiel ve ben sohbet ederken odadan çıkacağını söyle," diye nefes alırken neredeyse yıkılacaktım.

Beni uyarıyordu. Bana bir çıkış yolu veriyordu. Bu, görmek istemediğimi düşündüğü bir şeyi ortaya çıkarmak üzere olduğu şeyden beni muaf tutmaya yönelik bir davetti.

Benim için bir dönüm noktasıydı. Ezekiel'in sandığı gibi tatlı biri değildim. Bir daha da olamayacaktım.

"Kalmak istiyorum, Dex."

Yirmi Altıncı Bölüm

DEX

Kameralarda Keelani'ye yaklaştığını gördüğüm an onu öldüreceğimi biliyordum. Nereye ait olduğunu bulabilmek için günlerce ondan kaçmıştım. Yanımda. Ya da benden uzakta. Benimle ya da bensiz.

Gerçek ya da sahte.

Karım ya da kalp kırıklığım.

Onu tehlikede görmem ve kalp atış hızının artması sadece bir saniye sürdü ve benim için her şeye karar verdi. Kalp atış hızını ve diğer istatistiklerini yüzüğünden izlemek bana orada da korku olduğunu gösterdi. HEAT saatleri için yaptığımız yüksek teknoloji takip sisteminin, o yüzüğü takmadan önce yüzüğe yerleştirildiğinden emin olmuştum. Kullanıp kullanmayacağımdan emin değildim ama Dimitri'den endişelerini duyduktan sonra, en azından konser gecesi için kendimi durduramadım.

Artık hiç duramayacağımı biliyordum. Bu onun mahremiyetinin tamamen ihlaliydi ve ben yine de orada durdum, onun için hiçbir pişmanlık duymadan her suçu işlemeye hazırdım.

Ve buna tanık olmak istedi. Bunu gözlerinde görebiliyordum. "Jimmy, kapıyı kapat," dedim sessizce.

Jimmy biliyordu. O

hızla kapattı ve kulaklığımdan odaya kimsenin girmemesi gerektiğini duydum. Hemen ardından Kee'nin soyunma odasındaki kameraların kapandığına dair bir bildirim geldi.

Güzel.

Mesajı aldı.

"İkinizi de tutmaya gerek yok aslında." Ezeziel az önce yaptığı şeyi hepimiz unutacaktıymışız gibi kıkırdadı ama gözlerinin kapıya nasıl kaydığını gördüm. "Eğer biraz zamana ihtiyacınız varsa, daha sonra Keelani'yi görmeye gelebilirim ve-"

"Kee, bu adam sana elini sürmeden önce soyunma odandan çıkmasını istedin mi?" Buraya güvenlik kameraları yerleştirdiğim için özür dileme ihtiyacı bile hissetmedim. Onlara sadece ben erişebilirdim ve onu güvende tutacaksa bunu yapardım.

Tereddüt etti. Bunu gördüm ve buna ihtiyaç duymasından nefret ettim. Yine de başını sallayıp "Evet" diye mırıldandığında gücü yerindeydi.

"Biraz garip davranıyorsun, tatlım. Su ister misin? Harika bir gösterisi vardı ama ışıkların ve adrenalinin bir sanatçıyı nasıl etkilediğini bilirsiniz, değil mi? Yıllar boyunca pek çok kişiyle uğraştım."

"Nişanlımla konuşuyorum." Ses tonum ağzının kapanmasına neden oldu.

Boynumu kırdım, şimdi dışarı çıkmak için takırdayan canavara tutunmak için elimden geleni yaptım. Hepsi de dövüşebilen üç erkek kardeşle büyüdüm. Ben üniversiteye gidene kadar spor olsun diye birbirimizi döverdik. Sonra öfkemi işimde ya da bir boks maçı aracılığıyla boşaltmaya başladım. Bu adama vurmak iyi hissettirecekti. Onu mahvetmek ve öldürmek daha da iyi hissettirecekti ama önce dersin verilmesini istiyordum.

Kısıtlama ve sabır çok önemliydi.

"Kalp kıran, ona söylemek istediğin bir şey var mı?"

Gözleri büyüdü ve nasıl parıldadıklarını, bu adamın onun yanında asla olmaması gerektiğinin kanıtı olarak gözyaşlarının nasıl hala orada asılı durduğunu gördüm. "Ben... O artık beni ziyaret etmemeli. Birlikte olduğumuz sürece olmaz."

"Asla," diye düzelttim ve bana korkuyla bakarken başımı salladım. "Söyleyebilirsin, Kee. Seni yakaladım. Bunu biliyorsun, değil mi? Olmadığımı düşünsen bile, sana her zaman sahip olacağım. Sonsuza kadar."

Mırıldanmadan önce alt dudağını ısırды, "Dex, bunun sonu iyi bitmeyecek. Sen ve Dimitri benim için çok şey yaptınız ama Ezekiel uzun zamandır müzik işinde ve o kadar çok çevrede o kadar çok insan tanıyor ki..."

Başını salladı ve işte o zaman kendisi için değil ama bizim için gerçekten korktuğunu anladım. Dürüstçe beni kendi iyiliğinden daha çok koruyordu.

Bir nefes aldım ve Ezekiel'e baktım. "Bu sabah süitine çiçek gönderdiğinde onun benimle nişanlı olduğunu biliyor muydun?"

"Ben... Biz arkadaşız, Dex. Keelani'ye hep gül gönderirim. Onları çok sever. Söyle ona, Keelani."

Bu sefer cevap vermedi. Yüzü gerçekten acı çekmiş gibiydi. Ama cevap vermedi, bu da ona benimle her zaman güvende olacağını göstermek için yeterince iyi bir iş yapmadığım anlamına geliyordu. Aslında bunu ona henüz hiç göstermemiştim.

"Senden gelen hiçbir şeyi sevmiyor. Ve eğer ona bir daha çiçek gönderirsen, her birini bizzat kapına teslim eder ve boğazına tıklarım. Dikenler ve hepsi." Önümdeki adama "Şimdi iki adım sola kay" diye emretmeden önce parmak eklemlerimi kırdım.

"Ha?" Komutu anlamamış gibi gözlerini bana dikti ama vücudu çoktan hareket etmeye başlamıştı. "Ne için?" Sanki kameradaymış gibi etrafına bakındı.

"Sana vurduğumda, Ezekiel, lanet ağzından akan kanın nişanlıma bulaşmasını istemiyorum." Yeterince yavaş hareket ettim. Eğer odayı birazcık bile okuyabilseydi, bunun geldiğini görebilirdi.

Çenesinin sağ tarafına attığım ilk ve tek yumruk ölçülüydü. Son milisaniyede eğilmeye çalıştı ama çok yavaştı. Yere yığıldı, yüzünden kan ve dişler uçuşurken bile yüzü tamamen sakindi. O

Uyuyor gibiydi, uyguladığım doğru miktarda güçten dolayı bayılmıştı.

"Tanrım, Dex," diye fısıldadı Kee, ben ona bakarken, ona vurmaya devam edip etmemem gerektiğinden emin değildim. Vurmak istiyordum ama bu adil bir dövüş olmayacaktı.

"Bu gece yaptığı gibi kaç kez dudaklarını boynunda gezdirdi?" Sorunun sivri olmasını istiyordum. İkisini de izliyordum ve sadece biraz dengesiz değildim. Tavşan deliğinin sonuna kadar gitmiştim. Odanın köşesine bakmadan önce gözlerini bana dikti. "Kameraları görmeyeceksin, kalp kırıcı. Teknolojimiz bundan daha iyi. Ama yüzüğün korktuğun her an beni uyaracak. Vücudunun yaydığı sıcaklık da korkunu gösteriyor."

"İzliyor muydun?" diye fısıldadı şaşkınlıkla. "Buraya geldiğimden beri beni mi izliyordun?"

"Ya öyleyse?"

İlk başta cevap vermedi, sadece dudağını çiğnedi. "Daha önce de söylediğim gibi, başkası olacağına sen olmanı tercih ederim."

"Tanrı aşkına, Kee. Bunu söylediğinde gerçekten yapmayı düşündüğümü biliyor musun?"

"Umurumda değil." Gözleri şimdi meydan okumayla parlıyordu. "Ciddiyim."

"Sadece bu gece güvenliğiniz için sizi izledim. İsteseniz bile bunun için özür dilemezdim."

Giydiği eldivenleri her seferinde bir parmağından çıkardı. Eldivenlerin altında, onun sıkıntısını fark etmemi sağlayan yüzük vardı. "Senden bunu beklemiyorum. Dünyanın geri kalanı bunu düşünmezken senin düşünmüş olman çok hoş."

Sanki bu konuda şaka yapmanın bir sakıncası yokmuş gibi gülümsedi. "Kee, insanlar seni izliyor," dedim sessizce, onu sarsmak istesem de. "Ne bok yemeye olmasına izin mi veriyordun?"

"Bu sadece siyah ve beyaz değil, Dex. Ayrıca, yaygara koparmamak daha kolay ve-"

"Akışına bırakmak mı?" Tartışmanın sırası olmadığını biliyordum. Neredeyse saldırıya uğramıştı. Yine de sanki bu bir sorun değilmiş gibi davranıyordu ve ben de ölene kadar bunun böyle olduğunu savunacağımı biliyordum.

"Sadece... Tüm açılardan düşünmek zorundayım, tamam mı? Görüldüğü kadar kötü değil ve ben bunun üstesinden gelmeyi öğrendim."

Şu anda bile zihni hızlı çalışıyordu. Sanki bir sonraki hamlesini düşünmesi gerekiyormuş gibi bir an için nasıl uzaklara baktığını gördüm. Gösterinin sonunda sahnede de aynı şekilde bakmıştı. Kalabalık ona doğru eğilmiş, ondan daha fazlasını istemişti ve o aniden onları her şeye kapatmıştı. Şimdi nedenini biliyordum. "Bunu atlatmayı mı öğrendin? Bu berbat bir şey ve sen de bunu biliyorsun. Onun için konserinin sonunu değiştirdin, değil mi? Bizim şarkımızı söylemedin."

"Ben... Doğru zaman değildi."

"Hayır. Ama olabilirdi." Birden şarkıyı söylemediği için çok sinirlendim. "Bunu senden çaldı. *Bizden çaldı.*"

"Zaten o şarkıyı söylemem umurunda değil, Dex." O

Bana sırtını döndü ama gözlerindeki acıyı gördüm. Bu yüzden usulca çenesinden tuttum ve bakışlarını tekrar kendime çektim. "Umurumda," diye mırıldandım. "Senin de orada olmanı tercih ederim. kendinizin bir karikatürü olarak orada olmaktansa."

"Tamam," diye alay etti. "Bunun üzerinde çalışıyorum."

Bu yeterince iyi değildi. "Kendini güvende hissetmediğin için burada kendin olamıyorsan, bu tesisi yapma konusunda başarısız oldum demektir-"

"Eğer tesis hakkında endişeleriniz varsa, emin olabilirsiniz ki buradaki güvenlik-"

"Bu lanet olası tatil köyüyle ilgili değil." Kelimeler ben onları durduramadan uçup gitti. Tanrım, ondan başka hiçbir şeyle ilgili değildi. Günlerce ondan kaçtım, ne hissettiğimi anlamaya ve sınıflandırmaya çalıştım, böylece doğru bir şekilde başa çıkabilirdim, ama bunun aşk olduğunu söylemekten başka bir yolu yoktu.

Bu kızı hâlâ seviyordum ve gitmesine izin vermeyecektim. Bunu artık biliyordum. Bunu da kabullenmek zorundaydım çünkü aksi takdirde kardeşim beni öldürebilirdi.

"Ne hakkında o zaman?" diye sordu. Sesi nazikçe çıkmıştı ve cevabı beklerken yutkunurken sonunda zırhında bir çatlak gördüm.

Kee güçlüydü. Güçlü olmak zorunda olduğu için güçlüydü ve bu yüzden beni içeri almak istemediğini biliyordum. Birbirimizi birçok kez yıkmıştık. Ben de ona karşı aynıyım. Yine de burada dürüst olmak zorundaydım. Bunu hak etmişti.

"Bu, kendini tutmadan onlara gerçekte kim olduğunu göstermenle ilgili. Bu gece büyüleyiciydin, kalp kırıcı. İnsanlar senin için ağladı."

"İnsanlar bizim için ağladı, çünkü her şarkı sizin hakkınızda."

Duygularım karmakarışık ve hangisinin kazanacağını bilmiyordum; ona duyduğum aşk mı yoksa ondan tekrar duymaktan korktuğum kalp kırıklığı mı? "Bu olabilir-"

"Olabilir mi? Başka kimin için olabilirler ki? Ethan başkasını seviyor, Dex. Ben sadece yazacak kadar yetenekli değilim-"

"Mesele de bu, kalp kıran. O kadar yeteneklisin. O sahnede söz konusu sen olduğunda neye inanacağımı ve neyi hayal olarak yazacağımı bilemiyorum."

"Sanırım kalbime sıkılmış bir kurşun gibi hissettirse de bunu bir iltifat olarak kabul etmeliyim. Plak şirketi, muhteşem nişanım için yeterince inandırıcı olduğumu bilmekten hoşlanacak ve belki Ezekiel kalmama izin verecek-"

"Bu adamın ne halt edeceğini ciddi ciddi düşünüyor musun?"

"O büyük bir hissedar, Dex, ve-"

"Yaptığı şey için hiçbir gerekçe yok. Kendini sana zorluyordu." Sözcükleri vurgulayarak söyledim ki içime işlesinler. İliklerime kadar işlediler, beni istediğimden çok daha fazla sarstılar. "Bu o zamandan beri mi oluyor-"

"Dex." Başını bana doğru salladı ve eldivenlerini yere koyduktan sonra yanıma gelip kendi eldivenleriyle omzumu dürttü. "O kadar da kötü değildi, tamam mı? Ama sektörün bazen böyle işlediğinin farkında mısın? Şirket dünyasının bir kadın için neye benzediği hakkında bir fikrin var mı? Kaç tane gevşek elden kaçınmak zorundayız? Bir erkeğin yapmaması gereken bir şeye el atması ve sonra da güçlü bir konumda olduğu için gülüp geçmesi ne kadar kolay?"

Aynadaki yansımalarımızı izledim, onun yüzü tamamen rahatlamışken benimki yeşile dönmüştü. "Bu şekilde olmamalı."

"Yine de iki kız kardeşin var. Öyle olduğunu biliyorsun." "Hayır. Onlar asla ünlü olmadı."

"Bütün kadınlar bir şeyler yaşar. Ama tabii ki Cade ve Dante Armanelli onlarla evli. İnsanlar bu adamlara saygı duymayabilir ama onlardan mesafelerini koruyacak kadar korkuyorlar."

O anda kız kardeşlerimi koruyan o adamlara daha fazla saygı duymaya başladım. "Evet, bu gece insanların senden uzak durmaya başlayacağı gece olacak." Buna yemin ettim, beynime kazıdım ve artık tek amacımın bu olduğunu görebiliyordum. "Bundan emin olacağım, Kee."

Kaşlarının nasıl aşağıya indiğini gördüm ve yanımdan ayrılmadan önce yanağını çiğnedi ve makyaj aynasının karşısına geçerek dudaklarındaki makyajı silmeye başladı. İç çekti. "Eskiden dalga yaratmak isterdim biliyor musun? Ezekiel konusuna sadece prensip olarak yaklaşırdım. Bir keresinde Mitchell ile konuştum ve bana ne dedi biliyor musun?"

"Bilmek istediğimden emin değilim."

Hüzünle gülümsedi. "Daha kötüsünün de olabileceğini, Ezekiel'in benim çok tatlı bir kız olduğumu düşündüğünü, diğer kadınlara yaptığı gibi beni yatağa atmak bile istemediğini söyledi."

Onu yavaşça öldürüp bundan kurtulmanın bir yolu var mıydı? Şimdiden fikirler için beynimi zorluyordum.

Devam etti, "Hasta görünüyorsun ve bunu ilk duyduğumda ben de hastaydım. O gece sahneye çıkmadan önce tuvalette kustum."

"Gitmeliydin."

"Aynen öyle. Ayrılmak asla kolay değildir." Bunu büyük bir inançla söyledi. "Onlar hayatlarını senin hayatına katmışken olmaz. Onlar olmadan nasıl çalışacağımı bile bilmiyorum. Mesela ben ne yapardım?" Küçük teneke kutudaki makyaj malzemesini duvara fırlattı. "Kontratım var ve-"

"Hiçbir sözleşme seni buna mecbur tutmamalı." Sözcükler içimden gümbürdeyerek çıktı, acımasız ve hüsrana doluydu.

"Kontratın bana sahip olmanı sağlıyor, Dex." Yumuşak bir şekilde gülümsedi ve sözleri midemi safrayla doldurdu.

"Ben asla-"

"Biliyorum." Sözümü kesti. "Güç uygulamak çok kolay. Ne yazık ki onlar bunu senin asla yapmayacağın bir şekilde kendi çıkarları için kullanıyorlar. Yine de, bir anlamda bana zarar vermek istediğinden eminim."

"Seni unutmak istedim," diye karşılık verdim. "İstemek mi?"

"Emin değilim." Artık ne istediğimi bilsem de sikerim. "Öyle ya da böyle bir kapanış istiyorum."

"Ve ikimiz de bunu hak ediyoruz." Omuz silkti. "Bak. Şimdilik onu hallettik ve belki de gelmez-" "Bizim gibi tüm HEAT mülklerine girmesi yasaklandı.

konuş, kalp kırıcı." "Dex, yapamazsın-"

"İşim söz konusu olduğunda istediğim her şeyi yapabilirim, Kee. Bunu anlamıyor musun? Sana *saldırırken* onu kameraya aldım." Durumun ciddiyetini anlamıyor muydu?

"Kaydedilmeyi kabul etmedi ve muhtemelen sizi ve Dimitri'yi dava edecek-"

"HEAT mülküne ya da Siyahlara ait bir binaya adım atan herkes bize bu hakkı veriyor," diye bilgilendirdim onu. "El kitabımızı incelediğinizde bunu imzaladınız."

"O el kitabı bir milyon sayfa uzunluğunda." Bana karşı dudağını büktü.

"Aynen öyle." Omuz silktim. Avukatlarımız ne yaptıklarını biliyorlardı. "Ayrıca, insanlar tatil köylerimizin korunması için yüz binlerce dolar ödüyor. Bu gece size yardıma geldim, değil mi?"

"Çünkü kalp atış hızımı bir yüzük aracılığıyla izliyordunuz. Bunun kulağa ne kadar çılgınca geldiğini biliyor musun?"

"Bunun için özür dilememi ister misin?" Ses tonumda zerre kadar pişmanlık olmadan sordum. "Her hareketini izleyeceğim Kee ve kendimi hiç suçlu hissetmeyeceğim. Seni korumak için buradayım. Sahte nişanlın olsun ya da olmasın, sen benimsin ve bana ait olan her şey güvende kalacak, kalp kırıcı. Seni izlemek beni parçalayacak mı yoksa tekrar bir araya mı getirecek karar veremesem bile."

"Bu sınırdaki bir saplantı, Dex."

"Aklımın başında olduğunu iddia etmedim, Kee." Derin bir nefes aldım ve içimden geçen ihtiyacı bastırmak için kapının pervazına yaslandım. Onu bir şişeye koymak ya da balonlu naylona sarmak ve lanet olası bir odaya kilitlemek istiyordum ki bundan sonra kimse ona zarar veremesin.

"Sanırım benim de aklım başımda değil, çünkü beni izlemeni istiyorum. Sadece seni. Sadece *seni*."

Yirmi Yedinci Bölüm

KEELANI

Süitimize dönerken Dex Jimmy'yi aradı. "Ezekiel'le gizlice ilgilen. Ona HEAT ve Black Diamond tesislerine girişinin yasaklandığını bildir. Avukatları benimkilerle temasa geçebilir."

"Dex, ona ben bakabilirim," dedim, bu fikir midemi bulandırır da.

"Evet, ama onun yerine ben yapacağım," diye cevap verdi ve beni süitimize götürdü, orada bana her kamerayı göstermesini istedim.

Hiçbiri için özür dilemedi. Teknolojisinin nasıl çalıştığını göstermek için beni her odaya, hatta banyolara bile götürdü. Derimin vücut ısısını bile takip edebilecek, dalgalanmalarda onu uyaracak ve hemen hemen tüm faaliyetlerimi izleyebilecek kadar kapsamlıydı.

"Yani temelde ne zaman..." Söyleyemedim bile.
o.

"I yapmadım izlenen sen Henüz, Kee."
Hala, I gördüm ve
Gözlerinde açlık vardı. Beni izlemek istiyordu. Her şeyi kontrol etmek onun içindeydi.

"Ama yapacaksın." Bu düşünce vücudumu ısıttı ve koridordan aşağıya, çiçeklerin vazolarda durduğu mutfağa doğru yürürken yüzümün kızardığını gizleyemedim. Bir tanesinin yerini değiştirdim, böylece şakayıkların yaprakları şehirde parlıyordu.

Işıklar tam olarak yanıyordu ve yüzüğüm parlıyordu. O gece yüzüğümle ilgili söylediklerini hatırladım. "Yüzüğüm bu yüzden mi bu kadar büyük? İzi içine alabilesin diye mi?"

"Kablolar metalin içinde, kalp kırıcı ve bana verileri ileten bilgisayar çipi bir tuz tanesinden daha küçük. Teknolojimi hemen hemen her şeyin içine sığdırabilirim, Kee. Yüzüğün başka nedenlerden dolayı büyük."

"Ne gibi?"

Konserden hâlâ çıkarmadığım kokteyl elbisemin içinde bana baktı. Koyu mor payetler kalçalarımın etrafından akıyor ve denizkızı şeklini aldığı anda daralarak dışarı çıkıyordu. Pink'in benim için bulduğu en sevdiğim elbiseydi çünkü vücudumun her kıvrımını sarıyordu ama yine de gerektiğinde rahatça hareket edebiliyordum.

Gözleri beni içine çekerken Dex'in göğsünden alçak bir gümbürtü geldi. "Olduğun gibi bir yıldız olsan bile benim olduğunu göstermek için. Önce sen benimsin ve gittiğin her yerde bunun göz kamaştırıcı bir şekilde sergilenmesini istiyorum."

"Özellikle de benimle neredeyse bir haftadır konuşmadığın düşünülürse, bu senin için gülünç derecede bölgeci bir tavır," diye azarladım. "Ya da özellikle bu sadece birkaç ay daha sürecekken ve benimle görünmek bile umurunda değilken."

"Seninle görünmek umurumda değil mi?"

"İnsan içine çıkmıyoruz. Sosyal medya paylaşımın bunu kesinleştirdi ve sen de bana sormadın-"

"Sadece senin o çarpık etiketine hizmet ederken toplum içinde görünmek umurumda değil."

"Onlar değil o eğri." I denendi için tutmak Onlara saygı duyuyorum.

Dex bunun saçmalığıyla alay etti. Sonra da, "Çıkmak mı istiyorsun, kalp kıran, sorman yeter," dedi.

"Beni neredeyse görmezden geldiğin geçen hafta boyunca mı?"

"Önce birkaç şeyi çözmem gerekiyordu." Sanki her şey bitmiş gibi, sanki o kadar kolaymış gibi sırttı.

"Bir şeyin üstesinden gelmeye çalışırken öylece karanlığa gömülemezsiniz. Bunu ilişki içinde olduğun insanlarla paylaşmalısın..." Ne söylediğimi fark ettiğimde sesim soluklaştı.

Dex yine de ifademden geri adım atmadı. Bunun yerine bana gülümsedi. "Şu anda içinde bulunduğumuz durum bu mu, Kee?"

"Her neyse. Ne demek istediğimi biliyorsun." İçimi çektim ve ona bakmak için tezgâha yaslanırken kollarımı kavuşturdum. "Ve çıkmamıza gerek yok, ama markamıza yardımcı olur-"

"Markamı yükseltmem gerektiğini mi düşünüyorsun?" Şimdi kıkırdadı.

"Ne?" Gerekçemin aptalca olduğunu düşündüğünü biliyordum ve bu yüzden çiçekleri yeniden düzenlemek için döndüm. "Her zaman işe yarar."

"Markam bu noktada kendi kendini yönetiyor." Arkamdan bana yaklaştığını duydum. Sonra ağzını kulağıma yaklaştırdı ve elleri beni içeri hapsedmek için tezgâhın kenarlarına gitti. "Seninle bir randevuya çıkmamın tek nedeni, çıkmadığım yılları telafi edebilmek." diye homurdanırken uzun boynu üzerimde hissettim.

"Birdenbire bana kur mu yapmaya başladın, Dex?" Elimde olmadan onu kışkırtmaya çalışıyordum.

"Yoksa sana neler kaçırdığını gösteririm." Ağzı boynumda gezindi ve dişleri tenimi sıyırdı. "Ben de seni özledim. Hissettiklerimi nasıl durduracağım konusunda kendimle savaşıyordum ama yapamayacağımı anladım. Başka bir adamın sana dokunmasına izin veremem. Dudaklarını sana değdiremem. Bunu düşünemiyorum bile. Ezeziel'i öldürmek istiyorum, Kee. Öldürebilirim."

Güllere baktım. "Yıllar boyunca yeterince erkek bana dokunmaya çalıştı, Dex. Bu da beraberinde geliyor-"

"Bir daha yapmayacaklar," diye mırıldandı.

Omuz silktim. "Şimdilik. Ama yakında ayrılacağız ve sonra başka biri bana kur yapmaya çalışacak ya da-"

Mırıldandı. "Sana çiçek gönderen tüm erkeklere sadece benim olmam gerektiğini göstermek için seni bir randevuya çıkarayım mı?"

Bundan sonra böyle mi yapacaksın?"

Döndüğümde gözlerinin Ethan'ın bıraktığı notlardan birine kilitlendiğini gördüm.

Yıllardır benimle birlikte parlayan kızım için. Şimdi daha da parlayacağını biliyorum.

"Hiçbiri bana kur yapmadı, Dex."

Eli çiçeklerden birine dokunmak için tezgâhtan ayrıldı. "Şakayık sever misin, Kee?"

"Bütün çiçekleri severim... güller hariç." "Neden?"

"Çünkü Mitchell, Frankie ve Ezekiel bana her seferinde gül gönderiyor. Ayrıca rastgele erkeklerin mükemmel bulduğu tek çiçek gibi görünüyor."

Bitirmeme izin vermedi. Benden uzaklaştı ve tezgahın etrafında dönerek vazolarından gül demetlerini almaya başladı. Bazılarını çöpe attı. Yığınla. Sonra çöp öğütücüsüne yöneldi. Düğmeye bastı ve buket buket çöp öğütücüye gitti. İşi bittiğinde telefonu çaldı ve susturmadan önce ISI saatine baktı. Sonra benimki çaldı.

Ben daha bakamadan, "Plak şirketinizden arıyorlar," diye duyurdu.

"Cevap vermeliyim," dedim sessizce ama ben daha telefonuma doğru bir adım bile atamadan o tezgahın etrafından dolanıp elimi tuttu.

"Bekleyecekler." Beni kapıya doğru çekti.

"Yapmayacaklar, Dex." Parmaklarımı onunkilerin içinde oynattım. "Nereye gidiyoruz?"

"Konseri bitirmedin. Bana şarkımı söylemedin. Her şeyden önce bunu anlıyorum."

"Senin şarkın mı?"

"Tiyatronun boşaltıldığı konusunda uyarıldım." Saatinin güvenlik güncellemelerini verdiğini göstermek için bileğini kaldırdı. Sonra eli çenemin üzerinde gezindi. "Biliyorsun, benim için prova ettiğin şarkı. Bunu bekliyordum."

"Mükemmel olmalı, Dex."

"Bu gece bana şarkı söylemek için sahneye çıkacaksın." Eli elbisemin askısına düştü. "Bu elbiseyle."

"Neden?" Fısıldadım ve sonra eli çeneme gelip parmağı alt dudağıma sürtündüğünde dudaklarımı yalamaktan kendimi alamadım. Dilimin ucu başparmağına değdi ve çenesinin nasıl aşağı yukarı hareket ettiğini gördüm.

"Çünkü bu gece sahnede değiştiğini gördüm. Olmak istediğin kişiye dönüştüğünü gördüm, Kee. Ama ben tüm dönüşümü istiyorum. Kızdan kadına dönüşmeni istiyorum. Bu gece o sahnede bana tüm kalbini vermeni istiyorum."

Onay için beklemedi. Beni kapılardan içeri çekti ve daha fazla güvenlik önleminin uygulandığı yerleri göstererek tesisi gezdirdi. Tesisindeki her kamera, her yol, her köşe bucak, saymaya bile başlayamayacağım güvenlik özellikleriyle doluydu.

Hiç kimse bir Siyah Kumarhanesinden hırsızlık yapmıyordu ve hiç kimse HEAT tesisinin misafirlerinden faydalanmıyordu. O zaman anladım: Dex taş üstünde taş bırakmıyordu. Binaları söz konusu olduğunda her şeyi bilen ve her şeye gücü yeten tam ve mutlak bir kontrole sahipti.

Tiyatroya vardığımızda mırıldandı, "Sahneye git, kalp kırıcı. Ben ses ve ışığı ayarlayacağım."

Daha sonra ışıklandırmayı ayarlamak için kasıtlı olarak hareket etti, böylece yumuşak bir parıltı tiyatronun genişliğini loş bir şekilde aydınlattı. Hâlâ takım elbisesini giymiş olarak sahnenin etrafında dolaştı ve çok kontrollü görünüyordu. Gölgeyi vurgulamak için sahneyi tam doğru açıyla okşamaları için ışıkların konumlarını titizlikle kontrol ederken çok sessiz bir özgüveni vardı.

Sonra parmakları sesi kontrol ettiğini bildiğim düğmelerin üzerinde uçtu. Bu tiyatronun her parçasını nasıl kontrol edeceğini biliyordu. Adam, konu

sahip olduğu şeyleri yönetiyordu ve bana karşı da aynı şekilde davranıp davranmayacağını merak ediyordum.

Tüm ayarlamaları yaptıktan sonra kulağıma yerleştirdiğı küçük mikrofonla yanıma geldi ve ağızlığı dudaklarımdan tam olarak uzakta olacak şekilde ayarladı. "Nefes al, Kee. Ve sonra bir şey söyle."

O karşımda dururken neden nefesimi tuttuğumu bilmiyordum. "Bu şarkının bir kemana gitmesi gerekiyor."

Omuz silkti. "Her şeye şarkı söyleyebilirsin, kalp kırıcı. Bunu ikimiz de biliyoruz."

Sonra tantrik sandalyenin bulunduğu yan sahneye doğru yürüdü ve onu kaldırarak sahnenin ortasına geri getirdi. Kollarının nasıl büküldüğünü, takım elbisesinin altında kaslarının nasıl dalgalandığını gördüm. Yine de henüz oraya oturmadı. Beni çevreledi ve mırıldandı, "Bütün şarkıyı söylemeni istiyorum, Kee."

Ben cevap veremediğim önümde diz çöktü ve cebinden küçük bir çanta çıkardı. İçini açtığında mırıldandı: "Bu gece bir tane yoktu. Şimdi olacak. Sadece benim için."

Elindeki metal canlı bir kırmızıydı ve küçük bir düğmeye bastığında bu Ben Wa topunun öncekine benzemediğini gördüm. "Bana tekrar öğretmeye hazır mısın? Artık buna layık olduğumu mu düşünüyorsun?" Cihaza baktım, yeni olması gerektiğini biliyordum çünkü diğerlerini atmıştım.

"Senin hazır olman gerekiyordu, benim de öyle," dedi ciddi bir tonda.

"Neye hazırım? Sanki bunu başkalarıyla yapmadın," dedim konuşmayı hafif tutmaya çalışmak için ama Dex aramızda buna asla izin vermiyor gibiydi. Cihazı kalçamın üzerinden kabaca kaydırđı ve nefesimin kesilmesine neden oldu.

"Seninle yaptığım hiçbir şey diğerleriyle kıyaslanamaz, Kee. Bunun farkındasın, değil mi? Kıskançlığınızda bile, beni hiçbir kadının etkileyemeyeceğı kadar etkilediğinizi bilmelisiniz. Ben

"Sana dokunduğumda çıkardığın sese bile bağımlıyım."

"Gülünç olma-" Eli eteğimin altından geçip doğrudan cihazı tuttuğu klitorisime doğru ilerlerken tekrar nefesim kesildi. Titreşimini ayak parmaklarıma kadar hissettim. Adam eteğimin altına girip giremeyeceğini bile sormadı. Yine de buna ihtiyacı olmadığını biliyordu. Onu orada istedim ve hatta cihazı ileri geri, ileri geri ovuştururken duruşumu genişletmek için biraz yana adım attım.

Başını kaldırıp bana bakmadı ama dudaklarındaki gülümsemeyi gördüm. "Tabii ki bu elbisenin altına bir şey giymedin."

"Sahnedeyken repliklerim olamazdı ve-" Merkezimin üzerine yuvarladı ve orada durmasına izin verdi. Hemen ağızlığı kapattım ve tısladım, "Dex, bununla şarkı söyleyemem."

"Her zaman şarkı söyleyebilirsin, kalp kırıcı." O zaman içime soktu ve sarsıntısını tüm vücudumda hissettim. "Mikrofonu kapatma. Tiyatro ses geçirmez. Bunu biliyorsun."

Elinde elbisemi yana doğru kıvrırmıştı ve telefonunda birkaç tuşa basmadan önce beni öne doğru çekti. Kelimeleri içime çekmem gereken zamandı. Benim hissettiklerimi onun da hissetmesi gerekiyordu.

Salon son şarkının notalarıyla doldu. Elimizde enstrümantal ses kaydı vardı ve Dex belli ki onu nerede bulacağını çok iyi biliyordu.

"Benim için şarkı söyle, Keelani." Sesi bir fısıltının biraz üzerindeydi, kadife sandalyede arkasına yaslanıp bedenimi kendine doğru çekerken bu emir neredeyse bir yakarışa dönüşmüştü. Tam adımla -şimdi sahne adı olarak düşündüğüm şeyi- kullandı ve o anda benim de onun için bir dekor olup olmadığını merak ettim. Beni sadece bu gece için mi eğlendirmek istiyordu?

"Bana Keelani demiyorsun, Dex," diye hatırlattım ona. Bu ayrımı yapmak istiyordum.

Bana baktı, gözleri canlı bir yeşildi ve o sahnede içimdeki tüm katmanları parçaladı. "Hayır, istemiyorum." Elbisemin kenarını indirmede, aksine beni açıkta bırakarak kumaşı ön kolunun üzerine sardı ve eliyle kalçama masaj yapmaya başladı. Şarkının ilk birkaç satırını kaçırdığımda bana baktı. "Sing. Benim için. Benim için. Kee."

Ona yaklaştım ve vücudumun yumuşak gölgelerinin yüz hatlarının üzerinde dans ettiğini gördüm. Boş bir tiyatrodan bile olsa, sahnede benimle birlikte o sandalyede oturmasının bir samimiyeti vardı. Şarkıyı söylerken kim olduğumuzun ve kim olacağımızın ağırlığını hissettim.

Birlikte.

İstesek de istemesek de birbirimize bağlıydık. Sonsuza kadar. Ben tarladaki çiçeklerimizi ve onun kalbimi nasıl kırdığını anlatırken hava değişti ama bu sefer beni kendine çekti, parmakları sanki benim bir parçam olmak istiyormuş gibi merkezime doğru gittikçe yükseldi.

Köprüye çarptığımda hava değişti ve bir parmağını usulca amıma kaydırırken nefesim kesildi. Topu itti ve daha da içime, dokunulabileceğini hiç bilmediğim duvarlara doğru yuvarlandı. O kadar hassastılar ki, şarkı söylemek yerine inledim, gözleri bacaklarımın arasındaki eline yapışıp kalırken ellerim omuzlarına düştü.

"Kahretsin, amın benim için çok hazır, Kee. Şarkı söylerken benim için nasıl damladığına bak. Çok ıslak. Işıltılı topuklarınla çok güzelsin."

Bir sonraki satırı söylemek yerine *lütfe*n diye inledim. "Şarkı söyle. Yoksa gelmezsin, Kee. Bu şarkıyı istiyorum."

Sözler nefes nefese ve çığ bir şekilde çıkıyordu, etrafımızdaki hava artık cinsel hayal kırıklığıyla doluydu. Şarkıda sessizliğin olduğu her saniye yalvarırcasına nefes aldım.

Öne doğru eğildi ve dilini kalçamda gezdirdi. Soğuk tenime değen sıcaklığıyla onu kavradım.

başını olabildiğince yakınıma çektim. Beni tatmasını istiyordum, benim ona ihtiyaç duyduğum gibi onun da bana ihtiyaç duymasını istiyordum. "Her seferinde daha lezzetli oluyorsun, kalp kırıcı. Bana söylediğin sözleri o kadar derinden hissediyorsun ki, amın da bunu hissediyor mu?"

"Bilmiyorum," diye fısıldadım. "Bilmiyorum." Titriyordum, ellerim takım elbisesinin omuzlarını sıkıyordu, tenimin her yeri tüylerim diken diken olmuştu.

Dili klitorisimin üzerindeydi ve sertçe emdikten sonra, "Şarkı söyle amına koyayım. Bana bununla başa çıkabileceğini göster, Kee. Seni istediğin gibi görmek istiyorum. Tatlı bir kız değil, benim için her zaman olduğun o lanet havai fişek."

Benim tamamen savunmasız, tamamen ben olmamı, tamamen çözülmemi istiyordu.

Bacağımı kaldırıp omzuna doladığımda homurdandım. Elleri arka tarafıma gitti ve amımı o kadar yaklaştırdı ki, saat beşteki gölgesinin izleri ertesi gün bile kalacaktı. Boğuk bir "Evet" diye homurdanıp beni omuzlarına çekerek diğer bacağımı da ona doladı. Sandalyede arkasına yaslanırken beni üzerinde dengeledi. Tantrik sandalyenin iki büyük kıvrımı vardı. Dili beni tadarken bir tarafa yaslandı ama sonra homurdandı ve beni sandalyenin diğer tarafına çarptı. Vücudum kavisli koltuğa, esnek kadife kumaş sırtıma yaslandı.

Her nasılsa, ona yakın olmak, yumuşak kumaş beni okşarken sert göğsünü üzerimde hissetmek beni toprakladı. Bu, onunla olan ben, kendi elementimde olan ben, kendime gelen bendim. Eli tekrar içime uzanmak için aramızdan kaymadan önce bir satır daha söyleyebildim. Ancak bu sefer, düğmeye tekrar dokunabilmek için topu içimde manevra ettirdi.

Dili şişmiş merkezimin etrafında dönerken şarkı sözlerini haykırdım. İçime bir parmak daha soktu ve Ben Wa topunu ileri geri, yuvarlak ve

yuvarlak. O salonda bacaklarımın arasındaki o adam dışında her şey kaybolup gitmişti. Bildiğim ya da bildiğimi sandığım her şey daha fazlasına dönüştü.

Her şey onu kuşatmıştı. Acım, zevkim, aşkım, tüm duygularım içimden akıp geçti ve ben daha fazla haykıramayana kadar kelimeleri haykırdım. Mikrofondaki duyulabilen tek şey nefes alış verişim, soluk soluğa kalışım olana kadar. "Tanrım, lütfen, Dex. Lütfen."

"Ne istiyorsan söyle, Kee. Söyle bana."

Başparmağı klitorisime bastırdı ve boynuna gömülürken başımı salladım. "Bu çok fazla, Dex."

"Söyle. Mikrofona doğru. Ne istiyorsan söyle, Keelani."

Sahnedeydim, yüzüne biniyordum, bacaklarımı halka gösteri yaptığım sandalyenin üzerine açmıştım. İyi kız gitmişti. Kişiliğim gitmişti. Orada yatıyordum, onun için çırılçıplaktım. "Orgazm olmak istiyorum. Lütfen. Beni boşalt, Dex. Beni-"

İstediğimi bitiremedim. Sonunda bana acıdı ve parmaklarını tam doğru noktaya kıvırdı, sonra amımı o kadar sert sikti ki neredeyse siki içimdeymiş gibi hissettim. Çok iyiydi. Çok hızlı. Çok sert. Vücudumun bu şekilde hoşuna gittiğini fark ettim, sanki benim için çok açmış ve yavaş gidemiyormuş gibi.

Şarkı bitmişti, son notalar hızlı nefes alış verişlerime karışarak eterde kayboldu. Bunun dışında, yüksekliğimden aşağı inerken bir dizi duyguyla karışık bir sessizlik vardı. Ona bakarken gözlerimde yaşlar vardı, dili hala amımın etrafındaki her son damlayı istiyormuş gibi beni yalıyordu. Parmaklarını da benden çekmedi, sadece ritmini yavaşlattı, sanki hala artçı şoklarımı atlatmamı istiyormuş gibi.

Bedenim gevşemeye başladı ama kalbim gevşemedi. Artık şarkı söylemiyordum ama damarlarımda yeni bir şarkı, ona bir övgü akıyordu. Nefes alışım onunla senkronize oldu, hızlı bir ritim beni onun varlığına bağladı, beni onunla kim olduğuma, kim olmak istediğimize bağladı.

Arkasındaki tiyatronun avizeleri yumuşak kırmızılarla parlıyor ve ışıltıyor, bana bu sahnenin aylardır benim olduğunu hatırlatıyordu. O benimdi. Ama bu da sadece aylar içindi. Ve bu düşünce beni geri çekti. "Teşekkür ederim. Bu-"

"Sadece başlangıç, Kee." Uzaklaşmama izin vermedi. Bunun yerine, topu içimde hareket ettirdiğini ve titreşimin nabız atmaya başladığını hissettim.

"Dex." Sesim yükseldi, durmak ya da devam etmek için bir aciliyetle titriyordu. Hangisi olduğuna karar veremedim. "Yapmamalıyız ve ben yapamam-"

"Sana öğretmemi istedin, değil mi kalp kıran?" Bir eli içimde hareket ederken diğeri elbisemin askısını aşağı kaydırıldı.

İkimiz de kumaşın göğsümün üzerinden düşüşünü izledik ve sonra ona baktım. "Birdenbire hazır olduğumu mu düşündün? Günlerce hazır olmadığımı düşündükten sonra mı?"

Sonra beni hızla kendine doğru çekti, sandalyeden uzaklaştırdı ve bacaklarımı onunkilerin üzerine yerleştirerek üzerine oturttu. Aletin pantolonunun içinde ne kadar sert olduğunu hissettim. Vücudum hemen onun üzerinde sallandı, sanki amım onu her zaman içimde istemek için eğitilmişti. "Bunun sadece senin hazır olup olmadığını merak etmemle ilgili olduğunu mu düşünüyorsun? Peki ya ben? Sana karşı hissettiklerimi bu kadar kolay kontrol edebileceğimi mi sanıyorsun?"

"Hep öyle değil miydin?"

Yakınıma eğildi ve kulağımı yaladı. "Seni bu sahnede içindeki o topla becermemi ister misin, Kee? O zaman ne hissettiğimi ne kadar kontrol ettiğimi görürsün. Ve belki senin de gerçekten neye dayanabileceğini görürüz."

Kalçalarımın kendi aklı vardı ve tamamen onun için bir sürtük olmanın kurbanı olmuştum, çünkü ileri geri sallanıyorlardı, sözleriyle ona sertçe sürtünüyorlardı. Yine de aklım daha akıllıydı. "Sen zaten benim için çok büyüksün. İkisini birden sığdıramam."

"Ben ne dersem sen ona uyuyorsun, kalp kırıcı. Bu amcığı tanıyan benim. Masumiyetini alan ve

onu benim yaptım. Sana tekrar sorduğumda bunu hatırla. Seni şimdi becermemi ister misin, Kee? Sığacak kadar esnetmemi?"

Eli şimdi klitorisimdeydi, ileri geri masaj yapıyordu, diğer eli meme ucumdaydı, aynı hızda yuvarlıyordu, tam olarak çakıyordu, böylece zevki ve acıyı hissettim. Ona yalvarırken adrenalini hangi yöne gideceğini bilmiyordu, "Sadece hepsini bana yap, Dex. Hepsini istiyorum. İstiyorum, lütfen."

"Bana hazır olduğunu göster, kalp kırıcı. Eğer bana ne kadar istediğini gösterirsen o güzel amcığı sikerim."

Yirmi Sekizinci Bölüm

DEX

"NASIL?" diye nefes verdi. Kee bu sahnede benim için her şeyi yapmaya hazırdı ve ben de onun her şeyi yapmasını istiyordum.

Yıllarca onu özledim, başka erkekler için şarkı söylemesini kıskandım, benim yerime dünya için kalçalarını salladı. Yıllarca ona sahip olamamak, tüm sapkın fantezilerimi o anda ve orada gerçekleştirmek istememe neden oldu.

"Bakalım seni ne kadar ıslatacağım." Amına baktım, pantolonuma boşaldığını gördüm ve gözleri benimkileri takip etti. "Sen şarkı söylerken seni sikmeyi ne kadar uzun zamandır düşündüğümü biliyor musun, Kee?" Sandalyede kaydım, böylece amını daha kolay yukarı ve aşağı kaydırabilirdi.

"Aman Tanrım. Pantolonunu mahvediyorum." Uzaklaşmaya çalıştı ama kalçalarını kavradım.

"Bu doğru. Berbat durumdasın. Tamamen ve bütünüyle. İyi hissettiriyor mu? Bu sahnede sadece benim için çözülmek? Ne zamandır bunu içinde tutmaya çalışıyorsun, Kee?"

"Bilmiyorum." Başını salladı, daha hızlı ve daha hızlı sallanırken saçları etrafında dalgalanıyordu.

"Bunun yerine benim için bir sürtük olmak iyi hissettiriyor mu?"

Gözleri benimkilere kilitlendi ve tereddüt bile etmedi. "Gerçekmiş gibi geliyor. Çok doğru hissettiriyor, Dex."

Mırıldandım. "Elini tut Kee ve kendine dokun. Göster bana."

Bunun için ona mikrofon takmış olmama, elini kendi içine doğru kaydırırken en ufak bir nefes alışını bile duyabilmeme bayılmıştım. Parmağını seksine doğru kaydırırken bakışlarını tuttum. Bunu yaptığı saniyeyi biliyordum çünkü o anda inledi ve utanmadan üzerimde sallandı.

"İşte böyle, kalp kırıcı. Güzel ve yavaşça, elini sür. Bu sahnede istediğin kişi olmak iyi hissettiriyor, değil mi?"

Daha fazla dayanamayacakmış gibi inledi ve adımı mırıldandı. Yine de karar verme hakkı yoktu. Burada öğretmen bendim ve sikim onun altında zonklarken kendime bunu hatırlatmak zorundaydım. "Amına bir parmak daha sok, topu hareket ettir, Kee. Bakalım nasıl hoşuna gidecek. Seninle birlikte nasıl hareket ediyor."

Diğer eli göğüslerine gitti ve her hissi istediğini biliyordum. Onun benim merhametime kaldığını bilmekten hastalıklı bir tatmin duyuyordum. Açıkta kalan göğsünü avuçladığında gözleri kapanmaya başladı. "Böyle dağınıkken kusursuz oluyorsun, Kee. Kendi elini sikmeye çalışsan bile iyi olamazsın."

"Dex, gelmem gerek." Bunu alçak sesle söyledi ama sözleri hoparlörlerden yüksek sesle etrafımızda yankılandı.

"Tabii ki biliyorsun." Kulaklığı kulağından çıkardım ve şimdi teninin üzerinde gezdirdim. Eline ulaşana kadar ikimiz de kulaklığın daha da aşağı inmesini dinledik.

Parmaklarının uyarılmasına karşı kayması daha da güçlendi. "Bunu duydun mu? Keelani," diye adını tısladım. "Ne kadar iyi bir kız. Ama amı kötü, değil mi? Sen sikilmeyi düşünürken parmaklarıyla ıslanan bu amcığın sesi sapkınca geliyor. Bunu çok düşünüyor musun, kalp kırıcı?"

Sözlerim üzerine dudakları aralanırken yanaklarındaki sıcaklığın arttığını görmek hoşuma gitti. Parmaklarını aşağıda hareket ettirmeyi de bırakmadı ve ben bunun sesini sevdim. Kendi kişisel ASMR'm. Neredeyse onun sesi kadar iyiydi.

"Islak amının sesine bayılıyorum bebeğim. Sanki amın benim için yalvarıyor. Sen de yalvaracak mısın?"

Cevap vermek için bir saniye bile beklemedi, kara gözleri açlıktan ağırlaşmıştı. "Lütfen. Yapacaksan sık beni. Sana ihtiyacım var."

"Ne kadar çaresiz olduğunu görmek istiyorum," dedim mikrofonu yere atmadan ve bileğini kavrayarak elini seksinden çekmeden önce. Döllerini parmaklarından aşağı damlıyordu ve yanaklarının hemen nasıl kızardığını gördüm. "Utaniyor musun?" Kaşlarımı kaldırdım. Sonra parmaklarını ağzıma götürüp emerek temizlemek için acele etmedim.

"Bu bir işkence." Dudaklarımı parmaklarının arasında döndürerek baktı. "Benden bu kadar."

Ona sıırıttım ama birden eli göğsü yerine pantolonuma gitti. Pantolonumun kemerini çözdü ve beni soymakta ustaymış gibi boxer'ımdan çekti. Eli sikimin etrafına dolandı ve küfür etmekten kendimi alamadım. "*Lanet olsun.* Benim için hazır değilsin."

"Öyleyim." Daha yakına kaydı. "Sana olduğumu gösterdim. Şimdi sen bana göster." Beni itti ve tantrik sandalyenin önünde önümde diz çöktü. Sikimi pompaladı ve ön spermin oluşmaya başladığını hissettim. Ağzı sikime o kadar yakındı ki doğru düzgün düşünemiyordum bile.

"Ne yapıyorsun?" Kaşlarımı çatarak ona baktım.

O iri çikolata gözleriyle bana baktı, elbisesinin üzerinde parıldayan renkten yansıyan menekşe tonları vardı gözlerinde. "Sikinin tadına bakmak istiyorum, Dex. Seni bu sahnede benim kadar çaresiz görmek istiyorum. Buna ihtiyacım var."

"Keelani..."

"Sahne de olsun ya da olmasın, senin için diz çöktüğümde ben sadece Kee'yim."

"Bu gece ağzını sikmek için uygun bir gece değil."

Dudaklarını yaladı ve daha da yaklaştı. Ondan uzaklaşmamın imkanı yoktu, hele ki o küçük pembeyi gördüğümde.

Dilin buna hazırlanıyor.

"Sadece tadına bakacağım, Dex." Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi ve sonra öne doğru eğildi, böylece delikli aletimin ucunu öperken yastıksız yumuşaklığını hissedebildim.

Dili üzerinde gezindi, sonra dudaklarını etrafıma doladı ve inledi. Saçlarından tutup onu geri çekmeseydim, sadece bu titreşim bile beni boşaltabilirdi. "Yüce İsa-"

"Hayır. Kee Hale, kalbini kıran ama aynı zamanda onu tekrar bir araya getirecek olan kız."

"Becer beni," diye mırıldandım başını aşağı eğip beni dibimden ucuna kadar yalarken. Bir şekilde beni bir kayadan daha sert hale getirmeyi biliyordu. Küçük eli tabanımda kıvrıldı ve yanaklarını çukurlaştırdığında onu durdurmam gerektiğini biliyordum.

"Yeter." Kollarını kavradım ve önümde durması için onu tekrar ayağa kaldırdım. "Böyle sakso çekmeyi nereden öğrendiğini bilmek istiyor muyum?"

"Muhtemelen hayır, amımın içindeki topu kullanmayı nereden öğrendiğini bilmek istemediğimi düşünürsek."

Touché, ama gözlerim çoktan onun seksine yapışmıştı. "Elbiseyi çıkar."

"Topukluları yine çıkarmayacaksın sanırım?" Bana şimdi daha güvenle bakıyordu. Bu sahnenin her parçasına, hatta bana bile sahip olduğunu biliyor olmalıydı.

"Çabuk öğreniyor."

Elbisesinin askılarını itip düşürdükten sonra kumaş yavaşça aşağı kaydı ve karşımda çırılçıplak durdu. "Eğer biri buraya gelirse-"

"Onları öldüreceğim," diye homurdandım ve bunda ciddiydim. "Buraya gel, kalp kırıcı."

Yanıma sokuldu ve "Eğer beni sikmezsen, Dex, yemin ederim ki-" dedi.

Kıçını tuttum ve yaklaştırdım. "Yapacağım. Son yarım saattir sikime sürtünüp duruyorsun,

ve sikim günlerdir senin için kaya gibi sert. Yine de bununla yapmayacağım." Bu sefer ona girerken hızlıydım çünkü itiraz edeceğini biliyordum.

"Ama ben istiyorum. Her şeyi denemek istiyorum-"

"Yapacaksın, Kee. Yapacaksın." Topu geri kaydardım, zinciri yerine koymak yerine sallanmasına izin verdim. Metali başka bir yerde hissetmesine izin verdim. Nefes alırken kışının dar deliği büzüldü ve onu nasıl baştan çıkardığımı ve bundan nasıl zevk aldığını düşünerek sikim zıpladı. "Şu anda izin vermem gerekse de yeni bir şey denemek ister misin?"

Orada titreyerek dururken inledi ama usulca başını salladığını gördüm.

"Şu koltuğa çık ve artık senin olan tiyatroya bak." Elini tuttum ve onu öne doğru çektim, böylece şezlongun ortasından geçip kıvrımına oturabildi. Yüzü bana dönüktü, ben de onu öne doğru ittim, daha uzun olan arkalığa yasladım, böylece kıcı ortaya çıktı, büzülmüş deliği, dölüyle kaplı aleti yavaşça içeri kaydırmam için açıkta kaldı. "Bu sahnede sana bunu yaptığımı bilerek hepsine şarkı söyleyeceksin. Hepsine şarkı söylerken bunu düşünecek misin Kee?"

Yavaşça döndü ve ipeksi saçlarının omzunun üzerinden nasıl yumuşak bir şekilde düştüğünü gördüm. "Hep seni düşünüyorum." Ciddi olduğuna, her şeyimi istediğine ve benden hiçbir şey saklamamamı istediğine inanmak için görmem gereken tüm gerçekler gözlerindeydi. "Denesem bile seni düşünmeden duramıyorum."

Cihazı biraz daha ittim ve deliğinin direndiğini ve sıkılaştığını hissettim. Kontrolü bırakma mücadelesi vücudundaydı. Benimle savaşmak istiyordu ama kazanamayacaktı. Bu düşünce sikimi zonklattı. Yine de onunla daha ileri gitmedim. Henüz değil. "Bana güvenmeli ve rahatlamalısın, kalp kırıcı. Sen bunu yapana kadar seni daha fazla zorlamayacağım."

"Anlamıyor musun, Dex? Sana hep güvendim. Hiç durmadım." Bu sözle birlikte, eğildi ve kendini geriye doğru bastırdı.

Yeterli basınçla cihaz içinde kayboldu. "Beni tüm sınırlarımın ötesine gtrmeni istiyorum, Dex" diye inlerken nefesi daha hızlı ve daha hızlı geldi.

Artık onun için kaybolmuştum. O sahnede, o tiyatroda, benim dünyamda ilgi odağı oydu. "Farkındaysan, eğer yaparsam, herkese şarkı söylerken bile beni düşüneceksin Kee. Her yerde beni düşüneceksin. Unutmana izin vermeyeceğim. Seni herkes için mahvedeceğim."

Başparmağım kışını yoklarken ve ileri geri yuvarlarken avucum kış yanağına masaj yaptı. Parmaklarım klitorisini ve amını okşuyordu ama karşılık vermiyordu. Şimdi sırtı ışıkların altında parlıyordu ve başka bir orgazma yaklaştığını biliyordum. "Mahvolmak mı istiyorsun, Kee?"

Bilmiyorum diye inledi ama sonra yalvardı da yalvardı.

"Ne için yalvarıyorsun? Şimdi tekrar gelmek mi istiyorsun? Dayanamadığını söyledikten sonra mı? Yine iyiden kötüye mi? Karar veremiyorsun. Yıllar önceki halimizi anımsatıyor."

İnlediğini duydum, cinsel hayal kırıklığı artıyordu.

"Kararımı verdim. Beni sadece ve sadece senin becermeni istiyorum, Dex. Bunu şimdi istiyorum. Sikini şu anda amımda istiyorum. Her yerimi doldur."

Kadın beni nasıl uçuracağını biliyordu. Hatta elini geriye uzatıp boyumu kavradı ve öne doğru eğilirken bacaklarının arasına itti, diğer elini de denge için sandalyenin kıvrımına bastırdı. "Beni becermek istemiyor musun, Dex?"

Tiyatro boyunca onun sesini duymak benim zayıflığımdı. *O* benim zayıflığımdı, ama en azından şimdilik benimdi. Duyulabilen tek şey, şimdi horozuma karşı kıvrılırken nefes nefese kalmasıydı. Onu sikmem için bana yalvarıyordu.

tekrar tekrar, ve yapacağımı biliyordum. Yapmamam gerektiğini de biliyordum.

Yine de bakışlarımı yakalamak için dönüp "Yapsan iyi olur" diye fısıldadığında, bakışları kırılğanlık, sevgi ve lanet olası bir acının karışımıyla parlıyordu. O bakışı biliyordum. Onu tekrar tekrar düşündüğümde benimkini yansıtıyordu.

Birinin onunla sevişmesini ve bu gece kendisini korunmuş hissetmesini hak ediyordu. Bunun yerine, vücudumun onu mahvetmek ve onu o kadar sert becermek istediğini biliyordum ki, kendimi bunu sonsuza dek yapabilecek tek kişi olduğuma ikna edecektim.

Bu sefer sikimi seksine doğru hizaladığında, içine soktum. Yalan söyleyip yumuşak bir şekilde yaptığımı söyleyebilirdim ama artık aramızdaki hiçbir şey nazik değildi. Yarağımın üzerine doğru eğildi ama ben onu o kadar büyük bir coşkuyla doldurdum ki, elleri sandalyenin kıvrımına saplandı ve ahşap sahne zeminine sürtündü.

Geri çekilip tekrar içine girdiğimde çığlık attı. "Sikeyim, kalp kırıcı. Sen sarılmış etrafında Ben Çok mükemmel, çok sıkı, ihtiyacın varmış gibi. Bana ihtiyacın var, değil mi? Her şeyi hissetmenin nasıl bir şey olduğunu göstermek için bana ihtiyacın var, huh?"

Cihazı biraz daha ittiğimde üçüncü itişte haykırdı. "Boşalacağım. Oh Tanrım."

"Hiç kimse, bir tanrı bile, seni benim gibi beceremez, kalp kırıcı. Bu kış ve bu am benim. Sen öğrenene kadar onları tekrar tekrar alacağım. Mahvolana kadar. Tek istediğin ben olana kadar."

"Biliyorum, biliyorum," diye inledi nefesleri kalçalarımızın tutturduğu ritme uyarken. "Artık tek istediğim bu."

"Ne istiyorsun?" Saçlarını tuttum, onu daha da sert beceriyordum, bunu söylemesine ihtiyacım vardı.

"Seni her yerde istiyorum." "Öyle mi? Nasıl?"

"Gözlerini üzerimde, sikini içimde, ellerini üzerimde istiyorum. Seni her zaman her yerde istiyorum."

"Aynen öyle." Her itişte sertçe homurdandım. "Sen. Benimsin. Müstakbel karımsın. Lanet olası benim. Dünya için performans sergileyebilirsin, Kee, ama onlar sadece senin bir versiyonunun bir parçasını alacaklar. Şu andan itibaren senin her şeyini alacağım."

Ve çığlık attığında, amcığı etrafımda bir mengene gibi sıkılırken, susuzluktan ölüyormuş ve benim spermim onun tek nemlendiricisiymiş gibi bu fikir içimde pekişti. Etrafımda çırpınırken kendimi onun içine boşalttım.

Sandalyeye yığıldı ama onu kendime çektim, sırtı önüme dönüktü ve ağırlığını üzerime alabilmek için arkama yaslandım. Klitorisini okşarken ikimizin de artçı şoklarını sağmasına izin verdim, uyarıldığını ve döllерimin hala orada olduğunu hissediyordum. Sonra döllерimi karnının üzerinden göğüslerine doğru akıttım.

Titredi. "Dex, ben çok hassasım."

Boynuna doğru mırıldandım. "Bu sahnede karşı konulmaz birisin."

Kıkırdadı. "Gösterilerim için yeni bir sandalyeye ve muhtemelen yeni bir mikrofona ihtiyacımız olacak."

Sadece bunlardan bahsetti ama o kollarımdayken, ihtiyaç duyulan çok daha fazla şey olduğunu biliyordum. Sayılamayacak kadar çok kez istismar edilmişti ve şimdi onu çatım altında, bakımım altında, korumam altında tutuyordum ve o buna izin vermişti. Bunun için yalvardı. İstedğini söyledi. Her hareketini izlememi istedi.

Ben ona cevap vermeyince ayağını kaydırdı ve kalkmaya başladı. "Kusura bakma. Muhtemelen geri dönmeliyiz ki sen de-"

Onu yere yatırdım. "Bana bir saniye ver, kalp kırıcı. Hâlâ seni becermekten ne kadar hoşlandığımı düşünüyorum."

Bana bakmak için döndü ve sonra sikimin üzerinde dönerek beni becerdi. Bacağını göğsümün üzerinden kaldırarak, benimle yüz yüze gelebilecek şekilde döndü. Sadece manevra da değildi. Hafifletmeye devam etmek yerine

titreyen eliyle uzandı ve beni kendine çekti.

Beni usulca öptü ve kollarını boynuma doladı; sözsüz bir kucaklaşma, olacakların habercisiydi. Şarkısının yankıları hala kafamın içinde dönüp duruyordu, o boş tiyatronun sessizliğinde onun nefes alışları ve yalvarışları da. Onun kollarındayken bu sesler benimle yüksek sesle konuşuyordu.

"Şimdilik seninle birlikte olacağım için mutluyum Dex," diye fısıldadı kulağıma.

O an ona sonsuza kadar en saf ve saplantılı şekilde bağlı olduğumu anladım. Ona nasıl yöneldiğimi, onunla yapmamam gereken her şeyin bana nasıl tamamen doğru geldiğini hissedebiliyordum. Travmadan, cehennemden geçip geri dönmekten, kendi duygularımla savaşmaktan ve kanlı ve yaralı çıkmaktan sonra, onu bir daha asla bırakmayacağımı biliyordum.

Sadece onu buna ikna etmem gerekiyordu. Söylediği gibi sadece şimdilik olmayacaktı. Sonsuza kadar sürecekti.

O gece onu yatırdıktan sonra, saat gece yarısını çoktan geçmiş olmasına rağmen kalktım ve bir telefon görüşmesi yaptım.

"Mitchell, gösteri için arıyorum."

"Ah, evet. Ezeziel'den duydum. Bu konuyu konuşmamız gerekecek."

"Bana numarasını gönderdiğinden emin ol. Onunla sohbet edeceğiz. Bu arada, nişanlıma neden çiçek gönderdiğinizi sorabilir miyim?"

"Oh, bu sadece bir nezaket-"

"Ona bir gül daha gönderirsen, bütün dikenlerini bizzat boğazına tıkarım."

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

KEELANI

Ertesi sabah leylak kokusuyla uyandım. Her yerdeydiler. Yatak odamdaki şifonyerin üzerinde, taşmışlardı. Koridordaki yan masalarda. Avizelerin içinde. Her yere koymuştu. Mutfaktaki tezgahların üzerine. Banyomda küvetin yanına bile.

Ve Olive'in, Pink'in, Dimitri'nin ve Ethan'ın çiçeklerini bırakmıştı, sanki onlara izin verilmiş gibi.

Tezgâhın üzerindeki not çok anlamlıydı.

Çiçekleri sadece risk teşkil etmedikleri için kalabilir, Kee.

Güvenlik kameralarına baktım ve sonra ondan bir mesaj geldi.

Dex: Ağlama. Onlar sadece çiçek, Kee. Hazırlan. Kahvaltıya gidiyoruz.

Beni izliyorsun.

Yapabileceğimi söylemiştin.

Ben: O anın sıcaklığıyla.

Başka tarafa bakamıyorum. Buna alışman gerekecek.

Dex: Her neyse, Sapphire'e gel. Sana çırpılmış yumurta ve tarçınlı rulo söyledim.

Ben: Ya istediğim bu değilse?

Hep istiyorsun. Kışını buraya getir. İnsan içine çıkmadan önce konuşmamız lazım.

Gözlerimi kısıtım ve artık kameraların tam olarak nereye yerleştirildiğini bildiğimden, giyinirken her birini kapattım ve her birinden küçük bir heyecan duydum. Biri beni gözetliyor mu diye endişelenmek yerine, endişenin yerini coşku almıştı.

Çarpık olabilirdi. Sağlıksız olabilirdi. Yine de kot şortumu ve göğsünde *Wisconsin* yazan üniversite tişörtümü giyerken bile gülümsememi engelleyemiyordum.

Şimdi sadece babama söylediklerim için biraz endişeleniyorum.

ama Dex annemle konuşmadığımı zaten biliyordu. Yani konuşma yine de anlamlıydı.

"Annem iyi mi?"

"Güzel, bebeğim. Sanırım biraz yorgun."

"Onu sevdiğimi söyle." Onu ne kadar özlediğimi söylemek istedim. Ona Dex'in bana aldığı çiçeklerden bahsettiğimde gülümseyebilirdi. Her yerdeki leylaklardan bahsettiğimde. Onları her zaman en az benim kadar sevmişti.

Restorana girdiğimde kimse kıyafetime gözünü dikmiş gibi görünmüyordu. Herkesin ünlü olduğu için yaklaşılmaktan ve fark edilmekten kaçınmaya çalıştığı otelde kendimi evimde gibi hissetmeye alışıyordum. Şimdiye kadar benim hakkımda dışarıya yansıyan bir haber olmamıştı. Olive benim için tüm sayfaları taramakta çok iyiydi.

Kıyafetimle ilgili tek bir yorum aldım, o da beni görür görmez masadan kalkıp sandalyemi bana doğru çekti. "Bana kompleks veriyorsun"

Diğer üniversite tişörtleri," diye mırıldandı ve arkamdan boynumu öpüp sandalyemi içeri çekti.

"Kalkıp benim için koltuğumu çekmene gerek yok, Dex. Burada kimsenin umurunda değil ve-"

"Sen bir odaya girdiğinde hep ayakta duracağım, kalp kıran. Yıllarca hayallerimin kadınıydın, sonra da kâbuslarımın kadını oldun. Her iki durumda da, bunun için saygıyı hak ediyorsun."

Nasıl itiraz edebilirim ki?

Masanın etrafında döndü ve ben onu içeri alırken masanın üzerine koyduğu dizüstü bilgisayarı açmak için oturdu. Takım elbisesi bugün griydi, bu da saçlarını bir şekilde daha koyu bir kahverengi yapıyordu. Dalgaları geriye doğru taramıştı, öyle ki ellerimi saçlarında gezdirip onları karıştırmak isteyecek kadar uysaldılar.

"İşe giderken hep takım elbise mi giyersiniz?"

Beni bir aşağı bir yukarı süzerken altın kol düğmelerini çekti. "Üniversite tişörtlerinin aksine mi?"

Hâlâ bu konuda mıydık? "Sana onları neden aldığımı söyledim. Üniversiteni giymemi bu kadar çok mu istiyorsun? Bana bir sweatshirt al o zaman." Adamın hiçbir şey için bu kadar kıskanç olabilmesi gülünçtü.

Üç parçalı takım elbisesinin içinde oflayıp pufladı ama sonra sırtıttı. "Eğer göğsüme başka bir şarkıcı taksaydım-"

"Asla," diye kestim sözünü hemen, ama ben bu fikre ters ters bakarken amacına ulaşmıştı. "Her neyse. Bana bir gömlek getir, seni de rotasyona eklemeyi düşüneceğim."

Yemeğimiz o anda geldi ve sipariş için ona hiç teşekkür etmeden çatalımı sapladığımda kıkırdadı.

"Bunu yapabilirim ama bunu konuştuktan sonra yapmam gerekecek."

Restoranın ortasında Dex dizüstü bilgisayarı çevirdi ve ben Mitchell'dan gelen e-postaya baktım.

Kimden? Mitchell Hendrickson
<m.hendricks@trinityenterprises.com>

Kime: Dex Hardy <Dexton.Hardy@heat.com>

Ekte Keelani Hale'in son on beş yıllık sözleşmelerini bulacaksınız. Sizi ailemize kabul ettiğimiz için çok heyecanlıyız ve evlenir evlenmez, gelecekte Keelani ile daha büyük ve daha büyük sözleşmeler yapmayı düşüneceğimizi biliyorum. Daha fazla çabanın şerefine.

Düşürdüğüm çatal tabağa çarparken oda dönüyormuş gibi hissetti. O zaman biliyordu. Her şeyi nasıl imzaladığımı, beni kontrol etmelerine nasıl izin verdiğimi, para ve tıbbi hizmetler için haklarımı defalarca nasıl sattığımı biliyordu. Özellikle annem hakkında hiçbir şey yazılmamıştı ama o ikisini bir araya getirmişti. Para ve tıbbi faturalar. Biri okumaya başladığında her şey gün gibi ortadaydı.

Ve ne sattığımı. Onlara yıllar önce istedikleri her şeyi basma hakkı vermiştim. Medyada onların sözlerine asla karşı gelmeyeceğimi belirtmiştim. Dex'i parçalamalarına izin vermeyi kabul etmiştim.

"Henüz okumadım, Kee," dedi usulca, ama yüzünün nasıl sertleştiğini gördüm. Çenesi nasıl da çalışıyordu. "İlk başta burada oturup birlikte okuyacağımızı düşünmüştüm. Herkesin içinde. Kendimi delirmeye meyilli hissetmeyeceğim bir yerde çünkü tahmin ediyorum ki buna ihtiyaç duyacağım."

Portakal suyuna uzandım ve cevap vermeden önce büyük bir yudum aldım. Ben içtikçe içiyordum ve o bana dünyadaki tüm zamanlara sahipmiş gibi bakıyordu. Lanet olsun, adam beni bekleyecekti.

"Bakmak zorunda değiliz," diye denedim.

"Sözleşmelerinizi gözden geçiriyorum, kalp kırıcı. Bu bir seçim değil. Sanırım bunu yapmadan önce, benimle bir şey paylaşmak isteyip istemediğini sormam gerekiyor. Yoksa hemen başlayalım mı?"

Yüzünüzdeki panik ifadesine ve hayalet görmüş gibi görünmenize bakılırsa, bir şeyler açıklamak isteyeceğinizi tahmin ediyorum?"

Beni asla affetmeyecekti. Ve sonunda tüm bunların içinde onun affetmesini istediğimi fark ettim. Duygularımdan kaçabileceğime inanacak kadar aptaldım. Dimitri haklı olduğunu söyleyecekti. Dikkatli olmam gerektiğini. Onu şimdiden duyabiliyordum. Çünkü Dex Dimitri'ye söyleyecekti. Hiç şüphesiz.

"Biz..." Sesim titriyordu. "Bugün bakmasak olur mu?"

"Ne zaman?" Ses tonu sertti. Bana zaman vermeyi düşünmesi bile muhtemelen istemem gerekenden daha fazlaydı.

Gözlerimi kapattım. "Asla mı?" "Bu bir seçenek değil."

Gözlerimi açıp bir güvence ya da bunu atlatabileceğimize dair bir işaret almak için elini uzattığımda, saatini kontrol etmek için elini geri çekti. "Bu akşamki gösteri için ses kontrolün var ve benim işe gitmem gerekiyor." Dizüstü bilgisayarını kapattı ve önümde durdu. Boyu tek başına bile korkutucuydu ama bana böyle baktığında kendimi çok küçük hissediyordum.

Ondan incinmemesini isteyemezdim, yıllarca sessizce beklemişken bu ekstra zaman için ona gerçekten yalvaramazdım.

Sonra eğildi, böylece onu duyabilen tek kişi ben oldum: "Seni bu gece çıkacağın sahnede becerdim. Orada duygularımın kontrolünü tamamen kaybettim. Artık benimsin ve bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

"Ne?"

"O sözleşmelerde aramıza giren her bir kişiyi yok edeceğim, anlıyor musun?"

Dudağımı ısırdım ve taş gibi sertleşmiş o yeşil gözlere baktım. Onu bu şekilde hatırlıyordum - tutkulu ve kararlı. Dex her zaman her şeyi en az benim kadar hissetmişti. Sadece farklı bir şekilde uyguladı. Ben şarkı söyledim. O hedeflerini ileri götürdü. Hızlı bir şekilde. Etkili bir şekilde.

Ve kararlılık. Eğer isterse birini mahvedebilirdi. Hiç şüphem yoktu.

"Her bir kişi, Kee. Bana başlayacağım günü söyle. Öyle ya da böyle olacak. Ama ne zaman olacağına sen karar vereceksin."

Benden uzaklaştı, beni mükemmel bir kahvaltıyla ve aklımdan geçen en kötü düşüncelerle baş başa bıraktı. Herkesi mahvedecekti ve buna ben de dâhildim.

Otuzuncu Bölüm

KEELANI

O gece soyunma odama gittiğimde odanın leylaklarla dolu olduğunu gördüğümde bu ifadenin her zamankinden daha doğru olduğunu anladım. Sanki hala başarabileceğimizi düşünüyordu, sanki başarmak istiyordu. Eğer o sözleşmelerle onun kalbini tekrar kırsaydım, kendimi asla affetmezdim, özellikle de notunu okuduğumda.

Rüyam ve kabusum için. İzliyor olacağım.

Dimitri vazolardan birini itip çiçeklerini yere bırakırken ve bana sarılırken, "Bu çok saplantılı," diye homurdandı. "Kardeşim sana kafayı takmış durumda."

Tam o sırada telefonu öttü ve başını kaldırmadan önce ona baktı ve odanın köşesindeki küçük kırmızı ışığa ters ters baktığını gördüm.

"Ne?" diye sordum. diye sordum ve sonra en iyi arkadaşım telefonunu bana çevirdi.

Dex: Nişanlımın soyunma odasından siktir git ve saçmalamayı kes.

Küçük gülümsememi gizleyemedim.

"Bu delilik, Keelani." Dimitri çok kızgın görünmeye çalıştı ama sonra benim gülümsediğimi gördü. "Sen de en az onun kadar kötüsün. İkinizin sorunları var, biliyor musun?"

"Bunu fark etmeye başlıyorum." Omuz silktim ve beni kucaklamak için kendine çekti.

"Ben sadece seni seviyorum. Kardeşimin canı cehenneme." Bunu kameraya söyledi ve telefonunun tekrar çaldığını duydum ama bu sefer cevap vermedi. "Olive ve Pink yakında geliyor mu?"

"Evet. Şimdi yoldalar."

Dimitri başını salladı ve sonra tekrar yerine oturdu. "Onlar gelene kadar bekleyeceğim, böylece Frankie gelip seni rahatsız etmeyecek."

Saçlarımı tararken kıkırdadım. "O zamandan beri beni rahatsız etmiyor..."

"Ne?"

"Kardeşiniz ona bir şey söylemiş olabilir de olmayabilir de."

"Sonunda işini yapıyor, görüyorum." Dimitri koltuğunda geriye yaslandı ve ağabeyininkine çok benzeyen gözlerle bana baktı.

"Ne işiymiş o?"

"Müstakbel baldızımla ilgileniyorum."

"Saçmalama," diye alay ettim ama gözlerine bakamadım.

Ve en iyi arkadaşı gibi, onu yakaladı. "Şunu açıklığa kavuşturalım, ben *senin* onur konuğum, o herifin sağdıcı değil. Ve istersem uzun bir konuşma yapabilirim. Bana cehennemini yaşattınız."

"Tamam, gerçekten de gerçekleşmeyecek bir düğündeki yerini mi istiyorsun?"

Olive ve Pink tam o sırada içeri girdi ve o da ayağa kalktı.

"Oluyor. Yani, evet. Ben çağırıyorum. Küçük kardeş benim. İşlerin nasıl yürüdüğünü bilirim. Eğer ben söylemezsem, kırım dışarıda kalır." "Sen bebedisin, yani tanım olarak Şımartıldım ve her şeye dahil oldum," dedi Olive.

Dimitri tartışmak ister gibi gözlerini ona dikti ama sonra telefonuna başka bir arama gelince aceleyle odadan çıktı. Yanağımdan öptü ve "Bana ihtiyacın olursa ara" dedi.

Olive ve Pink benimle birlikte söylediler - "Never if, always when"- sanki artık birbirimize veda cümlemizin bir parçasıymışlar gibi.

Belki de öyleydiler. Son zamanlarda hepimiz o kadar çok bir araya geliyorduk ki, bu bir rutine, rahatlığa ya da bir takıma yakın bir şey gibi hissettirmeye başlamıştı. Güvenebileceğim bir aile.

Sonra Olive ve Pink beni gece için hazırlamaya başlarken Jimmy kapıma vurdu. "Bayan Keelani, sahneye ne zaman çıkmak istediğinizi bana bildirin."

"Edeceğim. Oh, ve Jimmy"-Dex ve benim o odada bıraktıklarımızla ilgilenmesini takdir ettiğimi bilmesini istiyordum-"dün gece için teşekkür ederim ve ayrıca özür dilerim. Ezekiel

."

"Tesislere girmek yasak. Bilseydim-"

"Yapamazdın. Geçmesine izin vermen konusunda kararlıydım. Bu yüzden beni dinlediğiniz ve sonrasında olanları temizlediğiniz için teşekkür ederim."

Başını salladı ve sessizce odadan çıktı.

"Ezekiel Ballister konserden sonra odana mı geldi?" Olive saçımı kıvrımayı bırakıp ütüyü bana doğrulttu. Yüzü yeşile döndü.

Onu rahatlatmak için başımı hızla salladım. "Hiçbir şey olmadı, Olive."

"Jimmy neden bahsediyor o zaman? Sen iyi misin?" Sonra sanki bir şeyin farkına varmış gibiydi. "Oh, Tanrım. Daha önce odana geldi mi?"

"Dur," dedim çünkü düşüncelerinin hızla ilerlediğini görebiliyordum. "Ben iyiyim. Uğrardı ama hiçbir zaman bundan fazlası olmadı. Daha önce hiç böyle bir şey denememişti."

"Ama dün gece denedi, değil mi?"

Pink makyaj çantasını yere bıraktı ve "Siz neden bahsediyorsunuz?" diye sordu.

İçimi çektim. "Dex onu soyunma odamda elleşirken yakaladı."

"Kahretsin," diye homurdandı Olive. "Sen iyi misin?" "Evet, ondan pek emin değilim."

"Lanet olsun." Pembe ıslık çaldı ama sonra gülmeye başladı. "Onu öldürmeye mi çalıştı? Umarım öyledir çünkü açıkçası onu tanıyorum. Eskiden başka bir kız için makyaj yapardım. O... Onda bir sorun var ve bir sürüngen olmaktan kurtulacak kadar parası var. Dex onu biraz hırpaladıysa hak etmiştir. Birisi onun iğrenç kıcı hakkında bir hikaye yazmalı. Eminim bir sürü korkunç şey bulurlar. Eski paradan geliyor."

"Nereden biliyorsun?" Olive her zaman dedikoducu olmuştu ve gazetecilik okuduğunu biliyordum. Bu yüzden benimle ilgili haberleri bulmakta her zaman çok iyiydi.

"Çünkü ben de eski paradan geliyorum." Pink omuz silkti. "Ve biz berbat bir grubuz."

İtirafından sonra onu inceledim ve bunu kabul etmiş görünüyordu. "Parasız bir aileden geliyorum ve para için yaptıklarımla yüzleşmeye çalışıyorum. Ezeziel'e karşı hep iyi davrandım, muhtemelen fazla iyi."

"Sen yanlış bir şey yapmadın." Olive beni savunmaya geçti çünkü annem için defalarca plak şirketiyle anlaşma imzaladığımı biliyordu.

"Çoğu insan zor kararlar alır çünkü zor sorunlarla karşı karşıya kalırlar," diye homurdandı Pink. "Kararınla ilgili bir karmaşa yarattığına göre şimdi ne yapıyorsun? Temizliyor musunuz? Döngüyü durduruyor musunuz? Çünkü en önemli şey budur."

"Affetsem bile beni affeder mi bilmiyorum."

Bundan sonra sessizce hazırlandık çünkü sanırım hem Olive hem de Pink bu konuda daha fazla konuşamayacak kadar derin düşünceler içinde olduğumu biliyorlardı. O gece sahneye çıktığımda o da arkadaki aynı koltuğa oturdu. Gözlerini benden ayırmadı ve gecenin büyük bölümünde de arka sıraya şarkı söylediğim belliydi.

Ezekiel orada değildi ve Frankie beni hiç rahatsız etmedi.

Dex ve onun benim için yarattığı şeydi. Kendim olmak, onu hissetmek, bir gece önce o sahnede samimi bir şeyler paylaştığımızı fark etmek için güvenli bir yerdi ve şimdi bunun hakkında şarkı söyleyebilirdim. O gece her şarkıyı ona söyledim; kalabalık sadece buna tanık oldu. En arka sırada ona baktım ve her şarkı keder, sevgi ve özürle doluydu. Benden daha fazlasını hak etmişti. Yine de, hayatımda başka hiç kimsenin yapmadığı bir şekilde ortaya çıkmıştı.

Bir gece önce onunla birlikte o sahnede kendim olmuştum ve şimdi bunun hakkında şarkı söylüyordum. Kaybettiklerim için kızgındım, sahip olabileceklerim için üzgündüm ama şimdi sahip olduklarım için şükrediyordum. Hayat zor kararlarla doluydu, ama Pink'in de dediği gibi, aldığımız kötü kararları nasıl temizlediğimiz önemliydi.

Son notayı da bitirdikten sonra bir an sessizlik oldu, ardından seyircilerin gürültüsü duyuldu ve herkes ayağa kalkarak beni alkışladı. Onlar adımı haykırdıkça ayakta alkışlama devam etti, bir sevgi denizi sanki hak etmişim gibi sahneye ve içime dalga gibi çarptı.

Henüz yapmadım. Ama yapacaktım.

Soyunma odama geri döndüğümde Dex oturduğu koltuktan kalktı ve sevdiğim leylaklar etrafını sardı. "Başardın, kalp kırıcı. Bu gece kariyerini değiştirdin."

"Ben mi? Yoksa sen mi yaptın?"

Adamın egosu yükselmeye bayıldı çünkü yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi ve nadiren görebildiğim gamzeleri "Tüm bunları nasıl başardığımı düşündüğünü bana söylemek ister misin?" demeden önce oradaydı.

"Biliyorsun." Başımı salladım ve ardından makyaj masamın üzerinde duran leylakların küçük bir yaprağına dokundum. "Çiçekler için teşekkür ederim... ve her şey için."

"Sen benim nişanlımsın. Daha azını yapamazdım."

"Ben senin bir sözleşme altındaki nişanlınım. Bu biraz farklı."

Mırıldandı ve aynada ikimize de bakmak için yaklaştı. "Hayır. Aynı şey. Bu yüzden seni her an gerçek karım olacaktım gibi becerebilirim."

Dudağımı ısırdım ama hızla ondan uzaklaştım çünkü bunu yapmazsam soyunma odamda beni becermesine izin verecektim. "Dex, Trinity hakkında konuşmalıyız-"

"Yaptık. Bana ne zaman söyleyeceğini söylemiştim."

Derin bir nefes aldım. "Sanırım bu noktada erken olması geç olmasından daha iyi. Yani, bu gece çatı katına geri dönebiliriz ve-"

"Pazar günü izinlisin. O zaman yaparız."

"Neden şimdi değil?"

"Çünkü uykuya ihtiyacın var ve ben hâlâ bu gece seni sevdiğim gibi becermek istiyorum."

"Pazar gününün aksine mi?" Kaşlarımı kaldırdım.

"Bilmiyorum, Kee. Sen söyle." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Muhtemelen bundan sonra benimle hiç seks yapmak istemeyeceksin," diye fısıldadım.

"Mümkün değil. Senden nefret ettiğimi düşündüğüm zamanlarda bile seninle birlikte olmak istedim."

"Neden?"

"Çünkü bizimki gibi bir aşkı unutup yoluna devam edemezsin."

Onsuz da hayatta kalabiliyorsun, değil mi?"

O kadar kolay söyledi ki, sanki utanacak bir şeyimiz yokmuş gibi. O utanmadı ama ben utandım. "Doğru." Başımı salladım ve bana uzanan kollarına girip beni süite kadar götürmesine izin verdiğimde gözlerim yaşlarla doldu.

İçeri girdiğimizde leylakların etrafında mumlar yanıyordu ve kafam karışmış bir şekilde ona döndüm.

"Bu gece senden hoşlanan biriyle birlikte olmanın ne demek olduğunu sana göstereceğim." Bununla birlikte beni mutfaktan geçirip odama götürdü.

Daha içeri girmeden durdum. Orayı leylakların açtığı gerçek bir buluta dönüştürmüştü.

Her yere ve yorganımın üzerine minik yapraklar yayılmıştı. "Dex, bu nefes kesici."

Gamzeleri tekrar ortaya çıktı ve boynuma doğru mırıldandı: "Sana nefesini nasıl kesebileceğimi göstermeme ne dersin?"

Başımı salladım ve neden sözleşmeleri beklemek istediğini anladım. Bu anı, bu anı, mükemmel bir gösteriden sonra mükemmel bir gece geçirecektik. "Elbisemin fermuarını aç lütfen."

Parmakları omurgamın üzerinde dans ettikten sonra metali yavaşça aşağı itti ve elbisemin düşmesine izin verdi. Bu sefer onun da benim kadar çıplak olmasını istiyordum, bu yüzden dönüp takım elbise ceketini çıkardım, kravatını yakasından çektim ve gömleğinin düğmelerini açtım.

Ellerim sinirden titrerken o hep bana baktı. Her nedense, bu ilk seferin tekrarı gibiydi, daha samimi, daha yoğun ve belki de daha savunmasız. Bu yüzden kelimelerin dudaklarımdan dökülmesine izin verdim. "Bu geceden sonra benden hoşlanmayacaksın, Dex. Bundan eminim." Ben önce takım elbisesinin ceketini, sonra da gömleğini omuzlarına doğru iterken ağzının kenarını ısırdı, hiçbir tepki vermedi. "O zaman ne yapacağız? Bu iş bitene kadar birbirimizden uzak mı duracağız?"

Yakınıma eğildi, soruma cevap vermedi ve onun yerine kulağıma mırıldandı, "Git leylak yatağında yat, kalp kırıcı."

Titrek bir nefes aldım ve bu kez topuklu ayakkabılarımdan çıktım. Bu gece sadece ben ve o olacaktık. "Bu bir fantezi gibi, Dex."

"Öyle mi?" Beni izlerken kemerini çözdü. Yatağa oturdum ve gözlerimi ona diktim. "Fantezilerin mi var? Ne gibi? Bana tarif et."

Gözlerim çekmecesine kaydı. Birlikte olduğumuz ilk gece orada ne gördüğümü biliyordum. Hepsini attığımı da biliyordum.

"İlk kararından pişman mısın?" Pantolonundaki kemeri çıkardı ve ileri doğru yürüdü.

"Hayır." Çenemi kaldırdım. "Benimle bir oyuncak kullanmak istiyorsan, yeni bir tane alabilirsin."

Bir parmağını boynumdaki çıplak tende gezdirdi ve nasıl titrediğimi izledi. "Bu gece seninle bir oyuncağa ihtiyacım yok. Bana şu fantezinden bahset."

"Bir şey demek istemedim. Sadece, bilirsin, onunla güller yatağında yattığı bir kitap falan mı okudun?"

"Kitap mı?" Gözüme takıldı. "Hangi kitapları okuyorsun?"

Onları nasıl tarif edeceğimi bilemediğim için bakışlarımı kaçırdım. "Hangi kitaplar olduğunu biliyorsun. Romantik kitaplar ve-"

"Ben varken neden onları okuyasın ki?" diye sordu pantolonunun düğmelerini açıp içinden çıkarken. Önümde çıtırçıplak duruyordu ve ben adamın ne kadar mükemmel olduğunu içime çektim. Teni bronzdu, kasları o kadar iriydi ki, ben dudağımı ısırırken üzerime eğilmek için öne doğru yürüdüğünde damarları üzerlerinde dans ediyordu. "Senin için yeterince romantığım."

"Romantik olduğunu mu sanıyorsun?" Bu beni kıkırdattı. Gözlerimi devirdim ve onu ittim. Soruma güldü ve üzerime düşerek beni altına hapsetti. "Onların hiçbirisi kadar romantik değilsin."

"Gerçekten mi?" Yatağın kenarına eğilip pantolonundan telefonunu çıkardı ve bana uzattı. "Göster bana."

"Sana göstermek mi?"

"Evet, bir okuma uygulamam var. Bu aşk kitaplarındaki en sevdiğin sahnelerden birini aç."

Kendinden o kadar emindi ki birden kanıtlamam gereken bir şey oldu. "Biliyor musun, her erkek benim kitap sevgililerimden bir şeyler öğrense daha iyi olabilir."

"Şimdi de erkek arkadaşın mı oldu?" Dex ön kolunun üzerinde yükselip bana baktı ama kalçalarını öyle bir hareket ettirdi ki kalçalarımı açıp istediği yere yerleşmesine izin vermem için beni cesaretlendirdi. Boyu, sert ve büyüktü,

seksime yaslandı. "Bacaklarının arasında bir nişanlın olduğunu biliyor musun? Bir kitap sevgilisi bunu yapamaz."

"Bir vibratör ve bu kitaptan bir sahne olabilir." Uygulama üzerindeki kitabı yüzünün önünde salladım.

"Tamam, bana en sevdiğin bölümü oku." "Neyi?" diye sordum.

Dex yanıma uzandı ve bir elinin göğsümün üzerinde kayarak onu yoğurmasına izin verdi. "Bana en sevdiğin bölümü oku, Kee. Nelerden hoşlandığını öğrenelim. Bu gece öğretmen ben değilim. Bana talimatlarımı oku."

"Dex, hadi."

"Elini kalçasından yukarı kaydırarak mı başlıyor?" Gözleri açlıkla vücuduma odaklanırken sesi çakıl taşlarıyla doluydu, sanki beni mahvetmeye ve istediğim her şeyi vermeye hazırды.

Dex bana zaten çok şey vermişti ve yarın her şeyin değişeceğini biliyordum. Bu yüzden kitabı hızlıca karıştırdım, birden ona kahramanın kadın kahramanla bir gece güllerin üzerinde yattığı ve sonra altmış dokuz yaptıkları bölümü okumak istedim. Yine de bölümü gözden geçirmeye başladığımda, kelimelerin ne kadar grafik olduğunu, okuyucuyu nasıl içine çektiğini ve bu kadar çabuk kaçmasına neden olduğunu unuttum.

"Yüzün kızarıyor, kalp kırıcı."

Gözlerim onunkilere kayınca yutkundum ve telefonunu kapattım. "Bunu bu gece yapmayacağım. Bu gece beni leylaklara bulayacaksın. İstiyor musun, istemiyor musun?"

Telefonu elimden kaptı ve omzunun üzerinden attı. Sonra leylaklardan bir avuç alıp göğsüme ve karnıma serpti. "Yıllardır bunu bekliyordum."

"Yapmadın." Üzülerek güldüm. "Seni incittim ve sen de eski sevgilinle ve başka kadınlarla hayatına devam ettin. Haklı olarak."

Elimi tutup kaburgalarının üzerinde gezdirmeden önce bir saniye bana baktı. Ne yaptığını anlamam bir saniye sürdü, parmaklarımın kaburgalarında gezinmesine izin verdim.

dövme vardı. Leylaklar ve bir anahtardı ama anahtarın üzerinde, yan tarafına kazınmış olarak *Kee* yazıyordu.

"Dex?" Adını fısıldadım. "Bu da ne?"

"Her zaman benim bir parçam oldun, olmanı istemediğim zamanlarda bile."

"Ama sen... Biz... Sen gittin ve hayatına devam ettin."

"Ayrıldım ama hayatıma devam etmedim. Üzerime seni dövme yaptırdım çünkü zaten kalıcı olarak benimleydin. Senin anının dövmesini de yaptırabilirdim."

Basitçe söyledi ama beni feci şekilde etkiledi. O da bensiz yıkılmıştı. Onu unutamadığım için şarkılar yazdım. O da beni unutamadığı için üzerine dövme yaptırdı.

O anda kalbimdeki bir şeyi sağlamlaştırdı: Aşkımız gerçektir, ondan kaçınmaya çalışmış olsak bile, çocuk olsak bile, travma ve enkazla çevrili olsa bile. Aşkımız oradaydı ve hayatta kaldı. Aşk her zaman bir şekilde hayatta kalır.

Kaburgalarını öpmek için eğildim ve sonra şefkatle öpmek için ona baktım. Dudaklarımı nazikçe dudaklarına aldı, o kadar nazikti ki, tenimin üzerindeki yapraklar kadar yumuşak hissettirdi. Beni tattıktan sonra geriye yaslandı ve leylaklardan daha fazla alıp teker teker üstüme serpti.

"Kahretsin, böyle çok güzelsin." Bana bakarken sikini nasıl eline aldığını ve sıkıldığını gördüm. Aletinin başının sadece benim için nasıl şiştiğini görünce ağzım sulandı.

"Bırak deneyeyim," diye ağzımdan kaçırdım ve kendimi durduramadan elim onun elini ve sikini sarmak için aşağı kaydı.

"Kalp kıran, bu gece olmaz." Homurdandı ama beni tamamen durdurmadı. "Dayanamayacağım."

"Ne olmuş yani?" Omuz silktim ve vücudumdaki yaprakların bir kısmının döküldüğünü hissettim, her dokunuşa karşı çok hassastım. "Belki de-"

"Ne yapabiliriz?"

"Sen beni tadarken ben de seni tadabilir miyim?" Sessizce söyledim, sadece okuduktan sonra altmış dokuzdan bahsettiğim için çok utanmışım.

"Fantezin bu mu?" Çenemi kaldırdı, böylece onunla göz teması kurmak zorunda kaldım.

"Evet," diye cevap verdim, çünkü bu noktada kaybedecek pek bir şey yoktu. Bakmak isterse kitap zaten telefonundaydı.

"İstediğin zaman sikimi yutarken yüzüme oturabilirsin, kalp kırıcı." Beni üzerine çekmek için kalçalarımı kavradı ve sonra yüzünün üzerinde durmam için bana manevra yaptırdı. "Bunun farkındasın, değil mi? Tek yapman gereken bana söylemekti. Her türlü fantezini benimle gerçekleştirebilirsin."

Üzerine diz çöktüm, delinmiş, zonklayan ve ucundan ön sperm damlayan sikine baktım. Parmaklarımı etrafına doladım ve bir kez pompaladım. "Çok kitap okudum, Dex."

"O zaman ne yapacağını biliyorsun." Mırıldandı, "O güzel amcığını yüzüme oturt, kalp kırıcı. Seni yalamamı ne kadar çok istediğini tatmama izin ver."

Emriyle ürperdim, kendimi onun üzerine indirirken ve aynı anda sikini ağzıma alırken vücudum hemen dinledi. Ben onunkinden titrerken onun benim dokunuşumla gerildiğini hissetmek heyecan vericiydi. Uyarılmışlığının tuzunu tattığımda ağzım sulandı ve onu boğazımın arkasına ne kadar hızlı götürdüğümle neredeyse öğürdüm.

Elleri kıcımlı yoğururken dili beni yaladı. Beni yüzüne doğru daha da bastırdı, beni öyle bir zevkle yuttu ki tükürüğünün kayganlığıma nasıl karıştığını duydum, daha hızlı ve daha hızlı.

Onun üzerinde nasıl debelendiğimi ya da sikinin tabanını nasıl sıkıştırdığımı kontrol edemiyordum, çünkü onun orgazmı için de kendiminki kadar açtım. Kendini kaybetmesini istiyordum.

benimle birlikte. Romanımda okuduğum gibi taşaklarını avuçlamayı keşfettim ve sikinin üzerinde alçak sesle mırıldandım. Klitorisimi sıkarken dilini içime soktu, kasları gerildi.

Kalçaları benimkiler gibi titriyor, siki tıpkı klitorisim gibi onun ilgisiyle kabarıyordu. Sonra diğer elinin başparmağının kıcıma kaymasına izin verdi ve ben onu elimden geldiğince derin boğazlarken o da bastırdı.

Ağzıma boşaldığı anda kontrolümü kaybettim, salgısı ağzımı doldurdu. Amımı yüzünde sallarken her damlasını yuttum, hiç olmadığımı düşündüğüm kadar sert orgazm oldum. Hassas artçı şokları kendi başıma atlatmak için yuvarlanmaya çalıştım ama Dex benimle birlikte yuvarlandı, seksimi tekrar tekrar yaladı. "Tadın benimki gibi, Kee. Sanki hep benimmişsin ve sonsuza dek benim olacaktıydın gibi."

Ne dediğini bile anlayamıyordum. Ona karşı kıvrandım ve tekrar tekrar tamam dedim. Sanırım uyuyakalmışım, ama ertesi sabah uyandığımda temizlenmişim ve işe gideceğini ama kahvaltı için geri döneceğini fısıldadı.

Tekrar uyumak sorumsuzluk gibi geldi, ben de duş almak için kalktım. Dışarı çıktığımda Penelope'den gelen mesajda Dex ve benim günün ilerleyen saatlerinde dışarıda görülmemiz için bir program hazırladığını bildiriyordu.

Bu yüzden onun programına devam ediyorduk.

Akşam yemeğinde ona *Sözleşme tartışmasını* yazdırmıştı. O kadar önemli ve o kadar önsezi doluydu ki, tıklayıp kapattım ve odaklanmamaya çalıştım.

Neyse ki kapının zili çaldı ve kapıyı açtığımda, adamlar morun her tonunda ve gökkuşağının diğer tüm renkleri için birer tane yıpranmış pamuktan gömlek rafları getirdiler. Her birinin üzerinde farklı bir yazı vardı. *HEAT'in malıdır; HEAT Üniversitesi; Hardy Üniversitesi EST. 1995. Dex Hardy'nin Mülkiyeti* gözlerimi devirmemi sağladı ama aynı zamanda sürekli kıkırdadım.

Belki bunu atlatabiliriz. Belki o da bunu en az benim kadar istiyordu.

Bölüm Otuz Bir

DEX

Onun için diktirdiğim kıyafetlere gülümsedi ve benim düzenli programımı tamamen normalmiş gibi kabul etti. Onu izleme takıntımı bile kabullenmişti. Sanırım bu benim için Kee'nin hiçbir zaman tamamen çözebileceğim bir kadın olmayacağını kesinleştirdi.

Pervasızdı ve sonra çekingendi, masum olmasına rağmen boğucuydu, tatlıydı ve sonra delicesine seksiydi. Ve onu bölümlere ayıramasam bile, beni tahmin etmeye devam edecek olması bana huzur veriyordu. Uzun zamandır onsuz olduğum gibi sıkılmayacaktım.

Tabii ki, o gün bir toplantıda mesaj aldığımda kadın beni test etmeye devam etti.

Kee: Olive kırmızı üst kısmın daha iyi olduğunu düşünüyor. Pembe turuncu diyor. Karar vermemize yardım et.

Üzerinde göğüs dekolteli bir bluz olan bir fotoğrafı geldi.

Oops. Son mesajı görmezden gel. Silebilirsin.

Hayatta olmaz. Bunu kime gönderiyorsun?

Seni ilgilendirmez.

Benimle nişanlısın, Kee. Telefonun bile biliyor bunu. Başka bir adama selfie göndermeyi bırak ve eve geldiğinde telefonuna el koymadan önce kim olduğunu söyle.

Kardeşin.

Ben: Ne? Neden onun bu soruyu cevaplamakta iyi olacağını düşündün ki?

Kee: Gösteriler için kıyafetlerimi seçmeme yardımcı olmakta çok iyi.

Ben: Kardeşim mi? Dimitri mi?

Gerçekten öyle, Dex. Unut gitsin.

Kardeşıme ters ters baktım, o da bana sanki toplantıda piyango kazanmış gibi sırıttı. Onu öldürecektim.

Bir bok seçmiyor. Senin lanet vücuduna bakarken öyle davranıyor.

Kee: Doğru değil.

Ben de hepimiz arasında yeni bir mesaj dizisi başlattım.

Ben: İkimiz de biliyoruz ki sen renk körüsün ve onun turuncu ve kırmızı üstü arasındaki farkı bile anlayamazsın.

Yapabilirim.

Ben: Hangisi turuncu o zaman?

Siktir git.

Dimitri, bana renk körü olduğunu hiç söylememiştin. Senin en iyi arkadaşın olmam gerekiyordu.

Dimitri: Kendimi savunmam gerekirse, tüm eşyaların iyi görünüyor ve karar vermekten hoşlanmıyorsun, bu yüzden sadece seçersem kazan-kazan olur.

Onun bütün resimlerini silsen iyi olur.

Odanın öbür ucundan ona baktım ve sonunda gözlerini devirdi.

Dimitri: Evet. Evet. Sen koca bir bebeksin, bunu biliyor musun? Sen taşak büyütürken ben on yıl onunla takıldım, şimdi de ben mi şekil alacağım?

Ben: Bu toplantıyı bitirmemi ister misin, böylece bunu tekrarlayabilirsin ve ben de burnuna yumruk atabilirim?

Dimitri: Yapardım, ama paranı yatırıyorum çünkü matematik yapamıyorsun.

"Toplantı sona erdi," dedim, Zoom'daki ve odadaki herkesin tartışmaması gerektiğini bilecek kadar yüksek sesle. "Kardeşim ve benim konuşmamız gerekiyor."

Herkes aceleyle dışarı çıktı ve ben ona baktım. "Bugün kışını tekmelemem mi gerekiyor?"

"Yüce İsa. Şaka yapsana."

"Sen benim kız arkadaşım ile oyun oynarken ve medya da oyun oynarken şaka yapacak havada değilim. Bugün onu bir randevuya çıkardıktan sonra milyonlarca insanın ona tekrar bakmasını sağlayacağım."

"O senin kızın bile değil ve zaten her hareketini izleyen yeterince insan var."

Kaşlarımı kaldırdım.

"Peki." Ellerini havaya kaldırdı. "Ama o hâlâ benim en iyi arkadaşım. Bu arada Ezekiel konusunda uyardığın için rica ederim. Onunla ilgileniyor musun?"

"Birden fazla şekilde." Kardeşimin ayrıntıları bilmesine gerek yoktu ama hayatını tehdit etmişim, evine bir ekiple girmişim ve ona karşı bir dava açmışım.

"Dürüst olmak gerekirse çok iyi bir hukuk ekibi var."

"Endişelenmiyorum. Her yerde kameralarım ve gözlerim var, Dimitri." Ayağa kalktım ve ofisten çıkmaya başladım.

"Ben ikinizle çıkıyorum."

"Değilsin," dedim yanından geçip ofisin kapısından çıkıp asansöre doğru yürürken, ama küçük kardeşim

takip ediyorum.

"Madem sikişiyorsun, beni onunla arkadaşlıktan mahrum bırakamazsın."

"Ağzından çıkanı kulağın duysun. Ve randevumuza gelmiyorsun," diye homurdandım Dimitri benimle birlikte asansöre binerken.

"Neden olmasın? Zaten gazeteciler beni en iyi arkadaş olarak tanıyor.

Yarısı çıktığımızı sanıyor."

"Siktirip gitmen için bir sebep daha." En üst kattaki düğmeye bastım.

"Dur tahmin edeyim. Güvenliğe Kee'yle çıkmak için her şeyi hallettiğini söyledin. Gerçekten bana ihtiyacın olmayacağını mı düşünüyorsun?"

"O kadar da kötü olmayacak," diye homurdandım.

"Hayranlarının ikinizi birlikte görmeyi ne kadar istediğini tahmin bile edemezsin."

Onu görmezden geldim çünkü çevreyi kontrol edebileceğimi düşündüm. Jimmy ve ben onu götürmek istediğim büyük gezintiye ulaşmak için en güvenli yolları konuşmuştuk. Sonra onu herkesin görebileceği ama yine de özel kalabileceği bir yere yemeğe götürebilirdim.

Asansörün kapısı açıldığında ona döndüm. "Asansörde kal, Dimitri."

Kardeşim yerini anladı ve korkuluklara yaslanarak iç geçirdi. "Güvenliği de yanına al."

Dinlemeyeceğimi biliyordu. Her şey kontrolüm altındaydı. Ama ben yapmadım.

KEE, onun için yaptırdığım aptal tişörtlerden birini giymişti ve Vegas Strip'e çıkarken ellerimizi birbirine geçirdik. İlk birkaç blok eğlenceliydi. Kostüm giymiş bir kişiye ciyakladı ve dünyanın en büyük dönme dolaplarından biri olan High Roller'a varmadan önce Bellagio'nun su gösterisine hayranlıkla bakmak için durdu.

"Oh, Dex. Bu Şeye binemeyiz. İçinde biz varken kuyruk çıldırır." E t r a f ı n a endiŐeyle baktı ama ben yanağından öptüm.

"Sorun değıl. Arabayı bir saatliğıne satın aldım."

"Ne demek istiyorsun? Otuz tane kabin olmalı." "Yirmi sekiz. Ve hepsini satın aldım."

"Bir saat için mi?" diye ciyakladı.

"Sadece devam et."

Direksiyona bindiğıimizde arkamızda bir kalabalık olduğıunu gördüm. Fotoğraflar çekiliyordu, insanlar bir Şeyler bağırıyordu ama Şehrin tepesine çıkmak için hepsini geride bırakmak zereydik. Otuz dakika boyunca herkese ve inşa ettiğıimiz her Şeye bakarak onu kendime ayırdım.

Saçları rüzgârda savrulurken bana kocaman gülümsedi, gözleri mutluluk doluydu. "Bu çok saçma ve ben buna bayılıyorum. Burada seninle olmayı seviyorum. Sanki yeniden genleşmiŐiz gibi. Hissediyorum-"

"Yaşıyor mu?"

"Özgür," dedi ve sonra beni kendine çekti ve sertçe öptü.

Ben de onu tüm dünyanın görmesi için aynı sertlikte öptüm. Yarın her yerde fotoğraflarımızın olacağını biliyordum ama umurunda değıl. O zaten benimdi, yüzüğümü ve gömleğimi takıyordu, yani dudaklarım onun dudaklarındaydı.

Eli pantolonuma doğıru indiğinde onu durdurdum. "Kee, Tanrım. Hayır. AŞağıda çok fazla insan var."

Gözleri muziplikle parlıyordu. "Ama burada kimse yok. Ayrıca, kameraların çekim yapmasına izin vermediğini tahmin ediyorum..." Üzerimizdeki kameralara baktı. Öğreniyordu.

"Yok artık." Ama gözlerim artık onun üzerinde değıl. AŞağıda toplanan kalabalığın üzerindeydi. Gittikçe büyüyordu. "Kahretsin, Jimmy'yi aramalıyım."

"Ne için?"

"Çok fazla insan var ve saatim bizi gördüklerine dair uyarılar göndermeye devam ediyor. Bu da insanların gelmeye devam edeceği anlamına geliyor."

İç çekti ve gökyüzüne bakmak için arkasına yaslandı. "Bazen sadece biz olmak istiyorum. Şu anki halimizden önceki halimiz."

"Ve bunun yerine, daha da büyük bir şeye dönüşüyorsun."

"Ya da belki bir çıkış yolu açıyorumdur." Bakmak için döndü

Ben. "Ya sadece şarkı yazsaydım? Şovum için başka şarkıcılar gelip onları söyleseydi?"

"İstediğin bu mu?"

Nefes alıp verdi ve sonra bir sonraki sözlerini kesin bir şekilde söyledi. "Her zaman istediğim şey buydu. Ve buna daha sonra inanmayacağını biliyorum. Ama şimdi inan bana. Tek istediğim buydu."

Elimi onun elinin içine soktum ve onu defalarca öptüm. Kendimizi gökyüzünde kaybettik ve gerçeğe döndüğümüzde onu kendime çektim. "Kameralara gülümse."

Güvenliğimiz kalabalığı yararak ilerledi ama direksiyondan inmek zor oldu. Bana çok yakındılar ve kesinlikle ona da çok yakındılar.

"Keelani, imzanı alabilir miyim?"

"Keelani, Ethan Phillipe'den bir Hardy'ye terfi ettin.

Nasıl bir şey?"

"Keelani-"

Her yönden adı haykırılıyordu ama o sanki ne yapacağını biliyormuş gibi başını eğdi. Sanki bunu daha önce milyonlarca kez yapmış gibiydi. Boyun eğerek bana baktı. "Eğer konuşmazsak daha da kötüleşecekler."

"Böyle olduklarında onlarla konuşmayacaksın. Kontrolden çıktı." Yanlış hesaplamışım. Hepsiyle başa çıkabileceğimi sanmıştım.

Onu tehlikeye attım.

Yolda aceleyle ilerlerken bize bağırdılar, onlara hiçbir cevap veremedik. Benim korkum onun

Acı büyüdü ve büyüdü. Güvenlik bizi zorluyordu ama bu yeterince hızlı olmuyordu, özellikle de onlara bakmadığımız için sorular gittikçe daha da acımasızlaştığında. "Neden onunla birliktesiniz? Neden Black Diamond'dan çıkmıyorsun?"

"Ethan yanlış bir şey mi yaptı?" diye bağırdı bir başkası. "Yıllar önce birlikte miydiniz?" diye bağırdı bir adam.

Sorular her yerden çok hızlı geliyordu. "Seni bir araba kazasından kurtardı, değil mi? O gece birlikte içiyordunuz."

Bu ifade karşısında gözle görülür bir şekilde irkildiğini gördüm ve onu kendime çekmeye çalıştım.

"Arkadaşınızın ölümüne neden olan bir kazaya sebep olmuşken neden onunla birliktesiniz?"

İçinde bir şeyleri kırıp geçiren soru buydu.

Şimdiye kadar onda görmediğim bir öfkeyle döndü. Tanıdıkları Keelani gitmiş, yerine incittikleri kadın gelmişti. Kee her zaman her şeyi çok fazla hissederci, tıpkı benim gibi, ama ben bu konuda medyada duvarlar örmüştüm. O da sahneye çıkıp şarkı söyleyerek acısını dindirebilmişti. Burada yapamadı. Burada, karakterine yapılan saldırıyı çok fazla olana kadar göğüsledi.

"Az önce ne dedin sen?" Onlara cevap vermesine izin verdim çünkü herkesin bir çıkışa ihtiyacı vardı ama kamerayı kapıp yüzlerine vurmasını beklemiyordum. "O zaman onunla birlikteydin ve o bizi kurtardı. Benim hatam olduğu halde bizi kurtardı. Bunu her yere yazabilirsiniz. Ve şimdi benden uzak durabilirsin."

Kameraman tökezledi ama hemen onun alanına geri döndü ve yüzü öfkeden kıpkırmızıydı. "Seni küçük orospu."

Ona doğru hamle yaptığında, ne olacağına dair hiçbir soru işareti yoktu. Benim bir adım öne çıktığımı görünce adamın gözleri büyüdü. Kee'nin "Yapma, Dex." diye bağırdığını duydum.

Yine de burnuna sert bir yumruk attım.

Basına karşı hiç böyle davranmamıştım; artık beni rahatsız etmiyorlardı. Yine de onu nasıl rahatsız ettiklerini, paniklemeye başladığını görmüştüm ve o benimleyken bile kalp atışlarının hızlandığı konusunda uyarılıyordum.

O benimdi ve benim olanı korudum. Her zaman. Her açıdan ve her ölçüde.

Muhtemelen boynundaki kamera kayışını çıkarıp nefes yolunu daraltmamalı ve bir daha nişanlımın yanına yaklaştığında geri çekilmesini söylememeliydim ama güvenliğim bize eşlik edip kalabalığı uzaklaştırmadan önce bunu da yaptım. Zaten artık mesafelerini koruyorlardı.

Öğreneceklerdi. Bir HEAT mülkünün içinde olsak da olmasak da, bize bulaşmayacaklardı. Buna izin vermezdim.

"Efendim, bunu bugün süitimize teslim edilirken yakaladık. Adresi olmadığı için açmak ve herhangi bir tehdit olup olmadığını değerlendirmek için izin istiyoruz." Jimmy kırmızı bir zarf uzattı ve Kee'nin kalp atışları hızlanarak zarftan geri çekildi.

Tanrım, onunla birlikteyken nişan yüzüğünden gelen uyarıları kapatmam gerekiyordu. Yine de zarfın ne olduğunu benden önce bildiğini gösteriyordu.

"Hayır," diye ağzından kaçırıldı Kee.

Gözlerimi kıstım. "Bu zarfı biliyorsun."

"Biliyorum. Bu..."

Tam o sırada Dimitri koşarak geldi. "Dex, bugün orada kendi işini kendin halledeceğini söylediğinde ciddiydın, değil mi?" Hepimizin baktığı şeye baktı. "Bu da ne, Kee? Başka bir mektup mu?"

"Dimitri, yapma-"

"Ne demek *başka bir* mektup?" O mektubu benden almaya çalışırken bile ben onu güvenliğimin elinden kaptım.

"Nasıl olsa öğrenecek, Kee. Dex taş üstünde taş bırakmıyor. Aslında bu zorlayıcı bir davranış.

bu noktada."

"Kapa çeneni," diye homurdandım çünkü okuyordum.

"Önemli bir şey değil," diye fısıldadığını duydum.

Ama kelimeler çok önemliydi. Resim de öyle.

Lanet süitimizde. Üzerinde kıyafet olmadan.

Bazen onunla yatıyorsun, Keelani. Bunun sadece sahte bir nişan olması gerekiyordu. Sadece benim yatağında olman gerekiyordu. Bekaretini benim almam gerekiyordu.

Bunu bilmiyor musun?

Ve mesajlarıma cevap vermedin.

Seni ne zaman görebilirim? Yakında cevap vermezsen bütün oteli yerle bir edeceğim. O adamı mahvedeceğim. Seni de. Onunla yatmanın cezası çok acımasız olacak.

Yine de seni daha iyi hissettireceğim.

Söz veriyorum.

Bana mesaj at. Seni nerede görebileceğimi söyle. Seni görmem lazım.

Beni görmezden gelmemen gerektiğini biliyorsun.

KAOS DÖNMEYE BAŞLAMIŞTI. Bunca zamandır mükemmel bir şekilde dönüp durduğum tepe sallanıyordu, düşmeye ve her şeyi yok etmeye hazırdı. "Mesajların var mı, Kee?"

Gözleri hâlâ dışarıda bir kalabalığın olduğu pencerelere, sonra da bana kaydı. "Ondan değil."

Mektuba tekrar baktım, o da mektubu görmek için başını çevirdi ama ben mektubu katladım, kalbim her saniye daha hızlı çarpıyordu. Onun ve benim sırlarımızı bilecek kadar iyi bir şeylere ulaşmıştı. Güvenlik önlemlerimi aşmakta benim onları kurmakta olduğumdan daha başarılıydı. Sistemin bir yerinde benim kaçırdığım bir açık vardı.

"Bu mektuptaki parmak izlerini istiyorum, Jimmy. Derhal." Durumun ciddiyetini anlaması için gözlerinin içine baktım.

"Kötü mü?" diye sordu.

"Tabii ki çok kötü. Sonuncusunda senin lanet külotunu zarfın içine koymuştu, Kee." Dimitri de en az benim kadar endişeli görünüyordu.

"Diğer mektubun güvenlik ekibimize gönderilmesini istiyorum." "Bunlar sadece boş tehditler. Ve sadece birkaç tane bir yıl içinde." İkimize de başını salladı.

"Yine de bilgilendirilmeleri gerekiyor." Onay almak için kardeşime baktım.

"O haklı, Keelani."

İçini çekti, sanki her şeyi tek başına halletmek istediği tek yolmuş gibi. "Peki. Her neyse, medya konusunda endişelenmeliyiz. Dex, birini yumruklamak bir sorun. Ve benim söylediklerim de bir sorun."

Burnumun kenarını çimdikledim. "Bekleyemez mi?"

"Hiç sanmıyorum." Başını iki yana salladı. "İmzaladığım sözleşmeyi görmen gerek. Şimdi."

Otuz İkinci Bölüm

KEELANI

Sonunda beni değil onu korumanın zamanının geldiğini anladıktan sonra ofisinde oturduk. Anlayabilmesi için imzaladığım sözleşmeleri görmesi gerekiyordu ve ben de ona bunu söyledim.

"Neden? Fikrini ne değiştirdi?" Sanki az önce bir adama yumruk atmamış, tüm itibarı tehlikede değilmiş gibi rahatça kapının pervazına yaslandı. Yine de elini nasıl gerdiğini ve parmak ekleminden nasıl kan damladığını gördüm. O yumruğun sonuçlarını biliyordum.

"Dex, az önce bir papaza saldırdın. Hiç mi endişelenmiyorsun?"

"Hayır. O bana bir milyonluk dava açacak, ben de çeyrek milyona anlaşacağım."

"Yani o fken için 250.000 dolar ödemeye hazır mısın?"

Kollarını kavuşturdu. "Bundan çok daha fazlasını ödemeye hazırım. Bana bir milyona mal olsa bile bunu yapardım. İnsanlar seninle konuşurken ağızlarından çıkanlara dikkat etmeli. Buna ne dersin?"

Başımı salladım, gözlerim yaşardı. "Benim gerçekte kim olduğumu bile bilmiyorsun, Dex," diye fısıldadım. Bunu öğrenmek üzere olduğunu, bu sözleşmenin bana bakışını değiştireceğini biliyordum. Burnumu çektim ve burnumu sildim. "Bu sözleşmeyi okuduğunda her şeyin değişeceğini biliyorsun, değil mi?"

"Buna ben karar vereceğim."

İçimi çektim ve dizüstü bilgisayarlarından birinde e-postalarımı açmak için masasına oturdum. "Plak şirketi yakında dava açmak için beni arayacak. Nişanı şimdi bozmazsak sen de işin içine gireceksin, ki bu muhtemelen senin yararına olur."

Dizüstü bilgisayarı ona doğru ittim ve o da okumak için oturdu. Ayağa kalktım ve bir ileri bir geri yürüdüm. Sonra ona döndüm, ama o hâlâ sessizce okumaya devam ediyordu.

Bitirmesi için bir saat beklediğime yemin edebilirim. Belki de bütün bir gün. Ben de nefesimi tuttuğumu sanıyordum.

Sonsuzluk gibi gelen bir süreden sonra nihayet başını kaldırdı ve sert bir ifadeyle sordu: "Yarım milyon o araba kazası hakkında sessiz kalmak için yeterli miydi?"

Aşıl topuğumu bulmuş, neden sessiz kaldığımı tam olarak keşfetmiş ve bugün ona neden göstermem gerektiğini anlamıştı. "Hayır." Sessizce söyledim.

Orada otururken mırıldandı, sandalyede arkasına yaslandı ve ben güzel halısında bir aşağı bir yukarı volta atarken beni izledi. "Uyuşturucu mu kullanıyorsun?" diye sordu.

"Hayır."

"O zaman berbat bir mali danışmanınız mı var? Seni dava ederlerse neden endişeleniyorsun? Onlara gayet iyi bir şekilde geri ödeme yapabileceksiniz." Gözlerinin belgeleri tekrar taradığını gördüm. "Paran var mı, yok mu?"

"Gerçekten önemli mi?" Ona fark etmediğimi söylemenin ne anlamı vardı ki? Şimdiden içine kapandığını, uzaklaştığını, birlikte olmadan önce benim hakkımda vardığı sonuçlara vardığını hissediyordum.

"Siktir." Saçlarını çekti ve boynunun hayal kırıklığıyla nasıl gerildiğini gördüm. "Neyin önemli olduğunu bilmiyorum. Seninle hangi yolun yukarı ya da aşağı olduğunu bilmiyorum. Sana aşık olduğumu düşünüyorum, sonra da senden nefret ettiğimi ve senin hakkında hiçbir şey bilmediğimi düşünüyorum, Kee. Senin için bir adamın suratına yumruk atarım ama bana lanet olası gerçeği söyleyip söylemeyeceğini bile bilmiyorum."

"Sana doğruyu söylüyorum," diye mırıldandım.

"Yarısı," diye düzeltti ve gözleri ruhumu delip diğer yarısını aramaya başladı. "Banka hesap özetlerine bakarsak, ortalıkta en az beş milyon bulacak mıyız? Çünkü hesap yapabiliyorum Kee ve sende olması gerekenden çok daha az olsa bile olmalı. Telif oranlarını son derece düşük tutmuşlar."

"Ben... Şey..."

Bilgisayarı bana doğru itti. "Devam et. Bana tüm gerçeği söyleyip söylemediğini göster."

"Yapamam," diye fısıldadım.

Sesi sertleşti. "Göster bana."

Sadece bu sözlerden bile burada boyun eğmeyeceğini biliyordum. Neden eğilsin ki? Dürüst değildim; yıllardır dürüst olmamıştım.

Ve o sokakta, o paparazzilerin arasında, sonunda doğru şeyi yapmıştım. Ve şimdi ona karşı doğru olan şey dürüst olmaktı. Banka hesabımı ve şifremi girdim ve ekranı ona doğru çevirdim.

Numarayı görünce kaşlarını çattı. "Başka hangi bankalar-"

"İşte bu, Dex."

Cep telefonunu çıkarıp bir numara çevirmeden önce çenesi uzun saniyeler boyunca bir aşağı bir yukarı çalıştı.

"Ne yapıyorsun?" Ciyakladım. "Şu anda bir arama mı yapıyorsun?"

"Babanı arayacağım," dedi o kadar kesin bir ifadeyle ki neredeyse bunun iyi bir fikir olduğunu kabul edecektim.

Ta ki zihnim neler olduğunu anlayana kadar.

Çılgılık attım, "Ne? Hayır."

Masanın etrafında döndüm ve telefonu almaya çalıştım ama adam benden bir karış daha uzundu. Ben babam cevap vermeden önce telefonu almak için adama bir ağaç gibi tırmanmaya çalışırken o sadece uzaklaşabildi. Cevap verdiğinde, başıma gelecekleri biliyordum.

"Bay Hale? Ben Dex Hardy." Bana bakarken bir sessizlik oldu. "Sizinle konuşmak da güzel. Kızınız ve ben nişanlandığımız için arıyorum. Bunu biliyorsunuz,

değil mi?" Sessizlik. "Evet, ama halkla ilişkiler gösterilerinin yarısı gerçeğe dönüşüyor. Onun arkadaşlığından her zaman keyif almışımdır. Sadece merak ediyorum, yıllar içinde çok para kaybetmiş gibi görünüyor ve nereye gittiğini anlamaya çalışıyorum. Endişelenmem gereken bir şey var mı?"

Küstahlığına bakakaldım. Babam ona asla söylemezdi. Hiçbir yolu yoktu.

Ama tabii ki Dex durumu kontrol etti. Dex istediğini aldı.

Babam ona söyledi.

Otuz Üçüncü Bölüm

DEX

"NASIL OLDUĞUNU BİLİYORSUN..." Bay Hale boğazını temizledi. Sesi yaşlı, bitkin ve korkmuş geliyordu. Ailem için her zaman harika bir komşu ve arkadaş olmuştu. Sanırım aynı zamanda iyi bir itici de olmuştu. "Sanırım ünlü olmak oldukça pahalı bir şey."

"Evet, ama sen uçarı bir kadın yetiştirmedin. Bunu ikimiz de biliyoruz." Keelani başını bana doğru sallayıp telefonu almaya çalışmaktan vazgeçerken ses tonum sertti.

"Doğru. Hayır." İç çekti. Adam kızını seviyordu, bunu biliyordum. Karısını da seviyordu. "Keelani iyi bir kız. Her zaman harika olmuştur. Aile olarak para konusunda daha iyi olmak için çalışıyoruz."

Kelimeler ağzından çıkarken canı yanıyormuş gibi geliyordu. Öyle olması gerektiğini biliyordum. Hiçbir erkek para sorunu yüzünden ailesini hayal kırıklığına uğrattığını kabul etmek istemezdi. Sadece sorunun ne olduğunu henüz tam olarak bilmiyordum.

Yine de aileleri bunu saklayacak kadar gururluydu. Çok uzun zaman önce ailemin, Bay Hale'in işine geri dönebilmesi için Bayan Hale'i felç geçirdikten sonra testlere götürmek için bile yardım etmeyi teklif ettiklerini hatırlıyorum.

"Kee'nin icabına bakmaya niyetli olduğumu biliyorsun, değil mi?" Kalp kırıklığıma bakarken bu sözleri ciddiyetle söyledim. Artık hiçbir şey beni ona yardım etmekten, yaptığımız şeyi düzeltmekten alıkoyamazdı.

çok uzun zaman önce kırılmıştı. Yenilgiyle kanepeye oturdu, gözleri artık cam gibiydi.

"Doğru. Şey, evet. Karım her zaman Kee'ye karşı zaafın olduğunu söyler."

"O her zaman böyle akıllı olmuştur." Şimdi onu daha da zorladım. "Senin de kızına karşı bir zaafın var, ha? Anlat bakalım. Neler oluyor?"

"Ah." Hattın ötesinde bir tereddüt vardı. "Şey, karımı biliyorsun."

"Kee'nin onunla konuşmadığını biliyorum. Bildiğim tek şey bu." "Keelani annesiyle konuşmak istiyor. Kim istemez ki? kadınla konuşmak ister misin?" Kıkırdadı. "Ama onunla Bu durum onu üzüyor. Kee'nin sesi daha genç çıkmalı, biliyor musun? Beyni Keelani'yi on altı yaşındayken hatırlıyor, şimdi değil. Bazen benimle bile zor zamanlar geçiriyor. Alzheimer oldukça ağır. Ve sağlık sigortamız yok. O yüzden Keelani yardımcı oluyor."

"Alzheimer mı?" Anlayamadığım için tekrarladım. Annesi çok hayat doluydu. Aklını kaybetmek yıkıcı bir şeydi ama felç geçirmişti. Sağlığının potansiyel olarak kötüye gitmiş olması mantıklı geliyordu.

"Evet, bu lanet hastalık ayrımcılık yapmıyor. Keelani ayrıldıktan hemen sonra harika bir bakım bulduğumuz için şanslıydık... Ben, ah, Keelani ve ben yıllar içinde bazı şeyleri çözdük."

"Sen ve Keelani?"

Boğazını temizledi. "Elbette, bilirsiniz. Elimden geldiğince yardım ediyorum. Bana kredi falan veren harika adamlarla temas halindeyim. Trinity ve ben de Kee için bazı anlaşmalar üzerinde birlikte çalıştık. Ve Kee her zaman elinden geldiğince destek olmaya çalıştı."

Öfkeyle saldırmamaya ve bilgiyi almamaya çalıştım ama "harika adamlarla" özel kredi almanın hiç de iyi bir durum olmadığını bilecek kadar çok erkekle uğraşmıştım. "Bana bu kredilerden biraz daha bahset."

Hikayenin devamını ondan dinledim. Dönüp dolaşıp aynı şeyleri anlatıyordu, kumar olduğunu söyleyebileceğim şey için hiç suçu üstlenmiyordu. Onun parasını alıyordu. Sonra ailenin aileye nasıl yardım ettiğini, Kee'nin insanların bilmesini istemediğini çünkü bunun annesini inciteceğini anlatmaya devam etti. Hastalığını istismar etmeyeceklerdi. Bir aile olarak karar vermişler.

Benden şöhret için ayrıldığını düşündüğüm kadına bakarken her şeyi açıkladı. Bunun yerine, ailesi için bunu yapabilecek kadar güçlü olduğunu, hayatını onlar için feda ettiğini, çok fazla acıya katlanması gerekirken onlara acı çektirmek istemediğini gördüm.

Güçlüydü. Zekiydi. Ve ailesinden kopmuştu.

Kendini köşedeki sandalyeye bırakmış, boş boş bakarken bir çivinin kenarını çiğniyordu. Vedalaştığımda koyu renk gözleri bana dönerken parıldadı.

"Kalp kırıcı," diye fısıldadım. Yıllarca bununla baş başa acı çektiğini bilmenin suçluluğu içime işledi ve neredeyse kelimelerimi boğmama neden olacaktı. "Neden bana söylemedin?"

"O bir bahane değil ve ben de onu bahane olarak kullanmayacağım. Asla."

"Ama o da bir sebep. Baban da öyle."

"O ek sözleşmeyi imzaladığımda Alzheimer hastası değildi, Dex."

"İkiyle ikiyi bir araya getirebiliyorum. Baban-" "Babamı seviyorum. O iyi bir adam." Sözümlü kesti, onun hakkında tek bir kötü şey duymak istemiyordu. "Ve bize her zaman ailemizle ilgilenmemiz öğretili, değil mi? Sen çalış ailenle birlikte. Onlara iyi bak."

"Tabii ki ailemizle ilgileniyoruz," diye cevap verdim hemen. "Ama-"

"Sonra babamla ve annemle ilgilendim." Omuz silkti ve cümlesini kesin bir şekilde bitirdi. Bakışlarını tuttu, o anda bakışları değişmemişti. "Yine olsa yine yaparım."

Ve o anda fark ettim ki, bunun için onu suçlamıyordum. Ben de aynısını yapardım. Bu, zaten bildiğim şeyi sağlamlaştırmak için ihtiyacım olan bulmacanın eksik parçasıydı.

Onu sevmekten hiç vazgeçmedim. Bir saniye bile. Bilmediğim için aynı anda ondan nefret etmiş olabilirdim ama sevgim hâlâ oradaydı.

"Şimdi her şeyi anlıyorum," dedim sessizce. Sonra ona doğru yürüdüm ve yüzünü ellerimin arasına alabilmek için diz çöktüm. Eğildim ve onu öptüm. Onu on beş yıl önce öpmem gerektiği gibi öptüm. Onu hiç çekinmeden, sevgiyle ve yumuşaklıkla öptüm. Onu tanıdığımdan beri her gün öpmem gerektiği gibi öptüm. Onu seviyormuşum gibi öptüm, çünkü seviyordum.

Onu koymaya çalıştığım hiçbir kutuya sığmamasını, beni diken üstünde tutmasını, başkaları için kendini feda etmesini ve bir noktada aşkımızı feda etmesini sevdim. Olabilecek en iyi şekilde özverili, iyi ve kötüydü.

Ona tekrar söylemek için geri çekildim, "Her şeyi anlıyorum Kee, ama bana güvenmiş olmanı dilerdim."

"Sana ya da başkasına yük olmadan bu işi kendi başıma halledebileceğime inandım. Onlar için doğru olanı yapmalıydım. Aile dramını dünyaya duyuramazsın-"

"Yine de ben dünya değilim. Hiçbir zaman da olmadım."

"Bunu biliyorum." Gözlerini sıkıca kapattı. "Ama sen garip bir şekilde benim dünyamdın ve üstesinden gelemeyeceğin bir şeyi üstlenmeni istemedim. Sen bunu hak etmiyordun."

"Sen de bu yükü taşımayı hak etmiyordun." "Yine de, o aileden biri, biliyor musun? O sadece-"

"Para konusunda berbat mısın?"

"Doğru." Konuşma bitmiş gibi ayağa kalktı ve gömleğini düzeltti. "Yarın bir basın açıklaması yapabiliriz. Nişanı bozuyoruz."

Başımı yavaşça salladım. "Bunu yapmayacağım."

"Elbette ö y l e s i n . Bunu çözmek gerek ama hemen benden ayrılman ve-"

Hiçbir yolu yoktu. Artık bunu anlamıyor muydu?
"Aslında, biz evleniyoruz."

"Ne?"

"Benimle evleniyorsun." Gitmesine izin vermiyordum. "Kendini duyuyor musun?"

"Evet. Ailenle ilgilenmen gerektiğini söylemiştin. Aileler böyle yapar. Dimitri yıllardır sana müstakbel baldızım diyor. Sen benim ailem değil misin, Kee?"

"Dex-"

"Sen benim yanımda büyüdün. Korkunç tarlalarımızda koştu, bizimle okula gittin, arkadaşımızı kaybettikten sonra o gölün kenarında bizimle birlikte titreyerek, üşüyerek, şok içinde ağladın. Sen benim ailemsin." Şimdi her şey anlam kazanmıştı. Daha önce hiç karar vermememin ve önümde net bir yol göremememin nedeni onun o yolda olmamasıydı. "Sen benim karım olacaksın."

"Seninle evlenmiyorum" diye ağzından kaçırmadan önce ağzı iki kez açılıp kapandı.

"Sen. Memleketimizde. Babanla sohbet edebileceğimiz bir yerde."

"Söylediğim bir şeyi duydun mu?"

"Beni yine terk etmeye çalıştığını duydum ama bu olmayacak. Gitmene izin veremeyecek kadar sana takıntılıyım."

"Peki ya bunu yapmana izin veremeyecek kadar sana takıntılıysam?" Sanki ağzından bu cümlenin çıkmasını planlamıyormuş gibi gözleri büyüdü. "Ya hayır dersem?"

Verdiğim rahatsızlıktan dolayı iç çektim. "HEAT imparatorluğu Trinity Enterprises ile başa baş mücadele edecek. En iyi arkadaşın da dahil olmak üzere herkes için büyük bir skandal olacak."

Artık Keelani Hale'in kim olduğunu tam olarak biliyordum. Önleyebildiği sürece değer verdiği hiç kimseye yük olmayan biriydi.

"Yapmazsın," diye fısıldadı. Dimitri'yi de bu işin içine çekmem gerekiyordu çünkü Kee'nin onu incitecek bir şey yapmayacağını biliyordum. "Yapamazsın."

"Şu anda senin için her şeyi yaparım, Kee. Gitmene izin vermeyeceğim. Ve sen de beni bırakmıyorsun. Bu duygularınla yüzleşmen gerekiyor. Şimdi, dün gece aldığın mesaj hakkında konuşmak ister misin?"

"Ne yapıyorsun, Dex? Beni takip mi ediyorsun?"

"Evet, ama benim yapmamı seviyorsun. Yani bir sapığın hayatını tehdit ediyor, diğeri ise kurtarıyor. Kavga etmek için kimi seçmek istersin?"

"Sana kızgınlım, Dex."

"Biliyorum, kalp kırıcı. Sorun değil. İstedğin kadar kızabilirsin ama biz bu işi çözene kadar HEAT imparatorluğu içinde kalman da gerekiyor."

"Resmi bir açıklama yapıyorum-"

"Gitmiyorsun." Hayatının tehlikede olduğunu anlamıyor muydu? "Eğer çıkarsan seni koruyamam. Odadan çıkarsan, Jimmy sana eşlik etmek için orada olacak."

Sandalyeden kalktı ve bir eliyle saçlarını taradı. "Dex, artık saklanmıyorum ya da ağzımı kapalı tutmuyorum. On buçuk yıldır herkesi dinledim ve artık bundan kurtulmak istiyorum ve-"

"O mesajları ve kırmızı zarfları kimin gönderdiğini öğrendiğimizde öğreneceksin."

"Muhtemelen sadece Ezekiel ya da-"

"Bu o olamaz." İçimi çektim. "Nerede olduğunu takip ettim. Başka kadınlarla görülmüş. Ben de..." Gerisini kabul etmek istemediğim için azalttım. Yine de gayretli davranıyordum. Tek bir lanet şeyi bile kaçırmayacaktım.

"Sen de ne, Dex?"

"Şöyle söyleyelim. O daha iyi bilir."

"Bu tam olarak ne anlama geliyor?" Bu işin peşini bırakmayacaktı.

"Ona seninle yaptığını başka bir kadınla tekrar denerse cesedini kimsenin bulamayacağını söyledim. O daha iyi bilir." Ona karşı çok açıktım. Birine evini aratarak aşırıya kaçmıştım. Hakkında çoktan berbat kanıtlar toplamıştık. Adam her halükarda parmaklıklar ardına konacaktı ama benim önceliğim kızdı.

Bu arada bir ekiple sessizce onun hakkında bir dava oluşturmaya çalışıyordum. Yine de ilk önceliğim Kee'ydi.

İtiraf etmeden önce önümde ellerini ovuşturdu: "Bu itiraf karşısında ağlamak istemem kötü mü? Sadece onu tehdit ederek sektördeki pek çok kadını korumuşsun gibi hissetmem kötü mü? Bu konuda iyi hissetmemeliyim ama seni takdir ediyorum."

"Size kimin bir şeyler gönderdiğini öğrenene kadar binadan ayrılmayarak minnettarlığınızı gösterin." Durakladım. "Ve benimle evlen."

"Her şeyi düzeltemezsin, Dex."

Söz konusu o olduğunda, yapardım. "Yapabilirim ve yapacağım, kalp kırıcı. Mitchell'ı arayıp Dex Hardy ile evlenmek üzereyken seni dava etmek isteyip istemediğini sormamı ister misin? Yoksa bu aramayı kendin yapabilir misin?"

"Hadi biraz yavaşla-"

"İki hafta sonra hafta sonu tatilin var. O zaman gideriz." Telefonumu tıklamaya başladım.

"Cidden herkesin nefret ettiği Illinois'e geri döneceğimizi düşünüyor olamazsın-"

"Ben mi?" Gülümsedim. "Sevgilimle evlenmek için bir neden daha. Onlara gerçekten dedikodu yapacakları bir şey ver. O zamana kadar burada kal, Kee. Güvenli olmayan yerlere gitmek yok."

"Yani sadece bekleyip parmaklarımı oynatmamı mı istiyorsun?"

"Gösteri yapıyorsun. Kumarhaneye git. Biraz para harca." Yapacak çok şey vardı. "Restoranlarda yemek yiyin. Sadece Black Diamond'ın içinde kal. Arkadaşların burada. İnsanları içeri davet edebiliriz."

"Saçmalıyorsun."

"Sen de sabırsız ve umursamaz davranıyorsun. Yeni olan ne?" "Bu yeni. Ben asla umursamaz değilim." Yüzü aydınlandı

Şimdi öfkeyle.

"Evet, ama son zamanlarda tek istediğinin bu olduğuna dair bir his var içimde."

Ayaklarını sürüyerek yatak odasına gitti ve ben de gitmesine izin verdim. O her şeyi düşünürken benim de düşünmem gerekiyordu. Hatta ona çalışmak için ofislerimden birine gideceğimi söyledim çünkü hareket etmem, kafamı toplamam ve yanımdaki odada onun ötesini düşünmem gerekiyordu.

Yine de odamızın dışında bekleyen bir güvenlik görevlisi olmadan onu bırakmazdım. Birisi onu hedef almıştı ve bu çok ama çok gerçektir. Tesisin ISI güvenliği dünya standartlarındaydı. Oda numaramızı kimse bilmemeliydi. HEAT çalışanları gizlilik sözleşmesi imzaladı, üst katlardaki herkes hakkında istihbaratımız vardı ve personelim defalarca bilgilendirildi.

Dimitri'yi her şeyi gözden geçirmesi için ofise çağırdım. O benden daha fazla işkolikti ve personelden personele, güvenlik duvarlarına, tüm ihlallere, her şeye baktık. Hiçbir şey bulamadık. Dışarıda bir fırtına kopuyordu ve ben çöl gökyüzündeki şimşeklere bakıyordum. "Bir şeyler kaçıyorum."

"Ve sen hiçbir şeyi kaçırmaktan nefret edersin," diye homurdandı Dimitri. "Anlıyorum. Ama bunu bu gece çözemeyeceğiz."

Bir gök gürültüsü sesi duyuldu ve saatim Kee'nin kalp atış hızının arttığı konusunda beni uyardı. Fırtınalar beni de her zaman ürkütürdü. Las Vegas'ın havası normalde onlardan kaçınmamı sağlardı. Bunun uzun zaman önce yaşadıklarımızın bir ürünü olduğunu biliyordum. Dimitri'nin gözlerindeki korkuyu görmekten bile nefret ediyordum.

Yatak odasındaki kameramı açtım ve Dimitri bir şeyler hakkında homurdanırken onun mumları yaktığını gördüm. Dinlenmiş kalp atış hızına geri dönmek için mücadele ediyordu. Yatağa girdiğinde, vücudu uykuya yenik düşene kadar bir o yana bir bu yana dönüp durdu.

Dimitri, Declan ve Dom'u takipçi hakkında aramam için beni ikna etti ve sonra Izzy ve Delilah'ı da aramak istediklerine karar verdiler.

Herkes aile meseleleri hakkında konuşmaya başladığında, "Bunu bu gece çözmeyeceğiz," diye homurdandım.

"Hayır. Dante'yi çağırayım. O ne yapacağını bilir." Lilah ekrandan kayboldu.

Sonra Izzy, "Sanırım Cade ve ben de oraya gelmeliyiz," dedi.

"Çocukları Vegas'a götürmek mi istiyorsun?" Kocasına ona kaşlarını çatı.

"Eğlenceli olabilir... Ayrıca, ben kumar oynarken sen de onlara göz kulak olursun." "Ne için kumar? O paranın hepsi *bizim* zaten." "Aynen öyle." Dimitri gözlerini devirdi çünkü hepimiz biliyorduk ki kumarın kötü bir yatırım olduğunu düşünüyordu.

Delilah, Dante'yle birlikte ekrana geri döndüğünde Izzy, "Hiç eğlenceli değilsiniz," dedi.

"Keelani'yi konserde görmek için ben de oraya gitmek istiyorum." Lilah Dante'ye sırtıttı. "Gidebilir miyiz? Son gösterisinde tüm şarkılarını seslendirmeyebileceğinden bahsetmişti. Bu gerçekleşmeden önce onu görmek istiyorum."

"Evet, hadi gidelim!" Izzy sandalyesinde zıpladı.

"Şu anda onun sapığı hakkında konuştuğumuzun farkında mısınız?"

"Muhtemelen yüz tane takipçisi vardır, Dex."

"Bu da ne-" Derin bir nefes aldım. "Hepiniz buradasınız. O yüzden size söyleyebilirim. Onunla evleneceğim."

"Ne oluyor lan?" Dom gözlerini devirirken Dimitri tükürdü.

Declan, "Bunun olacağını biliyorduk" dedi.

"Aman Tanrım. Tebrikler," diye ciyakladı Lilah.

Önce Dimitri'ye döndüm. "O senin en iyi arkadaşın. Senin baldızın olacak. Bunun olacağını biliyordun."

"Ama böyle mi? Evlenme teklif ettin mi ki?" Bana ters ters baktı ve ben de çenemi ovuşturdum.

"Bazı şeyleri çözmem lazım." Ona bakarken çenem bir aşağı bir yukarı büküldü. "Annesini biliyor muydun?"

"Sana söylemek onun işi, dostum. Benim değil." Özür dilemedi, dilemeyeceğini de biliyordum. Bunca yıl onu hayalet gibi gezdirdiğim için suç bendeydi.

"Hepiniz annesini biliyor musunuz?" Ekrana doğru dönerken sordum. Hiçbiri cevap verecek kadar aptal değildi ama bu bana ihtiyacım olan cevabı verdi. "Lanet olsun. Keşke daha önce orada olsaydım."

"Artık oradasın," dedi Dom. "Aptal kontratınla bundan emin olduk."

"Siktirin gidin çocuklar," diye homurdandım ama Dimitri'nin eli sanırım ihtiyacım olan desteği sağlamak için omzuma kenetlendi.

"Her neyse, senin kız popüler." Dante boğazını temizledi ve ben de gözlerimi ona diktim. "Takipçileri olacak. Eğer çok endişeli değilsek-"

"Onun fotoğraflarını çeken biri var. Anlıyor musunuz? Bizim süitimizde çekilmiş. Sonra da resimler bizim lanet odamıza gönderilmiş," dedim ona, ses tonum ciddiye.

Dante aniden endişelenmiş gibi otururken Cade dudak *büktü*. "Güvenlikte misin?"

"Tabii ki güvenliği artırdım." Aptal değildim.

"Eminim Keelani'nin kendi ekibi vardır-"

"Onlar hiçbir zaman onun takımı olmadılar," diye homurdandı Dimitri.

"Görevi devraldığımız anda kovuldular" diye onayladım.

Bütün aile bize baktı ve sonra hepsi aynı anda yorum yapmaya başladı.

"Ne zaman gelmeliyiz?" "Gelecek hafta orada olacağız."

"O zamana kadar ben de gitmek istiyorum. Tatile ihtiyacım var." "Jetle mi gitsek?"

"Siz pislikler buraya gelmiyorsunuz. Bu bir tatil değil," diye açıklamaya çalıştım ama kimse dinlemiyordu.

Dimitri sonunda şöyle dedi: "Herkes dursun. Bir saniye sakın olun. Bize bir ya da iki hafta verin. Hepiniz buradayken ortalık çok karışık."

"Bu da ne demek şimdi?" Lilah suratını astı.

"Evet, küçük kardeşlerini orada istemiyor musun? Aylardır eve tıkılmış durumdayız." Izzy kocaman gülümsüyordu.

"Bahamalar'a falan gidin o zaman. Siz saçmalamaya başladınız ve bizim buna ihtiyacımız yok-"

"Kee bir hafta içinde orada olmamıza evet diyecek. Az önce ona mesaj attım." Kız kardeşlerimin onu eskiden beri tanıdığını biliyordum ama o kadar da yakın değillerdi.

"Onun numarası sende nasıl var? Onun hakkında bilgi edinmek için araştırma yapma, Izzy."

"Beni böyle bir şeyle suçladığınız için alındım." Gözlerini devirdi ama kocasıyla birlikte ülkenin en iyi bilgisayar korsanlarından biri olduğunu biliyordum. "Her neyse, Lilah ve benim gitmemiz gerekiyor. Orada ne yapacağımızı konuşabilmemiz için başka bir telefon görüşmesi yapmamız gerekiyor."

Ben başka bir şey söyleyemeden ikisi de ortadan kayboldu ve Cade ile Dante'yi bizimle iş konuşmaları için yalnız bıraktılar.

"Siktir git," diye homurdandım.

Cade, "Sanırım haftaya geliyoruz, çünkü bugün onunla kavga etmeyeceğim," dedi.

"Her neyse." Saatiye bakarken artık dikkatimin sadece yarısını veriyordum. Tesisten güncellemeler alıyordum ve Kee hakkında bir bildirim geldi. Kalp atış hızıyla birlikte vücut ısı da yükselmeye başlamıştı. Telefonumdaki kamerasını açmak için bir düğmeye bastım. İnlerken kasları gerilmeye başladı ve kalp atışları hızlandı. Yerimden sıçradım. Uykusunda başka bir seviyede korku yaşıyordu. "Gitmem gerekiyor."

"Nereye gideceksin?"

"Nişanlımın evine," dedim.

"Oh, ilişkilerimizde saçmalıyormuşuz gibi davrandıktan sonra şimdi de kırbaçlandı," diye homurdandı Dante.

Cade kıkırdadı.

Onu tersledim. "Az kalsın kız kardeşimi öldürtüyordun." Sonra ekranda Cade'in yüzüne baktım. "Sen de öyle. Eğer geliyorsanız, kışlarınız çalışıyor demektir."

"Sanki benim bakmam gereken çocuklarım yokmuş gibi mi?" Cade sanki hiçbir şey anlamamışım gibi davrandı.

"Senin de bir dadın olduğunu biliyorum. İyi olacaksın."

Konferans odasından aceleyle çıktım. Bunu hiçbirine itiraf etmeyecektim ama hepsi haklıydı. Onun acı çektiğini gördüm, bu yüzden her şeyi bırakacaktım.

Kumarhane katında, slot makinelerinin ve poker masalarının etrafında koşturdum. Asansör kapılarının kapanışını yakalamaya çalışırken hızlı tempom koşuya dönüştü. En üst kata çıkacağımı belirtmek için saatimi kaydardım ve beklemeye başladım.

İki saniye iki saat gibi geldi ve kendimi dönüp birkaç HEAT üyesine "Benimle bu asansöre binmeyi aklınızdan bile geçirmeyin" derken buldum.

Meseleyi anladılar.

Yatağının yanına ulaştığımda, onu kollarıma alıp uyandırmak için hızla oturdum. "Tuttum seni, Kee. Tuttum seni."

Koyu renk gözleri yaşlarla birlikte açıldı. "Dex?"

"Sadece bir kâbus, kalp kırıcı. Araba kazası... Bitti," diye fısıldadım kulağına, çünkü bana karşı titrediğini hissediyordum, hissettiği korkuyu biliyordum.

"Araba kazasıyla ilgili olduğunu nereden biliyorsun?" "Yağmur her zaman benim de kabuslarımı tetikler." "Sen de mi görüyorsun?"

"İstiyorum."

Göğsüme sokuldu ve mırıldandı: "Bir keresinde kâbusun olduğumu söylemiştin."

Başımı salladım ama anlamadı. "Seni kaybetmekle ilgili kâbuslar görüyorum. Öyle ya da böyle." Sadece birkaç dakika gibi gelen bir süre boyunca onu ileri geri salladım ama orada saatlerce oturmuş olabilirdik. Onunla birlikteyken dünya eriyip gidiyordu. Onu kaybetme korkusu, kontrolü kaybetme korkusu.

Başını kaldırıp bana bakmadan önce kalbimi okşadı ve "Benimle kalır mısın?" dedi.

Tekrar gitmeyeceğimi bilmiyor muydu? Bağımızı inkar etmekten bıkmıştım. Onunla evlenmek üzereydim. Sonsuza dek hayatımda olmasını sağlayacaktım.

Ayağa kalktım ve kot pantolonumla tişörtümü çıkardım. Tüm bu süre boyunca beni izledi. Yanına gittiğimde bana sarıldı. "Sence hiç duracaklar mı?"

"Bence beden bize neler yaşadığımızı hatırlatmalı."

"Bana başka bir şey hatırlatmasını isterdim."

"Hatırlatmalar, öğrenebilmemiz ve hazırlıklı olabilmemiz için vardır.

gelecek. Bizi işaretler ve referans olarak ruhumuza bir anı dövmesi yaparlar."

"O zaman bu anı bize ne anlatmaya çalışıyor?"

"Benim için mi? Seni korumayı bir daha berbat etmemem gerektiğini hatırlatıyor."

"Bu senin işin değil. Biz gerçekten birlikte değiliz." Görünüşe göre hâlâ birlikte olduğumuz gerçeğini kabullenmeye çalışıyordu. "Öyle olsaydık bile, Dex, beni korumak zorunda değilsin."

"Biz hep birlikteydik. Olmadığımız zamanlarda bile. Ve her zaman da öyle olacağız, Kee. Seni her zaman koruyacağım."

Otuz Dördüncü Bölüm

KEELANI

Gece boyunca beni yakınında tuttu, beni kaşıklarken kolu belime sıkıca sarıldı. Gök gürültüsüyle zıplamadı ama her çıtırtıda kaslarının gerildiğini hissettim.

Parmakları karnımda daireler çizerken kolunu ovuşturdum. Beni diğerlerinden daha iyi anlayan bu adam olmadan bir daha nasıl yaşayabileceğimi düşünerek uykuya daldım.

Bu sözleşme bittiğinde, onu gerçekten terk edebilecek miydim?

Ve bunu yapmamı istiyor muydu? Gitmeme izin verebilecek miydi? Gerçek şu ki, sanırım Dex yapabileceklerini korumanın onun görevi olduğuna inanıyordu. Bunu istemesine rağmen ona bu yükü yükleyebilir miydim bilmiyordum. Yardım etmek, sorunu çözmek için benimle evlenmek istiyordu.

Yaptığı şey buydu. Adam lüks bir Las Vegas tatil köyü ve kumarhanesi ve tüm HEAT imparatorluğu için güvenlik sistemleri yaratmıştı. Kendi sistemlerinin de son teknoloji olduğundan emin olmak için dünyanın en iyileriyle çalışmıştı. İnsanları koruyor ve sorunları çözüyordu.

Yine de onun sorunu olmak istemedim. Ailemle ve şimdi de beni takip eden biriyle tam olarak öyle oldum.

Ertesi sabah uyandığında onu evindeki ofisinde, dün kurmuş olması gereken ekranlardan daha fazlasına bakarken buldu. Saat altıyı geçmesine rağmen henüz evden çıkmamıştı. Otel süitimizde sanki her şey normalmiş gibi davranıyordu.

"Neden buradasın?" Dedim, sesim uykudan sersemlemişti.

"Kendi evimde mi?"

"Hayır." Başımı salladım ve gözlerimi ovuşturdum. "Sabahları işe gitmek için çıkıyorsun. Neden buradasın?"

"Çünkü sen buradasın." Sesi çok hafifti, neredeyse kaygısızdı, sanki her şeyi çözmüş gibiydi.

İçimi çektim. "Bir mektup yüzünden artık evden çalışamazsın."

"Nişanlım bir gece önceki fırtına yüzünden gergin olduğu için evden çalışmaya ne dersiniz?" Kaşlarını kaldırdı.

"Bunun için de evde kalamazsın," dedim.

"Ne istersem yapabilirim, Kee."

Gözlerimi ona diktim ve sonra gömleğimdeki bir kırıklık için endişelendim. Adam inatçıydı ama ben de inatçı olabilirdim. "Biliyorsun, Mitchell sözleşmemle ilgili beni aramadı. Bugün arayacağım ve her şeyi ütületeceğim-"

"Sorun yok." Beni durdurdu. "Onunla çoktan konuştum. Ona memleketimizde evleneceğimizi, dedikoduları bastıracağımızı ve halkla ilişkilerimizin birlikte çalışarak iyi bir haber yapacağını söyledim. O da kabul etti."

"Dex, nefret ettiğin o kasabaya geri dönmüyorsun. Sana pislik gibi davrandılar. Peki ne için? Bu senin sorunun değilken benimle evlenmek için mi? Bu çok saçma."

"Bu mükemmel. Senin her sorunun artık benim sorunum."

"Benimle yaptığın bu anlaşmayı başka bir seviyeye taşıyorsun, bunu biliyorsun, değil mi? Bu bir nişandı."

Kıskançlık yapmamanı ve beni sisteminden çıkarmanı istiyorum," diye hatırlatmaya çalıştım.

Yavaşça başını salladı. "Ve artık istediğimin bu olmadığını biliyorsun, değil mi? Benden istediğin hâlâ bu mu?"

Kalbim umutla çok hızlı atıyordu. Babamla nasıl konuştuğunu ve bana ailem dediğini çoktan unutmaya çalışmışım. Çok mükemmel, çok kolay gelmişti. Kötü bir şey olacakmış gibi hissediyordum. Bu yüzden, "Emin değilim." diye itiraf ettim.

"Peki, emin olana kadar ilerlemeye devam edelim. Bu sadece küçük bir nişandan sonra küçük bir evlilik. Ne yanlış gidebilir ki?" Bana o gamzelerini gösterdi ve kalbim neredeyse dörtmala ona doğru koşmaya çalıştı.

"Kelimenin tam anlamıyla her şey."

"Hiçbir şey." Dizüstü bilgisayarında yazmaya devam etti. "Kahvaltın tezgâhın üzerinde. Penelope bugün düğün planlaması hakkında sana mesaj atacak. Lütfen ona cevap ver ki ben de cevap vermek zorunda kalmayayım."

"Öylece gidip hepsine evleneceğimizi mi söyledin?"

"Evet."

"Hiç dinlemiyor musun?" Her şeyin parçalanmasından duyduğum korku yerine kızgınlığıma odaklandım.

Şimdi kocaman gülümsüyordu. "Elbette, dinleyeceğim. Şu aşk kitaplarından birini çıkar ve bana oku."

Eşofmanı ve tişörtüyle sandalyesinde arkasına yaslanmıştı. Onu bu şekilde, bu kadar rahat gördüğüm nadirdi.

"Daha gün ışımadığının farkında mısın? Çok fazla sabah insanısın. Bunu bana nişanlanmadan önce söylemeliydin."

Kıkırdadı. "Ve sabah benim kazağımın içinde ne kadar güzel olduğunu açıklamalıydın, kalp kırıcı."

Kucağına baktı ve benim bakışlarımı da oraya çekti. Eşofmanının çadırını gördüm, sikinin benim için nasıl hazır olda durduğunu gördüm. Bu manzara karşısında dilim dudaklarımın arasından kaydı. "İşine dönmene izin vereceğim," diye mırıldandım.

bir adım geri attım, çünkü onun üzerine atlamadan önce gitmem gerektiğini biliyordum.

"Hayır." Elini uzattı ve beni yanına çağırdı. "Buraya gel ve ne üzerinde çalıştığımı gör."

"Neden?" Fısıldadım.

"Çünkü bununla, seninle ilgileneceğimi, seninle evleneceğimi söylerken ne demek istediğimi anlamamı istiyorum. Tam olarak anladığımı sanmıyorum."

Bakışlarım daraldı ama ona doğru yürüdüm, o da deri sandalyesini geri çekti, böylece ben de onunla ekranlar arasında yürüyebildim. Şimdi yaklaşık on tane vardı. Hepsi de tatil köyündeki hayatımın küçük pencereleriydi. Odam. Banyom. Hayati değerlerim bir şekilde izleniyordu. Kendimi orada onunla birlikte dururken gördüm ve kamera yüzümü yakınlaştırıyordu.

Bu, mahremiyetimin her yönden tamamen ihlal edilmesi idi. "Eğer bu ekranlarda olanları beğenmiyorsanız, kalp kıran"- bana yaklaşırken nefesini sırtımda hissettim- "şimdi gitmen gerekiyor."

"Peki ya beğenirsem?"

"O zaman külotunu çıkar ki seni sikebileyim ve ekranlarımın her birinde orgazm oluşunu izleyebileyim."

Ekranlardan birinin bunu yakınlaştırmasını izlerken ellerim külotumu indirmeye başlamıştı bile. Sonra arkamda Dex sikini çıkardı, böylece eşofmanının bel bandının hemen üzerinde çıkıntı yaptı. Onu okşarken "Tanrım" diye mırıldandım. "Otomatik olarak yakınlaştırıyor."

"Hareket." Bir sonraki komutunu mırıldanırken ekrana bakıyordu. "Üstünü çıkar."

Hemen uydum.

"Şimdi bana aınla nasıl oynadığını göster."

"Dex," diye inledim. "Sadece seni istiyorum."

"Sikimin üzerine oturmana izin vermeden önce bacaklarından aşağı akan dölünü yakınlaştırmamı istiyorum, Kee." Hırladı, "Oyna. Onunla. Bununla. Pussy."

Parmaklarım seksimin üzerinde dans etti ve bu his karşısında nefesim kesildi. Aynı anda, eli kalçama gitti ve beni geri çekti, böylece kığım onun horozunu hemen hissedebiliyordu. Onu daha fazla hissetmek için pelvisimi yuvarladım ve bir parmağımı kendime kaydırđığım gibi piercinglerini hissettiğimde inledim.

Aç gözlerle ekranı izlerken bana "Sen benim için yaratılmışsın, kalp kırıcı," dedi. "Bak vücudun seni izlememi nasıl da seviyor."

Nefes alışım hızlanmıştı. Elimi sürerken orgazmın yaklaştığını hissediyor ve kameraların açılarını nasıl değıştirdiklerini izliyordum.

"Sadece biraz daha zaman. Klitorisini çimdikle, bebeğim. Parmaklarının arasında yuvarla."

Bana söyleneni yaptım ve vücudumun patlamak üzere ısındığını hissettim.

"İşte orada. Şu güzel kalçasından aşağı damlayan döllere bak," diye fısıldadı.

Dex'in parmağı onu silene kadar bir ekran onu takip etti ve sonra kalçalarımı tutmadan önce ağzında döndürdü ve "Otur, Kee. Sikimin üzerine otur. Nişanlına boşalmak istiyormuşsun gibi bin."

O anda onu o kadar çok istiyordum ki tereddüt bile etmedim ya da onu yavaşça almaya çalışmadım. Sikini kavradım ve kendimi sertçe üzerine bırakarak adını inledim.

"Becer beni," diye inledi ve içeri girerken başı öne, omzuma düştü. Saniyeler boyunca orada kaldık, senkronize nefes alıp veriyorduk, kalplerimiz birlikte atıyordu, ikimiz de ekranlardan kendimizi izliyorduk.

Biz birdik ve etrafımızdaki tüm dünya yok olmuştu. Elim saçlarının arasından geçti ve ben onun içine yuvarlanırken omuzlarımı öptü, ısırdı ve işaretledi. Her santimini hissedebilmem için kalçalarımı kaldırdı ve sonra beni aşağı yukarı, yukarı aşağı kaydırđı.

"Seninle sözleşme için evlenmediğimi anlamıyor musun, Kee? Seninle evleniyorum çünkü sen benimsin. Bu

Kukun benim. Kalbin, ruhun, hepsi benim." Bunu söylerken kameralara baktı. "Ve kimse benim olanla uğraşamaz."

İtirafını şimdi kabul edemezdim. Hâlâ Trinity'ye bağlıyken ondan böyle mükemmel bir şey bekleyemezdim. Önce kendi sorunlarımı çözmeliydim. Bu yüzden ona şunu hatırlattım: "O sözleşmeyi sadece benimle yatmak için imzaladın, Dex."

"Ve yaptım, değil mi? Seni mutfakta, yatak odasında, sahnemde becerdim ve şimdi de bu ofiste becereceğim. Karım olmak üzeresin. Ve seninle seni kurtarmak için evlenmiyorum. Seninle dünyayı kurtarmak için evleniyorum. Sen yanımda olmazsan seni korurken delirir ve çok fazla yıkıma neden olurum. Anladın mı?"

"Dex." Ekranlara baktım, kalp atışlarımın dakikada bir mil hızlanmasına baktım. Meme ucumu büktüğünde vücut sıcaklığımın yükseldiğine tanık oldum. Bunu ekranda gördüm, teknoloji o kadar iyiydi ki hareketi yakınlaştırebiliyordu. Aletini daha hızlı sürdüm, boynunun nasıl gerildiğini izledim.

İtişini kıcımla karşıladım, ona aynı sertlikte çarpıştım. Kameralar her açıyı yakaladı. Ses düğmesine bastım, böylece kendimizi duyabiliyorduk -nefes alış verişlerimiz, tenlerimizin birbirine çarpması, amımın kayganlığı.

"Hoşuna gidiyor, değil mi?" diye mırıldandı kulağıma, ürpermemeğe çalıştım ama seksimin onun etrafında sıkılaştığını biliyordum. Yine de tepkimi görebiliyordu. Dudağıımı ısırdım ve bana sahip olduğunu, beni tatmin ettiğini, özgür olmama izin verdiğini görünce inledim.

"Bayıldım, Dex. Bayılıyorum. İzle beni," diye inledim. "Bizi izle."

Ve ikimiz de ekranlara bakarken beni o kadar sert becerdi ki, ertesi gün kalçalarımnda izler bıraktı. Yine de, ertesi sabah benimle tekrar uyandığında onları ovar ve masaj yapardı.

Sonraki günlerde de bu şekilde çalıştık.

Bölüm Otuz Beş

KEELANI

Gözünün önünden ayrılmama izin vermedi.

Her sabah.

Ve her gece. Birlikte uyurduk. Hepsi bu kadardı.

İlk gün babamı ararken Dex beni kendine çekti. Numarayı çevirirken ona "Sana her şeyi anlattığı için babama bağırmalıyım," dedim.

"Ya da sonunda beni rahatlattığı için ona teşekkür etmelisin." Sonra orada uzandı ve babamla konuşmamı dinledi,

Sanki ben annemi sorup gözyaşı dökerken bana yakın durması çok normalmiş gibi.

"Ne demek iyi bir gün değildi baba?"

"Onun nasıl olduğunu bilirsin, Keelani. İyi günler ve kötü günler.

Bir hemşireyle karıştırmış."

"Doğru." İstedğim şeyi sormamaya çalışarak derin bir nefes aldım. Yine de ağzımdan kaçırdım. "Eve gelmeli miyim?"

"Ah." Ben sorduğumda her zaman çıkardığı sesi çıkardı. Hayal kırıklığı ve üzüntü karışımı bir şeydi bu. Sormak zorunda olduğumu biliyordu ama her sorduğumda bu onu incitiyordu. "Seni şimdiki gibi hatırlamıyor. Bunun onu hayal kırıklığına uğratacağını ve kafasını karıştıracağını biliyorsun."

"Doğru. Doğru. Doğru. Biliyorum." Ona bunun yanlış zaman algısını beslediğini söylemek istedim. Ama ben de

onun isteklerine de saygı duymak. Doktorlar beni yavaş yavaş tekrar tekrar tanıtarak hafızasına yardımcı olabileceğimizi söylemiş olsalar bile, babam bu konuda iyi hissetmiyordu.

Ben de hatırlamıyordum. Otelde olanlardan sonra hiçbirimizi hatırlamıyordu. "Bazen çok zor oluyor baba."

"Bu durum onun için herkesten daha zor. Onun için en iyi olanı vermek için birlikte çalışmalıyız."

Ama bunun en iyisi olduğunu nereden bilebilirdik? "Biliyorum baba. Biliyorum. Onu sevdiğimi söyle." "Her zaman seviyorum."

Telefonu kapattığımda Dex beni usulca öptü ve güçlü olduğumu, benimle gurur duyacağını söyledi.

Belki de Dex'in onu tanıyor olması, sözlerinin ruhumu ezecek ve sonraki kelimelerimi bastıracak kadar ağır olmasını sağlamıştı. "Gerçekten benimle gurur duyar mıydı?"

"Nasıl yapmasın ki?" dedi.

Ona cevap vermedim. O gün sadece sorunun kafamda dans etmesine izin verdim. Ertesi sabah Dex yine benimle uyandı. Yine babamla konuşmamı dinledi.

"Belki turnedeymişim gibi davransam ama onu görmek için eve gelsem-"

"Bunu yeterince denedik." Babam iç çekti. "Seni tanımayacak, tatlım."

"Ama işler kötüye giderse bana söyleyecek misin?"

"Evet. Bugün her şey yolunda. İşe aldığınız özel hemşire harika, söz veriyorum. Annenle arası çok iyi."

"Tamam," diye fısıldadım.

Ve telefonu kapattığımda, Dex de bana *tamam* dedi. Tekrar tekrar. Sanki mecbur kalsa bunu her gün yapacakmış gibi, sanki bu onun rutininin bir parçasıymış gibi bana sarıldı.

Kalbimin ve zihnimin de bu fikre teslim olduğunu hissettim. Her gün onun rutininin bir parçası olmak istiyordum.

Sonraki hafta boyunca, her şeyde yanımdaydı, kendi kişisel gölgem gibi. Adam beni provalara kadar takip etti. Restoranlara. Yatağıma kadar.

Benim uzun, güzel, ağız sulandıran gölgem. Şikâyet edemezdim çünkü onunla birlikte olmaktan her dakika keyif alıyordum. Gözlerinin her zaman üzerimde olması, ellerinin her zaman dolaşması, ağzının günde birden fazla kez benimkini bulması hoşuma gidiyordu.

Bana kahvaltı hazırladı, benimle öğle yemeğine gitti ve tatlı olarak *beni* yemeden önce bana akşam yemeği pişirdi. Ve o üst çekmeceyi bana öğreteceği derslerle doldurdu. Benim için yarattığı bir balonun içindeydim ve diğer tüm sorumluluklardan kaçıyordum.

Şarkı söyledim. Dimitri'nin Olive ve Pink ile gelmesi hoşuma gitti. Yapmamam gereken bir rutinin içine düştüm çünkü sözleşmemizden sonra devam edip etmeyeceğini bilmiyordum.

Bunu yapmasına imkan yoktu.

Ve her şey parçalanmadan önce içindeki çatlakları gördüm. Onun işi sadece takipçimi bulmak değildi. Diğer tatil köyleri, diğer yatırım mülkleri hakkında toplantılara katılıyordu. Vegas'taki küçük bir gösteriden çok daha büyük sistemleri yönetiyordu.

Yine de, kendisi ayrılmak zorunda kaldığında bile benim görüş alanında olmamı ve korunmamı istiyordu. Gazetecilerin beni rahatsız etmesini istemiyordu. Kötü giden randevumuzdan sonra medyanın bizi haber yapmasını istemiyordu.

"Benim ve senin halkla ilişkiler ekibin birlikte çalışıyor. Ben dönene kadar burada kal, istersen yemeğe çıkabiliriz," dedi o hafta beşinci kez. Kız kardeşleri Izzy ve Lilah beni izlemek için şehre gelmişlerdi. Lisedeyken çok yakın değildik ama Vegas'ta bir şeyler içip serserilik yapmak istiyorlardı.

"Dex, kızlarla ben dışarı çıkıyoruz. Şimdi geliyorlar."

Oradan ayrılmak ve benim dışarı çıkmamı kabul etmek yerine, kaldı ve oraya vardıklarında hepimize bir ders verdi.

"Izzy,

Lilah. Clara, Evie." Kız kardeşlerine ve baldızlarına bir bakış attı. "Hepiniz endişeleri biliyorsunuz. Binadan ayrılmayın." "Dom gibi davranıyorsun," diye homurdandı Izzy ağabeyine, Lilah masum bir ifadeyle gözlerini onlardan kaçırırken. Hem Izzy ve Lilah vardı karanlıksaç ve vardı daha küçük kardeşlerinin kadın versiyonlarıydı. Birkaç yaş küçük ikizler olarak daha Ben, I yapmamıştı. görüldü onlar çok içinde Ama artık onları tanıyordum. İkisi de çoğu insanın mafyadan olduğuna inandığı adamlarla evlenmişti.

son derece mutluydular.

Lilah şimdi Dex'e karşı çok daha iyi davranıyormuş gibi davranıyordu. "Hiçbir yere gitmeyeceğiz. Anlıyoruz."

Declan'ın karısı Evie kocaman gülümsedi ve dalgalı kahverengi saçları sallanırken başını salladı. "Bunu kontrol altına aldık."

Kapı arkasından kapanır kapanmaz Izzy, "Çatıdaki havuza gidip bir şeyler içeceğiz. Bizi durduramazlar."

Pink harika bir fikirmiş gibi kükredi, Lilah da bir açık bulmuşuz gibi gülümsedi.

Ben de kabul ettim. "Black Diamond'da. Kızmayacaklardır."

Ama Jimmy biz çıkarken otel odamızın kapısındaaydı. Gitmemize izin verdi ama nerede olduğumuzu bildirdiğinden emindim. Önemli değildi çünkü eğlenecek ve kendimizi bırakacaktık.

Oraya gittiğimizde onlara ne kadar kapalı kaldığımı, şöhretin çoğu zaman nasıl boğucu geldiğini anlattım ve Dex'in beni daha güvende, daha sakin, belki biraz daha pervasız ve biraz daha kendim gibi hissettirdiğini söyledim.

"Evet, sen de kendin olmalısın. Şu anda kontratın olsa bile," diye ekledi Dom'un karısı Clara, kızıl saçlarını geriye doğru iterken. Ona şüpheyile baktığımda itiraf etti, "Aile içinde hepimiz konuşuyoruz. Nişanın sahte olduğunu biliyoruz ama şu anda numara yapmıyor."

Konuyu geçiştirmek için ağzımı açtım ama Pink hemen söze girerek "İşte hikaye..." dedi.

O ve Olive gittiler. Onları durdurmanın da bir yolu yoktu. O gün içerken ve güneşin tadını çıkarırken olmazdı. Pink, Bane, Dex ve Dimitri'nin sapığımı bulmak için ne kadar ileri gittiklerini anlattığında içimi çektim. "Gerçekten bir Şey olmadığını düşünüyorum. Bazen böyle Şeyler olur."

"Evet," diye kabul etti Clara. "Haberleri gördün mü?"

"Bakmamaya alışıyorum." Birkaç adam havuzdan bizi süzerken Őezlonglarda bir masanın etrafında otururken omuz silktim. "Haberler normalde benim için kötüdür."

"Doğru. Onun için elden geçiriyorum," diye ekledi Olive.

"Şu anda her Şey yolunda. İnsanlar sana aşık. Eminim bu daha fazla takipçi demek. Ama iyi tarafı, insanlar yeni sesini seviyor," diye açıkladı Clara ve hepsi başını salladı.

Pink araya girip ekledi: "Ve kıyafetlerine bayılıyorlar." Bana göz kırptı.

"Dürüst olmak gerekirse, seni konserde görmeye geldim." Lilah bana gülümsedi. "Okulda pek takılmadığımızı biliyorum ama seni sektörde belalı bir kadın olarak görmekten gurur duyuyorum."

"Dex'le bu kadar uzun süre yaşaman *ve* Dimitri'ye katlanmanla gurur duyuyorum," diye ekledi Izzy. "İki kardeşim de istedikleri zaman çok sinir bozucu olabiliyorlar."

Güldüm ve herkesin bana bunu söylediğini düşündüm. *ok gurur* duyduklarını... ama annem *gurur duyar* mıydı? O her zaman gerçek sesimin, gerçek benliğimin ortaya çıkmasını istemişti. Dünyaya bunu vermiş miydim? Uzun süre kendimi tutmuş, plak şirketinin kariyerimi bir o yana bir bu yana kaydırmasına izin vermiş ve yapmamam gerekirken itaat etmiştim.

Geriye dönüp baktığımda hissettiğim gurur değildi. Getirdiğimiz Flirtini'den bir yudum daha aldım. "Evet, o zamanlar çok daha farklı bir insandım."

Lilah, "Bu hafif bir ifade," diye hatırladı. "Hikayeleri duydum."

Hepimiz kıkırdadık.

Pembe gözlerini kısarak bana baktı, hikâyenin tamamını öğrenmek istiyordu. "Bekle. Kötü olan sen miydin?"

Izzy mırıldandı. "Birinci sınıftayken futbol sahasında koşmuştun, değil mi?"

"Evet." Bu anıyı hatırlayınca yüzüm buruştu. "Babam çok kızgındı.

Annem yaşamama izin vermemi söyledi."

"Sen on beş yaşındayken mi?" Olive ciyak ciyak bağırdı.

"Baş belasıydım ama annem yaramazlık yaptığım için beni disipline etmeye pek inanmazdı. Kendim olmamı isterdi." Omuz silktim. "Sonra plak anlaşmamı yaptım ve hızla toparlandım."

"Ama Dex o zamanlar zaten sana aşıktı. Bunu kimseden saklayamazdı," diye ağzından kaçırdı Izzy ve ben yanağımı ısırdım. Gizli ilişkimizi ifşa etmek doğru gelmiyordu.

Lilah, Olive, Pink, Clara ve Evie'ye, "Çıktıklarını hepimiz biliyorduk," dedi. Izzy de onayladı.

"Oh, her neyse." Ayağa kalktım ve gerindim. "Havuza kim giriyor?"

"Ben." Izzy de ayağa kalktı ve sonra gülümsemesi şeytani bir hal aldı. "Kim havuza çıplak giriyor?"

"Ne kadar içtin?" Lilah kıkırdadı. "Senden daha fazla tabii ki," diye karşılık verdi Izzy.

"Oh hayır." Lilah başını salladı. "Ben de aynı şeyi yaşadım."

"Siz çocuklar." Olive'in sesi fısıltının biraz üzerindeydi. üstlerini çıkarmaya başladılar. "Bir çatıdayız ve Dex takipçi konusunda endişeli-"

Alkol akıp gidiyordu ve birdenbire neden bu kadar korktuğumu merak ettim. Neden annemin her zaman istediği gibi sadece kendimiz olamıyorduk? Bir kutuya sığmak bir çağrı olmamalıydı. Farklı olmamız gerekiyordu. Her birimizin. Eğer hepimiz düzenli kutulara mükemmel bir şekilde sığarsak, sonunda hepimiz aynı olurduk. Bir anda bu fikirle özgürleştiğimi ve onun yorumuyla hayal kırıklığına uğradığımı hissettim. "Ne olmuş yani? Bir sapık eğlenmemize engel mi olacak? Tek bir adam mı?"

"Dronları olabilirdi!" Gökyüzünü işaret etti.

Kontrolden çıkmak ve istediğim her şeyi yapmak istiyordum. Daha önce yaptığım gibi. On beş yaşındayken ve bu lanet kariyere bağlı değilken yaptığım gibi.

Bir

kereliğin

e. Benim

için.

Arkadaşlarım için.

Hepimiz gülünç gençler gibi üstümüzü başımızı çıkarıp atladık. Havuzdaki bazı çocuklar ıslık çaldı ve bize plaj topu fırlattı. Olive ve Pink muhtemelen onlarla gerçekten ilgilenen tek kişilerdi ama gösteriden memnunmuş gibi etrafımızda yüzmeye devam ettiler.

Yine de kısa bir gösteri oldu çünkü önce Izzy'nin telefonu çaldı, sonra da Lilah'nın. Dışarı çıktılar ve üstlerini çabucak giydiler.

"Dur tahmin edeyim." Kıkırdadım. "Başımız belada."

"Kahretsin," dedi Evie aynı anda ve gözleri, döndüğümde onu göreceğimi anlamama yetecek kadar genişti.

Hepsini gördüm.

Declan, Dom, Dex, Dimitri, Cade, Dante ve Bane tesisin çatı girişindeki döner kapılardan çıkıp bize doğru geldiler. Merdivenlerden inerken sekmediler bile. Sanki takım elbiselerinin içinde süzülüyorlardı, saatleri yanıp sönüyor, deri mokasenleri çimentoyu yiyerek yolumuza çıkıyordu.

Zamanda dondurulmuş olması gereken bir andı. O çatıda çok güzeldiler, dünyaya hükmediyormuş gibi görünüyorlardı, tüm yüzleri olması gerekenden çok daha kızgındı.

Sadece biri gülümsüyordu, o da Dimitri'ydi.

"Oh, işimiz bitti." Pink çoktan havuzdan çıkmış ve havlu aramaya başlamıştı. Normalde hepimiz arasında en cesur olan oydu.

"Bana bir havlu at," diye bağırdı Evie dışarı fırlamadan önce.

Yine de kenara geldiğinde Declan oradaydı. "Dışarı çıkarsan ve benim olanı buradaki herhangi birine gösterirsen, şahsen hepsinin gözlerini oymak zorunda kalacağım." Kadının üstünü tutmaya devam etti ve sonra diz çökerek yumuşak bir şekilde boynuna doladı.

Bane o sırada Pink'in yanındaydı ve "Kendin için söyleyeceğin bir şey var mı?" diye mırıldandı.

Dudaklarını büzdü, ona hiç bakmadı ve başını salladı.

Clara, "Dom, yüzmek ister misin?" dediğinde belki de en cesur olanıydı.

Ona ters ters baktı. "Cupcake, beni şu anda o havuzda istemezsin."

Sırıttı ve yan tarafa doğru yüzdü. "Emin misin?"

Onu kolundan tutup kendine o kadar yaklaştırdı ki kimse bir şey göremedi çünkü takım elbisesinin ceketini ona sararken, "Beni öldüreceksin, küçük dövüşçü," diye mırıldandı.

Dimitri Olive'e bir havlu uzatıyordu ve benim duyamadığım bir konuda fısıldaşarak kavga ediyorlardı.

Yine de dışarı çıkmaya hazır değildim. Burada, bu havuzda, arkadaşlarımla eğleniyor ve son on beş yıldır kesinlikle yapmadığım bir şeyi yapıyordum.

"Gitmeye hazır mısın, Kee?" Dex sordu ama aslında bu bir soru değildi. Herkes gibi dışarı fırlamamı ve kuyruğumu bacaklarımla arasına sıkıştırmamı istiyordu.

"Hmm. Henüz değil. Buradaki herkesle eğleniyorum."

Clara, Evie ve Pink gözlerini kocaman açarak bana baktılar.

Pembe mırıldandı, "Kendi başınasın kızım." Ve girişe doğru ilerlemeye başladı. Bütün arkadaşlarım ve adamları onu takip etti.

Dex bana gülümsedi ve yavaşça başını salladı. "Peki o zaman," diye mırıldandı. "Devam et ve arkadaşlarıyla eğlen."

Bir bileğini diğerinin üzerine geçirdi ve havuzun üzerinde gezinirken şezlongda arkasına yaslandı.

Oradaki her bir adam hemen dışarı atladı.

Eğlencemi mahvettiği için sinirlenerek dışarı çıktım ama bana uzattığı havluyu almadım. Bunun yerine havuzun güvertesinde saçlarımı sıkarak açtım ve üzerimi örtmek için acele etmedim. Sonra o beni sessizce takip ederken asansöre doğru yürümeye başladım.

Çatı katına geri döndüğümüzde, diğerleri çoktan oradaydı, böylece kızlar kıyafetlerini alabildiler. Dex'in içeri girmesi için kapının arkasından kapanması yetti. "Hepiniz *şurada* özel bir su kütesine sahip olduğunuzun farkındasınız!" Dex hepimize bağırırken kolunu arka verandadaki jakuziye doğru salladı.

Tamam, kızgındı. Beklediğimden daha kızgındı. Ama sanırım artık umurumda olmadığını unutmuştu. Bu adamlar bizi bütün hafta burada kapalı tutamazdı.

"Ona bunun kötü bir fikir olduğunu söyledim," dedi Pink üstünü yeniden düzenlerken. Bane ona kışını kaldırıp kapıya doğru ilerlemesini mırıldandı.

"Bu kadar bölgeci olma, Bane. Ben zaten senin aptal makyaj sanatçınım. Ve hiçbir şey olmadı."

Bane, "Onun hayatına yönelik gerçek bir tehdit var," diye belirtti. "Tamam ama daha önce de hayatıma yönelik tehditler aldım." açıkladı.

"Evet." Pink hemen beni savunmaya geçti. "Olan tek şey birkaç adamın birazcık ten görmesiydi."

Bane hırladı, kasları gerildi.

"Oh dur." Gözlerini devirdi. "Ayrıca Keelani'den çok daha az göğüs dekoltesine sahibim. Çoğu kişi ona bakıyordu."

Evie ona katılma cüretini gösterdi. "Bu doğru." "Benim mi? Şaka mı yapıyorsun?" Ağzımdan kaçırđım. "Evie seninkiler çok daha büyük."

"Sadece emzirmeyi yeni bıraktığım için, ama tek parçam onları örtüyor."

Dimitri o anı seçerek ekledi: "Neden üstlerini örtüyorsun Evie? Beni istediğin zaman besleyebilirsin."

"Seni öldüreceğim amına koyayım." Dom kolunu Declan'ın boynuna doladığı sırada Dimitri histerik bir kahkaha atarken Declan ona doğru hamle yaptı.

Çoğu kişi herkesle kavga ediyordu ama ıslak saçlarımı yüzümden uzaklaştırırken Dex'in gözleri benim üzerimdeydi. İkimiz de birbirimize bakıyorduk, o her şeyi kontrol etmeye çalışıyordu ve ben o kadar hızlı kontrolden çıkıyordum ki beni asla yakalayamayacaktı.

Gözleri sertleşti, sanki onu yanlış yöne ittiğimi biliyordu, sanki ne kadar ileri gidebileceğimi test ettiğimi hissediyordu. Sonra bağırdı, "Herkes. Gitme zamanı. Hepinizle sonra konuşacağım."

Tartışmaya devam etmelerine ve Evie'nin kapıya yönelmeden önce bana sarılmasına rağmen, hepsi bize biraz yer açmak için çatı katından dışarı çıktılar.

"Beş dakika içinde kardeşlerimle bir toplantı yapmam gerekiyor. Ben yokken kışını bir saat bile hizada tutamazken bunu nasıl yapacağım?"

"Bana günlerce otel odasından çıkmamam gerektiğini söyledikten sonra bunu hak ettin."

"Gazeteciler sana saldırdı, Kee. Ezeziel vardı... Ve içinde resimler olan lanet bir mektup göndermiştin. İhtiyacım var-"

"Hiçbir şey yapmanıza gerek yok. Bu işin bir parçası."

"Bu normal değil! Ve bu karımın işinin bir parçası olmayacak!"

"O zaman iyi ki senin karın değilim." Bu sözleri ona fırlattığımda gözleri büyüdü ve yanıma gelip beni omzuna atarak koridorda yürümeye başladı. "Şaka mı yapıyorsun? Beni tartaklayarak istediğini elde edemezsin. Nereye gidiyoruz?"

Tek kelime etmeden beni yatağa yatırdı ve komodinin çekmecesini açtı. Ne yaptığını anlayamadan bileğime bir kelepçe taktı ve diğerini de yatak başlığına kelepçeledi. Gözlerim açıldı. Kelepçeleri ben fırlatmıştım.

diğer oyuncaklarıyla birlikte götürdü. "Bunlar nereden geldi? Yedek kelepçeleriniz var mı?"

"Sadece bu. Ve iyi bir şey. Senin için ihtiyacım olan tek şey bu." "Sen-" Kendime baktım. "Bikiniliyim ve soğuk ve..."

Yatağın yorganını yırttı ve kumandayı bana uzatmadan önce üzerime sardı. "Bir saat içinde döneceğim. Ben kardeşlerimle buluşup sizi filme alan lanet olası insansız hava araçlarının olmadığını teyit ederken sen de bir dizi izle. Aman Tanrım."

"Tamam, dürüst olmak gerekirse, kimin umurunda?" Kıkırdadım ve sonra hıçkırdım. "Ne yani? Burada mola vermiş gibi oturmam mı gerekiyor?"

Beni sertçe öpmeden önce yüzüğümün parmağında olduğundan emin olmak istercesine parmağımı oynattı. "Yapacaksın ve yapıyorsun çünkü bir çocuk gibi davranıyorsun, ben de sana öyle davranacağım."

Bununla birlikte telefonumu yatağın üzerinde yanıma fırlattı. "Bana ihtiyacın olursa ara," diye mırıldandı ve sonra odadan çıktı. Otel odasının kapısının açılıp kapandığını duydum.

"Dex?" İçeri girmek üzere olduğundan emin bir şekilde seslendim. Tam bir dakika geçti.

Dex beni o yatak odasında yalnız bıraktı ve ben de öfkeyle birkaç dakika daha bileğimi salladım. İşte o zaman tamamen saçma bir şey yaptığımı ve sonuçlarından zerre kadar endişe etmediğimi fark ettim. Ve şimdi, güvenliğim için ya da onun tarafından kilit altında tutulduğum için hiç endişelenmiyordum.

Sadece kızgındım. Ve bu konuda bir şeyler yapacaktım.
o.

Otuz Altıncı Bölüm

DEX

Keelani'yle ilgili olan şey, sözleşme altındayken tüm yetişkin hayatı boyunca erkeklerin ona ne yapması gerektiğini söylemesini dinlemiş olmasıydı. Ama şimdi pervasızca ve özgürce hareket ediyordu. Bunun için onu nasıl suçlayabilirdim ki? Onu böyle hatırlıyordum, böyle olmasını istiyordum, her zaman böyle olmalıydı.

Tabii ki, çatı katındaki bazı erkeklere göğüslerini göstermesine kızmıştım, ama bundan daha fazlası, onun isyanını görünce aletim dikkatimi çekti. Onun parladığını, ayağa kalktığını ve yapmaması gerektiğini bildiği sınırları zorladığını görmek. Hayatı sınırsız yaşamak, yaşamaya değer bir hayat yaşamak demekti. Hayata geri dönüyordu. Artık onu zapt etmek sorun olacaktı ve bunu yapamayacağımı biliyordum.

"Hiç dinliyor musun?" Dante konferans salonundaki masanın karşısından homurdandı. Ön taraftaki büyük ekranı işaret ederek, "Kız arkadaşın hakkında konuşmak için başkanı aramak üzereyiz," dedi.

Bakışlarım yukarı fırladı ve başımı salladım.

"Ne ve siktir vardır Biz arıyorum onu Ne için? Biz Şimdi izin mi gerekiyor?" Cade sustu.

Dante gözlerini devirdi. "Cade, bunu yasal olarak yap. Arama izni alırız ve-"

"Boklarına hızlıca bir göz atabilirim-"

"Yasadışı olarak. Bu kumarhane şu anda temiz." Bane onun sözünü kesti ve birbirlerine baktılar.

"Fotoğrafın Platinum Casino'nun arazisinin üzerindeki hava sahasında çekilmiş gibi görüldüğünü söylediniz. Bu da bizi gözetlemek için insansız hava araçlarını kullandıkları anlamına geliyor." Dante bunun gerçekten casusluk olmadığını söylemeye çalıştığında Cade elini kaldırdı. "Onlar cesurca bir şey yaptılar ve şimdi de biz. Anlaştık mı?"

Cade hem Dimitri'ye hem de bana baktı. Bu çoğunlukla bizim kararımızdı çünkü tatil köyü ve kumarhane çoğunlukla bize aitti. İkimiz de başımızı salladık. Kumarhane umurumda değildi, sadece drone'u kimin kullandığını öğrenmek istiyordum. Ama Bane'in umurundaydı.

Cade sistemlerini kendi başına hackleyemediği için homurdanırken numarayı çevirdiler. "Ben siber güvenliğin başındayım ve istediğimi yapabileceğimi söyleyen bir kağıt almak için bu salağı aramak zorundayız. Bu tam bir zaman kaybı."

"Şu anda yapman gereken başka bir şey mi var?" Ona sinirli bir şekilde sordum.

"Karımdan başka, tatil köyünüzde üstsüz gezdikten sonra cezalandırılması gereken kim var?" Cade bana sırtıttı.

"Lanet olsun, dostum. O bizim küçük kız kardeşimizken bu hiç hoş değil," diye homurdandı Dom.

"Bana çocuk da verdi. Ne düşünüyorsun-" "Alo?" Başkan Oval Ofis'te

Zoom çağrısı.

Bane boğazını temizledi ve lojistik konusuna girdi.

Kee'nin yatağa kelepçeli halde ne yaptığını görmek için telefonumu kontrol ettim. Hiçbirimiz ekrandaki adamın ne söylediğini umursamıyorduk çünkü günün sonunda paramız onun orada oturmasını finanse ediyordu. Bu yüzden Cade izne bile ihtiyacımız olmadığı konusunda kararlıydı. Yine de şimdilik yasalara uyduk ve ben kameradan Kee'yi izlerken başkanın ne yapıp ne yapamayacağı hakkında konuşmasına izin verdim.

Telefonumda artık yorganın altında olmadığını gördüm. Yorganı üzerinden atmış ve yüzünde lanet bir sırıtışla kameralara bakıyordu. Gözlerindeki ışıltı da oradaydı, yaramazlık ve kargaşadan biri. Pervasız, vahşi küçük şey. Kee'm geri dönmüştü. Ve bunun benim kalbimle de pervasız ve vahşi olmak üzere olduğu anlamına geldiğini biliyordum.

Sadece bir elimi kelepçelemiştim, bu yüzden diğer elini iyi bir şekilde kullandı ve önce göğüs uçlarına dokunmak için göğsüne doğru kaydırıldı. Kumaşı yana doğru kaydırıldı, böylece her yerini görebiliyordum. Onu ileri geri yuvarlayarak zirveye çıkarmasını izledim. Herkes konuşurken kendimi ayarlamak için arkama yaslandım. Kahretsin, bu toplantının bitmesine ihtiyacım vardı.

Telefonunu almak için bir an durdu.

Kee: Geri gelip kelepçelerimi çözmeye hazır mısın?

Ben: Ofisimde bir görüşme yapıyorum.

Kee: Bahse girerim diğer adamların hiçbiri eşlerini bir telefon için terk etmemiştir.

Karım olmak üzere olduğunu itiraf mı ediyorsun?

Gözlerini devirdiğini gördüm.

Odadaki kardeşlerime ve kayınbiraderlerime baktım. Hepimiz sinirli görünüyorduk ama hepimiz buradaydık. Mesele, durumun özüne inmemizdi. Keelani zaten ailemizden biri olarak kabul edilmişti.

Bugünkü davranışlarından sonra eve gelmemi hak ettiğini mi düşünüyorsun? Bu kötü davranışların için lanet bir ödül gibi olurdu.

Kee: Belki de bu bir ders niteliğindedir.

Telefonu kaldırmalıydım ama onu izlemeyi bırakamadım. Artık her hareketini izliyordum.

Ben: Ders tam olarak ne olabilir, kalp kırıcı?

Ben: Göster bana.

Telefonu kenara fırlattı ve bikinisinin altından kayarak çıkarken bana ters ters baktı. Elini seksine kaydırды, önce klitorisini yuvarladı ve sonra amını daha hızlı ve daha hızlı çalıştırdı.

Sanırım sonunda seni o Amerikalı iyi kız olmaktan kurtardım.

Kelepçelerin anahtarları komodinde, kalp kırıcı.

Otel odamızdan çıkma.

Vücudunun nasıl gerildiğini ve benim için nasıl haykırdığını gördüm. Sonra kameraya baktı ve telefonu kapıp bana mesaj atmadan önce elindeki uyarılmayı yaladı.

Beş dakika içinde burada olmazsan, Dex, ofisine geliyorum.

Kee daha da cesaretleniyor, daha da parlıyor ve onu uzun süredir zapt eden şişeyi fırlatıp atıyordu. Özür dilemesi gereken kendisi olmasına rağmen ofisime gelip beni azarlamaya hazır olduğunu düşünerek sııttım.

Görmek istedim. Kee sonunda istediğini yapmaya mı karar vermişti?

Sonunda sevgilimi geri kazanmış mıydım?

Otuz Yedinci Bölüm

KEELANI

ALKOL bana cesaret vermiş olabilir ama ona olan kızgınlığım bana güç verdi. Bunca zamandır anahtarlar komodindeydi ve bana söylememiştii.

Onu azarlayacağımdan başka bir şey düşünmedim. Her adımımı duymasını umarak odadan çıktım ve koridordan aşağı indim.

Konferans salonları tesisin dört bir yanına yayılmıştı ama saçma toplantısı için en büyüğünü seçeceğini biliyordum.

Tabii ki Penelope lobiyi boydan boya geçen bir masada oturuyordu. Bana el salladı. "Dex'i görmeye mi geldiniz?"

"Evet," dedim ve sanırım ondan bir sırtıma yakaladım. Beni durdurmadı ama çift kapıdan geçebilmem için yanından geçmemi işaret etti.

Orada durdum, nefesim kesilmişti, gözlerim onun kibirli kışını bulmak için odayı tarıyordu ama onun yerine hepsini buldum. Armanellis'i, Bane Black'i ve Hardy kardeşleri gördüm. Hepsi de siyah takım elbiseli güçlü adamlar. Otel odalarına, eşlerinin yanına döndüklerini sandığım bu adamlar orada oturmuş bir şeyler tartışıyorlardı. Ancak şimdi odayı sessizlik kaplamıştı ve projektörde Oval Ofis'teki adam bana bakıyordu.

Kahrolası Birleşik Devletler Başkanı büyük ekranda bana dik dik baktı.

Bir şekilde duygularımın, öfkemin, kontrol kaybımın beni alt etmesine izin vermiştim. Utanç damarlarımı doldururken alkol sistemimden çekildi.

Ne halt ediyordum ben? Dex Hardy bir iş adamıydı, prestijliydi, milyar dolarlık bir imparatorluğu vardı. Bense kışımı örtecek kadar uzun, yırtık pırtık eski bir üniversite tişörtüyle orada durmuş delirmiş gibi görünüyordum.

Dex'in gözleri davetsiz misafirliğim karşısında muhtemelen büyük bir şokla açılmıştı ve sonra tepeden tırnağa vücudumda gezinerek gömleğimin etek ucunda durdular. Üzerimde aptal bir sütyen bile yoktu, o kadar kızmıştım ki.

"Özür dilerim. I-" Fısıldadım, tüm mücadele bedenimi terk etti ve onun yerine utanç geldi.

"Bu toplantı odasından defolup gitmek için on saniyeniz var."

Bir adım geri attım. O haklıydı. Tanrım, çok haklıydı. Tabii ki odaya dalacağımı düşünmemişti.

Yine de... Penelope geçmeme izin vermişti. Hatta hiç rahatsızlık vermiyormuş gibi el sallayarak beni içeri aldı.

"Anlıyorum," diye mırıldandım, çıplak ayaklarımın üzerinde bir adım geri çekilerek.

"Kalp kırıcı"- burnunun kenarını sıktı-"sen değil. Asla sen değil. Onlar."

"Ama ben-"

Adamlar çoktan ayağa kalkmış ve yanımdan geçip gidiyorlardı. Dimitri yanağımdan öptü ve ihtiyacım *olduğunda* onu aramam gerektiğini mırıldandı ve bunun olacağını biliyormuş gibi bana göz kırptı.

Dex başkana "Seni sonra ararım. Nişanlım burada."

Telefonu yüzüne kapatırken çenem düştü. Lanet olası başkan.

Bane alnımdan öptü. "O sapık herifi yakalamaya çalışıyoruz, bunu biliyorsun, değil mi?"

Kimse bu davranışın çirkin olduğunu düşünmüyor gibiydi. Bane kapıyı arkasından kapatırken, "Şimdi, "Gel kucağıma otur çünkü şu anda benimsin."

Birbirimize sessizce baktık, duvardaki saat sanki aramızda patlaması gereken bombaya saniyeler kala geri sayıyormuş gibi ilerliyordu. "Başkan'a onu geri arayacağını söyleyemezsin!" Çılgılık attım.

"Az önce yaptım." Kalemimi bıraktı ve uzandığı deri sandalyede arkasına yaslandı. Sonra kalçasını okşadı. "Gel otur."

"Saçmaladığım zaman beni şımartıyorsun, Dex." "En son ne zaman tamamen saçmaladın?"

O bol tişörtün içinde öylece durdum, soruya cevap verebileceğimden emin değildim. "Bu bana göre değil, bunu biliyorum ve-"

"Tıpkı senin gibi. Sadece uzun zamandır kendin olma şansını yakalayamadın."

"Şimdi başlayamam. Tamamen akli dengesi yerinde olmayan biriyle evlenemezsiniz. Ve sanırım ben de buna yaklaşıyorum. Kelimenin tam anlamıyla..." Başımı salladım. "Seninle mutluyum, bunu biliyor musun? Mutsuz olacağımı düşünürken, mutluyum ve kendim olmak için güvende hissediyorum ve tamamen-"

Kıkırdadı. "Mükemmel. Sen mükemmelsin, kalp kırıcı."

"Ben değilim. Sadece senin için bir kameraya bindim ve Başkan'la görüşmeniz."

"Evet, ve bundan zevk aldın, değil mi?"

"Hayır. Bundan zevk almıyorum."

Beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Sadece yanaklarının kızarması bile seni etkilediğini gösteriyor. Bu küçük bir ön sevişmeden daha fazlası. Öyle değilmiş gibi davranma."

Tabii ki vücudumun bana nasıl isyan ettiğini söylemesi gerekiyordu ve ben de kendimi tutamayıp karşılık verdim. "Ve tüm Black Diamond maaşım üzerine bahse girerim ki burada durmam seni de etkiledi. O konferans masasının altında

Senin mi?" Welp. Sanırım alkolün etkisi tamamen geçmemişti ve bir elimi ağzıma kapattım.

Çenesi çalışırken bana baktı ve sonra bir şeyler yazmak için telefonuna gitmeden önce dişlerini emdi. Benim telefonumda da bir uyarı sesi duyuldu ve banka bildirimine baktım.

Sıfırların sayısı. Az önce hesabıma bir milyon dolar yatırmıştı. "Tanrım, Dex. Bu bir şakaydı. Parayı geri al," diye fısıldadım.

"Ne için? Bahsi sen kazandın. Kaya gibi sertim. Gelip kucağıma oturmak ve öğrenmek ister misin?"

"Bu evlilik fikrinde ciddiymişsin gibi davranıyorsun, Dex. Sanki-"

"Benim olanın senin olduğu gibi mi?" Omuz silkti. "Öyle."

"Bir bardak suya ihtiyacım var ya da... Bir dakikaya ihtiyacım var." Etrafıma bakındım ve masanın köşesinde şişe su gördüm. Birini elime aldığımda tabii ki buz gibiydi. Elimle işaret ettim. "Bu çok abartılı."

"Burada üst düzey adamlarım vardı."

Kapağı çevirerek açtım ve uzun bir yudum aldıktan sonra önce kapağı, sonra ekrana, sonra da Dex'e baktım. "Burada olmamalıydım."

"Benim olduğum yerde olmalısın."

"Basın açıklamamızdan sonra bunu söyleyemeyeceksin."

"Sadece evlendikten sonra bir basın açıklaması yapacağız."

Ona doğru yürürken başımı yavaşça salladım. "Seninle evlenmeyeceğim, Dex. Evlilik hakkında hiçbir şey bilmiyoruz. Birbirimizle bir ilişki içinde olmak hakkında ilk şeyi bile bilmiyoruz, tüm bunların-"

"Gerçek," diye tamamladı.

Aklımdan milyonlarca düşünce geçerken ona baktım. "Bu konuda kendine çok güveniyorsun. Bize?" Her şeyi çoktan ç ö z m ü ş gibi omuz silkti. "Nasıl olur da

bilmediğim bir zamanda..." Ne hissettiğimi nasıl açıklayabilirdim? "Yıllardır kendim olamadım, Dex. Kim olduğumu bile tam olarak bilmiyorum."

"Hayat böyle bir şey, değil mi? İnsanlar her gün değişir ve biz de bunu her gün anlarız."

"Ya öğrendiğimde o kişiden hoşlanmazsan?"

"Kim olduğunu biliyorum, Kee. Bırak da buna ben karar vereyim. Bu adil, değil mi? Bir keresinde bana bir şans vermeden çekip gitmiştin, değil mi? Bu sefer bana bırak." Sesi yumuşaktı ve bana yaklaşmak için sandalyeden hiç kalkmadı. Kaçma ihtimalime karşı kendini olduğu yerde tutuyordu. Artık ürkek olduğumu biliyordu.

Dudağımı ısırđım. "Düğün yine de muazzam bir karmaşa olacak. Penelope'ye saçma sapan şeyler yazıp duruyorum."

"Dört gözle bekliyorum."

"Bizim memlekette olmamalı, orada-" "Küçük bir yer olacak, değil mi? Kimsenin haberi bile olmaz."

"Vazgeçmeyeceksin, değil mi?"

"Bir daha asla bizden vazgeçmeyeceğim."

Ağlamamak için elimden geleni yaparak yanağımı çiğnedim. "Sanırım sana aşık oluyorum, Dex."

"İyi, güzel. En azından senin için sonbahar başlıyor. Tepeden çok aşağıdayım, bir noktada yetişmene ihtiyacım var. Şimdi, başkanla olan bir toplantıyı böldün. Özür dilemek ister misin?"

"Özür dilerim." Omuz silktim çünkü küçük bir kelime neden umurumda olsun ki?

"Dudaklarını sikimin etrafına sararak özür dile." "Bunu asistanınızla bir konferans odasında yapmak Dex, dışarıda-"

"Bir deneyim. Bir telaş. Kafayı bulmak. Dizlerinin üstüne çök. Nişanlına ne kadar üzgün olduğunu göster."

Artık kendimi deneyimlerimden mahrum bırakmayacağımı biliyordu. Her birini istediğimi biliyordu. Ona doğru yürüdüm ve masayla arasına girdim. Önce ben

"Aslında önce bu gömleğin altında ne olduğunu görmek istiyorum." diye homurdandı.

Yavaşça kaldırdı, ellerini kalçalarımaya koyarak belime kadar yaklaştırdı ve altıma bir şey giymediğimi gördü. "Acelem vardı."

"Müstakbel kocanı becermek için." "Ona bağırarak için."

"Onun yerine adını haykırmak ister misin?" Bir parmağını hızla içime kaydırarak ve birkaç dakika önce kendimi boşalttığım için hâlâ ne kadar hassas olduğumu görünce nefesim kesildi. "Çok ıslaksın, bebeğim. Benim için hazırlıklı geldin, ha?"

"Egon gittikçe büyüyor, Dex."

"Sadece destekleyebildiğim için." Kalçalarımı yukarı ve masaya doğru itti ve sonra başını eğdi. Dilini hassas sinir demetinin üzerinde döndürürken klitorisimin üzerinde ne kadar iyi hissedeceğini düşünmek için zaman yoktu.

Masanın üzerine çıktım ve saçlarını çektim. "Çok hassasım, Dex. Az önce orgazm oldum-"

"Ve sen de benim için tekrar yapacaksın." Bir parmağını daha içeri kaydırarak ve G noktaya doğru kıvırdı, vücudumdaki her sinirde elektriğin şarkı söylemesine neden oldu. Masanın üzerinde kıpırdandım, vücudum kendi başıma yapamayacağımı bildiğim bir şekilde onun için hazırlandı. "Bana istediğim her orgazmı yaşıyorsun, kalp kırıcı. Sonsuza kadar. Müstakbel kocan seni tekrar tekrar parçalanırken görmeyi hak ediyor."

Bunu iddia ettiğinde ürperdim. Kendi kendime bunu onunla daha sonra tekrar tartışacağımı söyledim. Şimdilik sadece bu anı yaşamak istiyordum. Hissedebildiğim her şeyi hissetmek. "Lütfen," diye inledim, çünkü şimdi bunu istiyordum. Onunla tekrar tekrar o doruğa ulaşmak istiyordum.

Seksime karşı hırladı, iç duvarlarımı o kadar mükemmel bir şekilde titreştirdi ki, adını haykırırken ve ağzının her tarafına boşalırken tüm vücudum gerildi. O kadar hızlıydı ki, gece gökyüzünde çakan şimşek gibi, ağzının üzerimdeki elektriği kör edici bir ışık görmeme neden oldu.

Yine de bırakmadı, aksine ben tamamen gevşeyip doyana kadar artçı şoklarımı içti. Onu saçlarından tutup geri çekmeye çalıştım ve o da göbeğime doğru alçak sesle mırıldandı. "Sonrasında tadın çok tatlı, kalp kırıcı, sanki daha fazlası için geri gelmem için bana fazladan tatlı bırakıyormuşsun gibi. Bu amcığa asla doyamayacağım."

"Dex," diye inledim ve sonunda bıraktı, arkasına yaslanıp bana bakmadan önce kalçamı bir kez ve sonra iki kez öptü.

Üstüne baktım ve pantolonunun sikini nasıl sıkıldığını gördüm. Ağzım sulandı ve onu burada istediğimi, kontrolünü kaybetmesini istediğimi biliyordum, öyle ki benim için her zaman başkanı asmaya değer bulacaktı. Aramızdaki bağ buna değerdi. Masadan kalktım ve önünde diz çöktüm.

"Kee, şaka yapıyordum-"

Pantolonunun kemerini çözdüm ve daha fazla itiraz edemeden sikini elime aldım. Sonra dedim ki, "Ağzıma boşaldığında sen de benim kadar bağırarak mısın?"

Onu hemen elimden geldiğince derin boğazladığımda tısladı. Elim sikinin etrafını zar zor tamamen sarmıştı ama ağzımın üst kısmındaki delici hissine bayılmışım, dilimi ucunda gezdirirken daha da sertleşmesine bayılmışım. "Siktir, kalp kırıcı. Siktir. Siktir. Siktir."

Tam o sırada biri ofisin kapısını çaldı ve Dex düşündüğüm şeyi yapmadı. Onun yerine, "İçeri gel." dedi.

Elleri saçlarımın arasından geçip tam geri çekilmek üzereyken beni orada tutarken kapıların açıldığını duydum. Sonra Penelope'nin sesini duydum. "Efendim, başkan birinci hatta, geri arıyor. Ona beklemesini söylemek ister misiniz?"

"Tekrar arayabilir."

"Yine mi?" dediğinde Penelope'nin sesinde neşe vardı. Sebebi ne?"

"Masamın altındaki karım olmak üzere olan kadın yeterince iyi mi?"

"Kesinlikle." Penelope kıs kıs güldü ve sonunda tüm sorunlarımızı çözdüğümüzü düşünmüş gibi yumuşak tebriklerini duydum.

Sanki masasının altında ona sakso çekmem başka bir şey değilmiş gibi. Ama duramadım. Her zaman sahip olduğu kontrolü kaybetmesini istiyordum.

"Durmalısın yoksa boğazından aşağı boşalacağım, Kee." Güzel. Beni saçlarımdan tutup geri çekmeye çalıştı ama ben onu daha da içime almak için öne doğru eğildim. "Kalp kırıcı," diye uyardı, ama sonra kalçaları öne doğru sarsıldı ve ben onun koptuğunu anladım. "İşte bu kadar. Sikimi gırtlığına kadar al. İyi olmaktan bıktım. Zaten seni hep kötü sevdim. O sikilebilir ağız benim için yaratılmış." Başımı tutarken sikini daha da ileri itti ve ben inledim. "Ve sadece benim için."

Dex'in beyanıyla ilgili sorun, ofisten ayrıldığımızda bizim için ele geçirilmiş bir mektup olmasıydı. Kırmızı bir zarfın içindeydi.

Bu nişan gerçek olmamalıydı.

Eğer onunla evlenirsen,
yıkılırım.

Birbirimize ait olduğumuzu
bilmiyor musun? Lütfen.

Ayrılın. Bana birlikte olabileceğimizi
göster.

Neden otelin pencerelerini kapattın,
Keelani?

Seni göremiyorum. Seni görmem
gerek.

Otuz Sekizinci Bölüm

KEELANI

YÜZÜ KIZARDI, tüm vücudu öfkeyle kilitlenmiş gibiydi ve saatlerce zarfa bakarken gözlerinde kötülük vardı. Ona bunun sadece takıntılı bir hayran, muhtemelen şaka yapan ya da takıntısını biraz fazla ileri götüren biri olduğu konusunda güvence vermeye çalıştım.

Yine de Dex o gece yatağa gelmedi. Bana ofisinde çalışacağını söyledi ve ne üzerinde çalıştığını biliyordum.

Teknolojinin sorunu mektupları takip edememesiydi ve o kırmızı zarfların üzerinde parmak izi yoktu. Birisi çok dikkatli davranmıştı ama Dex araştırmasında daha titiz davranacaktı.

O hafta bir sonraki haftaya geçerken ve o memlekete gitmek için bavulunu hazırlarken bile bunu görebiliyordum. Bana da aynısını yapmamı söyledi.

"Evlenmemeliyiz," dedim ona, ne kadar gergin görüldüğünden endişelenerek. Yine de tarihe çok yaklaştığımızı biliyordum. Ayrıca plak şirketinin hikâyeyi yaymaya çalıştığını, Dex'in geri adım atmayacağını ve bu işi sonuna kadar götürmem gerektiğini de biliyordum.

"Tabii ki öyle olmalıyız," diye cevap verdi. "Birkaç ay içinde boşanmak istiyorsan, tamam. Ama Trinity ile işin bitene kadar planımız bu. Neden bu kadar endişeleniyorsun?"

Her neyse? Evli olmanın nişanlı olmaktan çok farklı olacağını düşünemezsin."

"Şey, hayır. Ama... bu yapılması gereken çok büyük bir şey. Başa çıkılması zor olabilir."

"Ailemiz için büyük şeyler yaparız, değil mi? Ve sen de ailedensin. Sen benim ailemsin. Cehenneme giderim ve orada yanarım, umurumda değil. Yapmayacağımı mı sanıyorsun?" O anda yaptığı şeyi bırakıp bana baktı. Karşı çıkmam için bana meydan okuyordu.

Sonunda içimi çekmeden önce aramızda sessizlik uzadı. "Evlilik o zaman. Kısa bir süre için."

Oflayıp pufladı ve işine geri döndü.

ZAMAN GELDİĞİNDE, bizi şirket havaalanına götürdü ve özel jete bindik.

İşte o zaman daha gerçekçi hissetmeye başladım. Olive, Pink ve Dimitri koltuklarına gitmek için koridorda yanımızdan geçtiler ve Olive telefonumu kontrol etmem için mırıldandı.

"Tanrım, ne yapıyoruz biz?" Gönderdiği mesaja bakarken fısıldadım.

Olive: Trinity'den bir kaynak, Dex'in her zaman kötü çocuk gemisini düzeltmek için mücadele ettiğini sızdırdı. Eke bak. Kararsız olduğunu ve sen reşit değilken seni etkileyerek memleketine ve sana zarar verdiğini ama şimdi ışığı gördüğünü söylüyorlar. Sözde onu kurtarıyorsun.

"Benim yüzümden seni çamura sürüklüyorlar." Bunun üzerine hırlayarak gözlerimi kapattım ve ekranın kapanması için telefonumun tepesine vurdum. Sonra pencereden dışarı baktım, bulutlara yaklaştıkça Vegas gittikçe küçülüyordu. "Bunun tekrar olmasına izin veremem."

Dex hayal kırıklığım karşısında omuz silkti. "Bu sefer olmasına izin verdiğimin farkındasın," dedi ve bana dönüp küçük bir sırıtış attı. Şimdi daha hafif ve daha az stresli görünüyordu, sanki

Yapmıyorum dememiz gerekirken yapıyorum demeye doğru koşuyor olsak da rahatlayabilirdik.

"Bu ciddi, Dex." Ona göstermek için telefonumu kaldırdım ve sonra saçmalamaya başladım. "Medya kuruluşları seni kefaret ödemesi gereken bir adam olarak göstermeye çalışıyor ve bu doğru değil. Bunun sorumlusu ben olamam. Kendi başına bir açıklama yapmalısın. Gerekirse etiketi ve beni itibarsızlaştırabilirsin."

"Keelani Hale." Tam adımlı söyleyerek beni durdurdu. "Hiç birinin sana yardım etmesine izin verir misin?"

"Neye yardım edeceksin?"

"Hayatını idare etmekle. Tüm bunları çok uzun zamandır tek başına yapıyorsun. Bunu biliyor muydun?"

Yorumuna oflayıp pufladım. "Ne olmuş yani? Ben buna alışkınım.

Senin imajını mahvediyorlar ve benimkini de çarpıtıyorlar ve-"

"Kimin umurunda?" Dex bacağını okşadı ve hiç etkilenmemiş gibi dizüstü bilgisayarını açtı. "Haberleri bastırmak için bizim bir sosyal medya paylaşımımız yeter zaten. Her şey yoluna girecek. Sadece şu anda onlara hiçbir şey vermiyoruz, bu yüzden yeniden drama yaratıyorlar."

"Bunun ne kadar korkunç olduğunu görmüyor musun?" O kadar alınmadığı için elini kalçamdan ittim. Onun adına kırılmışım. Beni koruyor, kolluyor, kendimi özgür hissetmemi sağlıyordu. Oysa onun tam tersini yaptığını söylüyorlardı. Bu yanlıştı. Yıllardır yanlışlıyorlardı ama şimdi adalet istiyordum. Öfkelenip harekete geçmek ve Trinity'yi mahvedecek bir açıklama yapmak istedim. Artık umurumda değildi. Benim için çok şey yapıyordu ve karşılığında hiçbir şey almıyordu. "Ve sen de seninle nişanlandığım için kızgın olan insanlara gereksiz yere zaman harcıyorsun."

"Lanet sapığından mı bahsediyorsun, Kee?" diye homurdandı, dizüstü bilgisayarına bakmayı bırakıp bana dik dik bakarken gözleri karardı.

"Bu sadece bir hayran," diye denedim. "Bekâr olmadığım için kızgınlar ve-"

"Evlenmek için bir neden daha," diye bağırdı. "Bunu görmüyor musun? Birinin kızımı tehdit etmesine izin vermeyeceğim."

"Dex-"

"Hayır, Kee. Sen *benimsin*. Bunu kabul etmek için istediğin kadar zaman harcayabilirsin ama onlar yapamaz." Çenesi bir aşağı bir yukarı çalışıyordu. Tüm bunları ona yüklemekten korkarken, y a ş a d ı ğ ı m ı z onca şeyden sonra bunu gerçekten başaramayacağımızdan korkarken bunu nasıl kabul edeceğimi bilemiyordum.

Devam etti, "Son birkaç yılda konuştuğunuz her ünlüyü kontrol etmeye başladım. Ve etkinliklerde tekrar tekrar ortaya çıkan insanların bir listesini çıkarmalıyız."

"Dex, söz veriyorum bir şey yok," dedim ve kolunu sıktım.

Bir süre bana baktı ve sonra endişesini dağıtmaya çalışır gibi nefes verdi. "Tamam, kalp kırıcı. Önemli bir şey değil." Gözlerini devirdi. "Düğüne odaklanalım. Penelope ile istediğin her şeyi hallettin mi?"

"Ona adliyede evlenebileceğimizi ve kasabadaki çardağın etrafında birkaç fotoğraf çektirebileceğimizi söyledim, Dex. Büyük bir şey değil."

Mırıldandı ve başını salladı.

"Bu konuda yeterince kolay bir sosyal medya paylaşımı yapabiliriz.

Dediğiniz gibi, bunun söylentileri bastıracağını umuyorum."

"Doğru. Büyük olasılıkla bir röportaj da yapacağız. Mitchell bunu plak şirketi için istedi."

Benim için yapmaması gereken bir şeyi daha yapmasından dolayı içim burkuldu. "Dex, yapmamalısın-"

"İstiyorum," diye sözlerini tamamladı. "Endişelenme, tamam mı? Bak, arkada takımın var." Olive, Dimitri ve Pink'e el salladı. Gelmeyi kabul etmişlerdi. Yine de Dex'in ailesinin geri kalanını davet etmemiştik çünkü ben böyle bir şeyi kabul etmemiştim.

bir sahtekârlıktan daha fazlası değildi. Dex'i sorunlarımdan, şöhretimden, takipçilerimden ve şirketimden koruyabileceğim anlaşılmaya geri çekiliyordum.

Neyse ki Dex onlara anlattığında ailesi -sözde- çok anlayışlı davranmıştı.

"Yine de Mitchell'ı arayabilirim, belki yapabiliriz diye-"

"Havadasın, evin yolunu yarılamışsın. Mekan ayarlandı." O birkaç sıra gerideki pelüş koltuklarında içki içip sahne dekorları üzerinde konuşan Olive ve Pink'e döndü. "Hanımlar, Kee evliliği gerçekleştirmememiz ve bunun yerine sadece bir basın açıklaması yapmamız gerektiğini düşünüyor. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?"

Olive kaşlarını çatı. "Eğer istediğiniz buysa, sizi destekleyeceğiz ama fotoğrafçılar incelendi ve onaylandı. Bence fotoğraflar sosyal medyada da çok konuşulacak."

"Şahsen onunla neden evlenmek istemediğini anlıyorum." Pink Dex'e sırtı. "Ama plak şirketiyle drama yaşamaktan kaçınmanın ve medyayı susturmanın en iyi yolu bu. Yap gitsin."

Pink ve Olive konuşmaya devam ettiler ve ben de Dex'e döndüm. "Bu tür bir tablo çizmemeliler ve bunu değiştirmek için benimle evlenmek zorunda olmamalısın."

"Ya sadece seninle evlenmek istiyorsam?" Dex bana baktı, yeşil gözleri parlıyordu.

"O son mektubu gördükten sonra doğru düşünüp düşünmediğini bilmiyorum, Dex," diye fısıldadım ona şimdi, çünkü o mektubun onu darmadağın ettiğini biliyordum. Mektuptan sonra odada nasıl volta attığını, o gece nasıl geç saatlere kadar ayakta kaldığını, evliliğin tüm takipçilerimi caydırmak için daha da iyi bir fikir olduğu sonucuna varmadan önce postaneyi nasıl tekrar tekrar rahatsız ettiğini gördüm. Ona göre, artık bin tane olduğuna ikna olmuştu.

"Bu hafta sonu benimle evleniyorsun, kalp kırıcı." O da dizüstü bilgisayarına geri döndü.

Kulağa çok gerçekçi geliyordu. Çok kesin. "Basın için," diye ekledim sessizce.

"Elbette, kalp kırıcı," diye mırıldandı. "Sen ne dersen. Eğer bu seni daha iyi hissettirecekse. Rahatlamaya ihtiyacın var. Sana yardım etmemi ister misin?" Artık onun kirli düşünceler düşündüğünü bildiğim şeytani sırıtışı su yüzüne çıktı.

Sinirli bir şekilde kıkırdadım ama vücudum tepki verdi. "Ne? Kesinlikle olmaz. Okuyacağım," diye homurdandım. Zaten sinirlerimden kaçmaya ihtiyacım vardı. Bir süreliğine bir kitabın içine kaçabilirdim. Telefonumdan bir kitap açtım.

Arada bir dizimi sıkar ya da dizüstü bilgisayarından başını kaldırıp parmağını yanağımda gezdirirdi. Kitabın baharatlı bir bölümünü okuduğum her seferinde elini geri iterdim.

"Sadece sevdiğin kısımların farkında olduğundan emin olmak istedim, kalp kırıcı. Onları vurgula ki daha sonra bana okuyabilesin."

Dudağımı ısırdım ve başımı salladım çünkü bunu yapmayı inkâr edemeyecek kadar çok istiyordum. "Bunu söyleyerek neredeyse erkek arkadaşı statüsü kazanacaksın."

"Amaç kitap *kocas1* statüsüne ulaşmak." Dudaklarım aralanırken gözleri karardı ve sonra öne doğru eğilerek takım elbise ceketinin düğmelerini açıp attı. "Biliyor musun, siktir et. Buna ihtiyacın var."

Ceketi bacaklarımın üzerine örttü. "Neden? Üşümüyorum ki.
Bu-"

Birden eli ceketin altında kayboldu ve parmaklarının yoga pantolonumun bel bandına girdiğini hissettim. "Hayır üşümüyorsun. Çok ateşlisin. Bütün gün bu pantolonun içinde kışına baktım. Ve şimdi yanımda oturuyorsun, yaralı ve ıslak."

Külotumu yana iterken "Ben-" diye nefes nefese kaldım. Parmakları uyarılmamın üzerinde kolayca kaydı.

"Devam et. Bitir şu cümleyi. Bana şu anda sıırıslıklam olmadığını söyle." Kulağıma fısıldadı, "Parmaklarım içine kayarken ne kadar iyi yattığını görmek istiyorum."

Tanrım, istediği zaman ağzı kirleniyordu. "Şu anda ciddi bu yapıyor olamazsın. Dimitri, Olive ve -."

"Hepsi uçağın en arkasında, arkamızdalar ve kendi işleriyle meşguller." Kulağımı yaladı. "Uslu ve sessiz olursan seni boşalttığımı anlamazlar."

Adrenalinim yükseldikçe nefes alışım hızlandı. Amım heyecanla kasılırken tüm endişelerim dağıldı. Bedenim kendini inkâr etmeyecekti.

Sonra Olive uçağın diğer ucundan sordu: "Kee, düğün bitene kadar yerini gizli tutmak istiyordun, değil mi?"

Sorusu çok mantıklıydı ve cevabı biliyordum ama inlememek için dişlerimi alt dudağıma geçirdim. Tek odaklanabildiğim, iki parmağının hızla içime kayması ve seksimin duvarlarına doğru kıvrılması, eşiğe ne kadar yakın olduğumu yoğunlaştırmasıydı. Vücudumu saran sıcaklıkla birlikte giysilerim üzerime yapışmıştı ve kollarımda bile bir ter pırıltısının nasıl parladığını gördüm.

Dex kulağıma, "Arkadaşına cevap ver, kalp kırıcı," diye mırıldandı.

"Evet, bu harika," dedim nefes nefese, ama arkadaşım bunu yeterince iyi bir cevap olarak kabul etmiş görünüyordu çünkü bana başka bir şey sormadı. "Çok harika," diye mırıldandım sessizce.

"Şimdi bacaklarını biraz aç," dedi ve ben de hiç tereddüt etmeden dinledim. "İşte böyle. Rahatlamana yardım edeyim, olur mu? Sanki yıllardır benimle evlenmeyi düşünmüyormuşsun gibi küçük bir düğün için çok gerginsin. Senin kocan olacağım, kalp kırıcı. Ve sen de bundan hoşlanacaksın." Başparmağını şişmiş klitorisime sertçe bastırırken bir parmağını daha içime kaydırды. Sonra beni daha hızlı ve daha hızlı çalıştırdı. "Buna *bayılacaksın*, Kee. Söyle."

Elimi karmakarışık saçlarımda gezdirdim, arkamdaki arkadaşlarıma normal görünmeye çalışıyordum ama sonra

aç bakışlarıyla karşılaştım. Dex bana sabitlenmişti, göz bebekleri büyümüştü ve bakışları dudaklarımda geziniyordu. Her nasılsa aramızdaki bağ içimdeki ateşi alevlendirmişti ve kalçalarımı oynatmaktan kendimi alamıyordum. Aramızda her şeyin altında kaynayan ilkel bir şey vardı, asla sarsamayacağım bir şey ve o anda kontrolü ele geçirdi. O da bunu hissetmiş olmalıydı çünkü ben boşalırken beni kendine çekti ve öptü. Amım elinin etrafında sıkılaşıırken usulca ağzına doğru inledim.

İnledi ve parmaklarını benden çektikten sonra parmaklarını yukarı kaldırdı ve sessizce "Aç" diye emretti.

Ona soru sorarcasına baktım ama bana söyleneni yaptım, parmak uçlarında tuzlu döllерimin tadını aldım.

Kulağımın dibinde sesi gürledi: "Gördün mü, amcığın beni kocan olarak kabul ettiği için ne kadar heyecanlı? Şimdiden tadının neye benzediğini söyleyemez misin?" Bir süre bekledi. "Tadın sonsuza dek benim olacakmışsın gibi."

Kalbim muhtemelen o anda ona tamamen aşık oldu ve sonuçlarını hiç düşünmeden uçurumdan aşağı atladı.

Başarabilir miydik? Bir şekilde her şeyin üstesinden gelip evli kalabilir miydik? Kalbim bu fikirden yanaydı ama aklım o kadar pervasız değildi.

Ona sormadan önce derin bir nefes aldım, "Ya sonunda birbirimizin sadece bir anısı olursak, Dex? Sanki olabilecek bir şeymiş gibi sonsuzluktan bahsediyorsun. Gerçekten de - yaşadığımız onca şeyden sonra- evliliği denemek için koridorda yürümemiz gerektiğini düşünüyor musun?"

"Başka kiminle evlenmeyi denerdin? Başka kiminle 'sadece anılar' yaşamak isterdin, Kee?"

Daha önce bana ilgisizlikle bakarken şimdi sevgiyle canlanan o delici yeşil bakışlarını içime çekerken sessiz kaldım. "Seni tekrar kaybetmek istemiyorum."

"Evlenmeyeceksin çünkü benimle evleniyorsun." Sanki dünyadaki en kolay şeymiş gibi söyledi. Onun ağzından yuvarlandı.

yumuşak ve ikna edici bir dille. Sonra çantasından dizüstü bilgisayarını almak için tekrar eğildi.

"Seninle evleniyorum, Dex. Sadece kısa bir süre için. Daha sonra feshedebiliriz."

"Hm. Sonsuza kadar nasıl?" Parmaklarını benimkilerin arasından geçirdi. Sonra oraya koyduğu yüzüğü değerlendirdi. "Bunun değişmesi gerek."

Gergin bir şekilde kıkırdadım. "Bu çok güzel bir yüzük, Dex. İhtiyacım yok-"

"Moru daha çok seveceksin."

İçimden bir kahkaha yükseldi çünkü bu konuda haklıydı. "Önemli değil." "Bir gün *biriyle* gerçekten evlendiğinde Dex, tüm bu yüklerden kurtulacaksın ve onlara istedikleri yüzüğü alabileceksin." derken gerçekliğe tutunmaya, umutlanmamaya çalışıyordum.

"Hayatımızın geri kalanında bagajlarımızı birlikte eleyeceğiz. Bunu unutma, kalp kırıcı. Yarın mihrapta benimle buluştuğunda, eğer evet dersen, bunun sonsuza dek benimle olacağını bil. Başka biriyle değil. Bir daha asla başkasıyla birlikte olmayacaksın."

Ona bakarken yanağımı çiğnedim, o anda midemde kelebeklerin çılgınca uçuştüğünü belli etmemeye çalıştım. Dex beni korumak için her şeyi yapabilirdi, hatta sonsuza dek kendini bile verebilirdi. Bunu koyu yeşil gözlerinde görebiliyordum, yanağımı öpmek için öne eğilmeden önce çok ciddiye, yumuşak ve şefkatliydi, sanki kırılabilirmişim gibi.

İkimiz için de bir kez daha umursamaz davranmamalıydım. Onun için. Hayatında benim yüklerime ihtiyacı yoktu. Başkasının yükünün nasıl zarar verebileceğini görmüştüm. "Biliyor musun, annemin sorunları olana kadar babam bu kadar kumar oynamazdı."

Elimi sıktı ve başparmağını parmak eklemlerime sürttü. "Tamam mı?"

"Sanırım biliyordu. Annem felç geçirdiğinde bile. Ondan sonra bir şeyler tam olarak yolunda gitmedi. Bu

Geç saatlere kadar dışarıda kalmaya başladığında. Kaybedilmiş bir bahsin haberiyle eve gelirdi, sarhoş bir şekilde tökezlerdi ve bazen onu o halde bulduğumda bana bakıp, 'Sence beni terk eder mi, Kee?' derdi." Ben bunları düşünürken Dex elimi öptü ama tek kelime etmedi. "Belki o zaman bile aklının gittiğini biliyordu. Hayatının aşkı tarafından geride bırakılıyordu ve ikisi de bunu kontrol edemiyordu. Sanırım ona yardım edememek onu çok üzdü. Bence hala her gün kalbini kırıyor."

Dex başıyla onayladı. "Bunun senin de kalbini kıldığını biliyorum, Kee."

Derin bir nefes aldım. "Peki. Hayatını birine yükleyeceğini bilseydin ne yapardın Dex? Sevdiğin birine?"

"Eğer onları sevseydim?" dedi, gözleri gözlerimi tutarak. Başımı salladığımda gamzeleri belirdi çünkü onu sevdiğimi o anda ve orada söylediğimi o da benim kadar iyi biliyordu. "Bırak onlar seçsin, kalp kırıcı. Bırak sevdiğin biri seninle birlikte bu yükü taşımayı seçsin."

Sözleri beni sarstı. Ağzımın kenarları söylenmemiş kelimelerle titredi. Kalbim beni evlenecek kadar istediği gerçeğiyle ısındı ve sonra bunu yapmamam gerektiği gerçeğiyle soğudu.

Istırabımı görmüş olmalıydı çünkü beni sertçe öptü ve istediğini aldı. Eli boynuma doğru kayd ve beni kendine çekti. Ben de onu aynı hararetle öptüm, bunu kaç kez yapabileceğimizden emin değildim. Sorumlu olan şey bunu bir daha asla yapmamak olurdu. Kendimi kontrolden çıkmaya başladığımı hissediyordum, yaramazlık yapmak ve dikkatleri üzerime çekmek istiyordum ama Dex bunu hak etmiyordu. Yaşamak üzere olduğum hayatı hak etmiyordu.

Yine de, "Unutma, yarın tek yapman gereken kabul ediyorum demek." diye mırıldandı.

İNDİĞİMİZDE, doğruca başka bir HEAT oteline götürüldük ve Dex mor valizimi süitin yatak odalarından birine bırakırken bana biraz uyumamı söyledi. Etrafa göz gezdirirken, tatil köylerinden birinin daha zenginliğini fark ettim. Avizeler deri mobilyaların üzerinde parıldıyordu ve kuştüyü yorgan iyi bir gece uykusu için mükemmel bir şekilde kabartılmıştı.

Dex odamızdan çıkmaya başladığında, "Yatağa gelmiyor musun?" diye sordum.

"İki yatak odalı süit olmasının bir sebebi var, Kee. Eğer yanına uzanırsam, yarın koridorda yürüyemeyecek hale gelene kadar seni beceririm."

"Saçmalama. Gel benimle yat."

Bunun yerine, odayı sessizlik doldururken bana çok uzun süre baktı. Kaşlarını çatarken gözleri acıya yakın bir şeyle doldu.

"Ne?" Fısıldadım.

"Bazen aynı anda hem ne kadar güçlü hem de ne kadar savunmasız olduğunuzun farkına varıyor musunuz bilmiyorum. Bu çarpıcı ve ürkütücü."

"Bazen ne kadar tatlı olduğunu ve sonra da ne kadar gerçekçi olduğunu fark ettiğini sanmıyorum. Herkesi bir kutuya koyamazsın, Dex."

"Yine de istiyorum. Özellikle de seni yanımda istiyorum."

Ona sııttım. "Yani beni her zaman izleyebiliyor musun? Bunu zaten yapıyorsun."

O zaman onun gamzelerini aldım. "Ben de durmayacağım." "Bir gün bundan sıkılacaksın."

"Hayır, asla." Böylece beni o büyük odada, kocaman pelüş yatakta tek başıma, yapamayacağımı bilsem bile onunla gerçekten evlenmeyi düşünürken bıraktı.

Mekânın küçük olduğunu bilsem bile yarın vermem gereken her karar bana devasa geliyordu. Olmaması gerekse bile gerçekmiş gibi hissettim.

Bölüm Otuz Dokuz

KEELANI

Ertesi sabah g tm   ti ama yatakta uzanırken hemen bir mesaj aldım.

Dex: Günaydın, kalp kırıcı. Kahvaltı senin için mutfakta. Parmağındaki nişan yüzüğünü de çıkardım. Yakında gerçek bir tane alacaksın. Saat 3'te seni almak için bir araba gelecek. Yakında insanlar kapına dayanacak.

Ben: İnsanlar mı? Sadece Olive ve Pink, değıl mi?

Bugün kabul ediyorum de. Başka bir şey için endi elenme.

Nasıl cevap vereceğimi bilemedim çünkü adam evet diyeceğimi biliyordu. Yakında plak şirketine hayır diyeceğimi, hayatımı altüst edeceğimi, ailemdeki her şeyle nasıl ilgileneceğimi bilemeyeceğimi bildiğim halde sonsuza dek mutlu bir hayata evet demiyordum. Ama bir yolunu bulacaktım.

Buzdolabındaki yiyecekleri aldım ve ısıtmaya ba ladım. Tam o sırada üzerinde tek bir leylak bulunan bir kutunun yanında küçük bir kâğıt parçası gördüm.

K ğıtta *takın yazıyordu.*

Ve kutuyu açtığımda, leylaklarla aynı renkte büyük bir mücevher bana parıldıadı.

Ona baktım. Sonra kapattım ve derin bir nefes almak için yere bıraktım, çünkü bunun ne anlama geldiğini biliyordum. Kameranın nerede olduğunu bulmak için yukarı baktım ve başımı salladım.

Hemen telefonum çaldı.

Cevap verdiğimde sesi hırıltılı çıkmıştı. "Koridorda yürümeden önce oraya gelip seni görmek zorunda mıyım, Kee?"

"Hayır," diye mırıldandım ve sonra kutuyu işaret ettim. "Bunu gerçekten yapmıyorken bile bana böyle şeyler alamazsın-"

"Ben bunu yapıyorum. Sen de yapacaksın," dedi bana. Sonra fısıltıyla "Neden bu kadar korkuyorsun?" diye sordu.

"Dağınık olacağım."

"Dağınıklığını seviyorum."

"Büyük ihtimalle ben de işsiz kalacağım. Plak şirketi-"

"Zaten iş yapmak için berbat bir şirkettir." "Seni bir kez mahvettim, Dex. Ve sonra sen beni mahvettin. Biz tamamen parçalanmış ve-"

"Ve böylece birbirimizi tekrar bir araya getiriyoruz." İç çekti ve sonra dedi ki, "Yüzüğü tak, Kee. Başka bir şey için endişelenme."

Bunu her zaman çok kolay söylerdi, sanki her şeyi halletmiş gibi ve sonunda ona inandım. Ona hayatımdaki herkesten daha çok inandım. Kutuyu tekrar açtım ve ona baktım. "Bunu da mı güvenlik önlemleriyle kapladın?"

"Bunu yapmadığımı bilsen gurur duyardın. Ayrıca bugünlük sana bakmaktan bıktım. Gerçek düğüne kadar bekleyeceğim. Şuradaki yüzük tam da istediğin yüzük... Şimdilik."

"Şimdilik mi?"

"Sen istiyorum diyene kadar... ve sonra sana tam olarak ne istediğini soracağım, eğer izinle seni takip edebilirsem." Ses tonu öfkeliydi, ama ben onun

Gülümseyin. "Aramızdaki bu anlaşma öncekinden farklı olacak."

"Kontrolü seviyorsun," diye hatırlattım ona.

"Evet, ama seninleyken sadece sen izin verirsen hoşuma gidiyor," diye karşılık verdi.

Başımı tekrar tekrar salladım çünkü ağlamamak için elimden geleni yapıyordum. "Ailem olmadan evlenemem, Dex."

"İyi ki onları davet etmişim o zaman." Tam telefonu kapatmıştı ki kapı çalındı.

"Burada ne işin var?" Üç parçalı takım elbisesi içinde otel odamın kapısında duran babamı görünce neredeyse şok içinde geri sıçrayarak fısıldadım. "Baba?" Şaşkınlıkla fısıldadım.

"Evleniyorsun, Kee." Sanki orada olacağını bilmem gerekiyormuş gibi, sanki bunu hayatta kaçırmazmış gibi kaşlarını çatı.

"Ama hayır. Bu gerçek değil ve annemin sana ihtiyacı var."

"Annem evde ama o da hazırlanıyor. O da hemşirelerle birlikte yönetiyor. Dex bizim için ekstra konaklamalar ayarladı ve bugün onun her ihtiyacını karşılayan bir ekip var. Senin düğünün olduğunu bilmeseyse bile gelebileceğini düşünüyorum. Sen de..." Boğazını temizledi. "Sen de eve gel. Ben... Zor olsa bile bugün onu görmelisin. Kızını gelinliğiyle görmeli. Bunu isterdi."

"Baba," diye fısıldadım, "bu gerçek bir düğün değil."

Yumuşak bir şekilde gülümsedi ve yanağıma dokundu. "Ah, Keelani. Beni aradı. Bütün hafta beni arayıp durdu. Seninle evlenmek istediğini söylerken sesi titriyordu."

"Ama yapamaz-"

"Hepimizi orada istiyor." İç çekti. "Benimle yine mali durum hakkında konuştu."

Yüreğim ağzıma geldi. Dex tam da bunu yapardı. Düzeltilemeyecek durumdayken bunu düzeltmeye çalışırdı. Babama para teklif etmek, o paranın boşa gitmesi anlamına geliyordu. Ve aniden, o anda onunla birlikte dururken, hissettim

Babamın da kabul edeceğini bildiğim bir öfke. Tereddüt bile etmezdi.

"Bize maddi olarak hiçbir yardımda bulunmuyor." Sözcükleri yavaşça ama vurgulayarak söyledim. "Ondan hiç para almıyorsun."

"Peki, şimdi, Kee-"

"Başlama baba." Bir elimi kaldırdım, elim titredi ama yine de yaptım. Onun Dex'ten faydalandığını düşündükçe içimde bir şeyler koptu. "Babam olduğunu ve annemi sevdiğini biliyorum, tamam mı? Ama yaptığımız şey... Bu doğru değil."

Kelimelerin tadı ağzımda asit gibi kaldı ama dudaklarımdan dökülmelerine izin verdiğimde göğsümden bir ağırlık kalktı.

"Doğru olmayan ne?" Kafası karışmış gibi kaşlarını çatı. Bunu söylemem için bana meydan okuyordu çünkü geçmişte hiç söylememiştim.

"Kumar oynuyorsun. Paramızı bir yatırımmış gibi kullanıyorsun ama *öyle değil* baba." Sesim titriyordu ama yine de aniden bunları söylemem gerektiğini bildiğimi hissettim.

"Kee, bu çok büyük bir suçlama. Buna inanıyor olamazsın." Öfkeyle homurdandı ve bir kez daha bana kendi sırlarını dünyaya açıkladığım için suçluluk ve utanç hissettirmeye çalıştı.

Ama bu sefer ben de ona geri fırlattım. "Başka neye inanayım? Beni bu kadar saf yetiştirdiğini mi iddia ediyorsun?"

Geri adım atmayacağımı anladığı anı gördüm. Omuzları çöktü, gözleri kısıldı. "Ben sadece yardım etmeye çalışıyordum." Adam önümde küçüldü. Daha yaşlı, daha yorgun görünüyordu ve sanki hayat ona pek fırsat vermemiş gibiydi.

Ama vermiştim. Uzun zamandır ona her şeyi vermeye çalışmışım. Ve son zamanlarda beni teselli etmekten başka bir şey yapmayan bir adamdan para alacağını bilmek, onun sorunlu olduğu, bir sorunu olduğu gerçeğine ışık tuttu. "Tekrar tekrar para alarak yardımcı olmuyorsun baba. Ve bu

milyonlar oldu. Neye ne kadar kaybettiğini hesapladım. Bahisler mi? Krediler mi?"

Ağzı birkaç kez açılıp kapandı, duyguları yüzüne yayıldı. "Anlamıyorsunuz. İşimi kaybettim. Annene yardım edebilecek kadar para kazanmaya çalışıyordum."

"Sadece benim yaptığım ile yetiniyorduk." Gözlerinde incinmişlik görmekten nefret ederek başka tarafa baktım.

"Minnettar değilsin." Sesi kırıldı.

"Minnettar mısın?" Ona kaşlarını çatarak baktım ve içimde biriken öfkeyi kontrol etmeye çalıştım. "Az önce sana milyonların kaybolduğunu söylediğim halde nasıl oluyor da şu anda buna odaklanabiliyorsun?"

Tekrar gözlerimi aradı. Sonunda fısıldamadan önce aramızda sessizlik anları geçti, "Nasıl yapılacağını bildiğim tek şey bu."

Bu bir özür değildi ama bir itiraftı. Ve bu bir başlangıçtı.

Bunu söylerken gözümde bir damla yaş süzüldü. "Hayır, değil baba.

Sadece yardıma ihtiyacın var. Başka bir şey yapabilirsin."

Tekrar tekrar başını salladı. "Onu nasıl bırakacağımı ve yardım alacağımı bilmiyorum."

"Bir yolunu bulacağız," dedim ona ve sonra onu kucaklamak için kendime çektim. Hep birlikte bir yol bulacaktık çünkü aile aileyi geride bırakmazdı.

"Bunu bana da söyledi, biliyor musun?" dedi babam başıma sertçe vurarak ve sonra açıklamak için geri çekildi, "Dex kumar ve finans konusunda yardım etmeyi teklif etti. Ben de bunu söyleyecektim. İyileşmek istiyorum. İşleri yoluna koymak istiyorum."

Bir çeşit ağlamaya dönüşen bir kahkaha attım. "Onunla gerçekten evlenebilirim baba."

"Olması gerektiği gibi. Seni çok sevdiğini söyleyebilirim. Annenle tanıştığım zamanki halime benziyor. Ve sen de çocuğu seviyorsun, değil mi?"

"Evet." Başımı salladım.

"O zaman hazır olduğunuzda eve gidelim."

"Sadece sen ve ben. Onu  zmek istemiyorum."

"Evet, sadece sen ve ben, evlat. Sen hazır olduğunda ben de hazır olacağım."

V cudumdan geçen her türlü sinir bozucu düşünceyle beni orada öylece bıraktı. Tezgâhın  zerindeki yüzüğe döndüm. Yanına gittim ve taktım. T a m oturmuştu.

Sanki sonsuza dek böyle olması gerekiyormu  gibi.

Kırkinci Bölüm

KEELANI

Babam gittikten sonra OLIVE VE PINK makyaj ve giyinme konusunda yardımcı olmak için odaya geldiler ama bana her şeyin y o l u n d a gideceğini söyleseler de sinirlerim yatışmadı.

"Artık kimseyi zar zor tanıyor. Bir yıl önce onu gördüğümde anksiyete krizi geçirmeden kim olduğumu hatırlaması yarı yarıyaydı. Beni bir çocuk olarak hatırlıyor, şu an olduğum kişi olarak değil."

Olive, "Belki bu sefer iyi yüzde elli alırsın," diye atıldı.

"Yapmayacağımı biliyorum." Bugün her şey yolunda gitmeyebilirdi. "Olmasa bile denemek istemez misin?" Olive sordu

Yumuşak bir şekilde. Arkadaşım kalbimin bunu arzuladığını, bütün bir yıl boyunca bunu istediğimi biliyordu.

Başımı salladım ve arkadaşlarım sessizlik içinde çalıştılar. Yine de bu sessizlik sevgi ve teselli doluydu. Her halükarda yanımda olacaktı. Dex ve Dimitri de öyle. Sonunda kendi ailem dışında beni olduğum gibi seven bir aile bulmuştum. Bu benim plak şirketim olmayabilirdi ama bunun bir önemi yoktu.

Sessizlik eve dönüş yolunda da devam etti. Babam radyoyu açmadı ya da

havadan sudan konuştuk. Sadece camı indirdi ve küçük kasabamın esintisini dinledik.

Orada hiç fotoğrafçı yoktu ve birkaç kişinin başını çevirsek bile, çoğu kişi kendi içine kapanıktı. Kasabanın insanları o kasabadakileri korurdu ve babam da onlardan biriydi.

Garaj yoluna girdiğinde lastiklerin altındaki çakılların sesi yüksekti. "Belki de bunu yapmamalıyız" demeden önce derin bir nefes aldım.

"Beni asla affetmez, Kee. Sen onun kızıydın. Onun tek kızıydın." Sesi çatallaştı. "Ve o senin tek annen. Yani onu düğün gününde göreceksin."

Bununla birlikte, kendi kapısını açtı ve sonra bana yardım etmek için benimkine doğru döndü. Elbisem hiç de beyaz olmadığı için alışılmışın dışındaydı. Açık, açık leylak renginde, yumuşak dantelli, tüm kıvrımlarımı saran bir elbiseydi. Penelope bir şekilde benim mor elbise isteğimi kabul etmiş ve onu güzelleştirmişti. Yaptığı planlamayı engellemek için abartılı bir girişimde bulunmuştum ama bir şekilde anlamıştı.

Babam kapının kilidini açıp evde olduğumuzu haber vermeden önce ön bahçemizdeki çimlere çarparak sallanıyordu. İki hemşire de beni karşılamaya geldi, sonra da annemi mutfakta görebilmem için kenara çekildiler.

Yıllar önce astığı tül perdelerin arasından süzülen yumuşak güneş ışığında etrafına bakındı. İçecekleri koyduğu küçük masa hâlâ aynıydı, buzdolabı aynıydı, bulaşıklar aynıydı.

Koyu renk saçları daha seyrekti ama yine de onun için boyamışlar gibi görünüyordu, yüzündeki kırışıklıklar daha belirgin, çerçevesi daha küçüktü. Yine de çok güzeldi, dizlerine kadar bolca inen koyu mor bir elbiseyle orada duruyordu. Ve mırıldandığı melodi çok iyi bildiğim bir melodiydi. Neşe dolu, hüzünsüz bir Karayip şarkısı. Tek yapabildiğim orada öylece durmak ve onunla birlikte mırıldanmaktı.

Size hayat veren ve her endişenizi nasıl yatıştıracağını bilen ebeveyninizi görmenin verdiği bir huzur vardı.

Yıllar boyunca hep orada olduklarını bildiğiniz yerde durdular. Bir çocuğun ruhuna böyle bir rahatlık yerleşir. Yine de benim rahatlığım sarsıcıydı. Onun benimle ilgili anıları için duyduğum endişe, bu huzurlu hissin önüne geçti.

Beni hiç hatırlamayacak olan sevdiğim anneme ne söyleyebilirdim ki? Her şey gerçek gibiydi. Elbise gerçektir. Etkinlik yeri gerçektir. Ailem gerçektir. Ve annem... Oradaki en gerçek şey oydu.

Ve sonunda gözleri benimkilerle buluştuğunda, onunla uyum sağlayan kişinin sesini takip ederek durdum. "Oh, Kee. Senin sesin her zaman benimkinden daha iyiydi. Neden durdun?" Başını salladı.

Adımı söylediğinde bir nefes aldım, sonra bir nefes daha, ama titrekti. Alzheimer her an bir zihni çalabilirdi. "Sadece merhaba demek için uğradım anne."

"Sadece merhaba demek için çok güzel bir elbise." Sesi bir an dalgınlaştı, sonra farkına varır gibi oldu. "Bu... senin gelinliğin mi, Kee?"

"Anne?" Sanırım bana bakarken kalbim durdu.

Gözleri berraktı. Artık bana doğru bakmıyorlardı. Benimkileri esir almışlardı, sevgi doluydular, kalbiyle doluydular. Hızla ileri atıldı ve hemşireler bile gözleri açıldığında hızla yollarından çekildiler. Beni hatırlaması normal değildi. Yeterince sık gelmiyordum.

Koyu renk gözleri yaşlarla dolarken elleri hâlâ yüzümü tutuyordu. "Bana Dex'le olduğunu söyle."

Başımı sallarken hıçkırıklara boğuldum.

O da başıyla onayladı. "Elbette öyle. Olması gerektiği gibi. Ve bunu sakın unutma." Gözlerinden yaşlar süzüldü. "Her zaman hatırlayamadığım için çok üzgünüm."

Kontrol edemediği bir şey için nasıl özür dileyebilirdi? Elinden geldiğince beni bundan korumaya çalışmıştı. "Özür dileme. Seni özledim, seni seviyorum ve-" Kendimi d e v a m etmekten alıkoydum, yoksa ağlar ya da tetiklerdim.

Bir şeyler. Onu tekrar kaybetmekten çok korkuyordum. Eğer yanlış bir hareket yapmazsam, belki de kaybetmeyeceğimi hissediyordum.

Başını iki yana salladı. "Yakında yine unutacağım. Bunu biliyorum. Bunu kimse kontrol edemez." Onun da unuttuğunu anlamasından nefret ediyordum. En çok canımı yakan da buydu, bildiğini bilmek. Dünyanın nasıl elinden kayıp gittiğini, bir an için her şeyi bildiğini, hatta her şeyi kaybettiğini ve yine de bana gülümsediğini, bir elini yanağıma götürdüğünü ve "Endişelenme. Sadece yaşa."

Her zaman birlikte yaptığımız melodiyi mırıldanmaya başladı ve ben de onunla birlikte mırıldandım. Bu kez anıları sessizce, kesintiye uğramadan, acı çekmeden, korkmadan kayboldu. Babama döndü ve "Bugün güneş çok güzel, değil mi? Bahse girerim leylaklar yakında açacak."

Gözlerindeki yaşları silerken başını salladı ve ben de dönüp evin önünde siyah bir cipin durduğunu gördüm. Onu işaret ettim ve babama onunla sonra görüşeceğimi söyledim.

Dex ihtiyacımız olacağını bildiği için bana bir araba göndermiş olmalı. Odadan, içinde büyüdüğüm evden geri geri çıktım ve sonra cipe kadar ağladım.

Araca binip şoföre bakarken hiç düşünmedim. Duygularım çok karışık, kalbim az önce olanlardan dolayı çok doluydu. Ama şoföre teşekkür etmek için başımı kaldırdığımda Ezekiel karşımdaki koltukta oturuyordu.

Bileğimi sert ve hızlı bir şekilde kavradı. "Bana yalan söyledin, Keelani."

"Yalan mı?" Koluma bir iğne batırırken fısıldadım.

"Sadece bir süreliğine felçli kalacaksın. Yine de bunu hak ediyorsun. Bunu biliyorsun."

"Ne?" İğnenin batmasıyla şoke olmuşum, onun cüretkârlığı karşısında hazırlıksız yakalanmışım. Kolumu çekmeye çalıştım ama tutuşu morartıcı bir güçle sıkılaştı. "Ezekiel, yapamazsın-"

"Benim olman gerekiyordu. Bu nişan sahteydi. Bunu bana Mitchell söyledi."

"Ben senin değilim." Başımı salladım ama birden ağırlaştı, başım döndü ve sanki suyun altındaymışım gibi hissettim.

"Öylesin!" Sesi çılgınca yükseldi ve hayal kırıklığı içinde beni sarstı. "Senin sahibin benim. Plak şirketim."

"Hayır. Ne?" Her şey birbirine karıştı. Onun sözleri, benim sözlerim, benim düşüncelerim.

"Sadece benim evime dönmemiz gerekiyor. Onunla tekrar yatmana izin veremezdim. Düğün gecende olduğu gibi değil. Sen bana aitsin. Her zaman bana aittin ve o seni kirletti. Neredeyse seni mahvediyordu." Mırıldanmaya devam etti ve göz bebeklerinin nasıl da büyüdüğünü gördüm. Ben de değildim.

"Ne yaptın, Ezeziel?" Gözlerimi açık tutamıyordum.

Bana doğru yaklaştı ve beni kendine çekti. Sonra ben ona karşı koymaya çalışsam da başımı omzuna bastırdı. Hiçbir faydası olmadı. Ağır bir suyun içinde boğuluyordum. Düşüncelerimin üzerinden akıp gidiyor, beni aşağıya sürüklüyordu. Bağırmaya çalışsam da sesim çıkmıyordu.

Gecenin içine. Karanlığa doğru gittim.

Bölüm Kırk Bir

DEX

"KARIM NEREDE LAN?" Kükredim ve masadan bir vazoyu alıp yere düşürürken sesim süitimizde yankılandı.

Evli değildik. Onun koridorda yürüdüğünü görememiştim ama o her zaman benim olmuştu. Şu anda kimse beni düzeltmeye çalışmayacaktı bile.

"Yüce Tanrım." Cade konuşurken bir yandan da dronlarla bir şeyler bulmaya çalışıyor, Izzy de onun yanında oturmuş telefonuna bir şeyler yazıyordu. "Sadece beş dakika oldu. Onu bulacağız. O iyi olacak."

Israr etmesine rağmen ailesinin evine yalnız gitmesine asla izin vermemeliydim. Şimdi onu geri götürmek yerine lanet olası bir araç onu almıştı. Ve bu sefer yüzüğüne takip cihazı takmayacak kadar aptaldım.

Lanet olsun. Onu kim kaçırdıysa biliyordu.

"Trinity ve Platinum Casino sistemlerini hackliyorum," dedim sonunda otururken, çünkü suçun birinin üzerinde olması gerekiyorsa, bu ben olabilirdim.

"Hadi hepimiz sistemlerine girelim," diye duyurdu Bane Pink'in onu bağladığı FaceTime üzerinden. Artık tüm yasaları çiğnemeye tamamen hazırды.

Pembe ellerini ovuşturuyordu. "Eğer onu bulamazsanız, ben-"

Ama Bane Pink'in sözünü kesti. "Onu bulacağız Pink." "Tüm hissedarları yukarı çek," dedi Dimitri yumuşak bir sesle.

Dante başını salladı. "Bu yatırımlarla ilgili değil."

"Bu kimin erişime sahip olduğuyla ilgili ve yatırımcılar her zaman erişime sahip olur." Bana yalvarırcasına baktı. "Yap şunu, Dex."

Sesinde bir şey vardı. O biliyordu. Kahretsin, sanırım ben biliyordum. Kendime adamın yapmayacağını, onu yeterince tehdit ettiğimi, onu onlarca yıl hapse atacak kadar elimizde bilgi olduğunu söylemiştim.

Yine de tüm işaretler onu gösteriyordu. Emin olmak, titiz davranmak, makul şüphenin ötesinde her şeyi araştırmak istemiştim. Cade'e onun hakkındaki dosyaları inceletmiş, Bane'e rakip kumarhanemizden teyit aldırılmış ve tüm sarı bantları doğru yoldan geçirmiştim. Kee'ye söylememiştim çünkü bilmesine gerek yoktu.

Artık bunu yapmaktan bıkmıştım.

Hükümet sistemlerini ve özel şirket dosyalarını hızla hackledim. Kazarken, Kee'nin ve tüm kameralarımın yüz aramalarını çıkarmaya devam ettim.

"Kahretsin, sanırım sen benden bile daha berbat durumdasın," diye itiraf etti Cade ona bakarken.

Tüm ekranlar farklı zamanlarda Keelani'yi gösteriyordu. Yüzünün haritasını çıkarıyor, nerede olduğunu takip ediyor, her hareketini çözüyordum. "Berbat olmak benim işim. Sen de Izzy için aynısını yapardın."

"Eğer kayıp olsaydı, elbette. Ama daha önce yoktu."

Hepimiz klavyelerimize vururken, "Belki de vurmalıydın," diye karşılık verdim. "Kız kardeşimi sen kaçırmadın mı?"

"Vay be. Bu çizgiyi aştı. Kendim kaçırıldım," diye araya girdi Izzy, başını öne eğmiş, çalışıyordu. "Bana biraz kredi ver."

"Izzy, kardeşin kavga etmek istiyor gibi görünüyor." Bunu kız kardeşime söyledi ama sonra gözleri tekrar benimkilere kaydı. Şeytan içlerindeydi ve üzerime salınmaya hazırdı. Geri çekilmedim.

Çoğu kişinin yapacağı gibi. Kaşlarımı kaldırdım ve homurdandı: "Kaos arıyorsun kardeşim. Bunu sana vererek bu gece karımı kızdırmayacağım."

"Zaten parçalamak istediğim kişi sen değilsin..." O anda değişken olduğumu herkes biliyordu. Ekrandaki farklı yatırımlara, Ezeziel'in yaptıklarına bakarken sesim kesildi. Küçük plak şirketleri, dikkat etmediğimiz farklı yeni işletmeler, rakip kumarhanemize yatırım yapmıştı. Muhtemelen drone alanlarına bu şekilde erişim sağlamıştı. Yaptığı her şey halka açık olmayan özel isimler altındaydı.

Kurallara göre oynamayı bıraksaydım, bu olay olmadan önce öğrenmiş olurdu. "Ezeziel altı ay önce yatırım yaptı." Cade ve Izzy benimle birlikte çalışırken ben de onun yüz takibini yapmaya başlamıştım bile.

"Bir blok ötede. Motel. İkinci katta," dedi Izzy ayağa kalkarken, hemen gitmeye hazırdı. Bütün ailem de onunla birlikte ayağa kalktı.

"Nasıl yaptın-" Cade ona baktı, Ezeziel'in yerini bulma konusunda onu yendiği için hem kızgın hem de gururluydu.

"Cade, şimdiye kadar bilmen gerekirdi, bir kadının işini yapması için erkekleri göndermeyiz. Ben her zaman senden daha hızlı olacağım." Yanağına bir öpücük kondurdu ama ben çoktan gitmek için kalkmıştım.

"Dex, bekle." Dom yanımda durdu ve kolumu tuttu. En büyükleri olarak Dom muhtemelen mantığın sesiydi. "911'i arayalım-"

"Evine git. Polisleri ara. Şimdi oraya kendim gidiyorum. Bu benim kavgam." Başımı salladım ve kapıya doğru yönelirken dirseğimi ondan çektim. "Ve ortalık karışacak."

Dante, "Ortalığı dağıtamazsın," diye uyardı ama ben çoktan dışarı çıkıp koridordan aşağı koşmaya başlamıştım. Zamanım yoktu. Gideli çok olmuştu. Dakikalar saatler gibi geliyordu. Saatler gün gibi gelebilirdi.

Arkamda kimin olduğunu görmek için durmadım ama Cade'in şöyle dediğini duydum: "Gerisini biz halledelim. Siz hanımlar eve gidin. Görünüşe dikkat edin."

Armanelli ve Hardy'ler gecenin karanlığına karıştı. Kardeşlerim, Dante ve Cade de yanımda yürüdüler. Moteldeki hiç kimse içeri girerken bizi sorgulamadı bile. Sahip oldukları köhne düzen kimsenin umurunda değildi. Işık titriyordu ve gecenin sessizliği boğucu geliyordu.

Onun çılgınlıklarını otelin içinden duymayı hiç duymamaya tercih ederdim. İnce beyaz kapıyı çalmadım. Hemen tekmeleyerek içeri girdim.

Ezekiel orada durmuş, gelinimin önünde bir ileri bir geri volta atıyordu. Güzel gelinliği hâlâ üzerindeydi. Leylak rengindeydi. Uyurken o kadar huzurlu görünüyordu ki, sanki sapığı onu kaçırmamıştı.

Ezekiel'in gözleri benimkilere atladığında vahşiydi. Hissettiği hâkimiyetten damarlarını dolduran korkuya kadar her şey çabucak fark edildi. "Dex. Bay Hardy... Onu görmek için uçtum. Beni aradı. Sadece... Biraz yalnız kalmak istedik-"

"Ona ne verdin?"

"Uyuşturucu mu?" Manyakça güldü. "Yok bir şey. Sadece uyuyor."

Dante'ye döndüm. "Hayati değerlerini kontrol et."

Gözlerim önce kardeşlerime, sonra da Dante ve Cade'e kaydı. "Bu işe bulaşmak istemiyorsanız hemen gidin."

Hiçbiri kımıldamadı. Daha önce polisleri aramamız gerektiğini söyleyen Dom bile kapıya doğru bir adım bile atmadı.

Cade parmaklarını çıtlattı. "Doktorlarımızdan birini çağırın. Burada polis bulunduramayız."

"Oh, evet. Polislere gerek yok." Ezekiel'in gözleri büyüdü. "Dediğim gibi, ben sadece... O gerçekten benim, anlıyor musun? Bazen kendini başka erkeklere kaptırıyor ve-"

Onu susturmak için yüzüne attığım ilk yumruk hızlı ve sertti ama yeterli değildi. Yine de geriye doğru düştü.

"Ne yapıyorsun? Benim kim olduğumu biliyor musun?"

Onun kim olduğunu çok iyi biliyordum. O bir avcı ve adam kaçıran biriydi. Muhtemelen bundan daha fazlası olduğunu da biliyordum.

"Mektupları ona nasıl ulaştırdın? Fotoğraflarını? Açıklamak ister misin?" Yüzüne yaklaşarak mırıldandım.

İşte o zaman gözleri kızgınlığa, sanki köşeye sıkıştığını ve kurtulamayacağını biliyordu. Bu yüzden bıçağı daha derine saplamak istedi. "Bütün karılarınızın fotoğraflarını çekebilirim. Muhtemelen Keelani gibi onların da hoşuna gidecektir." Gözleri önce ona sonra da bana kaydı. "Para hemen her konuda yardımcı olacak insansız hava araçları ve ekipler satın alabilir. Dronlar kullandığım şirket tarafından takip edilemiyor ve hepiniz teknolojinize çok güvendiğiniz için mektuplar çok hoş bir dokunuş oldu."

"Drone'unu uçurmana izin veren kumarhaneyi satın aldığını tespit ettik Ezekiel. Bizden yeterince uzun süre kaçamadın."

"Her neyse." Yere kan tükürdü. "Yani bu kaltağı alabilirsin. Benim olan diğer kadınlarla istediğimi yapmaya devam edeceğim."

Belki de hayatım boyunca fazla titiz, fazla A tipi olmuştum. Herkesi bir kategoriye koyabilirdim, bunu biliyordum. Yine de burada, bu adamın önünde dururken, insanları kategorilere ayırmaya devam edeceğimi biliyordum.

Kararımı vermiştim.

Onun gibi insanların ait olduğu tek bir yer vardı. "Kadınlar mı?" Sessizce sordum çünkü buradaki herkesin Zaten bildiğim şeyi anlamak için odaya girdim.

"Kee'nin özel olması gerekiyordu. Daha önce etiketlerim altında sayısız kızı becerdim. Hepsi kıvranıyor ve ilk başta hoşlanmamış gibi davranıyorlar ama öğreniyorlar. Hepsi bana ait. Onlar da benim için bacaklarını açabilir ve onlarla işim bittiğinde-"

Bu kadarı yeterliydi. Hepimiz yeterince duymuştuk. Bir daha başka bir kadını incitmeyecekti ve kesinlikle müstakbel eşimi de incitmeyecekti.

Bu sefer daha sert yumrukladım, yerde feryat ederken susması için yeterince acı verdiğimi umuyordum. Burnundan kan fışkırırken yumruklamaya devam ederken yerde yuvarlanmasını engellemek için üzerine bastım.

Bir an için geri çekildiğimde, "Sen aptalsın" diye bağırdı. Benim kim olduğumu biliyor musun?"

Odaya bakarken derin bir nefes aldım. Tünel görüşüm bir anlığına temizlendi ve bana bakan kardeşlerimi gördüm, hiçbirinin gözlerinde en ufak bir soru işareti yoktu. Biliyorlardı.

Onlar hazırды. Ben de hazırđım.

"Kim olduğun önemli değil." Dedim, sesimde hiçbir duygu yoktu. Onun yüzünden Kee'yi kaybetmenin öfkmesini ve korkusunu hissetmiştim. Şimdi beni tehdit ederken hiçbir şey hissetmiyordum. Yalvardığında da hiçbir şey hissetmeyecektim. "Biz bu dünyayı yöneten adamlarığ. Ve sen sevdiğim kadına saldırmaya çalıştın. Bunun bedelini hayatınla ödeyeceksin."

"Lütfen," diye yalvarmaya beklediğimden daha erken başladı. Tek yapabildiğim gülümsemektir.

Bölüm Kırk İki

KEELANI

BİR UYUŞTURUCU GERÇEKLİĞİNİZİ KARIŞTIRABİLİR, ZAMANI KARIŞTIRABİLİR VE ALANINIZI KARIŞTIRABİLİR. Beni saran kollarla savaşıarak uyandım, Ezeziel olmasından korktum.

Hayatım için korkuyorum.

Yine de, Dex hemen beni susturdu ve tekrar tekrar mırıldandı, "Seni tuttum, Kee. Tuttum seni."

Sonunda çırpınmayı bıraktığımda, pijamalarımı giymiş, odama dönmüş ve onun yanında yatıyor olduğumu fark ettim. Güçlü olmaya ve bir şeyler söylemeye çalışırken her kelime boğazıma takıldı.

Elini usulca yanağıma koymadan önce yüzüme yaklaştırdı, sanki beni ürkütmemek için yavaşça gittiğini görmemi istiyordu. "Söz veriyorum seni bir daha asla bırakmayacağım," diye fısıldadı. "Sana o kadar yaklaştığı için çok üzgünüm."

Bu adam. Aslında beni kurtardığı halde özür diliyordu. "O... O-"

"Sen bayıldıktan saniyeler sonra oradaydık. Bir şeyin yok. Onun icabına bakıldı." Dex'in çenesi büküldü. "Dinlen, Kee. Ben hallederim. Sen."

Gözlerim tekrar kapandı. Sistemime yerleştirilmiş uyuşturuculardan mı yoksa vücudumdan mı kaynaklandığını bilmiyordum.

zihinsel olarak tükenmişim. Öyle ya da böyle, gece boyunca uyudum ama uyandıgımda midemde ne varsa kusuyordum.

O sırada bir doktor beni kontrol etti ve bana verilen ilacın etkilerinin uyuşturulmaya çok benzediğini açıkladı. İyi olacaktım ama dinlenmemi tavsiye etti.

Dex yanımdan ayrılmadı.

O gece zihnim başka bir şey düşünmeye dayanamadı.

Medya, düşün, her şey bekledi.

Dex ve ben o odada birlikteydik, vücudumu kendi vücuduna sarmış, tekrar tekrar "Seni tuttum" diye fısıldıyordu.

Ertesi sabah, ilerlemem gerektiğini bilerek birkaç dakika tavana baktım. Ezeziel ile yaşadıklarımın beni tekrar kontrol etmesine izin vermeyecektim. Bunun üstesinden gelmek için gerekli araçlara sahip olduğumu biliyordum. Etrafımdaki insanların da bunun üstesinden gelebileceğini biliyordum.

Hayat bazen adil değildir ve cehennemden geçmek zorunda kalırız. Hayat bazen o cehennem ateşinde de güzeldir, size yeterince güçlü olduğunuzu ve bunu başarmak için etrafınızda desteğiniz olduğunu gösterir.

Bir dakikalığına gözyaşlarımın akmasına izin verdim ve Dex başparmağını çenemde ileri geri gezdirdikten sonra başımı kendisine doğru çevirdi. "Seni yakaladım, Kee."

"Biliyorum," diye fısıldadım. "Ben de iyi olacağım. İyi olacağımı biliyorum." Başını salladı. "Bugün ne yapmak istiyorsun, kalp kırıcı?"

"Suç duyurusunda bulunmalıyım." Artık kenara çekilmeyecektim. Etiketle ve Ezeziel'le savaştığım ve ne yapmam gerekiyorsa yapacaktım.

"Gerek yok." Dex bana yoğun bir bakışla baktı, o kadar yoğun ki şaka yapmadığını anladım.

"Nasıl ihtiyaç olmaz, Dex?" Fısıldadım. "Ezeziel bana yaptıklarını başkalarına da yapmaya devam edecek."

"O yapmayacak. Ben onun icabına baktım." Yine o çene esnemesi vardı. "Ve en iyisi ayrıntıları sormaman."

"Bir evliliğe böyle başlanmaz," dedim sessizce ve sonra tekrar tavana baktım. "Tabii şimdi evlenmeyeceksek. Muhtemelen en iyisi de bu. Medyada kopacak fırtınayı şimdiden hayal edebiliyorum-"

"Her şey hallediliyor," diye tekrarladı Dex. "Ve biz hâlâ evleniyoruz. Evleneceğin ailenin gücünü hafife alma. Haberleri erteledik, Ezeziel'in adı gömülecek ve bir daha kimse onu sormayacak."

Siyah boxer'ından başka bir şey giymeden ayağa kalkarken satır aralarını okumaya çalışarak ona baktım. Büyük boy yatağın önünde bir ileri bir geri, bir ileri bir geri.

Benim için her şeyi yeniden yoluna koymuştu. Ve birlikte, işleri yoluna koymaya devam edeceğimizi biliyordum. Onu izlerken içimi bir sakinlik kapladı. O anda ayrıntıları bilmeme gerek yoktu. Sadece birbirimize her zaman yardım etmeye devam edeceğimizi bilmem gerekiyordu.

Bir aile olacaktık. Her zaman istediğim bir aile. Bunu tüm kalbimle biliyordum. "Beni kurtardın. Evlendiğimizde de beni kurtarmaya devam edeceğini biliyorum."

Gözlerini kaldırdı ve gözlerindeki kırılganlığı gördüm. sadece bir saniye. "Hayır. Dürüst olmak gerekirse, seni koruyamadım. Hızlı hareket etmek için tüm yasaları çiğnemem gerekirken çok yavaş hareket ettim. Sana asla yaklaşmamalıydı."

"Dex, bu-"

"Daha önce bir araya getirmeliydim." Hızlı adımlarla uzaklaştı, sonra gözlerinde hâlâ öfkeyle bana döndü.

İşte benim Dex'im. Her zaman bir şey hakkında nihai bir sonuca varır.

Ona baktım. "Ezeziel'in deli olduğunu mu? Onun basit bir sürüngenden daha fazlası olduğunu nereden bilebilirdik?" Cık cık ettim. "Bu kadar saçma bir şeyi beynine kazıma. Kimse bunu anlayamazdı."

Ben yataktan kalkmaya başlarken aceleyle yanıma geldi.
"Hayır.

Yatakta kal."

"Sadece benimle kalırsan," dedim ona. Ona başka soru sormadım. Hepsi sonrası içindi. Birdenbire tek ihtiyacının birlikte olmamız olduğunu anladım.

"Birkaç telefon görüşmem var-"

"Sonra çalış, Dex. Şimdi dinlen. Benimle." Şu anda yapmamız gereken tek şey buydu. Diğer her şey bekleyebilirdi. Hayat bazen duraklamaya ihtiyaç duyardı ve bizim de gerektiğinde buna boyun eğip duraklamamız gerekirdi.

Pes etti. Birlikte duş aldık ve sonra saatlerce benimle yattı. Olive'den, ailesinden ve arkadaşlarımızdan gelen telefonlara da cevap verdi. Basına bir şey açıklamadık çünkü kendimi daha iyi hissettiğimde benimle konuşmak istediğini söyledi.

Olive ve halkla ilişkiler ekibi her şeyi halletmiş olmalı.

Bir gün daha radardan uzak kaldık ve sonra Dex'in yatakta olmadığını fark ederek uyandım. Oturma odasında çalıştığını duydum, ben de kalktım. Onsuz yalnız kaldığım tek zamandı ve bu zamanı gelinliğime doğru yürümek için kullandım.

Birkaç gün önce koridorda yürümeme çok yaklaşmıştık ve şimdi Dex'in bıraktığı otel dolabında asılı duruyordu. Danteli güzel kristallerle bezenmişti ve leylak rengi güneş ışığında parıldıyordu.

Elimi üzerinde gezdirdim ama leylak renginde olmayan sadece dört küçük noktanın olduğu yerde durdum. Küçük kırmızı noktalar vardı. Koyu kırmızı. Kan sıçramaları. Sadece dört tane. Başka yok.

Ama ne olduğunu biliyordum. Bunu asla kabul etmezdi. Hiçbiri kabul etmezdi. Yine de Mitchell saatler sonra aradığında ne söyleyeceğini de biliyordum.

"Ezekiel merdivenlerden düştü." Sesi telaşlı geliyordu. "Biliyor muydunuz? Söylediklerine göre kısa bir süre sonra kalp krizi geçirmiş. Değil... Bir şeyler doğru değil. Biliyorum.

Onlar, Keelani. Şu Hardy denen adamlar...? Sen ne yaptın?"

"Ben ne yaptım?" Cevabı bekledim. Sessizlik oldu ve gücün yer değıştirdiğini o zaman anladım. Ona karşı duyduğum korku gitmiş, yerine güç gelmişti. "O adama neden bir şey yapmış olayım ki Mitchell? Paylaşmak istediğin bir şey var mı?"

"Hayır. Hayır. Ezekiel senden çok hoşlanıyordu. İsteyebileceğini söyledi..."

"Ne olabilir, Mitchell?" Geçmişte Ezekiel'in benim hakkımda bilgi almak için Mitchell'a gitmiş olabileceğı açıktı.

Telefona hırladı ve sonra sesi hırçınlaştı. "Böyle bir şeyi örtbas etmemi nasıl beklersin? Bunu nasıl düzeltmeyi düşünüyorsun? Yeni bir anlaşmaya ihtiyacımız var ve bunun üzerinde birlikte çalışmalıyız-"

"Seninle *asla* yeni bir anlaşma imzalamayacağım," dedim başka bir şey düşünmeden. "İma ettiğın şeyi ve o plak şirketindeki rolünü uzun uzun düşünmelisin. Kaç kadın hakkında bilgi verdin Mitchell?"

"Seni küçük sürtüğ. Hâlâ kontratın var ve ben senin hayatını-"

Belki hâlâ sersemlemiştim. Belki de doğru düşünemiyordum ama telefonu yüzüne kapattım. Mahkemeye gitmem gerekse bile Trinity'den nasıl ayrılacağımı bulacaktım, çünkü bir şey bana çok açıktı. Dex benim için her şeyi riske atmaya hazırdu ve ben de şimdi onun için her şeyi riske atmaya hazırdım.

Saniyeler sonra kapıdaydı. "Kalktığını duyduğumu sandım."

İçimi çektim. "Sadece birkaç şeyi düzeltiyorum."

İç çekti. "Kee, o plak şirketinden bıktım usandım." "Ne?"

Gözlerimi kısıtım. "Dinliyor muydun benim telefon görüşmesi?"

O zaman gamzelerini aldım. "Kıçın benim olduğumu biliyor."

"Bu sözleşmeden kurtulmak için onları mahkemeye vermem ve savaşmam gerekecek ama bunu yapacağım."

"Annenin seninle gurur duyacağını kesinlikle düşünüyorum, kalp kırıcı." demeden önce birkaç kez başını salladı.

Ona gülümsedim. "Bence o da isterdi." Derin bir nefes aldım. "Şimdi, odadaki sır hakkında konuşalım mı?"

Kaşları kalktı.

"Eğer evleniyorsak, birbirimizden bir şeyler saklamayacağız. O yüzden bana söylemelisin. Ezeziel'e bir şey yaptın."

Boğazını temizledi ve başını kaşıdı. Ve azarlanan bir çocuk gibi, "Önce o sana bir şey yaptı," diye karşılık verdi.

"Bu... Yaptığın şeyi misilleme olarak kategorize edemezsin." Ama sevdiğimi bildiğim adamın her zamanki gibi davrandığını görünce midemdeki kelebeklere engel olamadım. Dex'in kutuları vardı. Onlarla birlikte yaşadı ve onları tamamen kabul etti. "Senin için sonuçlar var-"

"Ne için, kalp kırıcı?" Tanrım, o kadar kocaman gülümsüyordu ki. "Gerçekten gitti mi?" Fısıldadım.

"Eğer öyle olduğunu söylersem?"

"Artık onun için endişelenmek zorunda olmadığım için mutlu olmadığımı söylersem yalan söylemiş olurum." Bir sonraki düşüncemde çenem titredi. "Yansımaları hakkında endişelenmek zorunda kalmadan korkardım."

"Dünyada kadınları terörize edecek bir erkeğin eksilmesi beni endişelendirmeyecek. Size söz veriyorum. Bu ülkede yasaları kazandığımız parayla yapıyoruz. Adil görünmediğini biliyorum ama bu doğru."

Parmağımdaki yüzüğe baktım, mor parlak güneş ışığı bana en iyi şekilde geri dönüyordu. "Evlenmeyeceğimizi düşünmem hiç adil görünmüyor, değil mi?"

Gülümsedi ve sonra mesaj göndermek için telefonunu çıkardı. Telefonum bipledi ve bir grup mesajının gönderildiğini gördüm.

onunla ve benimle birlikte tüm kardeşleriyle başladı.

Dex: Kee'nin Trinity ile sözleşmesi henüz bitmedi. Yakında gerçekten evleniyoruz. Ne isterse yapabilsin diye şirketi satın almaya hazır mısınız?

Sonunda.

Izzy: Tanrım, evet. Yeni sesine bayıldım. Yatırım yapmalıyız.

Eşyaları taşımaya başlayacağım.

Lilah: Jax Stonewood'a bir şarkıda yer alması için yalvaralım.

EOD'ye kadar satın alacağız. Dışarı çıkmak için bir bildiriye ihtiyacımız olacak.

Bu Evie. Çok heyecanlıyım!

"Dex! Hayır," diye çığlık attım. "Onlara ne söylemem gerekiyor?"

"Sadece evet de. Başka bir şey için endişelenme. Sadece yaşa, kalp kıran. Benimle, sonsuza dek."

Orada asılı duran leylak rengi gelinliğime baktım ve sözleri gözlerimi yaşarttı. "Annem bunu bana yine unutmadan önce söylemişti. Bunu biliyor muydun?"

"Annen akıllı bir kadın."

"Çoğu zaman onun kadar zeki olamayacağımdan, onu gururlandıramayacağımdan, onu kaybettiğimden endişeleniyorum. Ve sen babamla, Dex..." Onunla yaptığım konuşmayı hatırlayınca sesim kesildi. "Benimle birlikte olarak çok şey üstleniyorsun."

"Seninle birlikte olmadan önce seninle birlikte olmayı hayal ettiğimden daha fazla değil." İçini çekti ve beni kendine çekmek için yanıma yaklaştı. "Gelinliğini beğendi mi?"

Başımı salladım.

"Sence ilkbaharda arka bahçedeki leylakların yanında senin üzerinde görmek ister mi?"

"Dex... Sadece yakında tamamen farklı bir insan olacağımı bilmeni istiyorum. Yeni bir görünüm, yeni bir marka ve basın benden nefret edebilir ve-"

Sözümü kesti. "Bana bir keresinde sana neden evimde ihtiyacım olduğunu sormuştun. Sadece istediğimi değil. İhtiyacım vardı. Çünkü ben

Sensiz *ölüyorum*, Kee. Boğuluyorum. Sensiz nefes alamıyorum. Bu cevap yeterli mi? Bağlanmadım. *Hiçbir şeye*. Senden önce bir kadını sevmedim, senden sonra da sevmeyeceğim. O zaman da biliyordum, şimdi de biliyorum. Seni hep sevdim ve bunun için senden nefret ettim, Kee." Bir elini yüzünde gezdirdi ve sonra tek dizinin üzerine çöktü. "Sadece seninle olamadığım için. Yüzüğümü takıyorsun ama bunu senin de söylemeni istiyorum. Benimle evleneceğini söyle. Birbirimize ait olduğumuzu söyle. Evet de çünkü sana şimdi soruyorum. Benimle evlenir misin?"

"Bana söylemeyecek misin?" Fısıldadım.

"Hayır dersen yaparım, ama önce soracağım." Gamzeleri görünüyordu. Ona bakarken bunun doğru olduğunu biliyordum. Dex beni her zaman koruyacaktı. Korumak istiyordu. Buna ihtiyacı vardı. Ama benim isteklerimi de dikkate alırdı.

Biz bir takımdık ve kırmızıya bulanmış leylak rengi dantellere bakarken, parçası olmak istediğim tek takımın bu olduğunu biliyordum. "Tüm kanıtları ortadan kaldırmadığını biliyorsun. Eğer seninle bu elbiseyle evlenirsem birileri görebilir," diye fısıldadım.

"Belki senin ve sadece birinin değil herkesin, canını yakarsa dünyayı kanatacağımı hatırlatmaya ihtiyacı vardır. Anladın mı?" diye fısıldadı kulağıma.

Gömleğini tuttum ve onu kendime çektim, şimdi ağlıyordum çünkü kendimi durdurmanın hiçbir yolu yoktu. "O zaman beni tekrar incitmelerine izin verme, çünkü yarattığımız dünya hoşuma gidiyor."

"Bu bir evet mi? Benimle evlenecek misin? Sonsuza dek benimle olacak mısın?" "Evet... Sonsuza dek."

~Son~

Bölüm Kırk Üç

EPİLOG - KEELANİ

"MÜKEMMEL," diye fısıldadım, muhtemelen Dex ve benim ailemin arka bahçesinde leylaklarla çevrili resmimizde biraz fazla kaybolmuştum. Güneş ışığı üzerimize dökülüyor ve Dex'in değiştirdiği yeni altın kapıyı parlatıyordu.

Düğün günümüzde Dex bana o kapıyı açan parlak bir anahtar ve küçük bir müzik kutusu bile vermişti. Müzik kutusunun kilidini açtığımda yavaşça açıldı ve annemle her zaman birlikte söylediğimiz şarkının melodisini çaldı. Üzerinde *kalbimin Kee'si olan kadın için* yazıyordu.

Bu sadece birkaç hafta önceydi, ama şimdi gözyaşlarımın yüzümden aktığını hissediyor ve o mükemmel günde çimenli koridorda yürürken o mis kokulu çiçeğin kokusunu hatırlıyordum.

"Güzel. O zaman basıyorlar," dedi Dex, pazarlığa yer yokmuş gibi. Olive, Pink ve ben yerde oturup dünyanın en büyük dergilerinden birinin son onayları üzerinde stres yaşarken o Trinity Enterprises'daki ofisimde yeni masasında oturuyordu.

Şu ana kadar tek bir şey bile söylememişti. "Fikrini şimdi mi söylemek istiyorsun? Neredeyse bir saattir bunu konuşuyoruz." Ona ters ters baktım.

Dizüstü bilgisayarından başını kaldırdı ve gülümseyerek bana gamzelerini gösterdi. "Hepinizin ne konuştuğu hakkında hiçbir fikrim yok.

ama sadece o kadar da değil. Her neyse, karımla öğle yemeği için acıktım. Bunu beğendin mi?" Önümdeki fotoğrafa başıyla işaret etti. "Belli oluyor. O zaman devam et."

Adam artık kolayca kararına güveniyor ve bana içgüdülerimi takip etmemi söylüyordu. Ben de çoğu zaman öyle yapıyordum çünkü kendime güvenmeyi öğreniyordum.

"O haklı. İşte o." Fotoğrafı işaret ettim.

Başını salladı ve sonra saatine baktı. "Ayrıca, bir buçuk saat içinde yeni bir sanatçıyla toplantın var. Öğle yemeği için ne istersin?"

Olive başını sallamadan önce saçındaki çiçekleri itti ve sonra gerinmek için yerden kalktı. "Bu kolay oldu. Ayrıca, önümüzdeki bir ay boyunca herhangi bir gösteri yapmayacaksın. Sanırım biraz boş vaktin olacak?"

Ona ihtiyacı olmadığını söylemek istemediğim için usulca başımı salladım.

"Sanırım bu bir ay boyunca özgürsün demek oluyor."

Dimitri ofise girdi ve istemediğim bir şeyi ağızımdan kaçırdı.

"Boş mu? Yazmam gereken bir tez var," diye çıkıştı Olive hemen. "Profesörüm benimle oldukça ilgileniyor. ne buldum."

"Bu ve aynı Profesör kim aradı sen ve Geçen gece?"

"The diğer Gece mi?" I sorgulandı, merak ediyorum hangi akşamdan bahsettiklerini bile bilmiyordum.

"Evet, Olive." Dimitri gülümsedi. "Neden Kee'ye geçen geceden bahsetmiyorsun?"

"Ben... Sen... Neden buradasın?" diye kekeledi.

Sırıttı. "Söz konusu geceyi konuşmak için geldim." "Ne oldu ve diğer Gece mi?" I Sonunda sordu,

Çünkü ne Olive ne de Dimitri benimle hiçbir şey paylaşmamıştı.

Olive, Dimitri'nin kolunu tutmadan önce gözleri irileşti.

"Hadi gidelim."

Ben daha sormadan ikisi de aceleyle ofisten çıktılar.

Pink de kalktı ve kapıya doğru yürüdü. "Birlikte uyuduklarından oldukça eminim."

"Bekle... ne?" İmkânı yoktu. Dimitri ya da Olive bana bir şey söylerdi.

"Odaya girdiğinde gerginliği gerçekten hissedebiliyorum. Onu çok fazla arkadaş olarak görüyorsun ama bu adam ateşli bakışlarıyla kadının kıyafetlerini eritebilir." Kaşlarını salladı.

"Aman Tanrım, Pink. Bane ile mi buluşacaksın? Ben ve eşim öğle yemeği yiyeceğiz."

"Evet, evet." Dex'in ölümcül bakışlarını savuşturduktan sonra yerdeki fotoğrafları işaret etti. "Doğru kararı veriyorsun."

Düğün fotoğraflarıma baktım, ikimizin de gözlerindeki sevgiye, Dex'in beni belimden nasıl sımsıkı tuttuğuna ve esintinin saçlarımı nasıl geriye ittiğine hayranlıkla baktım. Fotoğrafçı bizi mükemmel bir şekilde yakalamıştı ama gelinliğin kuyruğu görünüyordu. Görebildiğim lekelerle.

"Neye endişelendiğini kimse göremez." Pembe iç çekti. "Bence yine de fena değil."

Üzerinde Ezeziel'in kanı olan elbiseyi giymemeliydim. Bu hareket cesur, pervasız ve özgürleştiriciydi. Omuzlarım bu duyguyla gevşedi. "Bunun doğru karar olduğunu biliyorum. Dergiye haber vereceğim."

Derginin odak noktası hiç de Ezeziel değildi. Evliliğimiz, başarıımız ve hayatımız boyunca kazandığımız zaferler hakkındaydı. Aşkın her şeyin üstesinden gelebileceğinden bahsediyorlardı. Benden şu alıntıyı yaptılar: "O her zaman beni kurtaran çocuk olmuştu. Ve ben de beni kurtaran adamı arkamda bırakmak istemedim." Ve Dex'in şu sözlerini aktardılar: "Bir keresinde kalbimi kırmıştı. Bir daha kırmayacağından emin olmalıyım." Dex ve ben sadece bu röportajı kabul ettikten sonra dergi özel röportajımızı aldı.

Ezekiel'in kaçırlmasından sonra düğünü gerçekleştirmek için aylarca bekledik çünkü çok fazla travma, yapılması gereken çok fazla iyileşme, her şeyden çok fazla vardı.

Dex bana "Zaten sana sonsuza dek sahip olduğumda acele etmeyeceğim" demişti. Bu yüzden bekledik.

Vegas'taki misafirliğimi benimle birlikte şarkı söylemek için gelen özel konuklarla tamamladım. Benim şarkılarımı, benim sözlerimi, benim kalbimi söylediler. Yapmak istediğimin bu olduğunu, birilerini ilgi odağı haline getirirken bir yandan da hayatımın tadını çıkarabileceğimi anlamamı sağladılar.

Trinity'nin sahibi olmak bunu yapmamı sağladı. Dex ve ailesinin Trinity'yi satın alması buna izin verdi. Geçtiğimiz ay, plak şirketini katlanarak büyüteceğimi onlara kanıtlamak için yorulmadan çalıştım. Mitchell'i dışarıda bırakarak yönetimi yeniden yapılandırdım ve ilgi odağı olan sanatçıları işe aldım. Çoğu zaman Dex'le birlikte çalışıyordum çünkü beni her yerde takip ediyordu, dolayısıyla şimdi de ofisimdeydi.

"Yani, buna bir onay damgası vurun ve bu haftalık işim burada bitsin." Pink ofisten çıkarken Dex'e göz kırptı. Kapı kapanmadan hemen önce, "Bane'e gittiğimi söylemeyin!" diye bağırdı.

Dex boynuma sokularak, "Neden ofisinde her zaman bir milyon insan oluyor?" dedi.

Kıkırdadım. "Çünkü Trinity'nin gelişmesini sağlamaya çalışıyorum."

Dex'in ailesi her adımda yanımdaydı ve ben de bu şirketin batmamasını sağlayarak onların yanında olacaktım.

Hiçbiri başarıyı gerçekten önemsiyor gibi görünmüyordu. Izzy ve Lilah aradığında, annem ve kariyerimdeki değişime nasıl uyum sağladığım hakkında konuşmak için aramışlardı. Çok konuşmak istiyorlardı. Clara ve Evie de öyle. İhtiyacım olduğunu hiç bilmediğim bir aile olmuşlardı ve belki de bir bakıma Hardy'ler hep öyleydi. Sadece bunu kabullenmem gerekiyordu.

Bazen uzun süre karanlıkta kaldığınızda güneşi görmek zordur. Dex ve ben yolumuzu bulmak için birbirimize ışık olduk. Dex kulağıma "Yakında evimizin planlarına bakmayı düşünüyor musun?" diye fısıldasa da artık evimiz birbirimizdi.

Dom'a memleketimizde, ailemize yakın bir arazide mükemmel bir çiftlik için planlar hazırlatıyordu. İdeal olarak, mümkün olduğunda anneme daha yakın olmak istiyordum, ancak ikimizin de önümüzdeki yıllarda iş için seyahat edeceği açıktı.

Ayrıca Dex'in uzun zaman önce olanlardan sonra iyileşmeye ihtiyacı olduğunu düşünüyorum. Düğün için evdeydik ve Gabriella bizi bir markette görmüştü. Kazadan sonra onunla pek konuşmamıştım. O zamanlar ikimizin de bunu atatabildiğini sanmıyorum. Yeniden yürümeyi öğrendiği için konuşmalarımız çok kısa sürmüştü ve sonrasında da birbirimizi pek aramamıştık. Üniversiteye gittiğini, evlendiğini, çocuk sahibi olduğunu ve memleketimizde yaşadığını biliyordum.

Ve o gün yüzünde endişeli bir gülümsemeye yanımıza gelip "İkiniz de döndünüz!" dedi.

Beni hemen kucaklamak için kendine çekti ve sonra Dex'e baktı, Dex başını sallayıp ona doğru yumuşak bir şekilde gülümserken bile ellerini endişelendiriyordu. Sonra da "Seni görmek güzel, Gabriella." dedi.

İçini çekti ve giydiği yakalı poloyu düzeltti. "Bunu kastettiğini sanmıyorum, Dex."

Kaşlarını çattı. "Tabii ki biliyorum."

İçini çekti ve dudağını ısırmadan önce hızlıca etrafına bakındı. "Kocam çocuklarla bir yerlerde dolaşıyor ama şunu söylemeliyim ki... Kazadan sonra çıkardığım dedikodular için özür dilerim."

"Bekle. Kafam karıştı." Gözlerimi ona diktim ve sepetime biraz sos koydum. "Sen neden bahsediyorsun?" Gözlerim aralarında gidip geliyordu. Dex'in yüzündeki şoku ve ardından tanıma hissini ve onun yüzündeki utancı gördüm.

Derin bir nefes aldı. "Muhabirleri kışkırttım ve ..." Utanç içinde yere bakmadan önce Dex'e baktı. "İnsanların senin kötü örnek olduğun hikayesini yaymasına izin vermemeliydim. Kasaba onu kötü adam olarak resmetti ve ben de hikayeyi devam ettirdim. Şansıma, yürümeyi yeniden öğrenmek zorunda kaldığım için, Dex'in seni kurtardığını bildiğim için çok kızgındım..."

Ona şansına kızmakta haklı olduğunu söylemeye başladım ama Dex'e mi? Ona değil. Yine de sözümü kesti. "Endişelenme, Gabriella."

"Endişelenmiyor musun?" Ona kocaman gözlerle baktım.

"İstediğimi aldım, Kee. Sonunda seni elde ettim. Değil mi?" Bana sırtıttı. Adam gülünçtü, yemin ederim.

"Doğru ve dürüst olmak gerekirse, şu anda kimsenin beni kurtaramayacağını biliyorum. Genç ve aptaldım. Hepimiz öyleydik. Ziyarete geldiğinde sana karşı o kadar soğuk davrandığım için kendimi asla affetmeyeceğim. Beni suyun içinde bulmaya çalıştığını biliyorum."

"Sorun değil."

Dex onu durdurmaya çalıştı ama o başını salladı. "Hayır. Öyle değil. Eğer yapabilseydin Kee için, benim için ve Kyle için canını verebileceğini söylemiştin. O zaman affedici değildim. Şimdi de affetmiyorum çünkü ortada affedilecek bir şey yok."

Dex boğazını temizledi ama gözlerinin nasıl parladığını, nasıl kıpırdamadan durduğunu gördüm. Ruhunun bu sözleri duymaya ihtiyacı vardı ve Gabriella bunları söyleyecek kadar güçlü olduğu için çok minnettardım.

"Ayrıca"- tek bir gözyaşını silerken yakınına eğildi ve güldü-"lütfen bana çek göndermeyi bırak. Kocam bir şeyler döndüğünü düşünmeye başladı."

O sırada koridordan geçmekte olan kocasına doğru koştu ve ben de Dex'e baktım. "Herkesi kurtaramazsın, Dex."

"Deneyebilirim." Omuz silkti.

Onun da denemekten vazgeçeceğini hiç sanmıyorum. Anneme kendimi yeniden tanıtmama yardım etti, her ne kadar ilişkimiz

çok daha farklıydı ama yine de istediğim bir ilişkiydi. Babamı rehabilitasyona götürmememe yardım etti ve benimle birlikte onu ziyaret etti. Ve şimdi buradaydı, ofisimde bana yakın duruyor, iş günümde bana yardımcı olmak için elinden geleni yapıyordu.

"Planları birlikte inceleyelim mi?" Mırıldandım. "Öğle yemeği için ne istersin?"

"Sen, Kee." Boyunu sırtımda hissettim.

"Ofisim bunun için uygun bir yer değil." Dili boynumda gezinirken güldüm.

"Tabii ki öyle. Bu lanet yer senin. Hadi bunu değerlendirelim."

Ona yaklaşabilmek için kalçalarımı döndürürken kendime engel olamadım. "Peki neden buranın sahibi benim Bay Hardy?"

"Çünkü bunun için kışını yırttın."

Bana karşı ne kadar iyi olduğunu görünce gülümsedim. "Doğru, ama aynı zamanda röportajı yapan kişi seni konuyla ilgili sıkıştırdığında ne söylediğini tekrar anlatır mısın?" Kaşlarını kaldırdı. "Devam et. Söylediklerini duymak hoşuma gidiyor," dedim, çünkü bunları okurken içimde kelebekler uçuşuyordu.

"O görüşmeci tam bir pislikti. En başta şirkete neden yatırım yaptığımı sormamalıydı."

Dex haklıydı. Bu diğer tüm röportajları durduran bir röportajdı çünkü adam bana birden fazla kez bakmıştı ve Dex onu görmüştü. Sonra da ulusal televizyonda Dex'in beni satın aldığını ima etmişti.

"Ailenize yatırım yaptığınız doğru değil mi?"

"Ben aileme hiçbir şey yaptırmam." Dex'in çenesi büküldü ve o anda adamın senaryo dışına çıktığını anladım.

"Trinity'de eski bir yönetici olan yakın arkadaşım Mitchell bana müzikle pek ilgilenmediğinizi söyledi. Finansal açıdan en iyi karar olmadığı halde neden Trinity Enterprises' ı satın aldınız? Harika bir yatırımcı ve yaptığınız her işte pragmatik olan biri olarak lanse ediliyorsunuz. Dünyaca ünlü *Financial World* dergisi aslında 'Dex Hardy

Hayatındaki çoğu şeyi kategorize ederken yapılandırılmış ve acımasızdır. Peki neden bu şirket? Karınız gerçekten o kadar iyi mi, yoksa sadece iyi mi?"

"*Karım*la ilgili o cümleyi bitirmemeni tavsiye ederim." Dex'in sözleri, arkasına yaslanıp sunucuya bakmadan önce bir hırıltı halinde çıkmıştı. O kadar karanlık ve kötücül bir bakıştı ki tüm dünyada capslere konu oldu. O bakışı sevmiştim ama daha çok sonrasında söylediklerini sevmiştim.

"Bana ne dediğini tekrar anlat."

Eli kalçamdan yukarı kayarken boynuma doğru kıkırdadı. "Bana neden markanızı aldığımı sorduğunda, yaptığım her işte pragmatik olduğumu kabul ettim ve 'Pragmatik olarak, kimse karımın mutluluğunun önünde duramaz' dedim. O istedi, ben de satın aldım. Başka bir açıklamaya gerek yok."

Ve o andan itibaren onunla bu şekilde yaşamayı seçtim.

Açıklama yapmadan. Özür dilemeden. Korkmadan. Ama güvenle. Sevgiyle. Ve Dex'imle.

Son

Dex ve Keelani'den biraz daha mı istiyorsunuz? Bonus sahneyi buradan almak için Shain Rose'un Bültenine kaydolun: <https://shainrose.com/newsletter>

İletişimde kalın . . .

Shain Rose haber bültenine şimdi kaydolun

Shain Rose'un web sitesini buradan ziyaret

edin

/ shainrose

/ shainroseauthor

BookDrop

Bir sonraki okuma için hazır mısınız?

BookDrop'a katılın ve sadece sınırlı bir süre için seveceğiniz yazarlara ait en iyi e-kitap tekliflerini doğrudan gelen kutunuza alın. Uzman yayıncılardan oluşan ekibimiz tarafından size özel olarak hazırlanan yeni favorileri ve birçok türde özenle seçilmiş harika teklifleri keşfedin. Canınız ne isterse istesin, sizi teminat altına aldık.

Bugün bookdropdeals.com

adresinden katılın veya bizi sosyal

medyada takip edin:

/BookDropDeals

@BookDropDeals

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.